

TÀI ĐỘT PHÁ TÀI CHÁNH

Sức Mạnh của Lòng Trung Thành

GARY KEESEE

CHÁNH

GARY KEESEE

Dịch giả:

Ha-Quang & Minh Hoà

**ĐỘT PHÁ
TÀI CHÁNH**

Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

NHÀ XUẤT BẢN ĐỒNG NAI

Your Financial Revolution, Vietnamese,
The Power of Allegiance by Gary Keesee
Copyright © 2016 by Gary Keesee
www.GaryKeesee.com
This book is a gift from the author and is not for sale.

Đột Phá Tài Chánh, Vietnamese,
Sức Mạnh của Lòng Trung Thành của Gary Keesee
Copyright © 2016 by Gary Keesee
www.GaryKeesee.com
Sách này là quà tặng của tác giả, không bán.

NỘI DUNG

LỜI TỰA	5
LỜI GIỚI THIỆU	7
CHƯƠNG 1: Vương Quốc	19
CHƯƠNG 2: Làn Sương Xanh	61
CHƯƠNG 3: Chúa Ơi, Xin Hãy Thương Xót!	69
CHƯƠNG 4: Con Cá Lớn.....	101
CHƯƠNG 5: Đây Là Lựa Chọn Của Ai?	111
CHƯƠNG 6: Phước Hạnh Của Chúa.....	151
CHƯƠNG 7: Cánh Cửa	171
CHƯƠNG 8: Sức Mạnh Của Sự Trung Thành.....	181
CHƯƠNG 9: Các Con Hãy Nuôi Ăn!.....	191
CHƯƠNG 10: Thâu Gom Mà Không Có Cong Khom	207
CHƯƠNG 11: Bay Thì Dễ Hơn Đi Bộ!	215

LỜI TỰA

Trước giờ tôi muốn viết lại hành trình mà Chúa đã dẫn Drenda và tôi trải nghiệm suốt vài năm qua. Cuộc đời chúng tôi đã thay đổi rất nhiều! Qua nhiều năm chúng tôi đã thấy tất cả các phép lạ mà Chúa Giê-su đã làm trong Kinh Thánh xảy ra ngay trước mắt mình: người chết được sống lại; người bại đứng dậy, đi và trở lại làm việc ngay ngày hôm sau; vô số người được chữa lành, và tài chính được phục hồi cho hàng trăm ngàn người. Nhưng phép lạ lớn nhất chúng tôi chứng kiến xảy ra trong chính gia đình và đời sống cá nhân của chúng tôi.

Mục đích của tôi là dẫn bạn vào một hành trình khám phá, tôi hy vọng nó sẽ thay đổi đời bạn như đã đổi thay đời tôi. Câu chuyện cuộc đời không thể kể hết trong một cuốn sách. Đây là cuốn đầu tiên trong loạt sách sẽ dẫn bạn vào bước đột phá tài chính cá nhân và bày tỏ những mâu nhiệm của Nước Chúa, là những điều đã thay đổi đời tôi. Đối với tôi, đó là một hành trình hấp dẫn và sẽ không bao giờ kết thúc. Tất cả chúng ta sẽ luôn mãi học hỏi! Tri thức về Vương Quốc Chúa không bao giờ cạn.

Tôi rất biết ơn Chúa. Lòng thương xót của Ngài mới luôn mỗi ngày. Ngài kiên nhẫn và tha thứ, dẫn dắt chúng ta trong con đường cứu rỗi. Tôi không thể dẫn bạn vào hành trình này mà trước hết không nói về Drenda, người vợ tuyệt vời của tôi. Tôi muốn nói về tấm lòng của cô dành cho Chúa và tình yêu cùng sự kiên nhẫn với tôi, điều đó cho tôi can đảm để đối diện các yếu điểm của mình và tìm kiếm Chúa để nhận câu trả lời tôi thực sự cần. Thật là niềm vui lớn lao khi chia sẻ với bạn:

Bước Đột Phá Về Tài Chính
Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

LỜI GIỚI THIỆU

Ngài đã cất xa khỏi linh hồn con an lành tĩnh vượng, con không còn biết phước hạnh là gì.

- Ca Thương 3:17

Tôi thức dậy và biết rằng có điều gì đó vô cùng sai lầm! Sự sợ hãi kinh khiếp nhấn chìm tâm trí lúc tôi tỉnh dậy. Tôi bị té lưỡi. Hai tay, hai chân và hai bên má bị té cổng. Tôi đánh thức Drenda và ráng sức nói cho vợ tôi biết điều đang xảy ra nhưng toàn bộ khuôn mặt và lưỡi của tôi không phản ứng gì cả. Sau đó tôi thấy tim đập nhanh và khó thở khi nói cho vợ tôi về tình hình của mình. Vợ tôi tỉnh dậy và ngay lập tức bắt đầu cầu nguyện cho tôi. Những cảm giác sợ hãi và lạ lẫm từ từ giảm bớt một chút. Tôi trở lại giường nằm rồi Drenda gợi ý đem cho tôi ít đồ ăn. Tôi bị bấn loạn và lo sợ chuyện gì xảy ra với cơ thể của mình đang khi tôi nằm cầu nguyện. Nỗi kinh hãi càng lúc càng xâm chiếm tôi, một nỗi sợ mà tôi chưa hề cảm nhận trước đây đã tấn công tâm trí của tôi.

Sóng trong nợ nần và thiếu thốn liên tục về tiền bạc đã khiến sợ hãi trở thành một phần bình thường trong đời sống hằng ngày của tôi. Trong vài năm qua tôi đã sống dưới áp lực rất lớn liên quan đến tình hình tài chính ngày càng tồi tệ của mình. Lúc đó tôi bán hàng ăn hoa hồng nên không kiểm đủ tài chính. Khi đó chúng tôi đang thuê một căn nhà nhỏ trong trang trại được xây dựng từ những năm 1800, trông nó như thể chưa bao giờ được tu sửa từ khi được xây cất. Tôi

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

nghĩ mình hơi phóng đại một chút, nhưng thật sự căn nhà rất tồi tàn. Các khung cửa sổ có những khoảng trống đến nỗi cây cối mọc lên và chui tận vào phòng khách của chúng tôi. Nhiều tấm kiếng cửa sổ bị vỡ, và chúng tôi phải dùng giấy các tông và băng keo dán cho nó dính lại. Dù xuống cấp, nhưng Drena vẫn có khả năng biến nó thành căn nhà của chúng tôi. Nhưng dù cô có các kỹ năng tuyệt vời thì chúng tôi vẫn không thể che đậy sự thật là căn nhà có nhiều vấn đề nghiêm trọng.

Mọi thứ chúng tôi có đều cùng chung số phận – tan vỡ. Cả hai ô tô của chúng tôi đều cũ kỹ, mỗi chiếc đã chạy được hơn 200.000 dặm và rất khó khởi động. Hai cậu con trai của chúng tôi ngủ trên các tấm nệm mà một nhà dưỡng lão ném bỏ cả, tấm thảm trên sàn phòng ngủ của chúng mà chúng tôi tìm thấy trong một đống rác dọc đường. Thời đó, với chúng tôi tiệm cầm đồ là một lối sống, chúng tôi vay mượn bất cứ ai mà chúng tôi nghĩ có thể giúp đỡ chúng tôi. Mỗi ngày chúng tôi có chừng nào là tiêu hết chừng ấy, tìm thứ nào có thể bán được là bán, tìm cách sống cho qua ngày và hy vọng ngày mai sẽ tốt đẹp hơn.

Mười thẻ tín dụng hết hạn của tôi đã bị hủy nhiều tháng trước, và ba khoản vay từ công ty tài chính, với lãi suất 28%, đang bị thu hồi. Còn tiền thanh toán ô tô (vâng, tôi vẫn sở hữu hai chiếc ô tô cũ kỹ của mình) bị chậm 120 ngày và có nguy cơ bị lấy lại. Mọi hóa đơn của tôi đều trễ hẹn thanh toán. Các phán quyết về thế chấp đã chất thành đống và những cuộc gọi thu hồi nợ đánh thức tôi mỗi buổi sáng. Tôi nợ tiền của nhà nước (IRS), họ cũng đã đệ trình một khoản thế chấp vì quá hạn nộp thuế. Drenda và tôi nợ bố mẹ 26.000 đô la Mỹ, và họ đâm ra chán nản khi giúp đỡ chúng tôi. Tủ lạnh của chúng tôi hiếm khi đầy thực phẩm. Điện thì liên tục bị công ty điện lực dọa cắt, đôi khi chuyện đó xảy ra mỗi tháng. Tôi đã rơi vào bước đường cùng về mặt cảm xúc.

Áp lực cung tác động lên thân thể tôi nhưng lúc ấy tôi không biết. Sau khi khám vài bác sĩ, họ nói tôi đã trải qua một sự tấn công hoảng loạn và cho tôi uống thuốc chống trầm cảm. Thật trớ trêu, những sự tấn công hoảng loạn này cứ tiếp tục và còn gia tăng về tần suất đến mức tôi sợ phải rời căn nhà của mình. Trải qua những ngày u ám, sợ hãi đó, đang lúc tôi tìm câu trả lời, tôi bắt đầu để ý thấy rằng một số loại thức ăn như thức ăn có đường, có tinh bột hay cafein đã khiến tôi rơi vào một sự hoảng loạn khác. Đến lúc đó, tôi sợ thức ăn và cảnh giác mọi thứ tôi ăn. Cuộc đời tôi bị trói buộc tới mức không thể làm việc và tất nhiên điều đó làm cho tình hình tài chính tệ hại hơn.

Vợ tôi nghĩ cô sẽ mất chồng, và sau này cô kể cho tôi nghe sau khi tôi đã được chữa lành rằng cô đã lên kế hoạch phải làm gì để chăm sóc các con tôi. Tôi kêu khóc với Chúa để tìm câu trả lời vì tôi không có kinh nghiệm hay hiểu biết về điều tôi đang chiến đấu. Các bác sĩ nói rõ những trực trặc trong tôi, rằng bệnh đó bất trị và phải điều trị suốt đời. Các bác sĩ khác thì nói tôi sắp bị tiểu đường, rằng tôi sẽ cần một ca xét nghiệm tốt để theo dõi bệnh tình tiến triển khi càng lớn tuổi.

Dù là một cơ đốc nhân, nhưng tôi không có kinh nghiệm về chiến trận thuộc linh hay biết cách chống lại kẻ thù. Đúng vậy, tới lúc đó tôi không phân biệt được mình đang chống lại một tà linh. Tôi nghĩ mình chỉ đang gặp nan đề với cơ thể vật lý và xin Chúa chữa lành. Là một cơ đốc nhân, tôi biết Chúa là câu trả lời của tôi, nhưng lúc đó cảm giác như Chúa rất xa vời. Các bác sĩ chẩn đoán tình trạng của tôi bằng nhiều tên gọi khác nhau, tất cả đều liên hệ đến các rắc rối về tâm trí và chỉ có thể trị liệu bằng cách dùng một loại thuốc. Như tôi đã nói, không có phương cứu chữa nào cả, mà chỉ có những đợt trị liệu giúp tôi đối phó với tình trạng bệnh tật trong tâm trí. Tôi bị các tác dụng phụ từ việc sử

ĐỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

dụng thuốc, tuy nhiên, nó chẳng có tác dụng gì cả. Đúng vậy, tôi tin thuốc còn gây ra thêm cho tôi các triệu chứng khác. Nó khiến tôi cảm giác như sống trong sương mù, liên tục bị hành hạ bởi những suy nghĩ sợ hãi không thể kiểm soát được. Tôi không có câu trả lời, chẳng có điều gì giúp ích cho tôi được. Điều này đã tiếp diễn trong vài tuần, sự thất vọng của tôi tăng lên khi các triệu chứng và sợ hãi dường như chiếm hữu cuộc đời tôi.

Nhưng một đêm nọ, tôi đã có một sự đột phá lớn khi tìm kiếm câu trả lời từ Chúa. Tôi phát hiện ra một chìa khóa quan trọng để được tự do. Tôi đang ở hội thánh nhà tham dự một buổi cầu nguyện tối thứ tư. Trong lúc ngợi khen và thờ phượng, tôi dâng ra hoảng loạn vô cùng. Tôi không biết phải làm gì. Tôi thất vọng và tôi biết tôi cần sự cầu nguyện, thế là tôi đi lên phía trước hội thánh. Dù tôi sẽ làm gián đoạn buổi nhóm, nhưng tôi không quan tâm. Lúc đó tôi nhóm tại một hội thánh rất lớn, và mục sư thì không biết tôi cách cá nhân, nhưng một người nhân sự trong đội ngợi khen và thờ phượng thì biết. Khi tôi lê chân tiến về bục giảng trong sự vô vọng thì mọi thứ dừng lại và mọi mắt đều xoay qua nhìn tôi. Người nhân sự biết tôi đã phản ứng rất nhanh khi anh ta thấy các nhân viên an ninh tiến về phía trước để chặn tôi.

Khi anh ta thuật hoàn cảnh của tôi cho mục sư, thì tôi thấy vẻ mặt của mục sư dịu lại. Ông đến và cầu nguyện cho tôi. Bạn tôi kể cho mục sư biết là tôi bị bệnh. Mục sư nhìn tôi và nói, “Anh ta bị linh bệnh tật.” Nói đến đó, ông đặt hai tay lên đầu tôi và ra lệnh cho linh đó phải đi. Lúc đó, một điều khó tin đã xảy ra – tôi được tự do. Lần đầu tiên trong nhiều tháng tôi cảm thấy bình thường, không bị các tư tưởng xấu nào hành hạ, không có sợ hãi, chỉ có sự bình an sâu lắng. Nếu nói biết ơn thì thật quá nhẹ. Nếu nói phấn khởi cũng không thể giải thích được cảm giác của tôi lúc đó. Tôi cảm thấy phấn chấn, nhẹ như tơ và đầy vui mừng.

Sau giờ nhóm, Drenda và tôi tới tiệm Pizza Hut với một số người bạn để ăn mừng. Khi ngồi ăn Pizza, tôi nhớ một bài hát đang được mở trên radio, và thình lình tôi lại cảm nhận thoáng qua cảm giác sợ hãi, nó đến trên tôi giống như phủ một tấm chăn lên người – nó đã trở lại. Một lần nữa, lúc đó tôi không biết đó là một tà linh. Mục sư đã nói đó là linh bệnh tật, nhưng tôi thật sự không biết điều đó có nghĩa gì, tôi hơi bị rối trí. Tôi nghĩ mình đã được chữa lành trong buổi nhóm, nhưng rõ ràng là không. Ngày hôm sau tôi lại chiến đấu với những sự tấn công hoảng loạn, nhưng tôi không thể nào không nghĩ về chuyện đã xảy ra tại hội thánh đêm hôm trước. Khi cầu nguyện cho tôi, mục sư không cầu nguyện để tôi được lành. Ông đã thực thi uy quyền trên tà linh. Sự kiện tình trạng của tôi lúc đó phản ứng lại với mục sư dường như cho thấy đó là một tà linh chứ không phải bệnh tật. (Bạn có thể thấy tôi quá non trẻ trong Chúa đến nỗi không nhận ra điều này). Lúc đó, tôi biết rất ít về chiến trận thuộc linh, nhưng tôi biết ma quỷ là có thật. Tôi đã từng thấy ma quỷ.

Thời thiếu niên, tôi đã quản lý một trong hai tiệm Pizza do cha mẹ sở hữu. Một đêm nọ có một người đàn ông bước vào, ông ta nói đang tổ chức buổi nhóm phấn hưng tại một hội thánh Giám Lý địa phương trong thành phố. Ông ta mời tôi tới tham dự. Ông kết thúc lời mời bằng cụm từ, “Chúa Giê-su vẫn đang làm những điều tương tự như Ngài đã làm trong Kinh Thánh.” Điều đó đã thu hút sự chú ý của tôi. Tôi đã được nuôi dưỡng trong hội thánh. Tôi đã dâng lòng mình cho Chúa trong chương trình Trường Kinh Thánh Mùa Hè khi học lớp năm. Nhưng tôi chưa bao giờ thấy quyền năng của Chúa chữa lành một người nào trong suốt những năm tháng đó, chẳng có điều gì thật sự thu hút sự chú ý của tôi để tôi biết rằng đó là Đức Chúa Trời. Nên suốt những năm đi học đời tôi cách xa Chúa. Thỉnh thoảng trong những năm đó tôi có một sự kết ước mới để đi nhóm lại, nhưng đam mê đó

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

không xuất hiện lâu. Người này đã nói rất khác. Chúa Giê-su vẫn còn làm những điều Ngài đã làm trong Kinh Thánh ư? Tôi hóng thú muốn xem điều ông ta nói. Một vài nhân viên của tôi đi nhóm tại hội thánh đó, họ đã khích lệ tôi đi, thế là tôi quyết định đi.

Đêm đầu tiên tôi đã có mặt ở đó, tôi cảm nhận sự hiện diện của Chúa không giống như điều tôi kinh nghiệm trước đó. Tôi thật sự cảm thấy được sự hiện diện của Ngài; sự hiện diện đó có thể ném được hay sờ được. Sự điệp người đàn ông đó chia sẻ rất quyền năng, khi ông hỏi có ai muốn dâng mình hay tái dâng cuộc đời cho Chúa Giê-su thì tôi đã đưa tay lên. Thật là một đêm tuyệt vời. Tôi rất phấn khích. Tôi muốn nói cho mọi người biết Đức Chúa Trời vĩ đại, tuyệt vời làm sao.

Thời đó không có Internet, không có CDs hay băng cassette, truyền hình chỉ có ba kênh mà thôi. Thị trấn của chúng tôi cũng nhỏ, nên sau giờ đóng cửa chúng tôi không có nhiều việc để làm nên các bạn thiếu niên thường ở lại chơi giải trí trong tiệm Pizza cho đến khuya muộn. Chúng tôi thường đóng cửa lúc 1 giờ sáng vào các tối thứ Sáu và thứ Bảy, các bạn thiếu niên đã đậu xe đầy bãi đậu xe của chúng tôi. Nhiều lần tôi phải đuổi họ đi, vì chúng khiến cho khách hàng của tôi khó tìm chỗ đỗ xe. Nhiều đêm những sự xung đột đó phải nhờ đến sự can thiệp của cảnh sát và bọn trẻ được đưa về nhà. Nhưng giờ tôi có một ý tưởng. Các bạn thanh thiếu niên đó cần nghe về Chúa Giê-su. Thế là tôi đi ra và nói nếu ai muốn ở lại thì tôi sẽ tổ chức học Kinh Thánh trong tiệm Pizza sau khi chúng tôi đóng cửa. Lớp học bắt đầu lúc 1h30 sáng, vì chúng tôi phải dọn dẹp và đóng cửa từ lúc 1h đến 1h30 sáng. Tôi không biết có ai trong họ đến hay không, nhưng bạn biết không một số người đã đến, một số nhân viên của tôi cũng ở lại. Đêm đầu tiên tôi tổ chức nhóm có một thiếu niên nói cậu muốn phục vụ Chúa và hỏi cậu phải làm gì. Điều này đã gây ra một rắc rối đặc biệt dành cho tôi, vì tôi chưa suy nghĩ thấu đáo đến phần đó. Cơ bản

GIỚI THIỆU

thì tôi không biết gì về Kinh Thánh, nhưng trước đó tôi đã đọc một câu Kinh Thánh, câu này dường như trả lời cho các bận tâm của tôi.

Bấy giờ ai kêu cầu danh Chúa sẽ được cứu.

Công Vụ 2:21

Có vẻ nó quá đơn giản, nên tôi quyết định sẽ làm điều đó. Cả nhóm đã đi khỏi, nhưng lúc này có một cậu thiếu niên kia lại gần và hỏi tôi câu hỏi này, tôi bảo cậu ngồi xuống trên một cái ghế và nói danh Giê-su. Tôi nghĩ làm điều đó đơn giản, tôi ngồi đó khoảng hai phút nhưng cậu ta không nói gì cả. Nên tôi lặp lại lời hướng dẫn, nghĩ rằng trước đó cậu ta đã không nghe tôi nói. Vẫn không có gì. Sau đó tôi thấy người cậu run lên. Từ nét mặt của cậu tôi có thể nói cậu ta gặp vấn đề trong việc nói ra danh Giê-su. Thình lình, cậu ta thốt ra danh Giê-su giống như tiếng thét và sự bình an thể hiện trên khuôn mặt của cậu. Ô, hiệu quả rồi! Thế là nó trở thành “tuyệt chiêu” của tôi mỗi khi ai đó muốn dâng tấm lòng cho Chúa. Tôi sẽ bảo họ ngồi trên một cái ghế và nói danh Giê-su. Gần như không có ngoại lệ, họ không thể nói danh Giê-su ngay tức khắc. Họ sẽ bắt đầu run rẩy, dường như cũng gặp khó khăn nhưng rồi cũng thình lình họ thốt ra, và họ có sự bình an.

Một ngày nọ tôi đang ở phòng phía sau trộn bột, tôi nghe tiếng gõ ở cửa sau. Khi mở cửa, tôi nhận ra hai bạn thiếu niên đang đứng đó là hai bạn trước đó tôi đã nói về Chúa. Tôi mời họ vào, một người nói muốn dâng lòng mình cho Chúa. Thế là tôi bảo cậu ngồi trên một cái ghế, và như thường lệ, cậu ta bắt đầu run lên và cuối cùng nói ra danh Giê-su. Khi nhìn lên, tôi thấy cậu kia đã lùi ra xa tôi, cậu ta ở phía đối diện căn phòng, ép người vào một góc và nhìn giống một con thú bị nhốt vào lồng. Cậu ta cố ép vào tường

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

như thể cậu đang cố tránh xa tôi hơn nữa. Điều này rất lạ, tôi không có lời giải thích cho điều đó.

Khi đứng đó nhìn cậu ta thì thình lình tôi có một ý tưởng, “Không biết đây có phải là một con quỷ không.” Lúc đó tôi chẳng có kinh nghiệm gì liên quan đến ma quỷ, nhưng tôi đã đọc về nó trong Kinh Thánh. Tôi thật sự không thể nghĩ ra lời giải thích nào cho các hành động kỳ quái của cậu ta. Nên tôi nói, “Chúa Giê-su ơi, đây có phải là một con quỷ không?” Ngay lập tức, giống như một bức màn được vén lên, tôi nhìn thấy một con quỷ bên hông cậu. Con quỷ cao khoảng một mét, nó đang bám vào cậu ta, hai chân nó đưa hắn lên khỏi mặt đất. Người ta luôn hỏi tôi, “Nó trông thế nào?” Nó giống một con khỉ nhưng rất khác biệt. Nó có lông lá như khỉ, có hai tay dài như khỉ, nhưng có hai con mắt đỏ rực và bị biến dạng. Lúc nhìn thấy hai con mắt đó, tôi đã la lớn lên. Sự thù ghét tôi nhìn thấy trong hai con mắt đó vượt quá sức chịu đựng của tôi. Cách tốt nhất để miêu tả điều tôi thấy trong hai con mắt đó là sự thù ghét thấy rõ. Sự thù ghét đó có thể thẩm thấu và gần như có thể sờ ném được. Ngay lập tức tôi biết nó không chỉ thù ghét mà cũng rất tức giận tôi.

Giờ sao nào? Giờ tôi không biết làm gì khi thấy điều này nhưng tôi đoán chừng nếu Danh Giê-su đưa chúng ta vào Vương Quốc, thì chắc danh đó có uy quyền trên con quỷ này, nên tôi nói lớn tiếng, “Trong Danh Giê-su.” Ngay lập tức cái màn đóng lại. Nếu bạn nhớ tivi trắng đen cũ trước đây, khi bạn tắt tivi thì có một cái bóng từ từ mờ dần xuất hiện trên màn hình.

Cảnh tượng này cũng biến mất y như thế. Tôi thật sự không thể thấy nó, nhưng vẫn nhìn thấy một cái bóng rất mờ của nó. Khi cái màn đóng lại, cậu thiếu niên kia thình lình chạy ra khỏi tòa nhà.

Vâng, tôi biết những con quỷ là có thật. Ước gì tôi đã nói

được điều đó khi tôi hiểu nan đề của mình là do một tà linh, xử lý nó và sống trong sự tự do từ lúc đó trở đi, nhưng điều đó đã không xảy ra ngay tức khắc. Thật buồn khi ở trong hội thánh suốt những năm tháng đó nhưng tôi đã không để thời gian học biết tôi là ai trong Chúa và học thực thi uy quyền hợp pháp của tôi trong Chúa nhằm chống lại kẻ thù. Giờ tôi đã nhận ra, hoặc ít ra cũng ngờ là mình có thể lầm cũng đang đối diện với một tà linh. Tôi được khích lệ là có thể học cách đánh bại nó. Tôi đủ biết rằng con quỷ phải đáp lại thẩm quyền của tôi, nhưng tôi bị rối trí vì nó đã không đáp lại. Vài ngày sau, tôi có một kinh nghiệm tích cực khác xác nhận nan đề của tôi thật sự là do một tà linh.

Tôi đang ở trong phòng ngủ cầu nguyện trong Thánh Linh, trước đó tôi quyết định để đủ thì giờ cầu nguyện để nhận được câu trả lời về những gì đang diễn ra. Trong thời gian cầu nguyện đó, thỉnh lình tôi cảm thấy có một sự phóng thích, một lần nữa tôi được tự do giống như lúc mục sư đã cầu nguyện cho tôi. Đêm đó tôi được tự do khoảng hai giờ trước khi nó trở lại, nhưng bây giờ tôi hoàn toàn biết chắc đó là một tà linh, vì nó đã phản ứng với lời cầu nguyện của tôi. Tôi cố cầu nguyện lại nhưng chẳng có gì xảy ra. Tôi bắt đầu đọc mọi tài liệu về chiến trận thuộc linh và để thì giờ ôn lại lẽ thật tôi là ai trong Chúa. Nhưng nó vẫn không nhúc nhích. Đó là lần duy nhất tôi thấy tà linh phản ứng lại với thẩm quyền của tôi khi tôi cầu nguyện. Tôi bị rối và bắt đầu tha thiết hỏi Chúa phải làm gì. Dù tôi không thể tự do hoàn toàn, nhưng không còn những sự tấn công hoảng loạn, tất cả những sự tê liệt cũng đã hết. Vậy là đã có một số chiến thắng lớn rồi. Tôi vẫn đang chiến đấu với những suy nghĩ làm cho tôi thống khổ và ngã lòng, nhưng tôi tự tin là mình đang ngày càng mạnh mẽ. Mỗi ngày tôi để thì giờ ôn lại những gì Kinh Thánh nói về thẩm quyền của chúng ta trong Chúa.

Một chiều nọ đang khi làm việc trong văn phòng tôi

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

chiến đấu với cảm giác ấy, cảm giác vốn đã trở nên quen thuộc. Tôi cố cầu nguyện và ra lệnh cho tà linh đó phải rời đi nhưng như thường lệ chẳng có hề hấn gì. Thình lình, tôi nghe tiếng Chúa. Ngài bảo tôi hãy ra lệnh cho tà linh đó phải rời đi, phải dùng uy quyền và nói lớn tiếng. Sau đó Ngài cũng nói một số điều với tôi, và kinh nghiệm này đã thay đổi cách tôi nhìn về thẩm quyền thuộc linh. Ngài bảo dùng chú ý đến các cảm giác của tôi khi ra lệnh cho thứ đó rời đi, nhưng phải đúng trên Lời Chúa, không chú ý đến những gì tôi thấy hay cảm nhận. Tôi đang làm việc trong văn phòng nên không thể đứng dậy và la hét con quỷ tại chỗ đó vì các nhân viên cũng có mặt. Tôi đứng dậy, đi vào nhà vệ sinh và nói lớn tiếng, “Trong danh Chúa Giê-su, hỡi linh sơ hại ta trói buộc người. Người đang làm điều không được phép, và ta ra lệnh cho ngươi hãy rời đi ngay bây giờ trong danh Chúa Giê-su.” Chẳng có gì, tôi không cảm thấy sự thay đổi. Nhưng tôi nhớ điều Chúa nói với tôi, “Đừng để ý đến các cảm giác của con.” Nên tôi tạ ơn Chúa về thẩm quyền Ngài đã ban cho tôi trên tà linh này, và tôi bắt đầu ngợi khen Chúa là tôi được tự do. Tôi trở lại văn phòng và làm việc. Khi ngồi tại bàn dù không cảm thấy sự thay đổi, nhưng tôi cảm tạ Chúa mình được tự do mỗi lần sợ hãi tấn công tâm trí tôi. Khi tôi đang xem xét hồ sơ của một khách hàng, đột ngột tôi cảm nhận sự hiện diện của Chúa đến trên tôi, tôi thấy một đám mây đen, mỏng rời khỏi tôi và nhanh chóng tan biến qua trần nhà văn phòng của tôi.

Tôi được tự do!

Tà linh đó đã đi khỏi, nếu nó trở lại, tôi biết cách xử lý nó. Tôi rất phấn khởi! Tôi gọi cho Drenda và nói cho cô biết điều vừa xảy ra. Cô ấy nói sẽ đến ngay và chúng tôi ăn mừng bằng cách ăn trưa tại nhà hàng Trung Hoa (sở thích của tôi). Sau ngày hôm đó tôi phải lặp lại uy quyền của mình chống lại linh sơ hại đó nhiều lần vì các con quỷ không nhanh

chóng bỏ cuộc. Dù ma quỷ đã đi khỏi nhưng rắc rối tài chính trong đời tôi thì không. Nên sự sợ hãi liên tục cố gắng tác động lên tâm trí tôi về vấn đề tài chính, và tôi phải học cách điều khiển tâm trí để giữ nó trong sự bình an.

Trong cuộc sống có những trận chiến khác mà tôi phải chiến đấu và học để vượt qua, còn nhiều bài học thuộc linh về Vương Quốc vẫn chưa được học, nhưng lý do tôi muốn kể cho bạn câu chuyện này là để bạn biết tôi hiểu áp lực tài chính tác động đến người ta, cuộc sống họ và khiến họ mở cửa cho linh sợ hãi để làm cho thống khổ như thế nào.

Tôi muốn đảm bảo là bạn biết tôi từng trải qua điều đó.

Cho nên dù hôm nay bạn đối diện với rắc rối nào đi chăng nữa, vẫn có hy vọng cho bạn. Ước gì tôi biết một cách chắc chắn về Vương Quốc của Chúa sớm hơn. Thật buồn khi nghĩ Drenda và tôi đã sống trong tình trạng xáo trộn tài chính trong chín năm đó, đáng lẽ ra chúng tôi không cần phải làm thế.

Thật đáng buồn, sự rắc rối về tài chính của chúng tôi không chỉ là nan đề tạm thời, mà nó cứ dai dẳng. Đó là cách chúng tôi đã sống. Chín năm ròng lê lết sống qua ngày, vẫn còn nhớ biến cố và hoàn cảnh thật tủi nhục. Những biến cố này tôi đã quên đi rất nhanh. Nhưng cảm tạ Chúa về vợ tôi! Cô ấy đã nín chịu nhiều thứ trong suốt những năm tháng đó. Đó là lý do hiện tại tôi muốn chúc phước cho cô ấy bất cứ khi nào có thể.

Chúa đã dạy tôi cách xử lý linh sợ hãi và Ngài cũng bắt đầu dạy tôi cách xử lý tình hình tài chính của mình từ quan điểm thuộc linh. Những điều Chúa dạy dỗ Drenda cùng tôi, và những điều Ngài đã cho chúng tôi thấy về vấn đề tài chính thật sự thay đổi cuộc đời, nó kích thích đến nỗi chúng tôi kết ước phần đời còn lại nhằm giúp đỡ người khác khám phá các nguyên tắc tương tự.

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

Drenda và tôi đi từ chỗ nợ nần trong tuyệt vọng đến chỗ có thể trả tiền mặt cho hai chiếc ô tô, xây căn nhà mơ ước mà không mắc nợ, mở nhiều công ty, và thực hiện phát sóng chương trình truyền hình *Fixing the Money Thing* hàng ngày trong tất cả các múi giờ trên thế giới. Drenda cũng thực hiện chương trình phát sóng truyền hình *Drenda* hàng tuần trên mạng lưới ABC Family nhằm giúp đỡ các gia đình biết cách sống và khích lệ phụ nữ. Chúng tôi cảm nhận Chúa dẫn dắt chúng tôi mở Hội Thánh Faith Life, tại đó chúng tôi dạy đỡ hàng ngàn người về Vương Quốc của Chúa hàng tuần. Cần hàng triệu đô la mỗi năm để làm công việc chúng tôi đang làm, cần hơn 200.000 đô la mỗi tháng để thực hiện chương trình truyền hình tính tới thời điểm viết cuốn sách này. Tất nhiên, sẽ không thể thực hiện bất cứ điều nào trên đây nếu Chúa không dạy đỡ điều chúng tôi muốn truyền đạt cho quý vị trong loạt sách này. Tôi không muốn quý vị xem đây là một cuốn sách bình thường nói về tài chính. Nó không phải là một cuốn sách bình thường nói về cách bạn lập ngân sách, dù chắc chắn đó là điều cần thiết và nên làm. Cuốn sách này không lặp lại chủ đề quen thuộc “nếu không đủ thu nhập” thì chúng ta hãy cắt giảm chi tiêu.

Không, đây là một cuốn sách về sự đột phá, một cuộc cách mạng chống lại nước tối tăm và sự nghèo đói của nó. Đây là cuốn sách nói về việc thoát khỏi các rào cản của một sự cai trị băng hoại của satan và đón nhận một lối sống mới. Câu trả lời của tôi không phải là một số lời khuyên về tài chính chung chung. Tôi thấy mình cần một sự thay đổi triệt để về tài chính.

MỘT SỰ ĐỘT PHÁ TÀI CHÍNH!

CHƯƠNG 1

VƯƠNG QUỐC

Trong phần giới thiệu tôi đã trình bày với quý vị về cuộc đời từng bị linh sợ hãi làm cho tôi thống khổ nên tôi tin việc tôi bắt đầu hành trình của chúng ta bằng câu này là quan trọng, và bạn cần thật sự hiểu nó: ĐỦNG HỌC SỐNG VỚI SỢ HÃI! Sợ hãi mở cánh cửa cho mọi loại ánh hưởng, rối loạn, căng thẳng gây ra bởi ma quỷ, giống như điều đã xảy ra trong đời tôi và trong đời sống của hàng triệu người khác. Tôi tin những phiền muộn về tài chính là một cánh cửa chính mở cửa cho sợ hãi trong cuộc đời. Cá nhân tôi đã đang giúp đỡ người khác trong vấn đề tài chính của họ suốt 34 năm qua công ty kế hoạch tài chính của mình, và tôi thấy mình không phải là người duy nhất từng tranh chiến với các rắc rối tài chính trong cuộc sống.

Đúng như vậy, dựa trên nghiên cứu của mình, tôi thấy 23% dân số Mỹ thậm chí không trả các món nợ nhỏ nhất mà họ phải trả, và họ đang từ từ rơi vào tình trạng vô thức tài chính. Số lượng đó chiếm một phần tư dân số! Bốn mươi bảy triệu người, một phần sáu dân số sống nhờ tiền trợ cấp mua thức ăn từ chính phủ liên bang, cứ mười gia đình là có tám gia đình chỉ đủ sống qua ngày. Tôi sẽ không nói đến 18 ngàn tỉ đô la nợ công, số tiền sẽ không bao giờ có thể trả lại. Tôi cũng sẽ không nói đến các khoản nợ tài chính trị giá 120 ngàn tỉ đô la mà đất nước chúng ta có trách nhiệm thanh toán, trong khi đó lại không có cơ chế gây quỹ nào hoạt động

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

để cung tiền trả cho chi phí đó. Chúng ta sống trong một quốc gia có một số vấn nạn tài chính nghiêm trọng. Đây là điều tôi thấy trong cuộc đời của mình, các nan đề và áp lực tài chính không được giải quyết khiến việc sống chung với sự hãi trở thành một lối sống.

Tuy nhiên có giải pháp cho chúng ta! Bạn có thể được tự do! Kinh Thánh nói rõ về chủ đề này: Chúa Giê-su đến rao giảng tin mừng cho người nghèo!

Thân của CHÚA Hằng Hữu ngự trên tôi, vì CHÚA đã xúc dầu lựa chọn tôi, để tôi báo tin mừng cho những người nghèo kinh.

Ê-sai 61:1

Tin mừng cho người nghèo là gì? Rằng họ có thể được tự do! Hôm nay có thể bạn không biết điều đó sẽ xảy ra như thế nào. Có một lần tôi cảm thấy hoàn toàn vô vọng trong cuộc đời. Suy nghĩ chỉ cần có 100 đô la mà không phải mắng nợ ai hết đối với tôi trước đây là một ý tưởng lạ lẫm, đến nỗi tôi sẽ cười nhạo nếu không nói là có cảm giác không tin nổi. Chín năm sống trong “tâm trạng” sống sót đã gây ra rất nhiều thiệt hại cho tôi về cảm xúc. Áp lực tài chính cướp đi của chúng tôi mọi thứ tốt đẹp. Khi xem các đoạn phim gia đình từ những năm đó, tôi rất xấu hổ. Quý vị sẽ thấy tôi

**VÌ CHÚA ĐÃ XỨC DẦU
LỰA CHỌN TÔI,
ĐỂ TÔI BÁO TIN
MỪNG CHO NHỮNG
NGƯỜI NGHÈO KHÓ.**
Ê-SAI 61:1

trong một đoạn phim, bước ra khỏi xe và sau một ngày dài ở văn phòng các đứa con yêu dấu chạy tới chào tôi. Chúng chạy đến, chụp và ôm lấy chân tôi, chúng la lên, “Con chào bố!” Trong đoạn phim, tôi thậm chí không trả lời hay nhìn chúng.

Tôi căng thẳng và nản lòng tới mức không biết điều nào là quan trọng.

Đầu óc tôi lúc đó nhắc tôi về điều mà tôi học được trong lớp học bơi. Nếu ai đó đang bị chìm và hét lên để kêu cứu, thì hãy cẩn thận nếu bạn đi ra giúp họ. Tại sao? Bởi vì họ chỉ quan tâm tới việc sống sót, và có thể kéo bạn xuống dù họ không có ý định làm như vậy. Đây là điều tôi đã trải qua, có cử động nhưng không có cảm giác giống như một thây ma không có sự sống. Là một người chồng, tôi đã thất bại trong thử thách đó. Là người cha, tôi đã thất bại trong thử thách đó. Là người chu cấp, tôi đã thất bại trong thử thách đó. Đời tôi là một thói quen không có cảm xúc, không khải tượng, một bức tranh mịt mù về cuộc sống.

Columbus, bang Ohio, thời điểm đó là một nơi rất phát triển về nhà ở. Nhà cửa mọc lên khắp mọi nơi, bởi cớ đó, thành phố của chúng tôi đã đăng cai tổ chức Parade of Homes (chương trình triển lãm những ngôi nhà mới) trong nhiều năm liền. Nếu bạn không biết tôi sẽ giải thích. Chương trình Parade of Homes là một nhóm các căn hộ đặc biệt do các công ty xây dựng xây để trưng bày các phong cách độc nhất và khả năng của họ, cũng như tất cả dụng cụ trang trí mới và căn hộ mới hoàn thành. Đối với mọi người trong khu vực đó là một sự kiện quan trọng và được hàng ngàn người thích thú. Nhưng tôi sợ hãi Parade of Homes. Sống trong cảnh nghèo đói nên tôi không muốn Drenda tới xem những căn hộ đó. Tôi cảm thấy thất bại đủ về tài chính của mình rồi nên không muốn vợ tôi biết là cô phải chịu thiệt thòi nhiều đến thế nào. Bây giờ thì tôi biết quan điểm đó thật ngớ ngẩn, nhưng đây từng là quan điểm của tôi. Tôi biết nếu cô đi tới đó, cô sẽ muốn có một căn nhà. Nên hết năm này tới năm khác tôi luôn nói, “Không!” nhưng cuối cùng, có một năm tôi nhượng bộ và quyết định là chúng tôi sẽ đi.

Những ngôi nhà rất tuyệt vời. Hình ảnh này khiến cho

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

căn nhà từ những năm 1800 trong trang trại của chúng tôi trông giống một căn nhà hết ỏ được, chỉ chờ bị đập bỏ. Sau khi đi bộ qua vài căn nhà đầu tiên và đang khi đi trên lề đường thì bất chợt tôi thấy Drenda không đi bên cạnh tôi. Tôi quay người lại xem cô ta đang ở đâu, tôi buồn khi thấy cô đứng bên ngoài căn nhà chúng tôi mới rời đi. Những giọt nước mắt chảy trên mặt cô. Tôi bước lại chỗ cô rồi hỏi một câu ngu ngốc, “Chuyện gì vậy em?” như thể là tôi không biết câu trả lời cho câu hỏi đó. Cô nhìn tôi và hỏi, “Khi nào thì em mới có được một căn nhà?” Tâm trí tôi quay cuồng, “Một căn nhà ư? Như thế này sao? Ở đây đều là những căn nhà có giá từ 500.000 – 700.000 đô la đấy.” Tôi vẫn đang cố tìm cách trả 300 đô la tiền thuê nhà mỗi tháng cho nhà trang trại cũ đã quá hạn thanh toán. Tôi biết như thế thì thật buồn, nhưng tôi không nhìn thấy một lối thoát nào và tôi chẳng cho người vợ xinh đẹp có được một hy vọng nào. Sự hãi và thất bại bóp méo tâm trí và cái nhìn tương lai của tôi. Lúc đó tôi không phải là tôi nữa!; Niềm vui và niềm hạnh phúc của tôi đã đi đâu mất rồi? Dường như tôi không thể nhìn xa hơn áp lực tài chính.

Ấy là lúc 2 hay 3 giờ sáng và tôi không ngủ được. Sự đau đớn xuyên qua cǎm, mặt tôi giống như kim đâm, và tôi cần rất cần sự nghỉ ngơi. Ba mươi sáu tiếng trước tôi phải lấy tủy chân răng để ngăn nhiễm trùng, nên làm cho mặt tôi sưng lên như bong bóng. Sự đau đớn và khó chịu thật ngoài sức tưởng tượng. Vì sự đau đớn đó mà cứ bốn giờ là tôi uống Tylenol, nhưng chẳng có hiệu quả nhiều. Khi ngồi trong phòng khách, tôi không thể ngủ nên uống thêm một liều thuốc khác, tình cờ tôi chăm chú nhìn hộp thuốc Tylenol và đọc hướng dẫn sử dụng. Không phải vì tôi không biết cách dùng Tylenol nhưng vì quá nhảm chán, như chúng ta đọc thông tin trên hộp ngũ cốc khi ăn sáng vậy. Không phải vì ta thật sự hứng thú nhưng vì tình cờ nó ở đó. Vâng, cứ bốn giờ uống hai viên, nhưng hướng dẫn sử dụng nói gì? Không dùng quá

mười viên trong vòng 24 tiếng ư? Tâm trí tôi nhanh chóng thêm số viên thuốc một người phải uống nếu họ uống cứ sau 4 tiếng, như tôi đã làm trong hai ngày qua – 12 viên một ngày, quá liều lượng 2 viên. Đột nhiên, dạ dày của tôi bị thắt lại và nỗi sợ chiếm hữu tôi.

Chín năm sống chỉ đủ ăn qua ngày, thất bại trong việc làm cha, thất bại trong việc làm chồng, thất bại trong việc cung cấp cho gia đình đã khiến tôi hoàn toàn bị sụp đổ về mặt cảm xúc. Các bác sĩ đã thử cho tôi uống thuốc chống trầm cảm để cải thiện, nhưng chẳng có gì xảy ra. Đêm đó khi ngồi xuống với cái răng bị nhiễm trùng, vì trước đó tôi đã không ngủ liên tục hai ngày, nên tôi bị đau dữ dội nên không thể ngủ được. Sau khi đọc hộp thuốc Tylenol, tôi thấy mình có thêm một điều để lo lắng, dùng quá liều Tylenol. Tôi không biết dùng quá liều Tylenol sẽ ảnh hưởng gì đến tôi, nhưng tôi chắc chắn đó là một loại thuốc rất bình thường vì mọi người đều có thể mua nó tại quầy thuốc. Tôi biết họ in những lời cảnh báo lên chiếc hộp nhằm trấn an các luật sư và làm theo các đòi hỏi của luật lệ.

Tôi không biết uống quá liều hai viên nhiều lần có thể gây ra rắc rối nghiêm trọng. Linh sơ hãi chiếm lấy tâm trí tôi, dùng chuyện này để bắt đầu thổi vào đầu óc tôi những ý tưởng “chuyện gì xảy ra nè.” Nên tôi nghĩ để tâm trí được trấn tĩnh mình sẽ gọi Trung Tâm Kiểm Soát Chống Độc tìm hiểu nguyên nhân. Tôi biết chắc là họ sẽ nói không có gì nghiêm trọng cả.

Người phụ nữ phía bên kia đầu dây có vẻ như là một chuyên gia lúc cô trả lời điện thoại. Cô ta hỏi là cô có thể giúp được gì không, tôi giải thích là tôi đã uống Tylenol cứ mỗi bốn tiếng trong thời gian 36 tiếng, tức uống 12 viên một ngày thay vì 10 viên như hướng dẫn sử dụng ghi không được dùng quá liều. Tôi nói với cô ta rằng tôi gọi để xác minh việc uống quá hai viên có gây ra tổn thương nghiêm trọng nào. Có

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

một sự im lặng, tôi có thể nghe tiếng gõ bàn phím. Sau đó tôi nghe những lời này, tôi trích nguyên văn những lời cô ta nói với tôi, “Thưa ông, không ai uống quá nhiều như thế mà còn sống cả.” Không biết tôi có nghe đúng không? Chắc là không! Nên tôi giải thích lại với cô ta là tôi đã uống quá liều hai viên nhiều lần trong thời gian 24 tiếng suốt hai ngày liền.

Lần này cô ta trả lời với giọng nghiêm khắc hơn, “Thưa ông, tôi nói rồi không có ai uống thuốc đó quá liều mà còn sống. Tôi muốn ông tới NGAY phòng cấp cứu!” Khi tôi cố gắng giải thích một lần nữa về điều đã xảy ra, vì tôi biết chắc là cô ta nghe lộn, cô ta ngăn tôi và nói, “Một là ông tự lái xe tới bệnh viện, hoặc tôi sẽ gọi xe cấp cứu cho ông.” Tôi bị sốc! Tôi lắp bắp, “Tôi sẽ tự lái xe đi ư.” Cô ta hỏi, “Ông sẽ đi bệnh viện nào?” Tôi cho cô biết và cô ta cúp máy.

Tôi đứng ngây người. Tôi có một buổi họp rất quan trọng lúc 9 giờ sáng hôm đó, giờ là ba giờ sáng. Tôi lê bước tới phòng ngủ, đánh thức Drenda và nói cho cô biết về chuyện xảy ra. Cô nhìn tôi với một ánh mắt hoảng hốt nhưng cảm thông. Chồng cô đã và đang hành xử kỳ quặc trong vài tháng qua, cô ta mệt mỏi khi phải giữ bình tĩnh trong mọi chuyện, giờ còn chuyện này nữa ư? Cô ta nói, “Gary à, chỉ uống nhiều hơn hai viên thôi. Anh biết rõ là nó không thể giết chết anh mà. Gọi lại cho họ đi.” Đúng là sợ hãi thì thật là vô lý và làm cho người ta khổ thêm. “Người tôi gọi điện nói thuốc có thể giết chết tôi, tôi cần đi tới bệnh viện.” Tôi có thể nhìn thấy vẻ mặt ngờ vực của vợ khi tôi quay lại để đi ra khỏi phòng ngủ.

Khi lái xe tới bệnh viện, có hai người nam mặc áo trắng đang chờ bên ngoài cửa vào phòng cấp cứu. Khi tôi dừng xe, họ đi bộ tới chỗ tôi và nói, “Anh có phải là Gary Keese không?” Họ nhanh chóng đưa tôi vào phòng điều trị. Khi đi qua bảng đen trong phòng cấp cứu, tôi thấy tên mình đã được viết trên đó. Trên đó viết, “Gary Keese – quá liều.” Tôi không

thể tin điều đó. Để cắt ngắn câu chuyện, khi bác sĩ lấy mẫu máu, ông đi vào và nói, “Anh ở đây làm gì? Mức Tylenol trong máu của anh còn không đủ khiến anh đau đầu thì điều trị làm gì.” Ông ta bắt đầu cười khi tôi nói về Trung Tâm Chống Độc. Tôi nghĩ tin này không vui gì cả, chắc chắn là chẳng vui gì khi hóa đơn 2000 đô la được gửi tới qua bưu điện. Ma quỷ đã cài bẫy tôi và lại ăn trộm của tôi một lần nữa.

Tôi kể những câu chuyện này cho quý vị cùng với phần giới thiệu nhằm giúp quý vị thấy cuộc đời của tôi ở trong tình trạng nào trước khi tôi khám phá Vương Quốc của Đức Chúa Trời. Vâng, tôi là một Cơ Đốc nhân. Tôi có dâng một phần mười. Tôi hướng dẫn thờ phượng trong hội thánh một thời gian. Tôi yêu mến Chúa, nhưng có điều gì đó trực trặc. Tôi đã nói cho quý vị Chúa dạy tôi cách chống trả với linh sơ hãi và được tự do khỏi thuốc chống trầm cảm, những sự tấn công hoảng loạn, nhưng tôi chưa được tự do khỏi các hoàn cảnh đã gây ra sự tranh chiến của tôi với nỗi sợ hãi trước đây, tức là tình trạng vô vọng về tài chính!

Hằng ngày tôi vẫn đối diện áp lực kinh khủng nhằm tìm cách kiếm tiền và trả hóa đơn, cộng thêm mười thẻ tín dụng hết hạn và đã bị hủy bỏ, ba khoản vay từ công ty tài chính, nợ thuế nhà nước, nợ tiền họ hàng và nhiều phán quyết thu hồi tài sản thế chấp.

Như đã nói, cuộc sống chúng tôi là một mớ hỗn độn về mặt tài chính. Tôi sống trong sự căng thẳng và cảm xúc hỗn loạn. Dù là cơ đốc nhân, nhưng về tài chính chúng tôi đang chết dần, chết

**NGUYỆN XIN ĐỨC
CHÚA TRỜI CỦA TÔI
CUNG CẤP ĐẦY ĐỦ
MỌI NHU CẦU CHO
ANH CHỊ EM THEO
SỰ GIÀU CÓ CỦA
NGÀI TRONG NƠI
VINH HIỂN TRONG
ĐỨC CHÚA JESUS
CHRIST.**

PHI-LÍP 4:19

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

mòn, và thẻ tín dụng của tôi bị hủy bỏ từng cái một. Tài sản thế chấp bị thu hồi, thẻ tín dụng phải cắt bỏ, các chủ nợ gọi điện thoại. Trong tình thế khó khăn tài chính ngupy đầu như thế, công việc làm ăn của tôi không tạo ra nhiều thu nhập, chúng tôi không thể mua thức ăn. Gia đình tôi co quắp bên bếp củi trong phòng gia đình để giữ ấm vì chúng tôi không đủ tiền mua dầu nhiên liệu. Chúng tôi lục lọi bàn ghế, ghế trường kỷ để tìm các đồng xu bị rớt giữa các khe với hy vọng thấy đủ tiền mua đủ thức ăn tại cửa hàng McDonald để chia cho các con tôi.

Tôi rất giỏi hủy hẹn với các chủ nợ khi họ gọi, nhưng một ngày nọ một tài khoản trễ nợ đã bị một khách hàng thuê luật sư để thu hồi. Anh ta gọi, đúng là một người không có nhân cách. Anh ta nói rất đơn giản, “Tôi cần tiền trong vòng ba ngày hoặc tôi sẽ thay mặt khách hàng đâm đơn kiện anh.” Thế là tôi xong đời. Tôi không có chọn lựa, tôi không có tín dụng, tôi đã mượn tiền của tất cả bạn bè, tới lúc này tôi mới biết là mình xong đời. Tôi lê vào phòng ngủ, thả người ngang giường và kêu lớn tiếng với Chúa. Tôi đã nghe tiếng Chúa rất mau. Một câu Kinh Thánh tôi đã nghe nhiều lần nổi lên trong tâm trí tôi.

Nguyễn xin Đức Chúa Trời của tôi cung cấp đầy đủ mọi nhu cầu cho anh chị em theo sự giàu có của Ngài trong nơi vinh hiển trong Đức Chúa Jesus Christ.

Phi-líp 4:19

Tôi trả lời Chúa rằng tôi biết câu đó nhưng các nhu cầu của tôi không được đáp ứng. Ngài trả lời câu hỏi của tôi ngay lập tức, “Đúng, nhưng đó không phải lỗi của Ta. Con không bao giờ để thời gian học cách Vương Quốc của Ta hoạt động. Hầu hết các hội thánh của Ta sống như dân Y-sơ-ra-ên sống trong Cựu Ước – như những nô lệ. Họ sống lỗi sống nợ nần

và bị trói buộc về tài chính. Ta muốn dân sự ta được tự do.”

Tôi nhanh chóng chạy xuống tầng dưới và nắm lấy Drenda và kể cho cô ta nghe về điều Chúa đã nói với tôi. Tôi ăn năn với cô vì đã không tìm kiếm Chúa và học cách Vương Quốc của Ngài làm việc. Quả thật lúc đó chúng tôi không biết ý Chúa là gì khi Ngài nói chúng tôi không biết cách Vương Quốc của Ngài hoạt động. Vì nói cho cùng thì chúng tôi ở trong một hội thánh, mỗi lần hầu như đều dâng phần mười theo thu nhập và yêu mến Chúa. Chúng tôi nghĩ mình đã suy nghĩ về Vương Quốc rồi. Tất nhiên tôi sẽ được về thiên đàng, nhưng điều tôi sắp phát hiện đó là mình không biết cách đem quyền năng và thẩm quyền của thiên đàng đến trên đời sống và ánh hưởng trên các hoàn cảnh tự nhiên. Thế là chúng tôi bắt đầu học Kinh Thánh, Chúa bắt đầu phán và giúp chúng tôi học được ý nghĩa khi Ngài nói về Vương Quốc. Những gì chúng tôi học được thật sốc! Giống như mở đèn trong một căn phòng tối, lần đầu tiên trong cuộc đời chúng tôi tìm thấy câu trả lời cho đời sống tài chính của mình!

Chúa Ơi, Ý Ngài Là Gì Khi Nói Về Vương Quốc?

Khi Chúa nói tôi không bao giờ học cách Vương Quốc của Ngài hoạt động, tôi vô cùng bối rối. Vương Quốc ư? Drenda và tôi chẳng biết gì. Chúng tôi đã cầu nguyện và xin Chúa dạy ý nghĩa khi Ngài nói như thế: “Chúa ơi, xin dạy chúng con ý nghĩa khi Ngài nói Vương Quốc!” Nên điều đầu tiên tôi phải học đó là “Vương Quốc là gì.” Tôi nghĩ khái niệm này khó cho người Tây Phương nắm bắt, vì chúng ta sống trong suy nghĩ dân chủ và tự do ngôn luận kiểu Mỹ. Vương Quốc của Chúa không phải một chế độ dân chủ, đó là một Vương Quốc có một vị vua. Thẩm quyền của Vua ban truyền xuống Vương Quốc trong đó thẩm quyền được ủy thác cho các chức vụ khác nhau và cho những người hoạt động dưới thẩm quyền đó. Có một đám đông lộn xộn không phải là một vương quốc. Bạn có thể có một triệu dân lộn xộn nhưng đó không phải

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

là một vương quốc. Vương Quốc là một nhóm người được kết nối lại với nhau bằng luật lệ hay một hình thức cai trị. Định nghĩa *vương quốc* trong từ điển là: “vương quốc; chính thể hay chính quyền có vua hay nữ hoàng đứng đầu.”

Dù chúng ta ăn mừng Chúa Giê-su đến trên đất vào dịp Giáng Sinh, nhưng ta thường không hiểu là Ngài đến đem theo một hình thức cai trị. Kinh Thánh nói về sự cai trị của Ngài này trong Ê-sai 9: 6-7:

Vì sẽ có một Con Trẻ sinh cho chúng ta, một Con Trai ban cho chúng ta; Quyền trị vì sẽ đặt trên vai Ngài. Ngài sẽ được xưng là Đấng Mưu Luận Lạ Lùng, Đức Chúa Trời Quyền Năng, Cha Đời Đời, Chúa Bình An. Quyền trị vì của Ngài sẽ thêm mãi không ngừng, và hòa bình sẽ kéo dài vô tận trên ngai của Đa-vít và trong vương quốc của Ngài. Ngài sẽ thiết lập và duy trì quyền trị vì của Ngài bằng công lý và công chính, từ nay cho đến đời đời. Nguyên lòng nhiệt thành của CHÚA các đạo quân sẽ thực hiện điều ấy.

Chúa Giê-su là đầu của Vương quốc này, và khi ta tiếp nhận Giê-su làm Chúa Cứu Thế thì ta trở thành một phần trong Vương quốc đó; chúng ta trở thành công dân. Ta không chỉ trở thành công dân nhưng thật sự trở thành một phần trong nhà của Chúa với tư cách con trai, con gái của Đức Chúa Trời.

Nhưng hỡi ai tin nhẫn Ngài, tức những ai tin vào danh Ngài, Ngài ban cho quyền phép trở nên con cái Đức Chúa Trời. Đó là những người được sinh ra không bởi huyết thống, không bởi dục vọng xác thịt, không bởi ý người, nhưng bởi Đức Chúa Trời.

Giảng 1:12-13

Như thế anh chị em không còn là người xa lạ hoặc dân ngoại nữa, nhưng anh chị em là những công dân đồng quốc tịch với các thánh đồ và là những người nhà trong gia đình của Đức Chúa Trời.

Ê-phê-sô 2:19

Là các thành viên trong nhà Chúa, chúng ta trở thành một bộ phận trong gia đình của Ngài vì thế ta sở hữu một phần trong mọi thứ Chúa sở hữu. Ta cũng trở thành công dân trong vương quốc vĩ đại của Ngài. Điều này ngụ ý chúng ta có các quyền hợp pháp và lợi ích bên trong vương quốc đó. Để hiểu rõ hơn điều tôi nói, hãy để tôi nói về việc làm một công dân của Hoa Kỳ. Là một công dân Mỹ, bạn có các quyền hợp pháp. Các quyền hợp pháp của bạn được viết trong hiến pháp của chúng ta và trong các bộ luật đã được thông qua trong chính phủ. Những luật lệ và ích lợi này được đưa tới mọi công dân từ trên xuống, dù họ là ai. Các quyền này không dựa vào cảm xúc hay sự khôn ngoan của ta. Không, nó được thiết lập bởi luật lệ và áp dụng cho mọi công dân gọi nước Mỹ là nhà của họ. Có thể có công dân nào đó không biết các quyền hợp pháp của mình, nhưng dẫu vậy họ vẫn có quyền ấy vì họ là công dân của Hợp Chủng Quốc Hoa Kỳ.

Đây là điều cần suy nghĩ, tôi hy vọng nó thay đổi toàn bộ cái nhìn của bạn về Đức Chúa Trời và cách bạn nhận từ Chúa. Tại Mỹ nếu ta thấy ai hay thứ gì đó đang muốn lấy đi quyền hợp pháp của chúng ta hay ta bị đối xử bất công, thì chúng ta có thể nhờ đến công lý (công lý có nghĩa là sự thực thi pháp luật hay hành pháp), đó là một quá trình thi hành các quyền hợp pháp của chúng ta. Chúng ta tới tòa án, và quan tòa không quan tâm đáng vể chúng ta giàu hay là nghèo. Ông ta chỉ căn cứ vào luật lệ. Ông ta luôn phán quyết đúng về phía luật lệ. Đây là sự an ninh của chúng ta: chúng

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

ta có quyền hợp pháp, chính phủ sẽ xúc tiến quyền hợp pháp của chúng ta qua một tiến trình công lý bên trong nước Mỹ. Với một kiến thức như thế thì giờ chúng ta hãy xem kỹ hơn Ê-sai 9, nói về Vương quốc mới mà Chúa Giê-su sẽ đem đến.

Ngài sẽ thiết lập và duy trì quyền trị vì của Ngài bằng công lý và công chính, từ nay cho đến đời đời. Nguyên lòng nhiệt thành của CHÚA các đạo quân sẽ thực hiện điều ấy.

Ê-sai 9:7b

Kinh Thánh nói Vương Quốc của Đức Chúa Trời được thiết lập và được duy trì qua công lý, qua sự thực thi luật lệ của Đức Chúa Trời. Sự quản trị có nghĩa là tiến trình triển khai hay củng cố các quyền hợp pháp của bạn. Các quyền hợp pháp của bạn là điều mà Chúa gọi là sự công bình hay điều Ngài nói là đúng, là luật lệ của Ngài. Để đảm bảo bạn có những gì Chúa nói là đúng trong Vương Quốc của Ngài, những gì là của bạn với tư cách là công dân của Vương Quốc đó, Chúa đã cho bạn quyền sử dụng công lý, đó là tiến trình hay sự đảm bảo bạn sẽ có những gì Ngài đã hứa. Chúa đã bày tỏ ý muốn của Ngài qua Lời Ngài, là Kinh Thánh, để chúng ta biết các quyền của mình trong Vương Quốc của Ngài. Đây là tin mừng! Mọi thứ bạn đọc trong Kinh Thánh liên quan đến điều Chúa đã hứa với bạn đã thuộc về bạn rồi vì bạn là công dân trong Vương Quốc của Ngài.

2Cô-rinh-tô 1:20 nói rõ mọi lời hứa – MỌI LỜI HỨA – đều là “phải” và là “amen.” Lời hứa đã được quyết định; nó đã thuộc về bạn một cách hợp pháp.

Vì bất kể bao nhiêu lời hứa Đức Chúa Trời đã hứa, trong Ngài chúng đều được trả lời là “Phải” cả. Vì thế

nhờ Ngài chúng ta có thể nói “A-men,” và đăng vinh hiển về Đức Chúa Trời.

2Cô-rinh-tô 1:20

Nền tảng của Vương Quốc của Đức Chúa Trời là công lý và công bình – nó không thể dao động. Ta hãy suy nghĩ như thế này: “Nếu tôi biết luật lệ của Vương Quốc Chúa (ý muốn Ngài), thì tôi biết mình có quyền sử dụng công lý, tiến trình thực thi đảm bảo những gì luật lệ nói cho tôi, tôi sẽ tự tin và không sợ hãi.

*Đây là sự vững tâm chúng ta có trước thánh nhau
Ngài: nếu chúng ta theo ý muốn Ngài cầu xin điều chi,
Ngài nghe chúng ta. Nếu chúng ta biết rằng Ngài nghe
chúng ta, bất cứ điều gì chúng ta cầu xin, chúng ta biết
rằng chúng ta có những gì chúng ta đã cầu xin Ngài.*

1Giăng 5:14-15

Câu này nói Ngài nghe chúng ta, chứ không nói đến việc nghe chúng ta rõ ràng giống như nghe lời chúng ta qua các sóng âm, mà nói về việc Ngài lắng nghe vụ việc của chúng ta. Hãy suy nghĩ về một quan tòa, ông ta nghe một vụ án để đảm bảo công lý được thực hiện. Tòa án và quan tòa có mặt để cam đoan công lý là dành cho mọi người. Quyết định của quan tòa không dựa trên những cảm giác của ông ta nhưng dựa trên luật pháp mà ông đại diện để thực thi luật pháp đó cho mọi công dân. Quan tòa có mặt nhằm đảm bảo công lý (sự thực thi luật pháp) được diễn ra theo như luật thành văn. Trong trường hợp của Chúa thì ngai của

**CÁC VƯƠNG QUỐC
HOẠT ĐỘNG THEO
LUẬT LỆ, LUẬT LỆ
THÌ KHÔNG THAY
ĐỔI.**

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

Ngài (nơi thẩm quyền) và quyền năng Ngài có mặt để đảm bảo công lý (sự thực thi ý muốn của Ngài) đối với mọi người đến với Chúa Giê-su và Vương Quốc của Ngài.

Xin hãy đọc lại câu đó một lần nữa thật chậm rãi và để nó thay đổi quan điểm hiện tại của bạn về Đức Chúa Trời. Nhiều người cảm thấy Chúa đưa ra các quyết định tùy theo trường hợp, nhưng điều đó không đúng. Ngài là Vua của Vương Quốc có các luật lệ không thay đổi. Ngài không và sẽ không quyết định bên ngoài Luật lệ của Ngài. Vì thế chúng ta biết câu trả lời của Ngài là gì trước khi chúng ta cầu xin, chúng ta có thể biết chắc chúng ta có những gì luật pháp của Ngài nói trước khi chúng ta nhìn thấy nó, vì Ngài có quyền năng để thi hành luật pháp của Ngài.

Khi Drenda và tôi bắt đầu biết về các quyền hợp pháp của mình trong Vương Quốc, nó đã thay đổi cách chúng tôi suy nghĩ về Đức Chúa Trời và về Kinh Thánh một cách ngoạn mục. Kết quả của sự hiểu biết mới của chúng tôi là cuộc đời thay đổi. Không còn ăn xin hay ăn mày cũng không còn van nài nữa. Chúng tôi biết những gì Chúa phán đã được ban một cách hợp pháp cho chúng ta với tư cách công dân của Vương Quốc. Chúng ta chỉ cần tiếp tục học cách công bố những gì thuộc về chúng ta và khai phóng nó trên đất. Hãy nghĩ về việc rút tiền mặt qua séc. Có thể bạn có nhiều tiền trong tài khoản séc, nhưng bạn phải công bố quyền sở hữu tiền rồi mới rút tiền qua tấm séc. Có một tiến trình trong mọi hệ thống pháp lý, qua đó chúng ta tuyên bố quyền sở hữu hợp pháp, dù ta đã sở hữu nó rồi.

Quyền năng thiên thượng của Ngài đã ban cho chúng ta mọi sự liên quan cuộc sống và sự tin kính, qua sự hiểu biết Đấng đã kêu gọi chúng ta bằng chính vinh hiển và lòng tốt của Ngài.

2Phi-e-ro 1:3

Đó là một vương quốc! Ai là công dân của Vương Quốc đều có cùng quyền lợi như bất cứ công dân nào khác thuộc Vương Quốc. Đây là điều quan trọng ta cần phải hiểu: các vương quốc hoạt động theo luật lệ, luật lệ thì không thay đổi. Tại sao nó lại quan trọng? Nó quan trọng bởi vì nếu Vương Quốc làm việc hay hoạt động dựa trên các luật lệ không thay đổi thì trong Vương Quốc đó không có sự thiêng vị mà ngược lại mọi người trong Vương Quốc có cùng quyền lợi hưởng sự thực thi luật lệ của Vương Quốc vì cớ họ giống như bất cứ người nào khác trong Vương Quốc có thể hưởng.

Đây là chỗ vấn đề trở nên hơi lẩn lộn trong hội thánh khắp nơi. Đa số cơ đốc nhân nghĩ Đức Chúa Trời tùy tiện quyết định những gì Ngài muốn làm trong đời sống ai đó. Nói cách khác, họ nghĩ Đức Chúa Trời chọn ban phước cho người này mà không ban phước cho người khác. Họ nghĩ Chúa cho phép nhiều việc xảy đến cho con người mà họ không có quyền kiểm soát. Họ nghĩ Ngài sẽ chữa lành cho người này mà không chữa lành cho người kia. Hầu hết cơ đốc nhân nài xin Chúa giúp đỡ trong khi Ngài đã thực hiện xong những điều Ngài có thể làm để giúp đỡ họ. Ngài ban cho họ cả Vương Quốc!

Khi Đức Chúa Trời bắt đầu phán với tôi về tài chính và tôi cần học thêm về Vương Quốc của Ngài, Ngài đã cho tôi câu Kinh Thánh này.

Phước cho các người, những người nghèo khóc, vì vương quốc Đức Chúa Trời là của các người.

Luca 6:20b

Chúa nói với tôi rằng câu trả lời cho tài chính của tôi là Vương Quốc của Ngài, và xin nói thêm đó là biết cách khai thác các luật lệ của Vương Quốc ở trên đất này giống như

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

Chúa Giê-su đã làm. Tôi thừa nhận lúc đầu đã không biết tất cả ý nghĩa của những điều đó. Nhưng khi tôi suy nghĩ về điều Chúa nói, tôi nhận thấy quả thật là Vương Quốc hoạt động theo luật lệ. Chúng ta có thể kinh nghiệm chức năng và ảnh hưởng của một luật lệ nào đó và chắc chắn nó đều thực hiện chức năng mỗi lần như nhau bởi vì luật lệ không thay đổi. Trước đó tôi không bao giờ suy nghĩ điều này theo quan điểm thuộc linh. Tuy nhiên, nếu Vương Quốc của Đức Chúa Trời thật sự hoạt động như thế, tôi biết mình có thể học những luật lệ đó, áp dụng chúng và nhận được lợi ích khi nó vận hành trên đời sống tôi.

Tôi nhận ra luật lệ quản trị trái đất này không thay đổi. Thật ra, người ta dựa vào các hoạt động bất biến của các luật lệ này mà đưa người lên mặt trăng hay khiến một phi cơ bay. Nhưng hầu hết cơ đốc nhân không đến với Chúa bằng sự hiểu biết đó. Trái lại, họ xin xỏ và khóc lóc khi họ cần điều gì đó, cố gắng thuyết phục Đức Chúa Trời về điều họ cần như thể Chúa phải chọn chăm sóc họ.

Ví dụ, nếu tôi giảng trong hội nghị của một hội thánh nọ, liệu tất cả dân sự của hội thánh đó có bắt đầu cầu nguyện để đèn sáng trong sự kiện đó không? Họ có kiêng ăn, cầu nguyện, nài xin Chúa, rồi cầu nguyện tha thiết, rên rỉ “Chúa ơi, Ngài biết buổi nhóm này quan trọng thế nào và chúng con rất cần đèn sáng.” Tôi không nghĩ vậy. Thậm chí khi nói đến việc lên kế hoạch cho buổi nhóm tôi không nghĩ tâm trí họ có bận tâm tới việc đèn sáng hay không. Nếu vì lý do nào đó họ đến dự hội nghị buổi tối và đèn không sáng, bạn có nghĩ họ gọi công ty điện lực và nài xin họ bật đèn lên không? Không. Nếu họ làm vậy tôi đoán chắc đại diện công ty sẽ lắng nghe trong chốc lát, rồi anh ta xoay qua đồng nghiệp và nói, “Chúng tôi có đồng hồ báo có điện ở đây.” Do đó anh ta sẽ nói, “Thưa cô, có điện đó, nguyên do là đâu ra của quý vị.”

Khi tôi nói chuyện này trong các hội nghị thì mọi người

đều cười. Bạn biết tại sao không? Vì họ biết gọi điện cho công ty điện lực và bảo công ty mở đèn thì thật là ngu ngốc; hầu hết chúng ta biết phải làm gì. Họ chỉ bật công tắc lên. Chỉ đơn giản như thế thôi! Không cần sự bày vẽ cảm xúc, không có căng thẳng, họ chỉ cần bật công tắc lên. Bạn có biết tại sao nhân viên điện lực không lo lắng về việc bật đèn không? Vì họ YÊU CẦU đèn phải sáng. Họ yêu cầu đèn sáng vì họ biết cách điện hoạt động. Họ hiểu QUY LUẬT kiểm soát điện, và họ biết quy luật không bao giờ thay đổi.

Nhưng nếu bạn trở lại quá khứ 1000 năm và nói cho mọi người rằng bạn sẽ chiếu sáng toàn bộ một thành phố bằng các bóng đèn thủy tinh nhỏ, thì họ sẽ nghĩ là bạn bị điên. Nếu họ thấy một khu phố được chiếu sáng bằng các bóng đèn thủy tinh nhỏ, họ sẽ nói đó là một phép lạ. Bất cứ điều gì con người không giải thích được thì họ gọi đó là một phép lạ. Nhưng đó không phải là một phép lạ; đơn giản quy luật điện đang vận hành, nó cũng sẽ hoạt động đối với những người để thời gian học cách hoạt động của điện. Chúng ta vừa học biết cách điện hoạt động, hay bạn có thể nói chúng ta vừa đổi mới tâm trí đối với luật lệ chi phối điện. Nên ta mong nó hoạt động và ta không ngạc nhiên khi nhìn thấy nó hoạt động. Thật ra, khi nó không hoạt động ta mới thấy ngạc nhiên. Bằng cách hiểu luật lệ chi phối điện và viết nó ra, chúng ta có thể chiếu sáng khắp thế giới. Bằng cách nào? Ta có thể làm bằng cách dạy người khác cách những luật lệ này hoạt động để họ vui hưởng lợi ích và họ cũng có ánh sáng. Nhờ sự hiểu biết về các quy luật chi phối điện, chúng ta có thể thực hiện tất cả điều đó. Các luật lệ thuộc linh cũng đúng như vậy. Nếu ta không hiểu, ta sẽ không thể vui hưởng lợi ích hay mô phỏng nó khi ta cần.

Khi thấy một phi cơ bay ta không nói, “Ô, đó là một phép lạ.” Không, chúng ta trông đợi phi cơ bay vì chúng ta hiểu cách một phi cơ bay và tại sao nó bay. Nếu chúng ta trở

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

lại quá khứ 1000 năm và một chiếc Airbus 280 mới, hai tầng bay qua ở độ cao của ngọn cây, thì người ta sẽ nói gì? Họ sẽ nói đó là một phép lạ! Tôi đồng ý chiếc 380 rất là ấn tượng, nặng gần 600 tấn, chở hơn 800 hành khách, bay ở tốc độ 1050km một giờ với tầm bay 16.000km. Nó quá kỳ diệu, đến nỗi có thể khiến bạn suy nghĩ đó là một phép lạ nhưng nó không phải phép lạ. Chúng ta có thể hỏi những kỹ sư chế tạo chiếc A380 về cách phi cơ này bay được, họ sẽ nói cho chúng ta tất cả quy luật vật lý mà họ sử dụng để khiến phi cơ bay, họ có thể nói cho chúng ta về từng ốc vít và phụ kiện được sử dụng. Các kỹ sư không ra đường băng trong chuyến bay đầu tiên của nó và nói, “Ô, xem kìa, tôi không thể tin được là nó có thể bay.” Chúng ta tự tin khi lên máy bay vì ta biết khả năng bay của nó dựa trên các luật lệ vật lý không thay đổi. Chừng nào chúng ta ở trong phạm vi tham biến của các luật lệ đó thì phi cơ sẽ bay. Hãy nhớ điều này: luật lệ không thay đổi!

Chúng ta sẽ không bao giờ lên máy bay nếu quy luật vật lý thay đổi. Nếu chúng ta mua một vé máy bay, và trên vài hàng chữ mặt trước vé nói thế này, “Việc di chuyển trên chiếc máy bay này là mạo hiểm cho chính bạn vì luật về trọng lực thỉnh thoảng mới hoạt động. Nó hoạt động trong một ngày, ngày hôm sau thì không. Không ai biết chắc cả - bạn có thấy may mắn không? Chúc chuyến bay tốt đẹp.” Lần gần nhất bạn sợ mình sẽ bay ra khỏi ghế là khi nào? Không bao giờ ư? Tại sao? Vì bạn biết luật trọng lực không bao giờ thay đổi.

Những điều tôi đề cập ở trên là các quy luật vật lý bao quanh trái đất mà Đức Chúa Trời đã tạo ra. Đoán thử xem gì nào? Các luật lệ thuộc linh của Vương Quốc Ngài hoạt động tương tự - nó không thay đổi. Trước khi Chúa phán với tôi về Vương Quốc, tôi biết rất rõ cách các luật vật lý của trái đất hoạt động, nhưng tôi nghĩ Vương Quốc Đức Chúa Trời thì

khác biệt. Tôi từng nghĩ Chúa làm bất cứ điều gì và bất cứ lúc nào Ngài muốn. Nhưng tôi phát hiện điều đó không đúng. Khi tôi thấy các luật lệ thuộc linh trong Vương Quốc của Đức Chúa Trời không thay đổi và ta có thể học, hiểu và áp dụng, lúc đó tôi mới hiểu tại sao Chúa Giê-su luôn nói, “Vương Quốc của Đức Chúa Trời như thế này.” Sau đó Ngài liên hệ Vương Quốc với một điều gì đó trong thế giới tự nhiên để mọi người hiểu cách hoạt động của nó. Thinh linh, nó giống như một bóng đèn trong tâm trí tôi ngừng hoạt động. Tôi đã suy nghĩ, “Nếu Đức Chúa Trời ban cho chúng ta Vương Quốc và Vương Quốc hoạt động theo các luật lệ không thay đổi, thì tôi có thể học các luật lệ đó và áp dụng vào đời sống.”

Hồi đản chiên bé nhỏ, đứng sợ, vì Cha các ngươi đã vui lòng ban vương quốc của Ngài cho các ngươi.

Luca 12:32

Đó là ngày tôi trở thành một nhà khoa học thuộc linh. Tôi nhìn Kinh Thánh với một ánh sáng hoàn toàn khác. Tôi bắt đầu đặt các câu hỏi khi đọc Kinh Thánh: “Tại sao những con cá đó lại nhân cấp? Tại sao người đó được chữa lành? Tại sao cái bánh đó nhân cấp?” và vân vân. Khi tôi tiếp cận với Kinh Thánh theo cách đó, xin Chúa chỉ cho tôi thấy các luật lệ hiện có – thật là tuyệt vời!

Khi Chúa phán với tôi vào cái ngày mà luật sư gọi, Ngài nói rắc rối của tôi là do tôi không bao giờ để thời gian học cách Vương Quốc của Ngài hoạt động, tôi đi xuống sàn nhà ngay lập tức và ăn năn với vợ vì đã không tìm kiếm Chúa và để cho gia đình rơi vào mớ hỗn độn này, như tôi đã nói ở trên. Nhưng chúng tôi không biết thế nào là thật sự tin vậy vào Vương Quốc để có câu trả lời. Chúng tôi có nhóm hội thánh, đang chờ lên thiên đàng, và chúng tôi yêu mến Chúa. Lúc đó chúng tôi không cái khái niệm về ý nghĩa Chúa muốn nói đến

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

khi Ngài đề cập đến Vương Quốc. Chúng tôi có nan đề thật sự trước mắt, chúng tôi không biết làm cách nào để có số tiền mà luật sư cho thời hạn ba ngày để lo liệu, chúng tôi cũng không biết cách xử lý đơn kiện đang được đệ trình chống lại chúng tôi nếu không có số tiền trong thời gian ba ngày đó.

Đó là một bài thử nghiệm. Đó là kinh nghiệm đầu tiên của tôi về nan đề tiền bạc, tôi muốn Chúa chỉ cho tôi ý nghĩa khi Ngài nói “Vương Quốc.” Để tôi kể cho bạn chuyện xảy ra. Luật sư nói tôi có ba ngày để đưa tiền cho ông ta, tôi thì chẳng có lấy một xu. Sự thất vọng đó buộc tôi vào phòng ngủ và kêu cầu Chúa: Chúa ơi con có nan đề! Tất nhiên, đó là lúc Ngài nói với tôi về Vương Quốc, rằng đó là câu trả lời. Tôi không biết ý Ngài là gì khi Ngài nói như vậy, nhưng tôi chắc chắn là mình sẵn sàng học.

Hai ngày sau vào buổi chiều, tôi tới gặp một khách hàng để nói về bảo hiểm nhân thọ của anh ta. Tiện đây tôi nói luôn, trong những ngày đó tôi luôn đậu xe ở góc đường quanh nhà khách hàng, không bao giờ đậu trước nhà. Chiếc xe

tải nhỏ tôi đang lái có một vấn đề nhỏ. Khi khởi động, xe xả đầy khói trắng ra đường xe chạy và khắp khu phố, tôi cũng chẳng có ý định xả khói. Tôi luôn cảm thấy nếu đậu xe ngay đường đi xe của khách hàng, điều đó không giúp ích cho công việc làm ăn, và lúc rời đi cũng không muốn xả khói ra đầy đường. Tôi nghĩ mức độ tin tưởng của mình trong lĩnh vực tài chính có thể tác động chút ít nếu trường hợp đó xảy ra, vì tôi đang mời họ đầu tư hàng trăm ngàn đô la cùng với tôi, nếu

**LÚC ĐÓ, BẢN THÂN
CHÚNG TÔI ĐÃ
CHỨNG MINH HỆ
THỐNG CỦA VƯƠNG
QUỐC CỦA ĐỨC CHÚA
TRỜI HOẠT ĐỘNG,
CHÚNG TÔI KẾT ƯỚC
HỌC HỎI VÀ SỬ DỤNG
HỆ THỐNG VƯƠNG
QUỐC TỪ ĐÓ TRỞ ĐI.**

có thể được. Suy cho cùng, nếu tôi là một người quản lý tài chính giỏi thì đâu đến nỗi phải chạy chiếc xe tồi tàn? Đêm đó thật khác biệt.

Khi từ nhà khách hàng đi ra tôi hoảng sợ khi nhìn thấy khách hàng đi theo tôi ra đường chỗ đậu chiếc xe. Tất nhiên anh ta chẳng có ý gì khi làm điều đó, chúng tôi chỉ nói chuyện. Nhưng tôi hơi lo anh ta sẽ còn ở đó khi tôi khởi động xe. Khi tôi lên xe chúng tôi vẫn tiếp tục nói chuyện. Cửa sổ xe được kéo xuống, tôi tiếp tục nói chuyện, hy vọng anh ta sẽ nói chúc ngủ ngon và tôi có thể hành động như thể đang làm điều gì đó trong chốc lát khi anh ta rời đi, nhưng anh ta không đi. Cuối cùng anh ta cũng nói chúc ngủ ngon, nhưng anh ta chỉ đứng lui phía sau xe và đứng đó luôn. Tôi biết mình đã bị lừa. Tôi khởi động xe, hy vọng lần này nó sẽ không xì khói trắng, nhưng đó là điều ước không thành sự thật. Ngay lập tức, không khí đầy khói làm mắt chúng tôi cay xé.

Anh ta vội vàng lại gần tôi và tắt máy xe. Anh ta đi tới cửa sổ xe và bảo tôi mở cốp xe lên. Sau đó anh ta tiếp tục giải thích là đã từng làm thợ máy ô tô bán thời gian, và anh ta muốn kiểm tra một số bộ phận. Được một lát anh ta trở lại và nói, “Giống như tôi nghi, roong ráp máy của anh bị gãy. Anh lái xe về nhà và sửa ngay đi.” Tôi cảm ơn anh ta và lái đi, nhưng phát hiện của anh ta chẳng có nghĩa lý gì với tôi. Tôi có tiền đâu mà sửa.

Văn phòng của tôi chỉ cách nhà khách hàng sáu dặm, tôi trở lại văn phòng, cái bóng phiền muộn quen thuộc lại đến trên tôi. Nhưng đang khi lái xe, tôi nhớ lại điều Chúa đã nói với tôi, tôi bắt đầu nói chuyện với Ngài về chiếc xe của tôi. “Tôi nói Chúa ơi con không có tiền để sửa cái xe này. Xe này con vẫn còn nợ tiền người ta nữa, con không thể bán xe hư được. Con không biết làm gì cả. Có lẽ sẽ tốt hơn nếu chiếc xe cháy rụi luôn. Như vậy công ty bảo hiểm sẽ trả hết số tiền và con được thoát nợ.”

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

Cách văn phòng khoảng ba dặm, tôi thấy bọt nước mà tôi đã thấy trước đó phun lên mui xe. Khi tôi xem bọt nước phun lên càng ngày càng lớn cho đến lúc, khi tôi lại vào bãi đậu xe của văn phòng, thì bọt đó cháy thành một đóm lửa. Tôi bị sốc, toàn bộ phần trước của xe bị lửa cháy cao hơn mui xe tầm hai mét. Tôi nhanh chóng chạy vào văn phòng và gọi bộ phận cứu hỏa. Ngày hôm sau, công ty bảo hiểm đã tính tổng giá trị chiếc xe, họ đưa tôi một tấm séc, số tiền đủ trả cho chiếc xe và còn đủ dư để đưa một tấm séc cho luật sư đã gọi tôi ba ngày trước ngay trong đêm. Drenda và tôi ngạc nhiên. Chúng tôi không biết phải suy nghĩ điều gì. Chúng tôi biết Đức Chúa Trời hành động vì chúng tôi, và có điều gì đó đã thay đổi. Nhưng kết ước của chúng tôi đối với Vương Quốc sắp bị thử thách theo một cách khác và chính điều này dọn đường cho chúng tôi trong nhiều năm sắp tới.

Sau khi chiếc xe cháy trùi, chúng tôi thấy phấn khích, nhưng thình lình chúng tôi nhận ra mình không có phương tiện. Dù bây giờ chiếc xe đã được trả xong và thẻ tín dụng đã được thanh toán, nhưng chúng tôi không còn tiền để mua xe mới. Khi nghe chúng tôi mất xe, cha tôi gọi điện và nói ông muốn giúp chúng tôi có một chiếc mới. Khi nghe tin đó chúng tôi rất phấn khởi. Cha tôi và tôi tới cửa hàng bán ô tô địa phương, tôi và Drenda thấy một chiếc xe mà chúng tôi thích. Chiếc xe có giá 17.000 đô la và cha nói ông sẽ đưa chúng tôi 5.000 đô la tiền mua, có nghĩa chúng tôi phải thanh toán 12.000 đô la. Tôi lưỡng lự khi điền vào tờ tín dụng và cha tôi cùng ký vào đó. Họ sẽ cho chúng tôi biết vào buổi sáng.

Đêm đó chúng tôi không ngủ được. Chúng tôi biết không thể nhận khoản vay đó. Chúa vừa mới phán với tôi về việc làm đó nhưng không có xe, tôi bị áp lực để buộc phải vay và nhượng bộ. Sau một đêm ngủ đáng sợ, Drenda và tôi đồng ý là sẽ không ký vào giấy nợ. Tôi gọi điện cho cha và cảm ơn

ông về đề nghị giúp đỡ hào phóng, nhưng tôi nói là chúng tôi sẽ hủy. Tiếp theo tôi gọi cho người bán hàng và nói điều tương tự. Họ cũng thất vọng vì khoản vay đã được chấp thuận vào buổi sáng hôm đó và sẵn sàng nhận chiếc xe.

Dù chúng tôi không biết Chúa sẽ giúp chúng tôi có xe bằng cách nào, nhưng bên trong chúng tôi cảm nhận sự bình an.

Trong suốt khoảng thời gian đó, Drenda đang bán một số đồ cổ, vì cô phát hiện cô có thể bán đồ cũ được. Cô đã nhẫn tin cho một người muốn bán đồ nội thất một tháng trước khi chiếc xe chúng tôi cháy trụi nhưng lúc đó đã không thể liên lạc với anh ta. Vài ngày sau khi chiếc xe bị cháy, anh ta gọi điện và đồng ý bán hết đồ đạc nội thất – chưa đầy trong ba căn phòng – cho Drenda với giá thấp hơn 1000 đô la. Drenda có một thỏa thuận với công ty bán đấu giá, để họ bán đồ nội thất đó cho cô, họ cũng thỏa thuận về khoản hoa hồng của cô về khoản đấu giá bằng cách cho cô sử dụng một chiếc xe đã qua sử dụng còn rất tốt do công ty đấu giá sở hữu thay vì trả tiền mặt. Thế là giờ chúng tôi có một chiếc xe con liên hợp đã thanh toán xong, thẻ tín dụng được trả xong và khoản nợ được thanh toán hết.

Ô! Đây là cách Vương Quốc Chúa hoạt động. Lúc đó bản thân chúng tôi đã chứng minh hệ thống Vương Quốc Đức Chúa Trời có hiệu quả, và chúng tôi kết ước học hỏi và sử dụng hệ thống của Vương Quốc của Đức Chúa Trời kể từ đó trở đi. Có thể bạn hỏi, “Chúng tôi đã tận dụng nguyên tắc nào?” Nguyên tắc lớn nhất là đừng tin vào nợ nần mà hãy xin Chúa những gì mình cần và để Ngài chỉ cách cho chúng ta thu hoạch.

Trường hợp chiếc xe khiến tôi suy nghĩ và nhấn mạnh một trường hợp khác đã xuất hiện vài tháng trước đó, nhưng lúc đó tôi không hiểu Chúa bày tỏ điều gì. Các nối kết trong đầu tôi vẫn chưa được kết nối lại như là nguyên tắc của Vương Quốc Chúa.

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

Tôi thích săn nai, nhưng nhiều năm không bắt được con nào. Tôi đi ra bãi săn, ngồi trong tiết trời lạnh lẽo, đi hết ngày này tới ngày khác mà không có chút may mắn. Không chỉ vì tôi thích đi săn, mà vì tôi có mấy đứa nhỏ phải cho ăn, và có thể sử dụng thịt nai cho chúng ăn. Dù trong quá khứ tôi cũng thành công vài lần, nhưng lần mới nhất tôi có một mùa săn nai thành công và đem thịt về nhà là cách đây nhiều năm rồi. Một ngày kia tôi đang suy nghĩ về săn nai sắp tới, tôi đã nghe tiếng Chúa. Ngài phán, “Tại sao con không để Ta chỉ cho con bắt nai trong năm nay?” Điều này làm tôi kinh ngạc. “Chỉ cho con cách bắt nai trong năm nay ư?” Điều đó có nghĩa gì? Tôi cầu nguyện về những lời đó và cảm nhận được sự thôi thúc gieo hạt giống tài chính, hay món quà vì mục đích chính xác là bắt được con nai. Tôi cảm nhận Chúa nói khi tôi gieo để bắt được nai, thì tôi phải tin là đã nhận được trước khi tôi thật sự có nó, theo như Mác 11:24.

Thế’ Ta nói với các ngươi, mọi điều các ngươixin trong khi cầu nguyện, hãy tin rằng các ngươi đã nhận được, thì các ngươi sẽ nhận được.

Là cơ đốc nhân dù luôn dâng hiến và hỗ trợ hội thánh, nhưng việc gieo như thế, với ý định rõ ràng và tin rằng mình nhận được khi cầu nguyện là điều mới mẻ. Tôi lấy một tấm séc và viết trong phần ghi nhớ, “Vì con nai của năm 1987.” Tôi đặt tay lên và gửi cho một chức vụ mà tôi tin tưởng rồi công bố tôi đã nhận con nai khi tôi gửi tấm séc đi. Chúng tôi sống tại Tulsa, Oklahoma, lúc đó thành phố có các quy định giới hạn săn bắn nên thật ra tôi không có chỗ đi săn, nhưng một người bạn trong hội thánh mời tôi đi tới nhà bà nội của anh ta tại vùng quê để dự Lễ Tạ Ơn. Anh ta nói ở đó có một vài con nai xung quanh trang trại. Thế là gia đình tôi đến vào buổi sáng Lễ Tạ Ơn, tận hưởng một ngày ăn uống và

thông công tuyệt vời và săn nai.

Bạn tôi không thật sự biết phải bảo tôi đi đâu, nhưng có một đồng cỏ và bên cạnh nó là khu rừng, anh ta khuyên tôi đi ra bãi cỏ và ngồi cạnh một cái cây lớn ở đó. Tôi muốn bạn nắm được bức tranh này. Tôi đang ngồi trong một đồng cỏ khô đã cắt, ở giữa có một cái cây lớn. Tôi ngồi dựa lưng vào cây và nhìn về cánh rừng cách tôi khoảng 120 mét. Giờ khi tôi nhìn lại mới thấy mình đang ngồi trong một cách đồng trống trãi cạnh một cái cây, một địa thế không thật sự lý tưởng.

Sau 30 – 40 phút gì đó, tôi không hề biết, một con nai đực chạy ngang qua cánh đồng phía sau tôi hướng về cánh rừng phía trước mặt tôi. Cái cây nằm giữa tôi và con nai, nên con nai đực không nhìn thấy tôi và tôi cũng không thấy nó. Trên đường chạy vô rừng con nai đực chạy thẳng về phía cái cây mà không nhìn thấy tôi ngồi đó. Khi con nai đực tới chỗ cái cây, nó ngửi mùi của tôi và dừng lại, thắc mắc tôi đang ở đâu. Con nai đực nhìn xung quanh cái cây, hai mắt nhìn nhau cùng lúc từ khoảng cách 5 mét. Tôi không chắc ai ngạc nhiên hơn, nhưng con nai đực đó không lảng phí thời gian để tăng tốc. Sau tiếng phì hơi thật mạnh nó tăng hết tốc lực chạy vô rừng. Tôi vẫn ngồi yên đó khi con nai đực đang chạy hết tốc độ xa khỏi tôi, tôi chuẩn bị súng trường và dùng ống ngắm tìm nó.

Nhắm thẳng vào con nai đực đuôi trắng đang chạy hết tốc lực và thực hiện một cú bắn ngay lập tức không phải là một cú bắn dễ thực hiện. Sự thật là trước đó tôi chưa bao giờ bắn một con nai đang chạy. Tôi nhớ mình hầu như không thể đưa con nai vào tầm ngắm ống nhòm vì nó nhảy cao lên không trung như nai đuôi trắng thường làm khi chạy nhanh hết mức. Nhưng khi tôi kéo cò thì con nai đực ngã xuống và không di chuyển. Tôi sốc! Tất cả đã xảy ra trong chốc lát. Phát bắn có khoảng cách 110 mét, vì tôi đã dùng sải chân để đo.

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

Nghe tiếng súng trường bạn tôi chạy ra và chúc mừng tôi vì bắn được con nai khi anh ta thấy nó nằm đó. Trước đó tôi không nói cho bạn tôi điều Chúa đã phán với tôi liên quan đến cách nhận con nai, nhưng giờ tôi nhìn anh ta và nói, “Tôi nghĩ có được con nai này không do tài săn bắn của tôi.” Sau đó tôi lấy ra một mẫu giấy từ trong áo săn, trên đó tôi có viết ngày tháng tôi gửi tấm séc. Trên đó nghi đơn giản, “Tôi tin tôi nhận được con nai của năm 1987, trong Danh Chúa Giê-su.” Tôi cũng viết ngày tháng và giờ tôi cầu nguyện lời cầu nguyện đó. Tôi đưa tờ giấy lên cho bạn tôi xem và sau đó bắt đầu kể cho anh ta về những điều Chúa bảo tôi làm.

Biến cố này đã thu hút sự chú ý của tôi. Tôi biết chắc chắn nó đến từ Chúa nhưng vì lý do nào đó tôi không hiểu là mình đang áp dụng quy luật của Vương Quốc Chúa. Thật ra, thuật ngữ “Vương Quốc” không phải là điều tôi từng suy nghĩ trước đó. Bắt được con nai đó là điều kỳ diệu, nhưng liệu nó có xảy ra nữa không? Nếu không có khái niệm về luật lệ của Vương Quốc, tôi sẽ không biết cách nào hay điều gì đã khiến con nai xuất hiện. Nên tôi cứ cho đó là điều đến từ Chúa, tôi chờ đợi để thử một lần nữa vào mùa săn nai tiếp theo. Nhưng trước khi mùa săn đến thì chiếc xe cháy rụi. Khi nó cháy rụi và chúng tôi có chiếc ô tô liên hợp đã được thanh toán thì Chúa đã hoàn toàn thu hút sự chú ý của tôi. Lúc này tôi thật sự hào hứng đi săn con nai vào mùa tiếp theo. Tôi muốn thử lí thuyết của mình và học thêm về Vương Quốc của Đức Chúa Trời. Mùa săn nai không còn lâu nữa!

Tôi bắn con nai đầu tiên tại Oklahoma vào mùa thu năm 1987. Nhưng vào tháng 7 năm 1988 chúng tôi đã chuyển tới Ohio, nơi tôi đã lớn lên. Dù lớn lên ở đó, nhưng lần cuối tôi sống ở đó đã 12 năm rồi. Lớn lên ở Ohio nhưng ở đó tôi chưa bao giờ săn nai thành công. Dù đã thử vài lần nhưng chưa bao giờ bắn được con nào. Khi đã ổn định tại một căn nhà phố mà chúng tôi đã thuê tại Ohio, tôi nhận ra mình không

biết chỗ đi săn. Khi còn là cậu bé tôi đã săn những con thỏ dọc theo một con suối nhỏ phía bên kia đường đối diện nhà bố tôi. Khi lớn lên tôi đã đặt bẫy trong nhiều năm nhưng chưa một lần thấy một con nai hay dấu vết nào cho thấy có nai ở trong khu vực đó. Một ngày nọ tôi ở trong trường đại học thì anh trai hồn hởi gọi điện thoại cho tôi. Anh nói là đã nhìn thấy một con nai dọc con suối gần nhà cha tôi. Cả hai chúng tôi đều ngạc nhiên.

Tôi nhớ trong cuộc nói chuyện đó tôi đã quyết định đi tới cuối con suối để săn sàng cho ngày đầu tiên của mùa săn nai. Tôi gọi điện thoại cho anh trai và xin anh cho lời khuyên nên tới khúc nào của con suối. Dù không trở lại đó trong vài năm nhưng anh vẫn nhớ một cây phong lớn nằm cạnh phía sau con suối dọc theo cánh rừng. Anh nghĩ đó có thể là một địa điểm tốt. Vì đã lui tới phía cuối của con suối đó nhiều lần trong những năm tháng lớn lên, nên tôi biết mọi khúc cua của con suối và tôi biết chính xác nơi anh trai tôi chỉ.

Drenda và tôi đã sao chép những gì Chúa đã bày tỏ cho chúng tôi năm trước đó tại Oklahoma – gieo hạt giống, viết nó ra và tin rằng chúng tôi nhận khi chúng tôi cầu nguyện theo như Mác 11:24. Lúc đó, giới hạn của bang Ohio chỉ cho phép săn hai con, đực hay cái cũng được. Chúng tôi nghĩ sẽ gieo vì một con nai và sau đó đi bắt con thứ hai. Drenda và tôi đã gieo một hạt giống vì con nai đó và tin là mình nhận được khi cầu nguyện. Thật lạ lùng, trong bốn mươi phút buổi sáng đầu tiên của mùa săn nai, tôi không bắt được một mà tận hai con. Chà, chúng tôi đang nắm chắc trong tay một sự thật.

Một tháng sau, tôi có một giấc mơ về một ý tưởng kinh doanh. Công việc kinh doanh bao gồm tất cả tri thức về tài chính mà tôi đã có được từ kinh doanh bảo hiểm, nhưng trong giấc mơ công việc kinh doanh có một mục đích khác. Tôi không hiểu hết về giấc mơ nhưng tôi chắc chắn Chúa

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

đang hướng dẫn tôi bắt đầu công việc kinh doanh riêng và bỏ công ty tôi đã làm việc trong tám năm. Vào thời điểm giấc mơ đó tôi vẫn đang làm việc bán bảo hiểm nhân thọ và bán chứng khoán.

TÔI BỊ SỐC VÌ GIA ĐÌNH NÀY CÓ THỂ HẾT NỢ TRONG THỜI GIAN CHƯA ĐẾN 7 NĂM, BAO GỒM TÀI SẢN THẾ CHẤP, MÀ KHÔNG THAY ĐỔI THU NHẬP CỦA HỌ.

Trong tuần tôi có giấc mơ, tôi có một chuyến thăm được lên lịch với một gia đình để nói về bảo hiểm, dù chúng tôi đang nói về bảo hiểm nhân thọ nhưng tôi biết việc sở hữu bảo hiểm nhân thọ không phải là nhu cầu hay vấn đề thật sự của họ. Ngân sách hàng tháng của họ hồi lên hồi xuống, nợ nần cũng vậy. Một phần thông thường trong việc lên kế hoạch cho khách hàng là yêu cầu họ điền vào giấy dữ liệu với đầy đủ thông tin tài chính của họ. Điều này cho phép tôi biết họ cần mức bảo hiểm nhân thọ bao nhiêu. Đêm đó, tôi thấy khó chịu về gia đình này. Tôi muốn giúp họ, nhưng không biết phải làm thế nào. Tôi cầm giấy thông tin của họ, ngồi xuống và bắt đầu tính toán một số lựa chọn. Khi làm việc với máy tính, tôi không còn xem xét về bảo hiểm nhân thọ mà bắt đầu xem liệu mình có thể giúp họ không sử dụng đến một đồng xu nào trong ngân sách hàng tháng. Bằng cách tái sắp xếp một số chuyện và dùng máy tính để tính toán, tôi bị sốc vì gia đình này có thể hết nợ trong thời gian chưa đến 7 năm, bao gồm tài sản thế chấp, mà không thay đổi thu nhập của họ.

Tới lúc này tôi đã làm việc trong lĩnh vực tài chính được tám năm, và tôi chưa bao giờ nghe ai nói điều đó có thể thực hiện. Tôi đã tính toán lại trường hợp đó hết lần này tới lần khác nhưng vẫn có cùng câu trả lời: sáu năm hai tháng là họ sẽ hết nợ. Sau đó tôi đến ngăn kéo để hồ sơ và bắt đầu

lôi ra các tờ thông tin của các khách hàng khác. Tôi thực hiện các phép tính tương tự và đều đi đến một kết quả giống nhau: dưới 7 năm là hết nợ. Thành thật thì tôi bị sốc bởi dữ liệu này.

Tôi nghĩ khách hàng của tôi sẽ được khích lệ khi nhìn thấy điều này, nên tôi quyết định đánh máy một bài thuyết trình thật hay và trình bày những gì mình đã phát hiện liên quan đến các nhu cầu về bảo hiểm nhân thọ khi gặp họ. Tôi thật sự cảm thấy lo cho gia đình này. Tôi biết áp lực tài chính ánh hưởng mọi khía cạnh đời sống như thế nào, và tôi muốn họ biết tình hình không có vô vọng. Thế là tôi trình bày phần thuyết trình ngắn đã được đánh máy cho khách hàng. Khi tôi trình bày hết những con số, họ ngồi đó và kinh ngạc. Sau khi tôi cho họ thấy có thể hết nợ nhanh như thế nào, thì người chồng nhảy tung lên, với những giọt nước mắt và bắt đầu cảm ơn tôi. Thật sự cảm giác đó giống như bạn xem trên tivi khi một gia đình thắng sổ xố hay có được một giải thưởng lớn trong một trò chơi truyền hình. Họ không thể tin điều tôi đang nói với họ. Đó thật sự là một kinh nghiệm cảm động đối với họ và cả với tôi nữa.

Khi nghĩ về buổi tối hôm đó, tôi không thể quên được sự thật rằng chỉ cần sắp xếp lại các tài sản của khách hàng và những con số tôi có thể cho họ thấy cách để thoát khỏi nợ nần trong thời gian dưới 7 năm. Tôi nhìn thấy được ảnh hưởng và hy vọng mà phát hiện này đem lại cho họ. Tôi xem lại hầu hết hồ sơ của khách hàng để kiểm tra xem có bao nhiêu khách hàng lọt vào “khung thời gian dưới 7 năm để thoát nợ”. Tôi ngạc nhiên khi thấy 85% khách hàng phù hợp nhưng ai sẽ nói cho họ biết điều này? Sau đêm hôm đó thảo luận với khách hàng và sau khi xem xét hồ sơ của nhiều khách hàng cũ, tôi nhận ra mình có thể bắt đầu một công việc kinh doanh, chỉ cho người ta thoát khỏi nợ nần qua kế hoạch của tôi.

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

Thời điểm đó chính tôi cũng chưa thoát khỏi nợ nần, nhưng chắc chắn tôi có sự cảm thông với những người bị áp lực tài chính, sứ mạng này hấp dẫn tôi hơn nhiều so với việc chỉ bán bảo hiểm nhân thọ. Tôi bắt đầu chỉ cho tất cả các khách hàng bảo hiểm thấy cùng các bài viết tôi đã in ra, và tất cả họ đều sốc, chẳng có ngoại lệ nào.

Khi hình thành mô hình kinh doanh, tôi có một số vấn đề cần phải tính toán. Trước tiên, thực hiện các phép tính bằng tay sẽ rất lâu và sau đó phải đánh máy các phép tính này bằng tay thành dạng thức có thể thuyết trình. Thứ hai, tôi sẽ kiếm tiền bằng cách nào khi làm điều này? Cuối cùng, tôi thực hiện một thỏa thuận với một công ty thiết kế phần mềm và yêu cầu họ viết một chương trình mà tôi có thể sử dụng để thực hiện kế hoạch nhanh hơn. Liên quan đến vấn đề thứ hai, tôi biết là không thể tính tiền người ta để giúp họ thoát nợ trong khi họ không có tiền. Tôi bắt đầu cầu nguyện về chuyện này.

Một ngày nọ tôi có suy nghĩ này. Tôi thật sự cảm nhận Chúa cho tôi một ý tưởng về cách điều hành công ty của mình, giúp đỡ người ta mà không tính tiền, nhưng cùng lúc tôi cũng làm ra tiền. Trong kế hoạch, tôi tìm thứ mà tôi gọi là tiền bị mất, tiền khách hàng đã có nhưng họ không nhìn thấy. Ví dụ, tôi sẽ thực hiện một sự so sánh về xe hơi, nhà, cuộc sống và mức bảo hiểm sức khỏe để tìm các khoản tiết kiệm. Tôi so sánh tỉ lệ tài sản thế chấp để xem thử việc tái cấp vốn có hợp lý không. Tôi kiểm tra nhiều thứ theo cách đó dù cá nhân tôi không xử lý mọi lĩnh vực kinh doanh mà mình đã nghiên cứu. Khi ở tại nhà khách hàng, tôi cho họ xem những khoản tiết kiệm và bảo họ tự đi tìm một công ty có thể triển khai ý tưởng của tôi hay tìm một người đại diện điều hành một công ty mà tôi tìm được, là công ty rẻ hơn cho họ. Bất chợt tôi nhận thấy khách hàng này xứng đáng để tôi tính phí giới thiệu với những công ty đó.

Về thực chất, tôi đã làm mọi công việc bán cho khách hàng bằng cách giới thiệu các công ty và sản phẩm của họ. Tất cả những gì họ cần làm thật đơn giản là ký vào. Thế là tôi bắt đầu liên lạc với những người bán, các đại diện và các chuyên gia mà tôi đã giới thiệu với khách hàng của mình, tôi nói với họ điều tôi đang làm và hỏi liệu họ có nghĩ công việc đó xứng đáng nhận phí giới thiệu hay không. Tất cả đều nói “có.” Nên đó là điều tôi đã làm. Tôi bỏ công ty cũ và bắt đầu công ty riêng của mình nhằm giúp người ta thoát nợ. Công việc kinh doanh phát đạt, trong quá trình hoạt động đã làm ra đủ tiền để tôi và Drenda thoát khỏi nợ trong thời gian 2 năm rưỡi. Chúng tôi rất phấn khởi! (Nếu quý vị quan tâm tới việc kế hoạch được thực hiện mà không tốn phí, hãy gọi 1-800-815-0818. Hiện nay sau 28 năm chúng tôi vẫn làm công việc đó!).

Mỗi ngày là một ngày mới khi Chúa liên tục cho chúng tôi thấy nhiều điều hơn nữa về cách Vương Quốc của Ngài hoạt động. Khi tôi tới thăm một khách hàng khác, Chúa phán với tôi về việc thuê người và xây dựng công việc kinh doanh nhỏ của tôi thành một công việc kinh doanh thực thụ. Khi thuê người làm việc cùng chúng tôi, việc kinh doanh của chúng tôi bắt đầu thịnh vượng ở mức độ ngày càng lớn hơn.

Trong phần giới thiệu tôi đã nói với bạn về cách chúng tôi trả tiền mặt cho những chiếc ô tô và xây một căn hộ mơ ước. Trong những buổi họp kinh doanh hàng tháng với các nhân viên mới thuê, tôi đều chia sẻ về Vương Quốc của Đức Chúa Trời, người ta được kéo đến công ty tôi để nghe thêm về Vương Quốc Chúa và cách áp dụng nó vào chính đời sống của họ cũng như đến vì mục đích cơ hội kinh doanh.

Những bài học Chúa chỉ cho tôi thật kỳ diệu, tất nhiên nhiều bài học trong đó chúng tôi học được khi tôi đi săn bắn mỗi năm. Ít nhất thì những câu chuyện nói về việc đi

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

săn, tôi thấy đó là một điều kinh ngạc. Tôi sẽ không tin nếu tôi không nhìn thấy chúng được mở ra ngay trước mắt mình. Mỗi câu chuyện dạy tôi một điều mới về Vương Quốc Chúa mà tôi chưa bao giờ nhìn thấy trước đó. Tôi nghĩ sẽ chia sẻ một số câu chuyện đó với bạn trong cuốn sách này, nhưng nếu bạn thật sự muốn đọc những câu chuyện đi săn của tôi, thì bạn có thể mua cuốn sách *Faith Hunt* từ trang mạng của tôi.

Câu chuyện này xảy ra vài năm sau khi tôi khám phá ra việc săn nai qua việc sử dụng tri thức mới được phát hiện về Vương Quốc Chúa. Như tôi đã chia sẻ với bạn, Đức Chúa Trời đã dạy tôi cách gieo để gặt một con nai đực và nhận lấy sự đáp lời – coi như đã xong khi cầu nguyện – mỗi năm tôi đều thu hoạch con nai đực trong thời gian săn từ 30 – 45 phút mà không có một ngoại lệ nào. Điều đó đã diễn ra cho đến bây giờ là 28 năm. Vào năm đặc biệt đó tôi cũng đi săn như bình thường, tôi hoàn toàn tự tin là con nai sẽ xuất hiện. Thật vậy, trong vài phút tôi nhìn thấy một con nai đực đi bộ ra xa khỏi tôi và sắp sửa vào phần đất của hàng xóm cách đó 200 mét. Tôi biết một khi con nai đi vào khu rừng đó thì nó sẽ mất dấu, và tôi biết đó là con nai đực của mình. Đó là những ngày trước khi tôi biết săn bắn bằng cung, sử dụng tiếng kêu ẩn và sử dụng súng nai gây ra tiếng động để thu hút chúng tới. Tôi biết con nai này là vụ thu hoạch của tôi, nhưng tôi bất lực nhìn khi nó sắp sửa đi vào cánh rừng của hàng xóm nhưng thình lình tôi nghe trong tâm linh, “Hãy bảo con nai đến với con.” “Gì cơ? Bảo con nai đến với con ư; nghĩa là sao?” Tôi không chắc chắn, nên đã nói lớn tiếng, nhưng không đủ lớn để con nai có thể nghe tôi, “Con nai kia, ta ra lệnh cho người dừng lại, quay lại, đến và đứng dưới cái cây của ta.” Lúc đó tôi dùng cung để săn và đã nói thêm phần sau, bảo nai hãy đứng phía dưới cái cây của tôi, vì tôi muốn con nai phải thật gần. Tôi phỏng chừng nếu đức tin có thể đem con nai đó đến cho tôi thì tôi cũng có thể yêu cầu nó đến dưới cái cây của tôi, tại đó tôi có thể thực hiện

một phát bắn chuẩn.

Thật lạ lùng, khi nói những lời đó, con nai đực đã dừng lại ngay lập tức, nó quay lại và bắt đầu hướng thẳng về phía cái cây. Tôi sốc khi con nai đực băng qua 200 mét và đến thẳng dưới cái cây của tôi, nó đứng yên, đối diện ngay phía dưới chỗ cây của tôi, tức là tôi chỉ cách nó có 3,5 mét. Tôi không ngạc trang, không biết đánh hơi, không sử dụng tiếng ủn ỉn để gọi nó, chỉ có tôi và Đức Chúa Trời và giờ con nai đó đang đứng đối diện ngay phía dưới tôi. Tôi không nghĩ ai lại bắn trượt với khoảng cách đó. Tôi đem con nai đực về nhà với sự hối hở và vui mừng, nhưng tôi không thể không suy nghĩ về những gì đã chứng kiến. Con nai có thật sự đến vì tôi đã nói và ra lệnh cho nó. Dường như chắc chắn như thế.

Trang trại mà chúng tôi đang thuê tại Ohio rộng 89 mẫu Anh, trong đó có một số cánh rừng, các rạch rách rập và có các cánh đồng. Trong những tháng mùa đông và đặc biệt nếu có tuyết trên mặt đất, chúng tôi rất thích đi săn thỏ. Ohio có một mùa săn gà lôi song song với mùa săn thỏ, nhưng chúng tôi hiếm khi thấy gà lôi trên trang trại của mình.

Vào ngày đặc biệt đó, chúng tôi đi săn thỏ qua trũng rạch thì một con gà lôi trống vỗ cánh bay hốt hoảng. Tôi nhanh chóng xoay người qua và bắn. Tôi biết lúc kéo cò nó chỉ xén qua cánh của con gà lôi mà thôi. Nó rơi xuống, tuy nhiên lúc chạm đất nó chạy hết tốc lực. Một con gà lôi có thể chạy với tốc độ 35km một giờ, và con gà này đang làm mọi thứ có thể để chứng minh điều đó. Đất bị một đợt tuyết rơi mới phủ lên, con gà thì đang chạy ra cánh đồng cỏ trống dốc đứng khá cao, nên tôi có thể dễ dàng nhìn thấy mỗi bước của nó khi trốn thoát.

Tôi bất lực đứng đó trong chốc lát, tôi nghĩ con gà sẽ trốn thoát, nhưng trong tâm linh tôi có một sự xúc dầu tức thì. Tôi biết điều gì đã xảy ra khi tôi ra lệnh cho con nai đực dừng

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

lại và tiến về phía tôi. Tôi cảm nhận nén thử làm điều đó ngay lúc này, thế là tôi la lớn tiếng, “Con gà tây kia, trong Danh Giê-su, hãy dừng lại!” Ngay lập tức tôi không còn nhìn thấy nó di chuyển lên về phía trước. Tôi có thể nhìn thấy rõ cả cánh đồng, con gà lôi đã dừng lại ngay lúc tôi đã la lên. Con trai tôi là Tim ở đó với tôi, nó nói, “Bố ơi, con gà lôi dừng lại lúc bố la lên.” Nhưng nó đâu rồi? Tim và tôi lần theo dấu nó ra ngoài cánh đồng, nó ngồi đó trên đống tuyết! Con gà đã vùi nửa đầu vào đống tuyết nhưng toàn bộ xác nó nằm lộn lộn trên tuyết. Nó nằm phía sau đám cỏ và đó là lý do chúng tôi không nhìn thấy. Nó chết chưa? Tôi nhặt lên và ngay lập tức nó tuôn ra một tràng vỗ cánh rất mạnh và kêu quắc quắc. Con gà còn sống khỏe! Lúc mổ thịt chúng tôi kiểm tra và thấy cú bắn chỉ tạo ra một vết bên cánh phải của nó mà thôi. Tim và tôi nhìn nhau trong sự ngỡ ngàng. Không có ai tin nổi điều chúng tôi vừa thấy, không ai cả.

Như tôi đã đề cập trước, Ohio giới hạn săn bắn hai con nai, giống nào cũng được, nhưng một năm chỉ được thu hoạch một con nai đực. Bang Ohio đang cố giảm số lượng nai trong tiểu bang bằng cách nhảm đến nhiều con cái hơn. Nên tôi gieo hạt giống để bắt được một con đực và một con cái, rồi con nai đực xuất hiện đều đặn trong thời gian 30 – 40 phút ngay lần đầu tiên chúng tôi đi ra săn, và lần sau đi thì con cái xuất hiện. Một ngày nọ có một điều lóe ra trong tâm trí, “Chờ đã, con nai sẽ xuất hiện theo trật tự mình đã viết ra khi gieo hạt giống.” Điều đó có thể nào đúng không? Chuyện gì xảy ra nếu tôi đảo trật tự? Thường tôi sẽ gieo để bắt được một con nai đực và con cái, và đó là trật tự chúng sẽ xuất hiện. Lần này, tôi gieo cho con cái và con đực thay vì theo trật tự gieo cho con đực rồi mới tới con cái. Con nai lại đến, nhưng lần này con cái xuất hiện trước sau đó tới con đực. Tôi đã thay đổi điều này trong vài năm nhằm thử lý thuyết của mình và mỗi lần đều hiệu quả. Khi tôi chứng kiến những điều này xảy ra, tôi hoàn toàn kinh ngạc về Vương Quốc Chúa và

việc mình biết quá ít về nó. Có một điều chắc chắn, Chúa đang chỉ cho tôi thấy tôi có nhiều thẩm quyền liên quan đến cách cuộc đời tôi đang tiếp diễn hơn là điều tôi nghĩ.

Tôi nói ngoài lề một chút vào mùa săn nai năm 2015 gần đây, tôi đã gieo cho một con nai đực có bốn nhánh gạc hoặc lớn hơn, một con nai cái tầm một đến hai tuổi và một con nai đực tròn một tuổi (có núm gạc trên đầu nhưng còn nhỏ và nhìn giống một cái nút) để ăn thịt. Thật là đều đặn, một con có sáu nhánh gạc tới thẳng chỗ cây của tôi, rồi trong giờ tiếp theo đi săn, tôi hạ được một con nai cái tầm một đến hai tuổi, con duy nhất tới chỗ cây của tôi. Tôi biết trong giờ tiếp theo con đực một tuổi sẽ xuất hiện. Tôi biết điều đó có vẻ điên khùng; nhưng tôi đang kể cho bạn điều tôi thấy xảy ra.

Nhưng có một cuộc đi săn nai làm cho mọi thứ trở nên quá rõ ràng đến nỗi làm cho tôi sợ. Tôi đã gieo (dâng) để có một con nai đực có bốn nhánh gạc hoặc nhiều hơn và sau đó cũng gieo để có một con đực một tuổi (tức con đực có núm gạc mới nhô lên thành các nút nhỏ nằm dưới lớp lông, vì thế nó được tính là con cái). Tôi đi săn như thường lệ và trong mười phút hạ được một con đực có tám nhánh gạc trong mùa đi săn bằng cung tên. Lần tiếp theo khi đi săn tôi chắc chắn là con đực một tuổi sẽ ở đó.

Hai tuần sau tôi lại đi săn, và khi ngồi chỗ gốc cây tôi nhìn thấy một con có tám nhánh gạc đang băng qua đồng cỏ cách tôi khoảng 300 mét. Nó đang tiến thẳng tới cây. Nó chẳng hề thay đổi đường đi, băng thẳng qua cách đồng đó, ở dưới cây của tôi và đứng đó khoảng 20 giây. Sau đó nó quay trở lại băng qua đồng cỏ trên chính con đường nó đã đến chỗ cái cây. Tại bang Ohio chỉ được phép bắn một con đực, và trước đó tôi đã hạ được một con có tám gạc, nên tôi phải ngồi đó và quan sát con nai đực này mà không thể bắn. Tôi hoàn toàn bối rối. Đây là lần đầu tiên đi săn mà có một con nai đến gần tôi nhưng không phải chính xác con mà tôi đã gieo

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

để nhận nó. Cách con đực đó hành động, băng qua thảng cách đồng và đến đúng ngay dưới cây của tôi và sau đó trở lại băng qua đồng cỏ đó trên chính con đường nó đã đi là một điều kỳ lạ. Giống như thể nó đang thực hiện nhiệm vụ. Tôi chờ đến hết buổi sáng, nhưng con đực mệt tuổi không xuất hiện.

Đêm đó trong văn phòng tôi rất khó chịu về điều này. Có điều gì đó sai trật; đáng lẽ ra con nai một tuổi phải xuất hiện, và tại sao một con có tám gạc lại xuất hiện như thế? Khi ngồi đó, tôi bắt đầu cầu nguyện trong Thánh Linh, xin Chúa bày tỏ cho tôi điều đã xảy ra. Tôi nghe tiếng Ngài nói với tôi, “Hãy nhìn hạt giống của con.” Nhìn hạt giống của mình ư? Tôi biết mình gieo cho điều gì? Ngân hàng đã sao kê các tám séc của tôi, tôi lôi tờ biên nhận ra và nhìn vào tám séc mà tôi đã viết khi gieo cho con nai của mình. Tôi nghĩ mình đã gieo hạt giống cho hai con đực, một con có bốn gạc hoặc nhiều hơn và con kia là con một tuổi – được tính là con cái, như tôi đã nói ở trên. Nhưng trên tám séc của tôi lại viết, “Hai con đực, có bốn gạc hay lớn hơn, một con đực một tuổi.” Dù tôi định nói hai con đực, một con có bốn gạc hoặc lớn hơn và một con một tuổi, nhưng trên đó không nói như vậy. Tôi lại nói, “Hai con đực có bốn gạc hoặc lớn hơn và một con đực một tuổi.” Vậy thành ra là mấy con? Ba, và con thứ hai có bốn gạc hoặc lớn hơn giống như con thứ nhất. Khi tôi thấy điều đó, tôi ngồi đó mà kinh ngạc. Con có tám gạc đó có nhiệm vụ. Nó phải ở đó vì có quy luật của Vương Quốc. Tôi nhảy lên, bắt đầu la hét và chạy xung quanh nhà. Thật tuyệt vời!

Nhưng cùng lúc đó những gì tôi thấy cũng khiến tôi sợ. Nếu những gì tôi vừa chứng kiến là chính xác và cụ thể như cách hoạt động của Vương Quốc Chúa thì tôi cần phải cẩn thận hơn. Tôi đã vô tình khiến các biến cố hoạt động dù thật sự tôi không muốn chúng xảy ra, nhưng chúng xảy ra vì tôi đã khai phóng chúng theo quy luật thuộc linh. Lúc đó tôi

nhận ra nhiều người, gồm cả tôi, kinh nghiệm nhiều việc mà họ không thật sự muốn nhìn thấy nó xảy ra, nhưng chính họ đã khiến cho điều họ kinh nghiệm xảy ra. Hãy nhớ là Chúa Giê-su sử dụng lời nói của Ngài để giết chết một cây vả, một lần khác Ngài dùng lời nói để gọi La-xa-rơ ra khỏi nấm mồ. Cả hai trường hợp đều đã sử dụng cùng một luật lệ vì các mục đích khác nhau. Lần tiếp theo đi săn, con nai một tuổi đó đã xuất hiện y như tôi đã gieo.

Toàn bộ loạt biến cố này làm tôi ngạc nhiên, nó ảnh hưởng rất lớn đến quan điểm của tôi về Vương Quốc Chúa. Giờ tôi biết chắc chắn, không lẫn lộn rằng Vương Quốc Chúa thật sự rất cụ thể. Nhưng ta có để chúng làm ta ngạc nhiên không? Mỗi quy luật vật lý trên đất đều cụ thể như thế. Tôi đoán trước đó tôi đã không nhận thấy các quy luật thuộc linh hoạt động giống như các quy luật vật lý – cũng do quy luật thuộc linh làm cho thực hữu. Đáng lẽ tôi phải nhận ra nhưng tôi lại không nhận ra, và giờ tôi biết Vương Quốc Chúa rất cụ thể.

Thôi được, nếu bạn hỏi, tôi sẽ kể cho bạn thêm một câu chuyện đi săn nữa. (Tôi thích những bài học được lúc đi săn, nên bạn chịu khó nhé). Khi thấy Vương Quốc rất cụ thể tôi quyết định thực hiện một cuộc thí nghiệm còn chi tiết hơn nữa. Năm nay tôi quyết định gieo cho một con đực bảy gạc. Thông thường, một con nai sẽ có số lượng gạc ở mỗi bên bằng nhau. Một con bốn gạc, có hai gạc ở mỗi bên, một con tám gạc có bốn gạc ở mỗi bên. Nhiều lúc sừng nai sẽ không bằng nhau vì một số lý do, và số lượng gạc ở mỗi bên sẽ khác nhau nhưng như tôi nói bình thường chúng sẽ có số lượng gạc mỗi bên bằng nhau.

Tôi muốn khai phóng đức tin cho một điều cụ thể chứ không phải điều thông thường, tôi thực hiện thí nghiệm. Tôi đã học được một điều, bạn càng chi tiết thì bạn càng phải chờ lâu, và sự hướng dẫn từ Thánh Linh càng chính xác để làm ứng nghiệm điều bạn xin. Cho nên vào ngày mở màn của

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

mùa săn bắn cung, tôi biết không nên đi vì tôi biết không có con nai ở đó. Thật ra tôi đã chờ hết tháng 10, trong tâm linh tôi biết, “Không, nó chưa ở đây đâu.” Thật là bức dọc; mùa thu đã đến, và xuất hiện những cánh rừng, tôi thật sự muốn đi ra ngoài đó, nhưng tôi chờ.

Rồi điều đó đã xảy ra. Một đêm kia tôi ngồi trong phòng khách nói chuyện với ông bà già của tôi, họ từ Georgia tới thăm chúng tôi, tôi nghe điều này. Sáng hôm sau chính là ngày đi săn. Con nai bảy gạc sẽ ở đó! Tôi nói cho cả gia đình biết là sẽ đi săn con nai vào ngày hôm sau. Tôi thức dậy với lòng đầy phấn khởi và đi săn trước khi trời tối. Tôi đi săn bằng một cái nỏ, tôi đợi săn trên một cái cây nhìn về hướng đầm lầy rộng 10 mẫu Anh, giáp ranh cánh rừng của tôi. Đó là một địa điểm tuyệt đẹp. Khi bạn ngồi đó sẽ thấy những con vịt trời thường bay vào đầm lầy; bạn có cũng thể thấy động vật gặm nhấm, loài chồn nhỏ lang thang quanh bìa đầm lầy. Xung quanh đầm lầy là những bụi cây, đó là khu vực đệm hàng đầu dành cho nai trong phần đất của tôi. Lúc chờ tại vị trí của mình tôi thấy chẳng có gì xảy ra cả. Tôi chờ 45 phút, rồi một tiếng đồng hồ, và chẳng có gì.

Tôi nghe tiếng cửa ô tô mở ra và đóng lại đối ngang cánh đồng trên nhà của tôi, tôi biết đó là cha mẹ của Drenda, họ chuẩn bị về Georgia. Tôi đã hứa là dùng bữa sáng với họ trước khi họ đi, tôi là đầu bếp. Kế hoạch ban đầu của tôi là hạ con nai sớm và chạy trở về nhà dùng bữa sáng. Nhưng con nai chưa có mặt ở đó, tôi lưỡng lự trèo xuống từ cái cây tôi chọn làm vị trí và đi về nhà. Từ kinh nghiệm với phần đất của mình tôi biết con nai đi vào khu vực đầm lầy vào cuối buổi sáng, vì đó là khu vực đệm chính của chúng như tôi đã nói. Tôi biết là con nai có thể ở đó bất cứ lúc nào, nhưng tôi không thể nán lại thêm. Tôi phải trở lại vào sáng hôm khác.

Tôi chào mọi người trong nhà và bắt đầu nấu bữa sáng. Tôi luôn là người nấu bữa sáng ở nhà và đã làm việc đó rất

lâu rồi. Tôi có công thức riêng đặc biệt để làm bánh kẹp làm từ lúa mì nguyên hạt, nếu phải tự khen thì phải nói là nó ngon tuyệt. Trứng, xúc xích, và thêm bột phô mai là hoàn thành thực đơn, nhưng thành phần chính làm cho bữa sáng của tôi thật ngon là nước ngọt lấy từ nhựa cây thích nguyên chất. Bang Ohio là xứ sở của nước ngọt cây thích, tất cả người dân xung quanh khu vực của tôi đều sản xuất và bán nước ngọt cây thích. Tôi không cho phép nước ngọt cây thích giả trong nhà, mà chỉ sử dụng hàng thật mà thôi. Thế là tôi nấu bữa sáng, cửa sổ nhà bếp nhìn ra cánh rừng và đầm lầy. Thinh linh, tôi thấy một con nai đi ngang qua cánh đồng hướng về đầm lầy. Tôi la lên, “Con nai của mình đây rồi!” Tôi bảo mọi người thay tôi nấu nướng vì tôi sẽ đuổi theo con nai!

Trong quá khứ khi quan sát con nai băng qua cánh đồng đó là tôi biết chính xác nó sẽ đi về đâu; và để đến đó, nó sẽ băng thẳng qua dưới vị trí của tôi. Tôi nghĩ nếu có thể đến vị trí của mình từ phía sau lưng và hy vọng trèo lên được vị trí trước khi con nai tới đó thì tôi có thể thực hiện cú bắt. Đi ra ngoài đó và trèo lên cây trước khi con nai tới sẽ rất khó, và mình phải đi NGAY BÂY GIỜ! Tôi chạy ra ngoài cửa và chộp lấy cái cung trên đường chạy ra. Tôi chạy vòng qua cánh đồng và nhẹ nhàng đi đến vị trí rồi chầm chậm trèo lên. Đến lúc đó mọi sự đều tốt cả, tôi không thấy dấu hiệu gì của con nai.

Tôi trèo lên vị trí và ngồi xuống, lúc đó tôi nhìn thấy con nai đi qua đầm lầy hướng thẳng đến vị trí tôi đang ngồi. Con nai không để ý đến bất cứ cái gì ngoại trừ con nai cái mà nó đang theo dấu, nó không thấy và cũng không ngửi mùi của tôi. Con nai cái chạy nước kiệu đến dưới vị trí của tôi và tiếp tục đi xuống đầm lầy, con nai đực cũng đang đi theo đường của con cái. Tôi không thể mong một sự xếp đặt nào hoàn hảo hơn điều này. Con nai đực cách 25 mét, tôi nhảm cung

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

cẩn thận và phóng tên. Tôi nhận ra mũi tên thứ hai mà tôi lấy ra đã được bắn đi. Phải nói là tôi gần như hết hơi khi chạy vòng qua phần sau của cánh đồng quanh đầm lầy để hạ con nai tại đó.

Tôi thất vọng khi nhìn thấy mũi tên trúng rất thấp, và tôi biết nó đã hụt vị trí có thể giết chết con nai. Khi bị trúng tên con nai đực nhảy vào bụi cây rậm rạp giáp ranh với đầm lầy và từ từ mất khỏi tầm mắt. Đây là điều tôi quan sát được qua những lần đi săn trước đó, đôi khi với một cái cung thì con nai không biết chuyện gì đã xảy ra khi bị trúng tên. Nhiều lần chúng chỉ di bộ chừng nào không nhìn thấy hay ngửi thấy mùi của bạn. Tôi cũng biết thường một con nai bị thương sẽ nằm xuống trong bụi cây và thường không có đi xa. Vì con nai không nhìn thấy tôi, cho nên nó đã làm chính xác như vậy. Tôi nhẹ nhẹ trèo xuống và tiến về căn nhà nằm dọc con đường tôi đã đi để đến vị trí đó, tôi đi đường vòng và dài hơn để không làm con nai sợ.

Khi tới nhà mọi người bắt đầu hỏi tôi chuyện gì đã xảy ra và tôi có bắt được con nai không. Tôi kể cho mọi người chuyện vừa xảy ra và bảo hai đứa con trai tôi giúp đuổi con nai ra khỏi bụi cây, hy vọng là tôi bắn được thêm một phát nữa. Chúng tôi bao vây khu vực bụi rậm và từ từ chui qua nó. Thình lình tôi thấy một đứa con trai của tôi làm con nai giật mình, nó nhảy vọt qua bụi cây cao. Con nai cách tôi chừng 70 mét về phía trước, nó chạy băng qua từ bên phải qua bên trái của tôi.

Con nai bất chợt nhìn thấy con trai của tôi ở rìa cánh đồng. Nó nhận ra đó không phải là người đã làm nó giật mình, nó cũng thật sự không biết lỗi nào là an toàn để bỏ chạy, nó dừng lại để nhanh chóng đánh giá các chọn lựa của mình. Tôi biết đây là cơ hội duy nhất của mình nếu muốn hạ nó. Nó vẫn chưa thấy tôi. Nó đang đứng bên mạn trái của tôi ở khoảng cách 70 mét và đang nhìn về phía con trai

tôi. Một cái nỏ có nhiều sức mạnh để giết chết một con nai ở khoảng cách đó, nhưng mũi tên bay không tới 70 mét, còn cách mấy mét là nó đã rơi rồi. Trước đó tôi chưa bao giờ bắn cung ở khoảng cách đó, đây không phải là cái nỏ dùng lực kéo mới giá 185 bảng Anh có thể bắn tên với tốc độ hơn 120 mét một giây mà giới hạn chính xác của cái cung đó chỉ từ 35 – 40 mét.

Vì con nai nằm bên mạn trái của tôi và đang đứng yên nên tôi quyết định sẽ bắn. Tôi giương cung lên, nhắm vào con nai nhưng không chắc chắn lắm và thả tên. Tôi thấy mũi tên bay về hướng con nai và, trong sự ngạc nhiên của tôi, thấy mũi tên trúng ngay cổ con nai. Nửa mũi tên đâm xuyên qua cổ con nai (xin lỗi vì kể chi tiết), mũi tên kẹt ở cả hai bên của con nai khi nó chạy trốn. Khi nó chạy trốn vào bụi cây tôi không biết nó đã đi đâu. Tôi chầm chậm đi vào bụi cây nơi nó biến mất. Nó kia rồi! Mũi tên đã hoàn thành công việc, thế là tôi bắt được con nai.

Khi con trai tôi là Tim “nhập hội”, tôi chỉ quan tâm tới sừng con nai, gạc của nó, hơn bất cứ thứ gì khác. Thật ra tôi không có cơ hội để đếm chúng, nhưng khi chúng tôi đếm thì có bảy gạc. Khi nhìn con nai kỹ hơn, chúng tôi thấy thật ra con nai có tám gạc nhưng một cái gạc đã bị gãy, vì thế nó thành con nai có bảy gạc. Tim và tôi đứng đó trong sự kinh ngạc và ngợi khen Chúa. Vương Quốc của Chúa thật là kỳ diệu! Khi Tim và tôi đứng đó chúng tôi cũng nhận thấy, “Ai sẽ tin chúng tôi? Có ai biết Vương Quốc Chúa hoạt động theo cách này không?”

Tôi nghĩ là bạn nắm được vấn đề. Vương Quốc Chúa hoạt động bởi các quy luật rất cụ thể, nó được thiết lập và ta có thể tin tưởng mỗi lần nó hoạt động đều giống nhau. Ban đầu tôi rất phấn khởi khi nhận ra những quy luật này đem lại hiệu quả cho mọi vấn đề, gồm cả tiền bạc. Tôi có thể học những quy luật này. Tôi sẽ trở thành một nhà khoa

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

học thuộc linh, và tôi sẽ phát hiện ra cách Vương Quốc Chúa
hoạt động. Đức Chúa Trời sẽ giúp đỡ tôi.

CHƯƠNG 2

LÀN SƯƠNG XANH

Khi Drenda và tôi bắt đầu nhìn thấy Vương Quốc Chúa hoạt động và vận hành trong đời sống chúng tôi, cuộc đời chúng tôi đã hoàn toàn thoát khỏi nợ nần, vì vậy tôi muốn kể cho mọi người mà chúng tôi gặp về điều chúng tôi đã học được. Khi chúng tôi mở hội thánh và điều hành công việc kinh doanh, chúng tôi đã kể cho tất cả những ai muốn lắng nghe nhưng trong tâm linh tôi cảm nhận có một điều khác nữa, tôi không biết là điều gì, nhưng tôi biết có nhiều điều hơn nữa mà Chúa đang dẫn dắt tôi để tôi chia sẻ Vương Quốc Chúa với mọi người.

Trong suốt năm 2005 tôi có một sự thôi thúc trong tâm linh là phải tổ chức điều mà tôi gọi là hội thảo đột phá về tài chính, một loạt chương trình gồm 5 sứ điệp, tại đó tôi cảm nhận mình sẽ trình bày một số nguyên tắc tài chính của Vương Quốc Chúa vốn đã thay đổi cuộc đời tôi. Lớn lên trong một hội thánh Giám Lý, đôi khi chúng tôi có những buổi nhóm phấn hưng cả tuần lễ. Đây là kiểu mô hình tôi đã nhìn thấy trong tâm linh; năm bài học, qua đó tôi có thời gian để dẫn dân sự học các khái niệm và nguyên tắc mà Chúa đã dạy tôi trong lĩnh vực tài chính. Cho đến lúc đó, tôi vẫn chưa sắp xếp các nguyên tắc này lại với nhau thành một hệ thống nhưng trong tâm linh tôi vẫn luôn thấy mình thực hiện một buổi nhóm gồm năm bài học về tài chính.

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

Khi cầu nguyện về điều đó tôi tình cờ gặp được Larry, một người bạn tôi đã không gặp rất lâu. Anh cho tôi biết về một hội nghị sắp tới tại Albania mà anh tổ chức, anh mời tôi giảng tại hội nghị đó. Larry đã ở trong cánh đồng truyền giáo tại Albania gần 12 năm, anh đang tạo ra một ảnh hưởng lớn lao tại đất nước đó. Suy nghĩ về việc phải đi xa như thế là một điều mới mẻ với tôi. Tôi không đi lại nhiều và chưa bao giờ tới Albania, thậm chí cũng không biết chắc Albania ở đâu nữa. Larry khích lệ tôi rằng anh ta sẽ tổ chức một buổi nhóm toàn cầu và sẽ có nhiều mục sư của các nước tới dự. Anh nghĩ hiểu biết của tôi về tài chính của Vương Quốc Chúa sẽ hữu ích cho họ. Larry nói tôi sẽ có hai hoặc ba phần để chia sẻ tại hội nghị. Dù không phải là năm phần, tôi vẫn đang nóng lòng muốn được dạy dỗ về chủ đề tài chính trong kinh nghiệm của mình nên tôi nhận lời là tôi muốn đến.

Khi tôi xuống máy bay tại Albania, Larry đã chào tôi bằng một câu tuyệt vời. Anh nói, “Anh Gary à, một trong các diễn giả của chúng tôi đã hủy vào phút cuối, và anh sẽ giảng cả năm phần.” Lòng tôi rất vui mừng. Đúng rồi! Tôi biết đây là một điều Chúa sắp đặt và tôi sẽ nhìn thấy điều tôi đã nhìn thấy trong tâm linh sẽ diễn ra thế nào. Tôi cầm theo những ghi chép, nhưng chưa có sắp xếp nó lại thành một hệ thống có năm phần. Thế là tôi dạy mỗi ngày, sau đó về và cầu nguyện trong tâm linh và viết bài cho phần tiếp theo. Trong mỗi phần đều có sự xúc động phi thường.

Trước khi nói thêm, tôi cần nói cho bạn rằng trong thời điểm tôi đến Albania là một đất nước rất nghèo. Mức lương trung bình là tầm 500 đô la một tháng, đối với người dân hối lộ là một lối sống. Khi tôi suy nghĩ về việc dạy dỗ dân sự trong lĩnh vực tài chính, tôi không biết chắc họ sẽ nhận lãnh sứ điệp như thế nào. Tôi biết Lời Chúa kết quả cho mọi người, nhưng đây là một kinh nghiệm mới dành cho tôi. Khi tôi dạy phần đầu tiên, lúc đầu tôi cảm nhận một bức tường

dựng đứng. Ngay trước phần thứ hai, tôi có thể cảm nhận sự đói khát thuộc linh của dân sự đang níu kéo tôi, trên khuôn mặt họ tôi có thể thấy đức tin tăng trưởng khi họ nghe tin mừng của Vương Quốc Chúa. Mỗi ngày khi dạy dỗ cho dân sự Chúa thì họ càng trở nên vui vẻ hơn, tôi biết họ đang phấn khích về Vương Quốc Chúa.

Buổi tối trước phần bài học cuối mà tôi sẽ dạy, Chúa phán với tôi là hãy lấy của dâng cho các hội thánh địa phương. Tôi không chắc chắn về điều này bởi vì, trước hết đó không phải là buổi nhóm của tôi, và thứ hai tôi không chắc dân sự sẽ đáp ứng lại thế nào. Larry và tôi phải trả nhiều tiền để lại và chi phí nhà ở cho các mục sư địa phương để đưa họ tới buổi nhóm. Tôi nói với Larry về điều đó, và anh bảo tôi cứ lấy của dâng.

Trong bài chia sẻ cuối tôi đã lấy của dâng cho hội nghị, sự xúc động rất mạnh và tôi không thể đứng. Mọi người trong phòng đang nhảy múa và la hét khi họ đem tiền lên phía trước để bỏ vào hộp tiền dâng. Những người phụ giúp cầm các túi tiền dâng khi dân sự bỏ tiền vào đang khóc lóc và loạng choạng, không thể đứng thẳng. Tôi chưa bao giờ chứng kiến điều như thế trước đó, ít nhất là không thấy điều này đang khi lấy tiền dâng. Khi tôi quan sát họ nhảy múa và la hét với sự vui mừng khi dâng hiến, tôi hoàn toàn chìm ngập bởi sự xúc động và đức tin chân thành của những con người dâng hiến hạt giống quý báu.

Sau buổi nhóm, rõ ràng là Larry được đụng chạm bởi điều anh thấy. Anh cũng ngạc nhiên vì hai túi tiền dâng được nhét đầy mà chúng tôi đem về cẩn hộ của anh sau buổi nhóm. Larry nói với tôi thông thường trong quá khứ thì sau một buổi nhóm anh lấy tiền dâng nhưng chỉ có một túi đầy một nửa. Chúng tôi nhanh chóng di chuyển và giấu túi tiền trên đường về cẩn hộ nhỏ của Larry qua một con phố đông người.

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

Khi tới căn hộ của Larry, chúng tôi ngồi xuống trong phòng khách và mở túi tiền dâng để đếm. Khi Larry đỗ đồ bên trong túi lên trên bàn, có điều gì đó đã xảy ra mà cho đến ngày nay rất khó diễn tả thành lời. Thình lình, có một ánh sáng mờ màu xanh dương lấp ló căn phòng và sự hiện diện của Chúa chiếm hữu chúng tôi. Chúng tôi ngồi dưới sự xúc dầu lấp ló nơi đó. Nó không giống như bất cứ sự xúc dầu nào tôi từng cảm nhận khi giảng dạy hay cầu nguyện cho mọi người mà sự xúc dầu đó có sự hiện diện của Chúa đi kèm theo. Nó thánh khiết và khiến tôi cảm giác như mình đang ở trong chính sự hiện diện của Đức Chúa Trời. Khi chúng tôi ngồi đó, sự xúc dầu trong phòng đó cứ ngày càng mạnh lên. Tất cả những gì chúng tôi có thể làm là ngồi đó và khóc. Sau đó tôi thấy ở giữa đống tiền được đổ ra trên cái bàn nhỏ có nhẫn cưới của một người đàn ông. Tôi xúc động bởi sự thật đêm đó đã có người không có tiền nhưng đã dâng thứ duy nhất quý giá đổi với anh ta. Lúc đó Chúa phán với tôi:

"Ta kêu gọi con đến các nước để dạy dỗ họ các nguyên tắc Ta đã dạy con về Vương Quốc và tài chính. Cái nhẫn này đã được bỏ vào cửa dâng đêm nay với một đức tin lớn nhưng Ta muốn con lấy nó và giữ nó để nhớ về đêm hôm nay. Con cũng hãy biết rằng nhẫn cưới nói về giao ước thế nào thì con cũng sẽ công bố giao ước về sự tiếp trợ của Ta cho mọi người. Hãy biết rằng mọi nơi Ta sai con đến thì Ta sẽ tiếp trợ tiền để con chi trả."

Cả đêm đó tôi không ngủ được. Tôi ở lại căn hộ của Larry qua đêm, sự xúc dầu vẫn còn ở đó. Trên đường về nhà băng qua cả Đại Tây Dương tôi không thể ngủ. Tất cả những gì tôi có thể làm là nhìn chằm chằm ra ngoài cửa sổ và khóc trong toàn bộ chuyến bay kéo dài tám tiếng. Tôi đã không thể ngủ trong 46 tiếng sau khi Chúa phán với tôi đêm đó.

Nhiều tháng sau đêm hôm đó, bất cứ khi nào tôi suy nghĩ tôi đều cảm nhận sự hiện diện tương tự và bắt đầu khóc.

Tôi đã không nói cho Larry điều Chúa đã nói với tôi về cái nhẫn. Số tiền trong tiền dâng thuộc về các hội thánh tại Albania, và biết cái nhẫn cũng có thể được bán đi để có thêm tiền – nhưng tôi biết điều Chúa phán với tôi về cái nhẫn đó nên tôi đã rất hạnh phúc khi Larry gọi tôi và nói Chúa phán với anh bảo đưa cho tôi cái nhẫn đó. Tôi đã đóng khung nó và hiện nó ở trong văn phòng của tôi. Có nhiều lần tôi nhìn chiếc nhẫn và nhớ lại lời Chúa đã nói với tôi đêm hôm đó khi đối diện những điều tưởng như là thách thức lớn về tài chính qua nhiều năm tháng tính từ thời điểm đó. Chúa đã luôn thành tín tiếp trợ mọi điều mà tôi cần để thực hiện sự hướng dẫn của Ngài cho tôi đêm hôm đó. Đêm đó tại Albania đã thay đổi cuộc đời tôi, nhưng còn nhiều điều nữa mà Chúa sẽ chỉ cho tôi trong những ngày phía trước.

Khi trở về nhà từ Albania tôi cảm nhận một sự thôi thúc mạnh nhằm đem sứ điệp này về Vương Quốc đến mọi nơi tôi có thể. Tôi có một đam mê cháy bỏng muốn ban phát thông tin này và tôi rất mong muốn tiếp tục dạy dỗ loạt bài gồm năm phần này và xem liệu điều tương tự có xảy ra hay không. Tôi không cần phải chờ đợi lâu. Có một mục sư tại bang Utah đã mời tôi đến và dạy loạt bài năm phần này. Ông đã nghe từ Larry rằng đó là loạt bài thay đổi cuộc sống và ông ta muốn tôi đến. Ông là mục sư của một thánh nhỏ của người Mỹ da đỏ, họ rất nghèo. Họ cần giúp đỡ về tài chính, và không biết những gì Larry nói với ông có thật hay không nên ông cảm thấy tôi có thể giúp được.

Thế là tôi bay đến đó, tổ chức các buổi nhóm vào sáng Chủ nhật và từ tối thứ Bảy đến tối thứ Tư. Tôi đón nhận sự đáp ứng tương tự qua năm phần dạy giống như tại Albania. Dân sự la hét và nhảy múa dưới sự xúc động rất mạnh vào đêm cuối của hội nghị khi họ dâng hiến. Lần này tôi không

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

thấy làn sương màu xanh dương nữa, nhưng cảm nhận được một sự xúc động rất mạnh xuyên suốt cả năm phần tôi dạy. Sau phần cuối, tôi bị sốc, giống như Larry bị sốc khi ở Albania, khi nhìn vào số tiền dâng hiến rất lớn mà chỉ có 17 cặp vợ chồng dâng hiến mà thôi. Tôi gom tiền dâng trong túi tiền dâng lại và đem nó về văn phòng để kiểm vào ngày hôm sau.

Cuối buổi sáng hôm đó, tôi nhận được cuộc gọi từ văn phòng. Thư ký của tôi đang gọi và tôi biết có chuyện gì đó xảy ra. Tiếng của cô run rẩy, nghe như cô đã khóc vậy. Đây là những lời đầu tiên của cô, “Mục sư ơi, có điều gì đó với số tiền mà mục sư đem về.” Tôi hỏi, “Ý cô là gì vậy Tracy?” Cô kể đã mở túi tiền để đếm và đi ký gửi, nhưng lúc cô mở có sự xúc động rất mạnh đến trên văn phòng của cô và cô té trên sàn nhà. Mẹ của cô thư ký khi nghe tiếng ồn ào thì chạy đến và bà cũng bắt đầu lung lay trong sự xúc động. Tracy nói, “Có chuyện gì xảy ra với số tiền ở Utah vậy mục sư?” Tôi nói với cô là tôi không biết.

Vài tuần sau, tôi đang dạy các nguyên tắc tương tự trong một hội thánh nhỏ tại miền nam Ohio. Trong hội thánh này, chúng tôi đã gửi đến cho họ bốn phần đầu trong đĩa DVD, và họ đã xem trong bốn tuần trước đó. Tôi đi xuống vào tối Chủ nhật để kết thúc năm phần luôn. Một lần nữa sự xúc động chuẩn bị đụng chạm chúng tôi. Đêm đó khi tôi lấy tiền dâng, tôi nhận ra sự đáp ứng giống như đã thấy trong các buổi nhóm khác. Dân sự rất hào hứng dâng hiến. Trong lúc dâng hiến, hội thánh đã đặt một cái thùng phía trước để dân sự bỏ các của dâng vào. Lần này làn sương màu xanh lại xuất hiện. Có một vòng tròn đường kính khoảng 1,5 mét xung quanh thùng tiền khi họ dâng. Sự xúc động mạnh đến nỗi sau buổi nhóm tôi phải nhờ người khác dìu ra xe vì không thể tự đi bộ.

Khi những điều này xảy ra, thật sự tôi không biết chuyện

gì đang xảy ra và tôi chưa bao giờ nghe nói nó xảy ra ở nơi khác. Tôi tiếp tục tổ chức các hội nghị, và sự xúc động vẫn rất mạnh. Vâng, làn sương màu xanh dương có xuất hiện trở lại trong một vài hội nghị. Nhưng phần làm tôi bối rối nhất là sự xúc động trên chính đồng tiền. Sau một hội nghị, nhân viên của tôi rất khó đếm tiền dâng. Còn nhớ sự xúc động bước đầu tại căn hộ ở Albania khi Larry đổ tiền dâng ra trên bàn? Nếu bạn nhặt một tờ tiền được dâng hiến trong những của dâng này, thì lập tức bạn sẽ cảm nhận sự xúc động và bắt đầu run lên. Tôi biết điều đó nghe thật khùng điên, nhưng đó là điều tôi đã chứng kiến.

Là một nhà khoa học thuộc linh, tôi cảm thấy bối rối với tất cả những điều này, tôi đã hỏi Chúa về điều đó. Ngài phán với tôi về lý do sự xúc động mạnh mẽ đó xuất hiện trên tiền dâng. Ngài bảo tôi hầu hết người ta dâng hiến vì trách nhiệm hay bị bó buộc theo luật pháp. Một số người dâng theo công thức, nên khi dâng hiến, họ không thật sự vận hành trong đức tin. Nhiều người dâng hiến vì họ nghĩ Chúa sẽ tức giận họ nếu họ không dâng. Một số người coi đó là hóa đơn họ thiêu nợ. Ngài nói rằng khi tôi dạy dỗ Vương Quốc của Ngài và mở ra các nguyên tắc tài chính kín giấu của Vương Quốc ấy thì đức tin dây lên trong tấm lòng dân sự và khi dâng hiến họ thật sự vận hành trong đức tin, và sự kết nối của Vương Quốc ở đó nên có sự xúc động tuôn đổ.

Kể từ chuyến đi tới Albania năm 2005, cuộc đời tôi đã thay đổi rất nhiều. Tôi ước ao hướng tới người khác bằng tin mừng của Vương Quốc, điều đó thúc đẩy tôi và Drenda sử dụng truyền hình để hướng tới các nước bằng tin mừng này. Chúng tôi chi hàng triệu đô la mỗi năm để nói cho người ta biết về Vương Quốc này mà chúng tôi đã khám phá nhiều năm trước nhưng có lẽ bạn chưa nghe tin mừng của Vương Quốc. Chúng tôi từng giống như thế - tín hữu được lên thiên đàng nhưng không biết cách khai phóng thiên đàng

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

trên đất. Nhưng Chúa Giê-su không chỉ trả giá để chúng ta được quyền lên thiên đàng. Ngài cũng biến việc sống với tư cách con trai/con gái của Chúa và việc vui hưởng các lợi ích từ Vương Quốc của Chúa ở trên đất này thành hiện thực. Nhưng quan trọng hơn hết là có hàng triệu người cần được nghe tin mừng của Phúc âm. Để làm việc này thì cần tiền. Người thế gian đang dõi xem nên cuộc sống của dân Chúa phải khác biệt.

Tại Albania tôi đã dạy điều gì dẫn đến sự xúc động đó? Chúa bảo tôi giảng dạy điều gì cho các nước? Đó là mục đích của cuốn sách này, tôi tin nó sẽ thay đổi cuộc đời bạn như đã thay đổi cuộc đời tôi.

CHƯƠNG 3

CHÚA ƠI, XIN HÃY

THƯƠNG XÓT!

Jerry gọi tới văn phòng của tôi để hỏi anh có thể ghé qua và ăn trưa với tôi trong khi tôi ở trong khu vực của anh hay không. Tôi đang thực hiện một cuộc phỏng vấn tại một đài truyền hình gần chỗ anh, nên anh muốn kể cho tôi biết cuộc đời anh đã được thay đổi như thế nào nhờ tài liệu sách vở và chương trình phát sóng truyền hình của tôi. Trước đó tôi chưa bao giờ gặp Jerry nhưng đã nói chuyện với anh qua điện thoại một hai lần. Tôi nói, “Được chứ.” Tôi nghĩ dù sao thì chúng tôi cũng phải ăn trưa ở đó cho tiện nên muốn gặp và nghe câu chuyện của anh.

Tại bữa ăn trưa tôi gặp Jerry và con trai của anh, Jerry bắt đầu kể câu chuyện của mình. Jerry là mục sư và đã làm mục sư 30 năm, nhưng anh đã phải bỏ chức vụ bởi cớ một ca tai biến làm anh bị tê liệt. Trong suốt thời gian sau ca tai biến, cuộc đời của anh sụp đổ. Vì anh không thể làm việc, nên trang trại nhà vườn của gia đình bị bỏ dở nên đã bị đăng bán tịch biên. Việc chi trả các tiện ích và mua thức ăn cũng đã trở thành một thách thức. Đúng như vậy, Jerry nói mọi thứ trở nên rất tệ đến nỗi một ngày nọ anh ngồi xuống một tay cầm khẩu súng lục còn tay kia cầm một cuốn Kinh Thánh, anh nghĩ đến việc tự tử.

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

Jerry đã xem chương trình phát sóng truyền hình của chúng tôi giữa lúc tuyệt vọng đó và anh đã đặt mua một số tài liệu của tôi. Anh tiếp tục giải thích rằng khi mới nhận tài liệu thời gian đó anh cần gấp khoảng 2000 đô la để chi trả các hóa đơn hàng ngày và thức ăn. Anh nghe những bài giảng này hết lần này đến lần khác cho đến khi đức tin bắt đầu dấy lên trong lòng. Anh quyết định tin cậy Chúa với số tiền 2000 đô la anh cần nên anh ta đã làm điều Drenda và tôi đã làm với con nai đầu tiên nhận được. Anh gieo hạt giống cho 2000 đô la đó. Anh viết lên một mẫu giấy ngày tháng và thời gian anh tin anh nhận số tiền đó theo như Mác 11:24, và gửi nó đến chức vụ của chúng tôi.

Tôi không biết điều đó đang diễn ra vì trước đó tôi chưa nói chuyện với Jerry. Anh nói sau khoảng một tuần rưỡi có một người đàn ông đến nhà anh và muốn nói chuyện với anh. Jerry biết người đó từ trước nhưng anh nói hai người đã không nói chuyện trong một thời gian. Họ tiếp tục nói chuyện xã giao một lát, sau đó người đàn ông nói ông ghé qua để đưa cho Jerry một tấm séc 2000 đô la. Ông ta tiếp tục giải thích rằng một tuần rưỡi trước đó, vào một ngày nọ ông cảm nhận Thánh Linh thúc giục đem tới cho Jerry 2000 đô la.

Jerry đứng đó kinh ngạc. Anh nhanh chóng vớ lấy cái bóp, chồ anh đã bỏ miếng giấy nhỏ có ghi ngày giờ anh tin anh nhận được 2000 đô la anh cần. Ngày và giờ được viết trên giấy của Jerry trùng khớp chính xác với thời gian mà người đàn ông kia nói đến khi ông cảm nhận sự thúc giục đưa cho Jerry 2000 đô la. Jerry biết đây không phải là một điều tình cờ, anh biết đó là câu trả lời trực tiếp từ Vương Quốc của Chúa, cụ thể là quy luật của Vương Quốc.

Anh tiếp tục câu chuyện của mình và nói cho tôi biết anh có bảy người con, tất cả đều đã lập gia đình ngoại trừ người con trai 16 tuổi (người đi theo ông tới buổi ăn trưa), thật ra

CHÚA ƠI, XIN HÃY THƯƠNG XÓT!

cậu đã bỏ Chúa khi chứng kiến tất cả những điều cha cậu trải qua. Cậu con trai tức giận Chúa vì cha cậu đã trung tín trong 30 năm, cậu cảm thấy Chúa từ bỏ cha mình.

Jerry đã tìm cách để chinh phục người con trai của mình và ông có một ý tưởng. Trong các bài giảng của tôi, tôi đã nói rất nhiều về việc đi săn và kể cách Chúa dạy tôi đi săn bởi đức tin. Đi săn nai là đam mê của con trai ông ta, Jerry giải thích cho con trai cách để hạ con nai vào mùa thu năm đó, cách của Vương Quốc Chúa. Cậu con trai suy nghĩ về điều đó rồi cuối cùng đồng ý, sau đó hai cha con khai phóng đức tin, giống như Jerry đã làm với 2000 đô la. Cậu con trai hạ được một con nai đực dễ thương trong thời gian tám phút. Khi Jerry và con trai đem con nai tới cửa hàng bán thịt, Jerry đã bỏ CD bài giảng của tôi vào máy đọc đĩa. Khi Jerry đem con nai vào cửa hàng, cậu nói muốn ở lại trong xe và nghe thêm một chút. Khi Jerry đi ra, cậu con trai nói, “Cha ơi, con nghĩ trong suốt những năm tháng qua chúng ta đã bỏ lỡ một điều gì đó. Con biết con nai đó là kết quả của Vương Quốc của Đức Chúa Trời.”

Sau đó cậu tái tận hiến cuộc đời mình cho Chúa, cậu nói với cha mình rằng nếu Đức Chúa Trời có thể đem 2000 đô la và con nai đến thì Ngài có thể đem 17.000 đô la số tiền họ cần để nhà của họ không bị tịch thu. Tới lúc này tôi mới giới thiệu bản thân với Jerry lần đầu tiên. Tôi nhớ Jerry có gửi thư đến chức vụ của chúng tôi, trong đó có hạt giống của hai cha con nhằm đưa căn nhà thoát khỏi cảnh bị tịch thu. Tôi nhớ bức thư ngắn gọn nhưng trình bày rõ ràng điều họ cần. Họ không đề cập điều gì khác, chỉ nói đem căn nhà ra khỏi cảnh bị tịch thu mà thôi. Tôi cũng nhớ đã đặt tay lên lá thư đó và hiệp ý với họ. Tôi có thể nhớ chính xác thời gian đã đặt tay lên bức thư cầu nguyện.

Tới đây, Jerry kể cho tôi biết trong khoảng hai tuần một người đàn ông khác tới trước cửa nhà. Đây cũng là người Jer-

**QUẢ THẬT, TA NÓI
VỚI CÁC NGƯỜI: NẾU
CÁC NGƯỜI CÓ ĐỨC
TIN BẰNG HẠT CÁI,
CÁC NGƯỜI CÓ THỂ
BẢO NÚI NÀY, 'HÃY
DỜI TỪ ĐÂY QUA ĐÓ,'
THÌ NÓ SẼ DỜI QUA,
VÀ KHÔNG VIỆC CHỈ
CÁC NGƯỜI CHẮNG
LÀM ĐƯỢC.**

điều này tạo dịp tiện cho ông chia sẻ Vương Quốc Chúa với họ. Tôi thích điều đó! Đây là thực tại của Vương Quốc của Đức Chúa Trời, tôi rất được phước vì có thể chia sẻ thực tại đó với dân sự và nghe những câu chuyện của họ. Bạn thấy đó, Jerry không cần sự thương hại. Anh cần câu trả lời và đã tìm thấy nó trong Vương Quốc Chúa.

Giờ tôi cảm thấy cần nói thêm một vài điều ở đây liên quan đến câu chuyện của Jerry. Có vẻ như người ta cứ thế đến cửa trước nhà Jerry và đưa tiền cho anh, nhưng tôi không muốn bạn hiểu sai rằng câu trả lời cho vấn đề tài chính sẽ cứ xuất hiện trong lúc bạn “ngồi chơi xơi nước.” Không, bạn có bốn phận phải làm để thu hoạch những gì bạn cần. Trong trường hợp của Jerry, anh đã làm mục sư 30 năm. Anh đã gieo cho những tín hữu đó trong một thời gian dài. Thứ hai, Jerry không thể đi ra khỏi nhà vì bị tai biến. Jerry đã gặt những gì anh đã gieo từ chính dân sự trong hội thánh của anh. Anh đã gieo tại đó trong suốt những năm tháng ấy.

Jerry đã biết trước đây. Người đàn ông nói đã nhìn thấy căn hộ của Jerry được liệt trong danh sách bán tịch biên sắp tới, ông hỏi Jerry cần bao nhiêu tiền để không bị tịch thu. Jerry đã cho biết số tiền hơn 17000 đô la. Ông ta viết một tấm séc cho toàn bộ số tiền đó và bỏ đi. Jerry nhìn chầm chằm vào tấm séc. Đến đây Jerry khóc trong lúc ngồi đối diện tôi qua cái bàn tại nhà hàng, anh cảm ơn tôi vì đã dạy dỗ dân sự Chúa về Vương Quốc Đức Chúa Trời. Jerry nói anh rất vui vì tất cả các con anh đều thấy cánh tay của Chúa,

CHÚA ƠI, XIN HÃY THƯƠNG XÓT!

Tôi cần nói với bạn rằng Jerry cũng đã được chữa lành hoàn toàn khỏi tai biến, lúc gặp anh khi ăn trưa ngày hôm đó anh đã xuống 30 kg. Ngợi khen Chúa, anh đã bám lấy Vương Quốc Chúa. Có thể bạn nói, “Jerry là mục sư mà nên chắc chắn được thế rồi, anh ta biết hết về Vương Quốc Chúa.” Rõ ràng không phải như vậy, từ những gì tôi quan sát chắc chắn Jerry không phải là trường hợp cá biệt. Rất tiếc vì nhiều người trong hội thánh ngày nay không biết cách khai thác Vương Quốc của Đức Chúa Trời và nhận câu trả lời cho họ. Một câu chuyện trong Ma-thi-ơ minh họa cách họ suy nghĩ.

Khi họ đến với đoàn dân đồng, một người đến quỳ trước mặt Ngài và nói, “Lạy Chúa, xin thương xót con trai tôi, vì cháu bị kinh phong và khổ sở vô cùng. Cháu thường té vào lùa và ngã xuống nước. Tôi đã đưa cháu đến với các môn đồ của Ngài, nhưng họ không chữa được.”

Đức Chúa Jesus trả lời và nói, “Hỡi thê hê vô tín và băng hoại này, Ta phải ở với các ngươi bao lâu nữa? Ta phải chịu đựng các ngươi bao lâu nữa? Hãy đem đứa trẻ đến với Ta.”

Đức Chúa Jesus quát đuổi ác quỷ, ác quỷ xuất ra khỏi đứa trẻ, và đứa trẻ được lành ngay giờ đó. Bấy giờ các môn đồ đến gặp riêng Đức Chúa Jesus và hỏi, “Tại sao chúng con không thể đuổi quỷ ấy ra được?”

Ngài trả lời họ, “Vì các ngươi yếu đức tin. Quả thật, Ta nói với các ngươi: Nếu các ngươi có đức tin bằng hạt cải, các ngươi có thể bảo núi này, ‘Hãy dời từ đây qua đó,’ thì nó sẽ dời qua, và không việc chi các ngươi chẳng làm được.

Ma-thi-ơ 17: 14 – 20

Trong câu chuyện này, chúng ta thấy một người đang tuyệt vọng, con của ông bị tà linh làm cho thống khổ gần chết. Khi nghe về chức vụ của Chúa Giê-su, Ngài có quyền năng đuổi quỷ, ông đã lên kế hoạch đem con trai tới chỗ Chúa Giê-su và để Ngài chữa lành cho nó. Tuy nhiên, khi đến nơi, ông thấy Ngài không ở đó nhưng đã đem ba môn đồ lên núi để cầu nguyện. Những môn đồ khác có mặt ở đó nói vấn đề của cậu chỉ là chuyện nhỏ; họ đã từng đuổi quỷ và Chúa Giê-su ban cho họ quyền năng để làm điều đó trong Danh Ngài và có thể lo cho con trai của ông ta. Nhưng khi họ cầu nguyện cho chàng thanh niên thì quỷ không chịu ra. Dù họ đã cố nhưng quỷ vẫn không ra. Người cha buồn và đám đông đi theo Chúa Giê-su bị bối rối.

Lúc đó Giê-su và ba môn đồ từ trên núi đi xuống hiện trường. Chúa Giê-su thấy sự hỗn loạn và hỏi chuyện gì đang xảy ra. Người cha giải thích ông đã đem con trai tới cho các môn đồ nhưng họ không thể đuổi quỷ ra. Sau đó người cha đã làm một điều mà nhiều người cũng sẽ làm như ông, nếu chúng ta đối diện khủng hoảng mà dường như không có câu trả lời. Ông kêu cầu Chúa Giê-su rủ lòng thương xót. Nài xin lòng thương xót có vẻ là một điều tốt lúc bạn thất vọng, nhưng đó không phải là câu trả lời mà người đàn ông này mong đợi, cũng không phải là câu trả lời bạn mong đợi. Người cha chờ đợi để gợi lòng trắc ẩn của Chúa Giê-su cho hoàn cảnh của ông, sau đó ông kể tiếp cho Chúa Giê-su rằng

CHÚA ƠI, XIN HÃY THƯƠNG XÓT!

quỷ đã làm thống khổ con trai ông thế nào, quăng cậu ta vào lửa và cố giết chết cậu. Chúa Giê-su ngắt lời ông. Ngài không cần nghe thêm về sự thống khổ con trai ông đang chịu đựng. Chúa Giê-su kêu lên trong sự buồn phiền, “*Hỡi thế hệ vô tín và băng hoại này, Ta phải ở với các ngươi bao lâu nữa? Ta phải chịu đựng các ngươi bao lâu nữa? Hãy đem đứa trẻ đến với Ta.*” Trong câu này Chúa Giê-su giải thích trọn vẹn lý do tại sao quỷ không chịu ra.

Nhưng trước khi đi sâu vào những ứng dụng về những lời Chúa Giê-su nói, ta cần tái xác chứng nền tảng chúng ta nương dựa; Đức Chúa Trời không bao giờ nói dối. Điều Ngài nói là thật. Khi đã nắm vững điều đó rồi, chúng ta có thể đánh giá hoàn cảnh của cậu con trai bằng câu này, “Các quỷ PHẢI RA!” Nếu chúng không ra, thì có điều gì đó sai trật, lỗi không phải do Chúa mà do chúng ta. Hãy nhớ điều này, lý do ta không thể nhận từ Chúa luôn luôn là do chúng ta. Chúa Giê-ru nói rõ lý do quỷ không chịu ra – suy nghĩ sai lầm và vô tín. Chúng ta sẽ sớm nói đến hai lý do này nhưng tại điểm này trong phần giải thích của chúng ta, tôi muốn tập trung vào người cha và người con trong câu chuyện này.

Rõ ràng là người cha tuyệt vọng về con trai. Khi các môn đồ cầu nguyện cho cậu và dường như không có điều gì xảy ra, chẳng có cách nào khác nữa. Không có câu trả lời chắc chắn. Câu trả lời duy nhất ông nghĩ có thể giúp ích được nhưng rốt cuộc chẳng có tác dụng gì. Còn duy nhất một điều cần làm là cầu xin lòng thương xót. Cụm từ “xin ơn thương xót” hàm ý nói đến một người có quyền lực hay thẩm quyền để giúp đỡ nhưng đã chọn không giúp. Vì thế, chỉ còn lại một điều cần làm; giải thích dài dòng về sự đau khổ kinh khiếp mà cậu bé đang chịu đựng, nỗ lực nhầm để Chúa Giê-su động lòng trắc ẩn cho hoàn cảnh của cậu.

Thành thật mà nói, đây là cách nhiều người cầu nguyện, họ biết Chúa có quyền năng để giúp đỡ nhưng họ không

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

chắc chắn về mục đích của Ngài nên họ cầu nguyện xin lòng thương xót. Họ trình bày chi tiết sự đau đớn, hoàn cảnh qua những lời cầu nguyện dài dòng và lầm lời. “Cha ơi, Ngài biết con cần số tiền đó trước thứ Sáu; xin Chúa hãy giúp con.” Hay là “Chúa ơi, nếu Ngài chữa lành cho con trai con thì cả đời con sẽ phục vụ Ngài. Chúa ơi, hãy làm ơn.” Tôi không xem nhẹ hoàn cảnh họ đối diện, nhưng xin hãy để ý Chúa Giê-su khiếu cho quyền năng của Đức Chúa Trời vận hành trong hoàn cảnh đó và giải cứu cậu bé nhanh như thế nào. Đây là tấm lòng của Chúa, là ước muốn của Ngài. Ngài không thiếu lòng trắc ẩn, quyền năng hay thẩm quyền. Đó cũng không phải là vấn đề trong câu chuyện này. Chúa Giê-su nói rõ vấn đề là suy nghĩ sai lầm và vô tín. Nói cách khác, suy nghĩ sai lầm và thiếu đức tin đã ngăn trở quyền hạn của Vương Quốc Chúa trong trường hợp này.

Còn nhiều vấn đề cần nói đến ở đây, có nhiều chìa khóa để hiểu Vương Quốc Chúa và cách nó hoạt động. Tôi không muốn bàn hết một số điều bạn phải biết, nhưng ít nhất tôi sẽ đề cập một điều, từ đây chúng ta sẽ nghiên cứu các quy luật của Vương Quốc mà ta thấy hoạt động.

Để có được một hiểu biết cơ bản về quy luật của Vương Quốc, chúng ta phải hiểu điểm chính yếu và quan trọng này: Đức Chúa Trời ban cho A-dam quyền hạn tuyệt đối trên đất. Ông phải cai trị nó.

Đức Chúa Trời phán, “Chúng Ta hãy dựng nên loài người theo hình ảnh Chúng Ta, và theo hình dạng Chúng Ta, để chúng quản trị các cá biển, các chim trời, các súc vật, các thú rừng trên đất, và mọi sinh vật bò sát mặt đất.”

Sáng Thế 1:26

CHÚA ƠI, XIN HÃY THƯƠNG XÓT!

Tôi nghĩ câu Kinh Thánh Hê-bơ-rơ 2:7-8 nói điều này rất rõ:

Ngài đã làm cho nó thấp hơn các thiên sứ một ít; Ngài đội cho nó vinh hiển và tôn trọng. Ngài khiến muôn vật phục dưới chân nó.” Khi bắt muôn vật phục dưới nó, Ngài không chừa một vật nào không phục dưới nó, mặc dù hiện nay, chúng ta chưa thấy mọi vật đều phục dưới nó.

Ít nhất cho đến bây giờ chúng ta phải hiểu Đức Chúa Trời không thể thi hành thẩm quyền của Ngài trên đất (trong vương quốc của con người) trừ khi con người có quyền hạn hợp pháp trên đất này khai phóng thẩm quyền của thiên đàng.

Đó là lý do Chúa Giê-su nói với các môn đồ trong Matthi-ơ 18:18

Quả thật, Ta nói với các ngươi, bất cứ điều gì các ngươi buộc dưới đất sẽ được buộc trên trời, và bất cứ điều gì các ngươi buông dưới đất sẽ được buông trên trời.

Thiên đàng không có quyền hạn trên đất nếu quyền hạn đó không được khai phóng qua những người nam, người nữ ở trên đất này. Đó là lý do Chúa Giê-su nói ở đây rằng nếu những người nam, người nữ khai phóng thẩm quyền của thiên đàng thì thiên đàng sẽ hỗ trợ sự khai phóng đó. Nếu chúng ta không khai phóng,

**HỒI BẠN, ĐÂY
KHÔNG PHẢI LÀ
BẠN; BẠN CÓ THỂ
SỬ DỤNG CÔNG LÝ
TRONG VƯƠNG QUỐC.
CÓ CÁC CÂU TRẢ LỜI
CHO BẠN.**

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

thì thiên đàng không thể hỗ trợ. Dẫu việc khai phóng đức tin có thể xa lạ với bạn nhưng xin đừng dừng tại đây. Tôi sẽ nói đến chủ đề này một cách cụ thể và chi tiết sau nhưng bây giờ bạn hãy tiếp nhận lẽ thật đó mà cũng chính là lý do quý đã không ra khỏi cậu bé –**quý không buộc phải ra!** Khi ở lại trong cậu bé quý đang hoạt động theo quyền hợp pháp của nó. Xin nói lại, Chúa Giê-su nói lý do quý không bị buộc phải ra khỏi vì các môn đồ thiếu đức tin hay thiếu tham quyền. Đức Chúa Trời mất đi quyền hợp pháp của Ngài trong các vấn đề của con người khi A-dam, về căn bản đã loại bỏ Đức Chúa Trời qua sự nổi loạn của ông. Đây là chỗ Satan có quyền hạn trên con người.

Sau đó Ác Quỷ đưa Ngài lên một nơi cao và chỉ cho Ngài tất cả các vương quốc trên thế gian trong giây lát, rồi nó nói với Ngài, “Ta sẽ ban tất cả quyền lực và vinh hiển của các vương quốc này cho ngươi, vì quyền ấy đã trao cho ta, và ta muốn ban cho ai tùy ý. Vậy bây giờ, nếu ngươi quỳ xuống thờ lạy ta, tất cả sẽ thuộc về ngươi.”

Luca 4:5-7

Hậu quả là Đức Chúa Trời mất tính hợp pháp ở trên đất khi Ngài mất đi con người có quyền hợp pháp đó – A-dam. Như đã nói, tôi sẽ nói nhiều hơn về những quy luật cụ thể này sau, nhưng lý do chính tôi kể câu chuyện này là nhằm chỉ ra thái độ, sự thất vọng của người cha và cách ông học nài xin lòng thương xót. Xin hãy đọc kỹ một vài câu Kinh Thánh sau.

Nếu không có thẩm quyền hay luật pháp, hoặc một hệ thống nhằm thi hành công lý và đem các giải pháp tối cho một người có nhu cầu, thì giải pháp duy nhất còn lại là cầu

CHÚA ƠI, XIN HÃY THƯƠNG XÓT!

xin lòng thương xót. Hãy để tôi trình bày theo một cách khác. Nếu một người không có phương cứu chữa hợp pháp cho một vấn đề và không thể tiếp cận tiến trình mà trong đó đòi hỏi công lý phải được thực thi, thì không có sự đảm bảo cho câu trả lời. Chỉ còn cách là đi nài nỉ.

Nhưng điều này không áp dụng cho bạn, bạn có quyền sử dụng công lý trong Vương Quốc Chúa. Có câu trả lời cho các nan đề của bạn. Hãy nhớ rằng một vương quốc là một chính thể, và nó hoạt động bởi những luật lệ công bằng và áp dụng cho mọi công dân sống dưới quyền hạn của vương quốc đó. Như tôi đã nói trước trong sách này, Vương Quốc của Chúa được xây dựng trên công lý (tiến trình hợp pháp sử dụng thẩm quyền của Đức Chúa Trời để cung cố những gì luật pháp của Ngài nói là đúng) và công chính. Có một lý do mà quý đã không xuất ra, không phải do Đức Chúa Trời yếu đuối hay Ngài thay đổi ý của Ngài. Chúa Giê-su cho ta thấy điều đó khi Ngài nhanh chóng quở các môn đồ và sau đó đuổi quỷ.

Hầu hết cơ đốc nhân thay đổi giáo lý của họ khi không thấy sự bày tỏ của Vương Quốc, và cho rằng, “Tất cả các quỷ đều không xuất ra.” Họ biết Đức Chúa Trời có quyền năng, nên họ nghĩ Đức Chúa Trời có thể làm mọi điều Ngài muốn trên đất, nếu các quỷ không ra, thì chắc chắn Đức Chúa Trời chọn không khiến nó xuất ra. Hỡi bạn, hiểu như thế là hoàn toàn sai. Chúa Giê-su nói trong trường hợp đó chính suy nghĩ sai lầm và vô tín CỦA HỌ đã bỏ qua quyền hạn của thiên đàng. Để tôi nói theo cách này. Lý do quỷ không xuất ra là một vấn đề liên quan đến tính hợp pháp – thế thôi. Nó không buộc phải xuất ra vì không có ai đem thẩm quyền và quyền hạn hợp pháp của thiên đàng để thực thi trong hoàn cảnh đó. “Nhưng anh Gary này, họ đã cố đuổi nó rồi mà.” Vâng, nhưng như tôi đã nói, xét theo tính hợp pháp thì nó không buộc phải ra. Tại sao? Tại thiên đàng không có quyền hạn để khiến con quỷ tự động xuất ra.

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

Để tôi diễn ý điều tôi vừa nói. Con người có suy nghĩ sai lầm, gọi điều tốt đẹp và đáng khen là sai trật, hay suy nghĩ thấp kém khi so sánh với những gì Chúa nói về một vấn đề. Vô tín cũng là một vấn đề lớn, vì để thiên đàng có quyền hạn trên đất thì phải có đức tin. Các môn đồ không tin chắc hay hoàn toàn không được thuyết phục rằng quý sẽ ra khỏi. Họ quá sợ hãi.

Vì con người có quyền hợp pháp trên đất, nên sự quản trị và thẩm quyền của Đức Chúa Trời không thể vận hành cho đến khi một người nào đó có quyền hạn trên đất được thuyết phục hoàn toàn về những điều thiên đàng nói, rồi khai phóng thẩm quyền đó trên đất. Tiện đây, lòng chúng ta được thuyết phục hoàn toàn về điều thiên đàng nói được gọi là đức tin, và ngày hôm đó không có ai có đức tin cả. Các môn đồ “ba phải” và đầy nghi ngờ, vì thế họ ngăn cản quyền hạn của thiên đàng trong hoàn cảnh này nhưng Chúa Giê-su có đức tin, Ngài biết con quý này sẽ ra khỏi! Chúa Giê-su ra lệnh và nó đi ra. “Nhưng anh Gary, lý do quý ra khỏi khi Ngài quở nó vì Ngài là Chúa Giê-su.” Thật vậy không? Chúng ta hãy xem Mác 6:5 khi Chúa Giê-su hầu việc tại quê của Ngài.

Ngài không thể làm những việc quyền năng ở đó, ngoại trừ đặt tay trên vài người bình và chữa lành họ.

Mác 6:5

Bạn phải đồng ý là Chúa Giê-su có quyền năng chữa lành, đúng không? Vậy thì trong câu chuyện này bạn phải trả lời tại sao Ngài không thể làm mọi điều Ngài muốn. Ở đó có nhu cầu, nhưng có điều gì đó ngăn trở Ngài. Ngài trả lời điều này trong câu 6, “*Ngài lấy làm buồn vì lòng vô tín của họ.*” Đức tin (sự đồng ý với thiên đàng) sẽ cho phép thiên đàng có quyền hợp pháp trên đất. Ví dụ, bạn dễ dàng nhìn

CHÚA ƠI, XIN HÃY THƯƠNG XÓT!

thấy nguyên tắc này trong cách chúng ta được cứu rồi và đến với Chúa Giê-su.

Vì ai tin trong lòng sẽ được xưng công chính, và ai xưng nhẫn bằng môi miệng sẽ được cứu.

Rô-ma 10:10

Bạn tin (điều thiên đàng nói) ở trong lòng thì bạn được xưng công chính. Đó là một thuật ngữ luật pháp, nói đến sự thi hành luật và hàm ý bây giờ thiên đàng có tính hợp pháp ở trên đất. Ta xem một quan điểm đơn giản về nguyên tắc này; hãy nhớ A-dam đã được ban cho quyền cai trị hợp pháp trên đất này, và con người vẫn có địa vị đó. Không được lẩn lộn quyền cai trị này với việc không có khả năng cai trị thuộc linh, điều ông đã đánh mất vào tay satan trong vườn Ê-den. Đức Chúa Trời không thể vi phạm địa vị hợp pháp mà con người hiện đang nắm giữ trên đất. Vì thế, Ngài phải tìm một người nam hay người nữ đồng ý với thiên đàng để Ngài có cánh cửa hợp pháp và bày tỏ quyền năng trên đất.

Trong Rô-ma 10:10, bạn sẽ thấy có hai điều phải xảy ra trước khi thẩm quyền và quyền năng của thiên đàng có thể được khai phóng trên đất. Điều đầu tiên được nói đến: Chúng ta phải hoàn toàn được thuyết phục và đồng ý trong lòng với những điều thiên đàng nói; điều này được gọi là đức tin. Thứ hai, chúng ta cần hiểu rằng việc chúng ta ở trong đức tin tự thân nó không khai phóng thiên đàng trên đất. Ngạc nhiên không? Hãy để tôi giải thích. Bạn hãy suy nghĩ về một công tắc điện. Có điện nhưng bạn vẫn phải mở công tắc để bật đèn. Khi chúng ta tin trong lòng những gì thiên đàng nói nó sẽ tạo ra sự kết nối với thiên đàng một cách hợp pháp và công chính nhưng chúng ta phải khai phóng thẩm quyền đó trên đất này. Giống như trong ví dụ của tôi, chúng ta cần mở công tắc. Chúng ta làm điều này khi chúng ta công bố và

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

hành động trên thẩm quyền Vương Quốc Chúa.

Tôi biết là tôi đang lặp lại, nhưng để bạn có thể nhận những gì thiên đàng dành cho bạn thì hiểu luật của Vương Quốc là điều SỐNG CÒN đối với bạn. Bạn sẽ nhận mọi thứ từ thiên đàng giống cách bạn được cứu – bằng cách tin trong lòng những gì thiên đàng nói, sau đó công bố và hành động trên điều thiên đàng nói.

**VÌ THẾ TA NÓI VỚI
CÁC NGƯỜI, MỌI
ĐIỀU CÁC NGƯỜI
XIN TRONG KHI CẦU
NGUYỆN, HÃY TIN
RẰNG CÁC NGƯỜI
ĐÃ NHẬN ĐƯỢC, THÌ
CÁC NGƯỜI SẼ NHẬN
ĐƯỢC.**

Ở đây tôi chỉ suy đoán, nhưng có một điều tôi chắc chắn. Có điều gì đó đã xảy ra khiến cho lòng họ không còn đồng ý với thiên đàng và rơi vào sự vô tín.

Còn Chúa Giê-su hoàn toàn được thuyết phục về những điều thiên đàng nói trong hoàn cảnh như thế, và Ngài đã ra lệnh cho con quỷ xuất ra. Như ta thấy được, vấn đề quỷ không xuất ra là nằm ở lĩnh vực thuộc thế gian, chứ không phải ở vương quốc thiên đàng.

Nếu phải chọn chỉ một câu Kinh Thánh minh họa rõ hơn hoạt động của Vương Quốc Chúa trên vương quốc thế gian thì tôi sẽ nói đó là Mác 11:22-24. Để mở đầu, chúng ta cần xem

Vương Quốc, giống như Chúa Giê-su dạy dỗ và bày tỏ, hoàn toàn xa lạ đối với các môn đồ. Nhiều lần ta thấy các môn đồ bối rối trước những gì họ đang chứng kiến. Trong những câu Kinh Thánh ta đã đọc, tôi tin các môn đồ bị sự biểu lộ của các quỷ làm cho sợ hãi và họ đậm ra nghi ngờ, thế là tiêu diệt đức tin của họ. Tôi cho rằng khi họ đuổi con quỷ này ra, nó đã bày tỏ, nó quăng cậu bé xuống và hành xử cách đáng sợ.

Điều này có thể gợi lên sự sợ hãi.

CHÚA ƠI, XIN HÃY THƯƠNG XÓT!

một vài câu Kinh Thánh trước đó, chúng ta thấy Chúa Giê-su rửa cây vả và nó chết. Sau khi không thấy trái trên cây Ngài đã rửa sả nó. Ngày hôm sau khi các môn đồ đi ngang cây vả, họ thấy nó đã chết. Phi-e-rơ sững sốt về điều ông thấy, ông bị sốc và cầu hỏi Chúa Giê-su.

Đức Chúa Jesus trả lời và nói với họ, “Hãy có đức tin nơi Đức Chúa Trời. Quả thật, Ta nói với các ngươi, ai nói với núi này rằng, ‘Hãy tự nhắc lên và quăng mình xuống biển,’ mà trong lòng không nghĩ ngờ chi hết, nhưng tin quyết những gì mình nói sẽ xảy ra, nó sẽ xảy ra cho người ấy. Vì thế Ta nói với các ngươi, mọi điều các ngươixin trong khi cầu nguyện, hãy tin rằng các ngươi đã nhận được, thì các ngươi sẽ nhận được.

Mác 11:22-24

Phi-e-rơ sững sốt vì những gì đã xảy ra. Làm sao điều đó có thể xảy ra? Chúa Giê-su chỉ nói với cái cây nhưng rõ ràng cây này đã đáp ứng với những lời của Chúa Giê-su và nó chết đi. Sau đó Chúa Giê-su nói cho Phi-e-rơ một “sự thật.” Luật lệ của Vương Quốc Chúa. Sự giải thích của Chúa Giê-su cho chúng ta thêm sự hiểu biết về cách Vương Quốc Chúa tương tác trong vương quốc thế gian. Trong ví dụ này chúng ta thấy luật tương tự, mà chúng ta đang nói đến, hoạt động; một người (đã được xưng công bình) trên đất hoàn toàn được thuyết phục về điều thiêng đàng nói sau đó công bố hay khai phóng thẩm quyền của thiêng đàng. Tất nhiên, người trong câu chuyện này chính là Chúa Giê-su, nhưng trong phần giải thích của mình Chúa Giê-su đã nói rõ với các môn đồ rằng “bất cứ ai” cũng có thể làm điều Ngài vừa mới làm.

Tôi chắc chắn bạn sẽ đồng ý rằng nếu dân sự Chúa thật sự biết điều này và hiểu luật mà Chúa Giê-su dạy dỗ họ thì nó

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

sẽ có một ảnh hưởng đáng kể trong cuộc đời của họ. Tôi thấy ảnh hưởng của Vương Quốc trong chính đời sống của gia đình tôi, nhưng cũng thật tuyệt vời khi nhìn thấy Vương Quốc ảnh hưởng các gia đình khác khi chúng tôi dạy dỗ họ những điều chúng tôi đã học hỏi được. Để tôi kể một câu chuyện trong chính hội thánh của tôi nơi luật này đã được bày tỏ. Nhiều khi biết được về Vương Quốc Chúa và hoạt động của nó sẽ mang lại sự khác biệt như khác biệt giữa sự sống và cái chết. Điều đó được minh họa trong câu chuyện này.

Jennifer bắt đầu nhóm tại hội thánh của chúng tôi, cô nghe về đức tin và Vương Quốc. Cô phấn khởi muốn học biết về thẩm quyền và quyền hạn của cô trong Vương Quốc lúc cô mang bầu đứa con thứ hai, cô muốn sinh con ở nhà. Thế là cô bắt đầu nghiên cứu những gì Lời Chúa nói về việc sinh con và các lời hứa trong Vương Quốc áp dụng cho con của cô. Cô được thuyết phục rằng cô có thể sinh tại nhà mà vẫn đảm bảo sức khỏe. Cô sắp xếp cho một bà mụ săn sàng, cô còn nhờ một phụ nữ trong hội thánh chúng tôi, cô này cũng từng sinh tại nhà vài lần, hướng dẫn lúc sinh.

Trong suốt thời gian trước khi sinh, cô tham dự mỗi buổi nhóm, cô thẩm nhuần các nguyên tắc của Vương Quốc Chúa. Những khái niệm này mới mẻ với Jennifer, cô thích học biết rằng có những câu trả lời thật trong Vương Quốc của Đức Chúa Trời. Nhưng thật buồn trong thời gian này chồng cô phải làm việc vào các ngày Chủ nhật và không thể đi nhóm hội thánh với cô thường xuyên. Rồi cũng đến thời điểm con cô được sinh ra. Cô đã gọi cho bà mụ và người hướng dẫn.

Lúc đó vào khoảng 2 hay 3 giờ sáng, điện thoại bên cạnh giường của tôi đổ chuông. Bên kia đường dây tôi nghe người y tá của Jennifer la lên trong điện thoại, “Mục sư ơi, xin hãy cầu nguyện, đưa bé sinh ra đã chết từ trong bụng mẹ!” Tin tức làm tôi điếng người, khiến tôi tỉnh hẳn. Người y tá bắt đầu nói đứa bé vừa được đưa lên xe cấp cứu tới bệnh viện. Cô

CHÚA ƠI, XIN HÃY THƯƠNG XÓT!

ta nói với tôi điều đó, nhưng thật ra đội ngũ y tế tuyên bố đứa bé chết trên đường tới bệnh viện.

Drenda và tôi nhảy ra khỏi giường và mặc đồ vào. Tôi bắt đầu cầu nguyện trong Thánh Linh, lắng nghe những gì tôi nên làm. Tôi biết ma quỷ thích vu oan cho hội thánh chúng tôi vì biến cố này. Tôi có thể nhìn thấy các đường tít trên mặt báo, “Đứa bé chết khi Hội Thánh Tà Giáo Khích Lệ Sinh Con Ở Nhà.” Thật sự thì quan điểm của chúng tôi về cách đứa bé được sinh ra khá thoáng, dù sinh ở nhà hay không, nhưng nhiều phụ nữ chọn sinh ở nhà và đó là sự thật. Drenda và tôi tiếp tục cầu nguyện trong Thánh Linh khi lái xe tới bệnh viện, chừng 20 phút lái xe. Đi được nửa đường thì thình lình tôi cảm nhận Thánh Linh đến trên tôi, và tôi biết đứa bé sẽ ổn. Ngay lúc đó vợ tôi quay qua phía tôi và nói Chúa bảo cô là đứa bé sẽ ổn.

Tôi biết những gì Chúa bảo tôi và vợ tôi. Khi đi vào phòng cấp cứu, tôi tò mò về những gì mình thấy. Trong phòng cấp cứu tôi thấy một nhóm khoảng bảy tá đứng quanh một đứa bé có vẻ hoàn toàn bình thường, da hồng hào và đang khóc. Tôi nhìn kỹ khuôn mặt của họ. Hầu như khi đứa bé được nhiều phụ nữ ẵm thì bạn sẽ thấy những nụ cười nhưng lần này chẳng có nụ cười nào cả. Ngược lại mỗi vết mặt đều thể hiện cù sốc.

Chúng tôi gặp người phụ nữ đã gọi điện cho chúng tôi. Một lần nữa cô ta thông tin cho chúng tôi đứa bé được xác nhận là đã chết tại nhà, cách bệnh viện 20 phút lái xe. Bệnh viện cũng xác nhận đứa bé đã chết khi tới bệnh viện nhưng bất ngờ nó đã tỉnh dậy. Ngợi khen Chúa! Drenda và tôi phấn khởi khi nhìn thấy đứa bé sống như điều Thánh Linh đã bảo chúng tôi.

Cùng lúc đó một xe cứu thương khác chở Jennifer, mẹ đứa bé, tới buồng hộ sinh. Kết quả là cô không biết về tình

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

trạng của đứa con gái. Drenda đi lên buồng hộ sinh thăm cô ta. Khi Drenda đi vào phòng Jennifer đang nghỉ, cô nói, “Jennifer này, con của cô khỏe, nó rất đẹp.” Cô y tá đứng cạnh Jennifer ngắt lời và ăn nói cộc lóc, “Không, đứa bé đó ở trong túi xác!” Vợ tôi hoàn toàn cảm thông và cô đã sửa lời cô y tá về những lời nói của cô ta. Cảm tạ Chúa! bé gái đó, tên Haley, giờ là một thiếu nữ xinh đẹp không có tổn hại nào về não bộ hay bất cứ vấn đề sức khỏe nào do tác dụng phụ. Tôi biết Vương Quốc của Đức Chúa Trời hoạt động dựa trên luật lệ thuộc linh và tôi biết kết quả đó không phải là một điều tình cờ. Là một nhà khoa học thuộc linh (không phải khoa học Cơ Đốc) nghiên cứu cách Vương Quốc của Đức Chúa Trời hoạt động, tôi muốn biết chính xác chuyện gì đã xảy ra.

Tôi biết bé Haley được đoàn y tế đem xe cứu thương tới nhà Jennifer chính thức xác nhận là chết “trên đường tới bệnh viện.” Tôi cũng biết là bệnh viện xác nhận là đứa bé chết trên đường tới bệnh viện. Vậy chuyện gì đã xảy ra? Tôi nói chuyện với người y tá có mặt tại đó và bảo cô ta kể mọi thứ chi tiết về chuyện đã xảy ra. Tôi đang tìm các manh mối. Cô ta nói mọi thứ liên quan đến ca sinh đều tốt cho đến khi đứa bé được sinh ra. Con bé không có các dấu hiệu sự sống và thân thể tím tái. Bà đỡ cố gắng làm con bé sống lại nhưng không thể. Người y tá nói tiếp nhiều thành viên gia đình Jennifer cũng có mặt và họ bắt đầu hoảng sợ nhưng Jennifer bình tĩnh nói với họ là hãy yên lặng, sau đó cô ta đặt ngón tay lên mặt chồng và nói, “Anh đừng nói lời nào cả - đứa bé này sẽ ổn!”

Tôi ngắt lời kể của người y tá và bảo cô ta lặp lại những gì Jennifer đã nói với chồng. Cô nói điều tương tự như đã nói; Jennifer đặt ngón tay lên mặt chồng và nói, “Anh đừng nói lời nào cả - đứa bé này sẽ ổn!” Thế đó, thật tuyệt vời! Đó là giây phút quan trọng, sự công bố đã cứu mạng sống của bé Haley. Tôi cảm giác giống như một thám tử mới giải

CHÚA ƠI, XIN HÃY THƯƠNG XÓT!

quyết xong một vụ án lớn! Tôi rất phấn khởi! Thật đơn giản nhưng thật là sâu sắc. Jennifer đã áp dụng quy luật thuộc linh trong hoàn cảnh đó, và điều đó đã cứu sống mạng con gái của cô. Khi suy nghĩ về những gì tôi vừa học được, tôi thấy mọi thứ đều hợp lý.

Jennifer biết rằng do bận bịu công việc nên chồng cô đã không có thời gian gây dựng đức tin giống như cô trong mấy tháng trước đó. Cô cũng biết rằng sự hiệp ý của người chồng – với tư cách đầu gia đình – về tình trạng kinh khiếp xảy ra lúc sinh con sẽ đảm bảo mạng sống của con bé. Đó là lý do phản ứng đầu tiên của cô là nói chuyện với chồng và không để anh ta đồng ý với cái chết của đứa bé. Trái lại, Jennifer được thuyết phục rằng đứa bé sẽ sống và khỏe mạnh, cô công bố điều đó với sự dạn dĩ và đức tin.

Ngay khi Jennifer được ra viện, cô tới gặp các bác sĩ đã đi xe cứu thương đến hôm đó và hỏi họ đã làm gì cho đứa bé trên đường tới bệnh viện đêm hôm đó. Họ nhìn cô với vẻ mặt bối rối.

Cuối cùng một người trả lời, “Chẳng làm gì cả.”

Jennifer hỏi, “Ý anh chị là sao, không làm gì hết ư? Anh chị có hồi sức tim phổi cho nó không?”

Họ nói, “Không.”

“Anh chị có làm gì cho đứa bé không?”

Một lần nữa họ nói không.

Họ nói là đứa bé đã chết, và họ không hy vọng nó phục hồi. Tuy nhiên, đứa bé đã “tỉnh dậy” khi họ tới bệnh viện. Đoàn xe cứu thương đã nhận được các giải thưởng từ bệnh viện và trạm cứu hỏa cho những đóng góp của năm, và phần thưởng thường niên dựa trên kết quả có được trong một tình huống khó nhưng họ thừa nhận là chẳng làm gì cả.

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

Gần đây chúng tôi mời Haley và người mẹ là Jennifer lên sóng truyền hình của chúng tôi, tất cả đều khóc và đều ca ngợi Vương Quốc của Chúa. Chúng tôi ca ngợi vì có người xuất hiện trên truyền hình biết cách hợp tác với luật thuộc linh và thẩm quyền của Vương Quốc.

Trong câu chuyện này chúng ta thấy Jennifer, hoàn toàn được thuyết phục về những gì thiên đàng nói, sau đó cô khai phóng thẩm quyền đó vào trong tình huống cô đối diện bằng chính lời của mình. Luật Vương Quốc hoạt động!

Một gia đình khác trong hội thánh của tôi đã kinh nghiệm quy luật tương tự của Vương Quốc Chúa như sau. Hai chị em quyết định ăn trưa với nhau, đó không phải là công việc dễ dàng, vì họ giữ đến là 12 hay 13 đứa trẻ. Khi dùng bữa trưa họ thấy Joel, bốn tuổi, bị thất lạc. Họ tìm khắp nhà nhưng không tìm thấy cháu bé. Nên họ nghĩ chắc nó đi trốn, nhưng sau khi tìm kiếm hết một lần nữa, họ vẫn không phát hiện ra cháu. Thình lình thì Tina, người mẹ, có một suy nghĩ kinh khiếp. Còn cái bể bơi ở sân sau thì sao? Cô chạy ra cửa sau với cháu gái 13 tuổi, Courtney, bên cạnh. Tina vô cùng sợ hãi khi họ thấy Joel nằm bất động dưới đáy bể bơi. Không ai biết nó đã ở đó bao lâu. Tina la lên để gọi 911 khi cô lặn xuống bể và kéo Joel ra ngoài. Nó không thở, tái tê và bất động.

Cô bé 13 tuổi, người được nuôi dưỡng trong chức vụ trẻ em của chúng tôi nói với người dì của mình, “Dì Tina ơi, chúng ta không cần gọi 911 đâu; ở đây chúng ta có thẩm quyền. Chúng ta cần cầu nguyện.” Thế là cả hai bắt đầu cầu nguyện, nhưng vẫn không có gì xảy ra. Tina lại la lên một lần nữa.” “Gọi 911 đi!” Sau đó Courtney nói với dì, “Dì ơi, chúng ta cần nói sự sống cho em nó.” Nên Courtney đã nói, “Joel, trong Danh Chúa Giê-su hãy tỉnh dậy.” Thình lình Joel bị ngập thở, nhả nước ra và tỉnh lại, cháu hoàn toàn được bình thường.

CHÚA ƠI, XIN HÃY THƯƠNG XÓT!

Khi suy nghĩ lại câu chuyện này, tôi luôn ngạc nhiên, không ngạc nhiên vì cháu bé khỏe mạnh, nhưng ngạc nhiên vì cô bé 13 tuổi và sự tập trung của nó ngay lúc đó. Đó là một tình huống rất căng thẳng giữa sự sống và cái chết, nhưng cô bé có thể cân nhắc những điều cần thực hiện mà không nhượng bộ sự sợ hãi. Courtney tái xác chứng; biết cách Vương Quốc hoạt động còn hơn là nghe một bài giảng hay; đó là sự sống hoặc cái chết.

Hãy để ý cách quy luật của Vương Quốc hoạt động một lần nữa. Lúc đầu Courtney nói họ cần cầu nguyện, họ đã làm nhưng không có gì xảy ra. Ấy là vì khi chúng ta cầu nguyện, chúng ta không khai phóng thầm quyền và quyền năng của Đức Chúa Trời nhưng chúng ta vẫn cầu nguyện xin Chúa hướng dẫn. Đây chính là điều họ cần ngay lúc đó. Bạn sẽ thấy trong câu chuyện Courtney nói họ cần nói sự sống cho cháu bé. Khi họ nói sự sống nó đã tỉnh dậy, hoàn toàn khỏe mạnh cho đến ngày nay. Một lần nữa, chúng ta thấy một tấm lòng hoàn toàn được thuyết phục về những gì thiên đàng nói, nhưng không có gì xảy ra cho đến khi thầm quyền đó được khai phóng trong vương quốc thế gian bởi một người có đức tin.

Hãy để tôi kể cho bạn thêm một câu chuyện rất gần gũi với gia đình tôi. Anh trai Drenda đã đưa Candy, vợ anh, tới bệnh viện để sinh đứa con thứ năm của họ. Drenda và tôi ghé qua bệnh viện vào buổi sáng lúc Candy đau đẻ để chứng kiến một thành viên mới thêm vào gia đình. Chúng tôi nghĩ ca sinh đã diễn ra rất lâu trước khi chúng tôi đến nhưng chúng tôi phát hiện ra do bị trễ vài ngày nên ca sinh vừa mới diễn ra. Khi chúng tôi bước vào buồng hộ sinh thì bé Holland vừa được đem vào phòng trẻ sơ sinh. Có lẽ bạn cũng đã biết, các phòng cho trẻ sơ sinh trong buồng hộ sinh của bệnh viện đều có cửa sổ, nên có thể nhìn thấy các bé mới sinh khi chúng được đem vào đó.

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

Khi họ đem Holland bé bỏng vào, ngay lập tức tôi thấy da dẻ cháu gần trăng bêch. Tất cả các con của Johnny đều có da trăng, tóc hung. Lúc đầu, tôi nghĩ lúc sinh cơ thể cháu bé thiếu sắt là điều bình thường đối với con của anh Johnny. Thế nhưng trong nó không ổn. Rồi bất chợt các bác sĩ bắt đầu chạy qua chạy lại. Các y tá nhanh chóng kéo các tấm rèm để tôi không nhìn thấy phòng trẻ sơ sinh, tôi biết đó không phải là một dấu hiệu tốt. Dù rèm được kéo lại nhưng còn một kẽ hở, qua đó tôi có thể nhìn thấy mọi thứ đang diễn ra. Các y tá bắt đầu kéo thiết bị, và một bác sĩ bắt đầu phục hồi tim phổi cho Holland. Tôi đi vòng tới một cánh cửa khác của phòng trẻ sơ sinh, tại đó tôi có thể nghe rõ những gì các bác sĩ đang nói. Khi lắng nghe tôi bị sốc khi họ nói tim cháu bé không đập và họ không thể làm cho quả tim phản ứng. Khi tiếp tục nghe, tôi có thể nghe máy theo dõi nhịp tim đập rất chậm. Tôi nghe một nhịp đập rồi đến 15 – 20 giây sau tôi mới nghe một nhịp đập khác. Tim của Holland không đập!

Bác sĩ đi ra khỏi phòng và tới chỗ Johnny, “Anh Johnny, mọi việc không được tốt, tôi xin lỗi nhưng chúng tôi vẫn đang cố gắng.” Chúng tôi không được phép vào phòng trẻ sơ sinh, nên Drenda và Johnny đặt tay lên cánh cửa bên kia của phòng trẻ sơ sinh, còn tôi đặt tay lên cánh cửa bên này của phòng trẻ sơ sinh. Chúng tôi bắt đầu cầu nguyện và công bố Holland sẽ sống, không chết và khỏe mạnh. Chúng tôi ra lệnh cho quả tim phải đập trong Danh Chúa Giê-su.

Bác sĩ đã nói chuyện với Johnny đột ngột vội vàng ra khỏi phòng trẻ sơ sinh. Anh ta phóng qua chúng tôi mà không nói một lời nào. Lát sau anh ta vội vàng trở lại, có một y tá chạy theo sau, cô ta nói lớn tiếng, “Bác sĩ, chúng ta không thể làm điều đó. Trong bệnh viện này chúng ta không có quyền thực hiện phương pháp đó. Tôi không thể cho phép anh lấy số máu đó.” Anh ta trở lại phòng trẻ sơ sinh và chẳng thèm để ý đến cô y tá. Anh ta chụp lấy một cuốn cẩm

CHÚA ƠI, XIN HÃY THƯƠNG XÓT!

nang, tôi có thể biết là anh ta đang nghiên cứu cách thực hiện một phương pháp nào đó. Tôi quan sát, qua một cái khe trên các tấm rèm, thấy anh ta đứng lên và bắt đầu cho một cái ống dài vào trong đứa bé. Lúc đó tôi nhận ra là anh ta truyền máu cho đứa bé.

Rồi bất chợt tôi nghe tiếng nhịp tim bắt đầu. Nhịp tim dần nhanh hơn và đạt được nhịp đập bình thường của một đứa bé mới sinh. Lát sau bác sĩ đi ra và nói, “Có các thiên sứ ở trong đó, Đức Chúa Trời giúp tôi cứu sống đứa bé này.” Chúng tôi biết là bác sĩ này đang run rẩy. Sau đó chúng tôi phát hiện lúc đó không phải là ca trực của anh ta và anh không liên quan gì đến ca sinh của Candy. Anh ta chỉ ghé qua bệnh viện để kiểm tra một bệnh nhân khác lúc chuyện này xảy ra. Tôi biết bác sĩ đó vẫn còn kinh ngạc về những gì đã xảy ra khi anh ta nói cho chúng tôi biết là tim Holland đã không đập trong 36 phút.

Hiện tại Holland được bốn tuổi và là một đứa bé xinh xắn, hoàn toàn bình thường. Tôi tin chính sự hiểu biết về quy luật của Vương Quốc đã đem câu trả lời đến cho tình huống đó. Tôi vẫn còn nhớ khi đặt tay lên cửa phòng trẻ sơ sinh vì tôi nghĩ, “Chúng ta sẽ không làm đám tang cho cháu gái bé nhỏ của Drenda! Măng non không thể chết trước tre già!”

Khi chúng ta dừng lại để suy nghĩ về cách Vương Quốc Chúa đã ảnh hưởng mỗi câu chuyện mà tôi chia sẻ, tôi muốn bạn nhớ lúc nào quy luật của Vương Quốc cũng hoạt động cho bất cứ ai! Như tôi đã nói trong phần đầu của sách này, mỗi lần các luật tự nhiên của vương quốc thế gian hoạt động đều có kết quả giống nhau. Các luật đó là công bằng và sẽ hoạt động cho bất cứ ai chịu để thời gian học hỏi và áp dụng nó. Nguồn điện ở Mỹ hay Châu Phi đều hoạt động giống nhau; chẳng khác biệt gì cả.

Khi bắt đầu nhận ra Vương Quốc của Đức Chúa Trời là

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

Vương Quốc có các luật lệ rất cụ thể, dù nó được kín giấu, tôi biết mình đã tìm được câu trả lời cho các nan đề của mình. Tôi nhận ra rằng Chúa không bao giờ từ chối tôi, quyết định không ban phước cho tôi hay không giúp đỡ tôi trong lúc cần. Không, bây giờ tôi biết Chúa đã ban cho tôi mọi sự có cần trong cuộc sống qua Chúa Giê-su, qua sự hy sinh của Ngài tôi có quyền sử dụng mọi điều thiêng đàng có. Bây giờ tôi hiểu Vương Quốc Chúa hoạt động theo các luật lệ đã được thiết lập, tôi có thể học và áp dụng nó.

Tôi bắt đầu đọc mỗi câu chuyện trong Kinh Thánh với một tâm trí khác, tìm kiếm các manh mối bày tỏ một quy luật khác của Vương Quốc. Tôi kết ước trở thành một nhà khoa học thuộc linh để biết tại sao những sự việc trong các câu chuyện Kinh Thánh tôi thường hay đọc lại xảy ra. Câu Kinh Thánh trong 1 Giăng đối với nhiều người có vẻ tức cười và lạ lẫm. Tôi biết chúng ta đã đọc rồi, nhưng chúng ta hãy đọc lại vì nó công bố lẽ thật – câu trả lời của bạn.

Đây là sự vững tâm chúng ta có trước thánh nhân Ngài: nếu chúng ta theo ý muốn Ngài cầu xin điều chi, Ngài nghe chúng ta. Nếu chúng ta biết rằng Ngài nghe chúng ta, bất cứ điều gì chúng ta cầu xin, chúng ta biết rằng chúng ta có những gì chúng ta đã cầu xin Ngài.

1 Giăng 5:14-15

Tôi thích câu này vì nó nói về luật lệ; luật lệ cho chúng ta sự tự tin là ta sẽ có được công lý. Đây là sự tin chắc của chúng ta – nếu chúng ta theo ý muốn Ngài (luật, điều Chúa gọi là đúng) cầu xin điều chi thì Ngài nghe chúng ta. Thuật ngữ “nghe chúng ta” không nói về việc Chúa nghe lời nói của chúng ta, dù Ngài có nghe nhưng nói đến việc Chúa xét xử. Nếu bạn suy nghĩ về một quan tòa đang xử án và áp dụng luật lệ theo luật pháp, luật lệ không phải là các cảm giác

CHÚA ƠI, XIN HÃY THƯƠNG XÓT!

của ông ta (ít ra đó là cách luật pháp hoạt động) thì bạn sẽ hiểu câu Kinh Thánh này. Ngài nghe chúng ta –Ngài xét xử hay lắng nghe vụ việc, và chúng ta tin quyết mình sẽ có được công lý – về hợp pháp là của chúng ta.

Thưa độc giả, tôi thật sự nghĩ bạn cần dừng lại và đọc lại câu đó thật chậm rãi. Nếu những gì bạn đọc là đúng, tất nhiên là đúng rồi, thì sự vui mừng sẽ bộc phát trong cuộc đời bạn! Người nào cầu nguyện mà không có sự hiểu biết này thì không có sự tin chắc; khi cầu nguyện họ chỉ lầm nhầm. Chúa Giê-su nói về điều này trong Ma-thi-ơ 6:7-13.

Khi người cầu nguyện, đừng lặp đi lặp lại vô ích như các dân ngoại, vì họ nghĩ rằng nhờ nói nhiều, lời cầu nguyện của họ sẽ được nhậm. Các người đừng làm như họ, vì Cha các người đã biết rõ các người cần điều gì trước khi các người cầu xin Ngài.

Ma-thi-ơ 6:7

Chữ “lầm nhầm” có nghĩa phát ra chữ hoặc âm thanh không có ý nghĩa, không chắc chắn. Đây là cách nhiều người cầu nguyện. Họ không biết về quyền công lý của mình, và thậm chí không biết điều Chúa đã ban cho họ cách hợp pháp trong Vương Quốc. Bạn không cần nài nỉ hay khóc lóc về điều bạn đã có!

Giả sử có một cảnh sát đang đứng trên đường, anh ta ra lệnh một chiếc xe tải dừng lại rồi anh ta bắt đầu khóc lóc van xin chiếc xe tải đó dừng lại. “Xe tải kia, dừng lại dùm đi. Hãy tỏ lòng thương xót đối với tôi. Xin làm ơn, ta khẩn thiết xin người hãy dừng lại đi!” Đó sẽ là một sự sỉ nhục đáng thương và xấu hổ nhất đối với nước Mỹ và hệ thống luật pháp của họ. Không, người cảnh sát đó đứng thẳng người và ra lệnh rõ ràng cho xe tải dừng lại, nó dừng lại dựa trên luật

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

pháp của đất nước và địa vị của anh ta – một nhân viên đại diện cho chính phủ.

Người nào xin xỏ Chúa thì không biết về luật của xứ sở hay địa vị của họ. Lý do cảnh sát nài nỉ chiếc xe tải dừng lại sẽ trở thành điều sỉ nhục ghê gớm đối với quốc gia bởi vì hành động đó miêu tả một quốc gia không có luật pháp và thẩm quyền. Bạn sẽ thấy hành vi đó trong một đất nước vô chính phủ. Khi cơ đốc nhân xin xỏ và than phiền, hành động đó miêu tả Vương Quốc của Đức Chúa Trời là yếu đuối và không có câu trả lời. Nó khiến người ta nghi ngờ về sự sẵn lòng và khả năng của Đức Chúa Trời nhằm giúp đỡ họ, trong khi đó từ lúc tin Chúa họ đã có quyền đối với điều họ đang cầu xin rồi. Chúa Giê-su ban cho chúng ta câu trả lời rõ ràng liên quan đến kiểu cầu nguyện xin xỏ nhạt nhẽo này – “HÃY DỪNG LẠI NGAY!”

Khi người cầu nguyện, đừng lặp đi lặp lại vô ích như các dân ngoại, vì họ nghĩ rằng nhờ nói nhiều, lời cầu nguyện của họ sẽ được nhậm. Các người đừng làm như họ, vì Cha các người đã biết rõ các người cần điều gì trước khi các người cầu xin Ngài. Vậy các người hãy cầu nguyện như thế này:

‘Lạy Cha chúng con trên trời, nguyện danh Cha được tôn thánh, nguyện vương quốc Cha mau đến, nguyện ý Cha được nên dưới đất như trên trời. Xin cho chúng con hôm nay lương thực đủ ngày. Xin tha tội lỗi chúng con, cũng như chúng con tha thứ cho người có lỗi với chúng con. Xin đừng để chúng con bị cám dỗ, nhưng xin cứu chúng con khỏi kẻ ác.

Ma-thi-ơ 6:7-13

CHÚA ƠI, XIN HÃY THƯƠNG XÓT!

Trong câu này Chúa Giê-su dạy chúng ta cách cầu nguyện. Thật buồn là nhiều người treo các câu Kinh Thánh này thật đẹp trong nhà nhưng lại không hiểu ý nghĩa của nó. Phân đoạn này được gọi là lời cầu nguyện của Chúa, nhưng Ngài đang dạy cho các môn đồ cách cầu nguyện bằng những lời như thế. Ngài không cầu nguyện theo nghĩa đen như chúng ta trong các buổi nhóm hội thánh. Những lời đó là kim chỉ nam hướng dẫn cách cầu nguyện và nhận được kết quả, chứ không phải câu học thuộc lòng để trích lại.

“Nguyễn vương quốc Cha mau đến, nguyện ý Cha được nên dưới đất như trên trời” là một sự hướng dẫn cách cầu nguyện. Chúng ta phải cầu nguyện, đem ý muốn của Chúa ở thiên đàng xuống vương quốc thế gian và vào trong hoàn cảnh của chúng ta. Vậy câu trả lời của bạn là gì? Tin những gì Chúa nói là của bạn và sử dụng thẩm quyền của bạn trong Vương quốc để đem thiên đàng đến vương quốc thế gian, nhằm tiếp trợ nhu cầu của bạn và những người xung quanh.

Nên bạn hãy dừng lại một lát và suy nghĩ về điều này. Nếu bạn biết chắc lời cầu nguyện của bạn hiệu quả và cả thiên đàng hỗ trợ lời cầu nguyện đó, thì điều đó có khiến bạn tin chắc lúc cầu nguyện không? CÓ!!! Bạn sẽ bước đi trong một lối sống hoàn toàn mới – cách của Vương Quốc Chúa – nếu bạn biết chính xác các quyền hợp pháp của mình với tư cách công dân thiên đàng, và biết những gì đã được ban miễn phí cho bạn. Bạn sẽ hiểu được tiến trình để nhận lãnh và vui hưởng lợi ích của các luật lệ đó. Chuyện gì sẽ xảy ra cho nỗi sợ hãi? Chuyện gì sẽ xảy ra cho sự không chắc chắn? Làm sao sự hiểu biết như thế thúc đẩy sự tin chắc về tương lai của bạn và sự xác quyết của bạn giữa những giông bão như thế nào? Đây là ảnh hưởng của Vương Quốc lên Drenda và tôi khi chúng tôi bắt đầu khám phá ra. Chúng tôi thường ngạc nhiên về điều mình thấy. Để tôi diễn tả lại câu đó. Chúng tôi liên tục ngạc nhiên và ngỡ ngàng! Thậm chí chúng ta sẽ

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

ngạc nhiên về thẩm quyền Chúa đã ban cho hội thánh để hội thánh thay mặt Chúa vận hành và cai trị trên đất.

Vì luật của Đức Thánh Linh, Đã ban sự sống trong Đức Chúa Jesus Christ, đã giải thoát tôi khỏi luật của tội lỗi và sự chết.

Rô-ma 8:2

Chúng tôi ngập tràn vui mừng khi phát hiện chúng tôi được tự do khỏi “luật của tội lỗi và sự chết”, được ban cho Vương Quốc và quyền sử dụng “luật của Thánh Linh sự sống.” Càng ngập tràn hơn khi chúng tôi chứng kiến luật đó sản sinh ra sự công bình của Vương Quốc trong chính đời sống chúng tôi.

Vương Quốc Chúa cho phép tôi được chữa lành thân thể cũng như về cảm xúc, cho tôi một niềm hy vọng mới và được tự do khỏi thuốc chống trầm cảm. Nó cho phép tôi từ chối nghèo đói, tranh chiến để chi trả 300 đô la một tháng tiền thuê một nhà trang trại tồi tàn đến chỗ có thể xây dựng và thanh toán xong một căn nhà rộng hơn 260 mét vuông trên một diện tích đất 59 mẫu Anh tuyệt đẹp. Người vợ cũng yêu thương tôi nhiều hơn! Lái những chiếc xe tử tế - không còn bị hư – mỗi ngày là một điều vô giá. Có thể dâng hiến hàng trăm ngàn đô la cho công tác rao giảng tin lành là một điều không tưởng nếu so với vài năm trước đó. Sự sống và sự sáng của Vương Quốc Chúa đang lấn áp sự tối tăm, giống như Chúa nói trong sách Sáng Thế khi Ngài nhìn cõi tạo vật đã hoàn tất của Ngài, “Thật là tốt lành!” Tôi cũng vậy, khi suy gẫm lại tôi kinh ngạc và nói, “Điều này thật tốt lành, quá tốt lành.”

Drenda và tôi phấn khởi đến nỗi chúng tôi muốn nói cho những ai sẵn sàng lắng nghe về Vương Quốc Chúa và kể họ

CHÚA ƠI, XIN HÃY THƯƠNG XÓT!

nghe câu chuyện của chúng tôi. Dân sự trong hội thánh của chúng tôi cũng hiểu được nguyên tắc này và có được kết quả tương tự như chúng tôi, một trong số đó chính là con gái 12 tuổi của chúng tôi. Cô bé đã thấy Chúa làm nhiều công việc và nó chứng kiến hết lần này tới lần khác các luật lệ bất biến của Vương Quốc Chúa kết quả trong đời sống chúng tôi. Tôi biết nó đang theo dõi và học hỏi các luật lệ này, nhưng có một câu chuyện cho tôi thấy cháu thật sự đang học hỏi.

Một ngày nọ tôi đi lên phòng ngủ của nó để nói chúc ngủ ngon, nhưng có điều gì đó khác biệt. Trên tường phòng ngủ của nó có hình một con chó pomeran (giống chó nhỏ, có lông dài mượt). Người nào từng có kinh nghiệm làm cha mẹ sẽ biết một bức tranh như thế là một dấu hiệu chắc chắn con mình chuẩn bị xin một con chó. Tôi quyết định chặn lại chuyện này vì không muốn có thêm một con chó trong nhà. Chị của Kirsten, Polly, đã có một con chó trong nhà rồi, chúng ngủ chung phòng với nhau, nên con chó của Polly luôn ở với Polly và Kirsten.

Tôi nhẹ nhàng nói với Kirsten rằng tôi ngưỡng mộ tấm hình của nó, nhưng tôi không muốn có thêm một con chó khác trong nhà. Nếu muốn âu yếm một con chó thì nó nên dành thêm thời gian âu yếm con Dachshund của chị nó. Đêm đó Kirsten không nói gì, chỉ ghi nhận những điều tôi nói. Tôi nghĩ chuyện như thế là xong, nhưng sau đó nó nhắc lại con chó pomeran vài lần, đại loại như, “Có một con pomeran chẳng phải là tốt sao?” hay “Chúng có lông nhung đẹp quá.” Tất nhiên sau đó nó nhanh chóng cho tôi xem một tấm hình về một con pomeran mà nó tìm thấy trên mạng. Tôi lại nói, “không.” Tôi là người có thẩm quyền trong nhà, và chúng tôi sẽ không có thêm một con trong nhà.

Một lần nữa tôi nghĩ vấn đề đã kết thúc cho đến hết một ngày. Khoảng một tháng sau khi chúng tôi từ hội thánh về nhà, Kirsten tự tin bước tới chỗ tôi và với một nụ cười trên

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

mặt nó nói, “Bố ơi, hôm nay con nhận lấy con cún pomeran bởi đức tin giống như ba giảng.” Tôi nhắc lại cho nó về những điều tôi đã nói trước đó về việc không nên có thêm một con chó. Nụ cười vẫn không thay đổi, nó nói, “Nhưng ba ơi, mẹ nói là Chúa có thể thay đổi tấm lòng của vua mà.” Câu nói của nó đối với tôi không phải là nỗi loạn. Nó chỉ đồng ý với mẹ và nó cầu nguyện để Chúa thay đổi lòng của tôi. Thế là tôi đã bị lừa. Giờ tôi mới biết là hai mẹ con đã nói chuyện với nhau, mẹ nó khích lệ rằng Chúa có thể thay đổi suy nghĩ của tôi.

Dựa trên sự khích lệ đó, con bé đã khai phóng đức tin trong hội thánh buổi sáng hôm đó, nó gieo và công bố đã nhận được con chó đó bởi đức tin. Tôi nhất quyết không đồng ý, tôi trấn an nó về tình yêu của tôi dành cho nó, nhưng tôi nhắc lại một lần nữa, “Chúng ta sẽ không có thêm một con chó khác trong nhà.” Tôi nói tôi rất tiếc nhưng chuyện đó sẽ không xảy ra. Dường như nó không quan tâm điều tôi nói; nó bỏ đi mà mặt vẫn tươi cười. Một lần nữa tôi nghĩ vấn đề đến đây là chấm dứt.

Nhưng khoảng một tháng sau, tôi được mời đi dạy trong một hội thánh nhỏ tại Mississippi. Đó là một hội thánh nhỏ tại vùng quê, bao quanh nó là vùng đất mênh mông hàng dặm. Cuối đêm đầu tiên, ông mục sư tới chỗ tôi và nói Chúa đã phán với ông trong buổi nhóm. Ông nói, “Tôi không biết anh có biết điều này hay không, nhưng tôi có nuôi chó pomeran trong khuôn viên, và Chúa bảo tôi đưa cho anh một con cún sáu tuổi, nó sẵn sàng tìm một gia đình cho mình rồi.” Tôi đứng đó miêng hả hoắc. Tôi vẫn bị thôi thúc là không lấy con chó nên đã nói, “Tôi sẽ trả lời anh sau.” Tôi không hề biết là ông ta có nuôi chó và chắc chắn đã không nói gì về việc Kirsten muốn một con cún với ông ta trước đó.

Cuối cùng tôi tan vỡ và kể cho Drenda về những gì đã xảy ra, và tôi không muốn đem con chó đó về nhà. Cô nhìn

CHÚA ƠI, XIN HÃY THƯƠNG XÓT!

tôi và nói, “Anh không định phủ nhận đức tin của con gái chúng ta đấy chứ?” Drenda thật sự cũng không muốn một con chó thứ hai trong nhà, nhưng cô yêu thương Kirsten hơn mọi bất tiện nào mà con chó thứ hai này sẽ gây ra cho chúng tôi và giờ Chúa đã đem tới một con chó, kết quả đức tin của Kirsten. Vậy làm sao chúng tôi có thể từ chối con chó? Nên tôi đã nói với mục sư là tôi sẽ nhận con chó.

Chúng tôi không nói với Kirsten, nhưng bảo chị nó là hãy đem Kirsten tới sân bay khi nó tới đón chúng tôi. Kirsten đã tới sân bay, chúng tôi đi tới và đưa cho con bé một cái túi du lịch nhỏ mà chúng tôi đã mua cho con chó. Khi Kirsten thấy con pomeran, nó đã bật khóc. Mọi thứ dừng lại. Mọi người xung quanh chúng tôi dừng lại và chứng kiến cảnh trước mắt họ. Một đám đông đã tụ tập xung quanh chúng tôi khi Kirsten khóc và ôm cún con đó trên tay. Drenda kể cho mọi người nghe cách con cún được ban cho chúng tôi và thế nào Kirsten đã tin cậy Chúa cho nó con cún đó.

Đó là lúc tôi nghĩ có thể tổ chức buổi nhóm phán hưng tại sân bay và chỉ cần bế một con cún trên tay là làm được. Tất cả mọi người đều muốn nhìn thấy con cún và đám đông tại sân bay đều khóc theo Kirsten, thậm chí các nhân viên cơ quan an ninh vận tải cũng khóc. Lúc này tôi cảm giác như mình là một người cha tệ bạc. Khi chúng kiến niềm vui về con cún được đem đến cho con gái tôi và cách Chúa đem con cún đến do kết quả đức tin của con gái, tôi thắc mắc tại sao mình lại chống đối một điều thật quý báu đối với nó. Shakespeare, tên con gái đặt cho nó, là con cún rất đáng yêu.

Nó trở thành một thành viên thật sự của gia đình chúng tôi. Dù là một con cún đực, nhưng nó cứ đi theo Kirsten mọi nơi nó đi cả ngày lẫn đêm.

Mặc dù đây là một câu chuyện rất cảm động, nhưng tôi cần một câu trả lời cho câu hỏi, và đó cũng là mục đích của

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

cuốn sách này. **Con cún đó đã xuất hiện như thế nào?** Trước đó không ai đưa cho tôi con chó. Làm cách nào nó trở thành con cún cụ thể mà con gái tôi đã khai phóng đức tin để nhận lãnh? Đó có phải là điều tình cờ? Rõ ràng là không. Đó là một kết quả trực tiếp của Vương Quốc Chúa và quy luật chi phối Vương Quốc Chúa đã hiệu quả trong đời sống gia đình của tôi. Nó hiệu quả giống như đã từng hiệu quả cho người nào có đức tin và khai phóng thẩm quyền của Vương Quốc Chúa ngay trong vương quốc thế gian này. Chúng ta có thể thừa nhận rằng Vương Quốc của Đức Chúa Trời mang lại con cún đó. Nhưng Vương Quốc Chúa thực hiện điều đó như thế nào? Luật lệ được kích hoạt nhằm khiến điều đó thành hiện thực là gì? Hy vọng là khi học qua cuốn sách này, bạn sẽ có những câu trả lời rõ ràng nhằm giúp bạn biết chính xác cách để vui hưởng Vương Quốc của Đức Chúa Trời. Bạn là công dân của Vương Quốc đó, bạn có các quyền hạn và quyền lợi hợp pháp! Nhưng trước hết hãy để tôi nêu cho bạn một ví dụ khác về Vương Quốc Chúa từ đời sống gia đình của chúng tôi.

CHƯƠNG 4

CON CÁ LỚN

Khi Drenda và tôi học về Vương Quốc của Đức Chúa Trời, thầm quyền chúng tôi có trong lĩnh vực ở thế gian, chúng tôi càng nhận thức về sự thật chúng ta chính là người thật sự quyết định cách sống của chúng ta. Vương Quốc của Đức Chúa Trời ảnh hưởng mọi lĩnh vực đời sống chúng ta, nhưng chúng ta là người phải khai phóng sự cung ứng mà chúng ta cần hay muốn vào trong cuộc sống. Tự thân nó không diễn ra. Giống như con cún bé nhỏ của con gái chúng tôi, không có điều gì quá nhỏ hay không quan trọng đến nỗi không thể khiến nó phục dưới sự cai trị của Vương Quốc. Khi chúng ta nhận ra điều đó thì thật sự không có điều gì là không thể xảy ra hay nằm bên ngoài khả năng của chúng ta. Phần lớn cuộc đời tôi, tôi thật sự không hiểu Chúa ban cho chúng ta Vương Quốc, TOÀN BỘ Vương Quốc để vui hưởng. Nên thật là vui khi thấy Vương Quốc ảnh hưởng tới mọi khía cạnh của đời sống chúng ta, ngay cả trong những lĩnh vực nhỏ, không quan trọng. Một ví dụ về điều này được minh họa qua câu chuyện sau. Tôi gọi đó là câu chuyện con cá lớn.

Chuyện xảy ra khi gia đình chúng tôi đi nghỉ tại Alaska. Việc tới được Alaska là một giấc mơ đối với tôi. Chúng tôi bay đến Anchorage và thuê một căn nhà di động trong ba tuần, và lái đi khắp bờ tây. Cảnh rất đẹp! Một ngày kia khi lái xe quanh bán đảo Kenai, chúng tôi thấy một con cá lớn treo trên một cái giá gác bên ngoài một cái thuyền cho thuê.

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

Hầu hết những con thuyền cho thuê vừa mới vào bến, và chúng nhấp nhô tại hải cảng, những con cá to lớn y hệt được treo lên. Đối với tôi loại cá này giống cá bơn lớn. Trước đó tôi chưa bao giờ thấy một con cá chim, và tôi không biết chúng là gì, nhưng chúng rất lớn. Chúng tôi ngạc nhiên khi đi qua hết công ty cho thuê này đến công ty cho thuê khác, tất cả đều quảng cáo dịch vụ đánh bắt cá chim trong một ngày. Vợ tôi đột ngột quay qua tôi và nói, “Em muốn bắt một con cá chim, và em muốn bắt một con cùng với thuyền trưởng đó.” Cô chỉ một tấm biển quảng cáo dịch vụ câu cá chim, có hình con cá cơ đốc ở trên tấm biển đó.

Tôi ngỡ ngàng! “Em muốn bắt một con cá chim ư?” Trước đó cô không bao giờ muốn câu cá nhưng cô đòi nồng nặc, thế là chúng tôi đỗ xe và đi vào văn phòng. Nhân viên văn phòng đang bận với một khách hàng khác, nên chúng tôi dạo quanh trong chốc lát và đọc những điều khoản mà người ta dán lên bảng tin. Chúng tôi thấy một tấm biển nói về một cuộc thi câu cá chim đang diễn ra, nhưng sắp kết thúc. Chúng tôi không biết cuộc thi đó là gì, và chắc bạn cũng không biết nên tôi sẽ giải thích. Cuộc thi câu cá chim trước giờ là một cuộc thi dành cho bất cứ người nào bắt được con cá chim lớn nhất trong tháng – diễn ra giữa vòng các thuyền trưởng được thuê. Người giành chiến thắng sẽ được đăng hình lên báo và một tấm séc. Drenda và tôi nói về việc tham gia cuộc thi vì dù sao chúng tôi cũng sẽ đi. Chỉ cần vài đô la để tham gia và đó là lúc câu chuyện diễn ra.

Drenda, người vợ rất dễ thương, rất nữ tính của tôi quay sang và nói cô đã quyết định sẽ giành chiến thắng cuộc thi để công việc kinh doanh của người thuyền trưởng này được sự công nhận từ tất cả các thuyền trưởng khác bởi vì anh ta là một cơ đốc nhân và Chúa sẽ được vinh hiển. Khi đến lượt chúng tôi lên đăng ký tại bàn, Drenda dặn dì tuyên bố cô sẽ giành chiến thắng trong cuộc thi câu cá chim để Chúa được

vinh hiển và công việc kinh doanh của họ được công nhận bởi vì họ là công ty cơ đốc. Tất nhiên đối với thuyền trưởng bạn có thể tưởng tượng điều anh ta suy nghĩ và dĩ nhiên ai cũng muốn chiến thắng trong cuộc thi câu cá; tôi chắc chắn anh ta đã nghe điều đó từ nhiều người, nếu không nói là hầu hết khách du lịch mà anh ta chở ra khơi. Tuy nhiên, tôi không chắc có nhiều người công bố họ sẽ giành chiến thắng vì vinh hiển Đức Chúa Trời.

Anh ta không nói nhiều với những lời bình luận của Drenda về cuộc thi. Khi chúng tôi ra khơi và bắt đầu câu, chúng tôi bắt đầu bắt được cá chim, nhưng Drenda liên tục hỏi thuyền trưởng, vừa là chủ thuyền, là con cá chim phải lớn cỡ nào thì mới chiến thắng cuộc thi. Anh ta chỉ nói là nó chỉ cần lớn hơn con cá mà cô vừa mới bắt, điều này thúc giục cô đặt câu hỏi mỗi khi cô bắt được một con cá nên khi cô bắt được con 20 kg, anh ta nói nó không đủ lớn. Khi cô bắt được con 35 kg, nó vẫn không đủ lớn. Tất nhiên, mọi người đều biết ăn cá chim rất là ngon, nên chúng tôi lên kế hoạch gửi những con cá bắt được về nhà. Giới hạn là một người hai con nên chúng tôi quyết định giữ lại con 35 kg.

Trời càng về chiều và rồi chuyển sang mờ tối. Con trai tôi là Tom, con gái tôi là Polly và bản thân tôi đều có hai con cá chim theo hạn mức. Hai người con còn lại là Amy và Tim phải bay về nhà sớm để tham dự một hội nghị và chúng đã không tham gia cùng chúng tôi. Tất nhiên Drenda giữ con 35 kg, nhưng không con cá nào chúng tôi có trên thuyền có thể giành giải. Tuy nhiên Drenda vẫn tự tin sẽ bắt được một con cá lớn nhất. Trời sẩm tối rất nhanh và thuyền trưởng bảo tất cả chúng tôi kéo cần câu vào vì đã đến giờ vào bến tàu. Drenda ngó lơ mệnh lệnh khi thuyền trưởng giúp tất cả chúng tôi cất cần câu và xếp dụng cụ. Cô xin thêm vài phút và một lần nữa cô công bố sẽ bắt được con cá chim giành giải thưởng. Thuyền trưởng đã đợi vài phút và cuối cùng anh ta

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

bước tới chỗ cô và nói, “Tôi xin lỗi, nhưng chúng ta thật sự phải đi rồi.” Ngay trước khi anh ta với tới cần câu của cô thì nó đột ngột bị kéo xuống. Rõ ràng là một con cá lớn vì cần câu cong xuống và khi kéo cần nó bắt đầu tạo ra âm thanh. Thuyền trưởng nâng cần câu lên để cảm giác thử con cá lớn cỡ nào, anh ta đồng ý đó là con cá lớn nhưng là cá mập. Anh ta nói có thể biết qua cách con cá kéo cần. Phải mất một hồi Drenda mới kéo con cá đó lên được. Cô dùng hết sức mà thu dây cước và kéo con cá từ dưới đáy lên ở độ sâu khoảng 90 mét. Khi con cá nổi lên mặt nước, mọi người có thể thấy nó thật sự là một con cá chim rất lớn, lớn hơn cả Drenda.

Khi con cá được kéo lên gần thuyền, thuyền trưởng nói con cá quá lớn không thể dùng sào mộc lên và kéo sống lên thuyền vì có thể thất bại; vì nó lớn nên có thể làm ai đó bị thương hoặc hư hại con thuyền. Anh ta có một cái gậy đậm, được thiết kế dành cho con cá lớn như thế. Cái gậy có một điểm gãy nổ, khi được ấn vào đầu con cá nó sẽ phát nổ và giết chết con cá. Khi thuyền trưởng đẩy cái gậy về phía đầu con cá, ngòi phát nổ nén con cá đã giật mạnh khiến việc nhồi thuốc nổ bị trật.

Nghe tiếng nổ con cá đã dùng hết sức lặn thẳng xuống đáy một lần nữa. Thẳng xuống đáy và âm thanh rít lên được tạo ra từ 90 mét cuộn dây câu. Chúng tôi sợ dây câu sẽ không giữ được con cá hay sợ lưỡi câu sẽ tuột ra khi con cá điên cuồng lao xuống đáy. Một lần nữa Drenda phải kéo con cá lớn đó lên. Cô cật lực kéo nó lên, khi đã vất vả lôi nó lên tôi đã lấy hai tay ôm lấy Drenda và cầm cuộn dây câu cùng với tay của cô, cả hai chúng tôi từ từ quay cuộn dây lôi cá lên mặt nước. Lần này thuyền trưởng đã có thể đưa nó lên thuyền, tất cả chúng tôi đều ngạc nhiên về kích cỡ của nó.

Chúng tôi đem con cá chim tới quảng trường thành phố, tại đó người ta có cái cân đủ lớn để cân nó. Con cá nặng hơn 60kg và dài hơn Drenda. Người cân con cá nói tới thời điểm

đó nó là con cá lớn nhất tham dự cuộc thi, nhưng cuộc thi vẫn còn diễn ra trong hai tuần, nên chúng tôi không biết chắc con cá có giành chiến thắng hay không nhưng một ngày nọ một tấm ngân phiếu có tên của Drenda trên đó và một bài báo có hình của cô trên đó được gửi đến. Chúng tôi đã rất phấn khích.

Một lần nữa Vương Quốc Chúa lại hiệu quả! Và tôi cần phải đặt câu hỏi, “Cô đã bắt con cá đó như thế nào?” Từ lúc cưới nhau tôi biết cô chỉ đi câu có hai lần, câu cá không phải là đam mê của cô. Ban đầu khi cô muốn bắt một con cá chim tôi vẫn còn thấy ngạc nhiên nhưng cô có những lý do của mình, cô sẽ bắt được con cá giành giải đó và cô đã làm được. Khi chia tay thuyền trưởng tại Alaska, chúng tôi đã chia sẻ Vương Quốc của Đức Chúa Trời với anh ta và cách chúng tôi bắt con cá đó. Dù đó không phải là con cá chính thức giành giải vào ngay lúc chúng tôi đi khỏi, nhưng nó đủ lớn để thu hút sự chú ý của anh ta. Tất nhiên, con cá đã giành chiến thắng.

Có thể bạn nghĩ câu chuyện con cá lớn của chúng tôi, đúng hơn là của Drenda, kết thúc ở đó. Tôi biết có người sẽ nghĩ là cô chỉ gặp may, nhưng nếu chuyện này xảy ra hai lần thì sao? Khoảng 5 năm sau, Drenda và tôi đã mời một người bạn mục sư đi câu cá hồi tại Alaska. Chúng tôi đã không trở lại đó từ lần đi xe cắm trại với gia đình, và kể từ đó chúng tôi luôn tìm cách để trở lại. Chúng tôi lại thuê chiếc xe cắm trại và lên kế hoạch câu cá hồi vào mùa cá hồi đỏ. Nên khi chúng tôi bắt cá hồi, cuộc nói chuyện chuyển sang việc câu cá chim và con cá của Drenda. Trước đó bạn chúng tôi chưa bao giờ đi câu cá chim, nên chúng tôi nói, “Vậy thì chúng ta đi nào.” Chúng tôi quyết định trở lại chỗ cũ của vị thuyền trưởng - nếu anh ta vẫn còn kinh doanh.

Khi lái xe tới chỗ anh ta, chúng tôi phát hiện anh ta không còn ở đó nên nghĩ phải thuê một thuyền trưởng khác.

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

Trước khi làm điều đó, chúng tôi nghĩ sẽ tìm kiếm trên mạng để xem thử có tìm thấy tên anh ta không vì chúng tôi không nhớ thuyền và tên công ty anh ta. Sau một hồi tìm kiếm chúng tôi phát hiện được một bài báo nói về con cá của Drenda cùng với ảnh của cô từ năm năm trước. Nó có đề cập đến con thuyền và tên công ty, chúng tôi đã nhanh chóng gọi điện và sắp xếp mọi việc. Công ty đó vẫn kinh doanh nhưng đã chuyển công việc kinh doanh của họ cách đó khoảng năm dặm, cũng trên đường đó.

Khi bước vào công ty có một phụ nữ tại bàn, vợ của thuyền trưởng cũng là chủ, nhìn và nói, “Người chiến thắng cuộc thi câu cá chim đây mà!” Chúng tôi vui vẻ nói chuyện vài phút về con cá chim lớn và những chuyện xảy ra trong năm năm qua. Đó là khoảng thời gian đại khủng hoảng kinh tế, công việc làm ăn không được tốt lắm. Cô nói người ta không đi du lịch và tiêu tiền cho việc câu cá như trước đây, và chồng của cô cảm thấy nản lòng. Chúng tôi nhắc cho cô về Vương Quốc, cô nói chồng cô không quan tâm tới việc phục vụ Chúa.

Khi chúng tôi đi lên con thuyền, anh ta còn nhớ Drenda và con cá lớn. Drenda bước tới chỗ anh ta và hỏi công việc đánh bắt thế nào, anh ta nói nếu so sánh với con cô bắt được trong cuộc thi thì anh ta chỉ bắt được những con cá nhỏ. Anh ta nói những con cá lớn không sống ở khu vực đó vì nước quá nóng, anh tiếp tục giải thích lý do anh di dời công việc làm ăn là vì nơi trước đây anh từng câu cá, nơi Drenda câu được con cá giành giải, nước sâu hơn nhiều nhưng quá nhiều cá mập. Những con cá mập sẽ cướp con mồi trước khi nó chạm được đáy, anh phải tốn nhiều tiền cho con mồi và bị cướp mồi quá nhiều lần.

Chúng tôi hỏi kích cỡ con cá họ bắt được trong khu vực đó, anh ta nói trong một tháng anh chưa thấy một con cá nào lớn hơn 10 hay 15 kí. Drenda nhìn anh ta và nói, “Hôm

nay tôi sẽ bắt một con cá lớn trong một thời gian ngắn, con lớn nhất mà anh đã nhìn thấy, để anh biết Chúa là thành tín.” Nhưng anh ta chỉ cười chế giễu cô. Suốt cả ngày chúng tôi bắt được những con cá nặng 16kg như thuyền trưởng nói, và cả ngày anh ta cứ chế nhạo Drenda về “con cá lớn” mà cô sẽ bắt. Anh ta lặp lại những gì đã nói trong chuyến đi trước.

Vào cuối ngày, thuyền trưởng bảo chúng tôi kéo cần câu vào, nhưng Drenda không thèm để ý, cô nói chỉ cần thêm một hai phút để bắt con cá lớn. Thuyền trưởng đợi một phút nhưng sau đó nói với cô là anh ta phải đi. Đó là lúc cần câu bị kéo xuống, tôi kể ngắn câu chuyện, cô bắt được một con 30kg. Thuyền trưởng lại ngạc nhiên.

Khi đi vào nhà hàng sau khi câu cá, chúng tôi đã nói chuyện với một thuyền trưởng, ông cũng ăn tối ở đó. Nghe Drenda bắt được một con 30kg, ông đã không thể tin được. Cô đã đi câu chỗ nào, cách đất liền bao xa? Ông ta muốn biết chúng tôi đã bắt con cá lớn đó ở chỗ nào. Sau khi rời khỏi nhà hàng, chúng tôi phải đi ngang qua công ty kia một lần nữa để đăng ký gửi con cá về nhà.

Trước khi chúng tôi chia tay thuyền trưởng một lần nữa chúng tôi có một cơ hội khác để chia sẻ về Vương Quốc của Đức Chúa Trời. Tôi nhìn thuyền trưởng và nói, “Anh cần thật sự tìm hiểu cách mà cô Drenda đã bắt được hai con cá đó. Luật lệ của Vương Quốc cũng hoạt động trong lĩnh vực tiền bạc nữa.” Lần này chúng tôi đã khiến anh ta chú ý, ít ra là anh ta có quan tâm. Chúng tôi để lại cuốn sách *Fixing the Money Thing* cho anh ta và rời đi.

Hai con cá này là kết quả của sự tình cờ hay kết quả của quy luật của Vương Quốc Chúa? Bạn là người quyết định, nhưng Drenda và tôi đã quyết định từ rất lâu rồi. Từ những chuyến đi câu cá, thoát khỏi nợ nần, được chữa lành, kinh nghiệm của chúng tôi về Vương Quốc của Đức Chúa Trời thật

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

thú vị, đem đến sự đổi đời. Những người khác cũng đang kinh nghiệm Vương Quốc Chúa. Đây là một lá thư từ một người phụ nữ đã nghe câu chuyện của Drenda.

Xin gửi lời chào tới Gary và Drenda,

Tôi nghĩ kể từ sau khi đọc sách của anh chị, trong đó có nói Drenda bắt được con cá chim giành giải, mình cũng phải chia sẻ câu chuyện về con cá của tôi với anh chị. Gần đây tôi đưa gia đình đi nghỉ tại bãi biển Cocoa, mũi Canaveral bang Florida. Chồng tôi là Robert muốn đi một con thuyền câu ngoài biển sâu với hy vọng đem ít cá trở về nhà tại Colorado. Chúng tôi đã lên kế hoạch cho chuyến đi trong vài tháng, nên khi anh ấy nói với tôi là muốn đi câu cá, tôi thật phấn khích, tôi nói, “Chúng ta đi câu đi, và hãy tin là Chúa sẽ cho chúng ta bắt được nhiều!” Tôi đã hỏi Bod tại Florida nơi chúng tôi đang đi câu có loại cá nào. Trong tất cả loài cá anh ta nói với tôi, tôi đã chọn câu nguyện và tin cậy Chúa bắt được con cá chỉ vàng lớn.

Ngày đó cũng đến, chúng tôi chờ nhận sự hướng dẫn từ thuyền trưởng và thủy thủ đoàn. Tôi công bố là mình sẽ bắt được một con cá chỉ vàng lớn, nên khi thuyền trưởng nói tôi càng thấy phấn khích. Tôi thất vọng khi nghe thuyền trưởng nói là hiện tại chúng tôi không thể giữ lại cá vượt, cá bơn và cá chỉ vàng! Tôi nghĩ vậy thì mình có thể tin là bắt được loại cá gì nữa đây?

Tôi sẽ không bỏ qua cơ hội này để thực hành đức tin của mình. Tôi nói, “Chúa ơi, con tin cậy Ngài cho con một con cá chỉ vàng lớn, và nguyện điều đó được thành như vậy, con sẽ bắt được một con mà vẫn đem một số loài cá về nhà!”

Đang khi ở trên thuyền tôi quay qua cô con gái tám tuổi của mình, Rachel, và nói, “Hãy nhớ là con có thể cầu nguyện và tin Chúa rằng hôm nay con sẽ bắt được một con cá. Con có tin không?” Nó cười và gật đầu đồng ý. Tôi nói những lời khích lệ tương tự đối với Jordan, con gái 21 tuổi của tôi. Nó vội vàng nhìn tôi trong sự ngạc nhiên, nhưng rồi cũng đồng ý. Tôi nhìn anh Bod và nói, “Chúng ta hãy tin là sẽ đánh bắt bội thu!”

Vài tiếng trôi qua và chẳng có con nào dính câu cả. Rồi thình lình, dây câu của Rachel dính câu và nó rất phấn khích. Nó gọi cha nó đến để được giúp đỡ. Vài phút sau, họ kéo lên một con cá mập Đại Tây Dương! Rachel có đức tin! Nên chúng tôi khen nó. Nó thật là một người có kinh nghiệm!

Tôi nhớ mình bắt đầu suy nghĩ có thể không bắt được gì, nhưng tôi ngừng suy nghĩ đó và công bố đã có được con cá của mình. Tôi ngồi xuống thư giãn và nghe Chúa nói, “Nếu con thư giãn và để Ta đem cá tới cho con, thì con sẽ có nó.” Tôi biết mình không phải là ngư phủ thực thụ nên không thể phụ thuộc vào các kỹ năng của bản thân. Tôi ngồi xuống và thở thật sâu, tin quyết nơi Chúa và chờ đợi. Khoảng 20 – 30 phút sau, cần câu của tôi đụng đá ngầm, ít nhất tôi cũng nghĩ đó là đá ngầm, nhưng hóa ra là một con cá.

Chồng tôi bắt đầu hướng dẫn tôi, sau đó thuyền trưởng cũng tới giúp. Anh ta nói khi thu dây câu để kéo con cá lớn vào và chắc chắn có một con cá chỉ vàng ở đầu dây câu. Tôi ngạc nhiên vì anh ta biết trước nó là cái gì trước khi chúng tôi nhìn thấy nó! Quả thật như thế, khi tôi tiếp tục thu dây câu và kéo thì con cá chỉ vàng đỏ 9kg của tôi nổi lên mặt nước.

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

Tôi cảm tạ Chúa với sự vui mừng và phấn khích tột độ. Tôi cứ liên tục nhớ sự tin quyết của Drenda, tôi nghĩ mình có thể có đức tin và niềm tin tương tự. Tôi bền lòng và đã được trả giá.

Cảm ơn chức vụ của anh chị và vì những cuốn sách được viết ra, bao gồm cuốn *The Faith Hunt*. Tôi biết ơn, cảm tạ Chúa và chức vụ của anh chị vì đã giúp tôi bước vào các phước hạnh lớn lao hơn. Tôi ước mong được thêm nhiều đức tin và sự phấn khởi. Tôi biết kinh nghiệm này cũng giúp đỡ rất nhiều cho gia đình chúng tôi!

Kính thư,
S.T

CHƯƠNG 5

ĐÂY LÀ LỰA CHỌN CỦA AI?

Trong những câu chuyện trước, chúng ta thấy Vương Quốc của Đức Chúa Trời đem lại kết quả trong lĩnh vực thế gian này như con chó, con cá, tiền để thanh toán tài sản tịch biên, tiền đến để thanh toán cho những chiếc ô tô, nhà cửa chúng tôi cần trong đời sống, cứu mạng sống của ba em nhỏ và nhiều hơn thế nữa. Tất cả câu chuyện này đều do Vương Quốc của Đức Chúa Trời. Để tôi nói cách riêng tư hơn, Vương Quốc của Đức Chúa Trời CHÚNG TA. Chúng ta đừng ngạc nhiên vì Vương Quốc của Ngài là vô biên.

2Phi-e-ro 1:3a nói:

Quyền năng thiêng thượng của Ngài đã ban cho chúng ta mọi sự liên quan cuộc sống và sự tin kính.

Trong tất cả những câu chuyện chúng ta đã nghe qua, tôi muốn hỏi một câu rất quan trọng, “Đó là sự chọn lựa của ai?” Đây là ý của tôi: có phải Đức Chúa Trời đột ngột quyết định đem con chó đó tới cho Kirsten, đem con cá đó cho vợ tôi, Drenda không? Có phải đây là những biến cố mà Đức Chúa Trời, trong sự tể trị của Ngài, sẽ quyết định thực hiện cho chúng ta? Hay còn một lý do nào khác mà những điều

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

này xảy ra? Tôi nghĩ câu trả lời sẽ làm cho nhiều người ngạc nhiên. Tôi biết mình cũng đã ngạc nhiên.

Để trả lời câu hỏi đó, chúng ta hãy xem một câu chuyện trong Kinh Thánh trong Luca 8.

Bởi vì con gái duy nhất của ông, chừng mươi hai tuổi, đang hấp hối. Khi Ngài đi, đám đông cũng đi theo; họ chen lấn nhau chung quanh Ngài. Khi ấy một bà bị bệnh băng huyết làm khổ đã mươi hai năm – dù bà đã tiêu sạch của cải cho các y sĩ, nhưng không ai có thể chữa trị cho bà được lành – đi theo phía sau Đức Chúa Jesus và đưa tay sờ vào viên áo Ngài; ngay lập tức, máu trong người bà cầm lại. Đức Chúa Jesus hỏi, “Ai đã dùng đến Ta?”

Mọi người đều chối cãi. Phi-rơ nói, “Thưa Thầy, đám đông chen lấn nhau quanh Thầy, và có lẽ ai đó đã lỡ dùng vào Thầy.”

Nhưng Đức Chúa Jesus nói, “Có người đã cố tình dùng vào Ta, vì Ta biết có quyền năng đã từ Ta xuất ra.”

Khi người đàn bà biết không thể giấu được nữa, bà run rẩy đến phủ phục trước mặt Ngài và nói rõ trước mặt mọi người tại sao bà đã cố tình dùng vào Ngài, và thế nào bà đã được chữa lành ngay tức khắc.

Ngài nói với bà, “Hồi con gái, đức tin của con đã cứu con. Hãy đi bình an.”

Luca 8:42-48

DÂY LÀ LỰA CHỌN CỦA AI?

Kinh Thánh nói rõ Chúa Giê-su bị đám đông chèn ép từ mọi phía, thậm chí Phi-e-ro cũng ngạc nhiên với câu hỏi của Chúa Giê-su, “Ai đã đựng đến Ta?” Là một nhà khoa học thuộc linh, tôi muốn biết và cần biết tại sao người phụ nữ này được chữa lành còn người khác thì không. Tại sao sự xúc dầu chỉ tuôn đổ đến với bà mà không phải người khác đều sờ chạm vào Ngài lúc đó? Câu trả lời là ở đây, nhưng trước khi tôi trả lời câu hỏi đó, chúng ta hãy hỏi một câu khác. Chúa Giê-su có chủ ý giúp đỡ bà không? Ngài có đặt tay lên bà không? Câu trả lời là không, đúng vậy Chúa Giê-su thậm chí không biết bà có mặt ở đó. Ngài phải hỏi ai đã hút sự xúc dầu vì Ngài không nhìn thấy bà. Bà được chữa lành ngày hôm đó, vậy thì đó là chọn lựa của ai?

Để tôi hỏi cách khác. Có phải Đức Chúa Trời chọn chữa lành cho bà lúc đó hay đó là quyết định nhận lãnh sự chữa lành từ Chúa của bà? Đây là một câu hỏi quan trọng vì nhiều người đang “chờ đợi” Chúa làm điều gì đó trong cuộc đời của họ. Tôi tin sự thật Chúa Giê-su không biết bà có mặt ở đó chứng minh rằng quyết định nhận sự chữa lành là của bà, và chữa lành bà không phải là quyết định của Chúa Giê-su.

Điều này mở ra một sự bày tỏ quan trọng và lớn lao, chính là điều này – Đức Chúa Trời không chọn lựa tình cờ nhầm chữa lành người nào đó mà không chữa lành người khác. Ngài đã ban cho chúng ta cánh cửa đến với sự chữa lành qua địa vị hợp pháp trong Vương Quốc Chúa. Nên trong thực tế chúng ta là người lựa chọn nhưng tôi muốn biết, làm cách nào bà tháp vào quyền năng đó? Bà đã “quyết định” nhận lãnh như thế nào? Chúa Giê-su cho chúng ta biết chính xác cách bà khai thác thẩm quyền và quyền năng của Vương Quốc. Ngài phán, “Con gái Ta, đức tin con đã chữa lành con. Hãy đi bình an.” Câu này cho chúng ta biết mọi thứ cần biết và trả lời câu hỏi của chúng ta về lý do bà nhận được sự chữa lành ngày hôm đó và tại sao người khác không nhận được. Là

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

những nhà khoa học thuộc linh, chúng ta hãy bắt đầu xem kỹ hơn câu chuyện này và xem liệu ta có thể phát hiện được các manh mối nào nói về lý do bà nhận được sự chữa lành.

Trước hết, Chúa Giê-su gọi bà là “con gái,” nghĩa bà là một phần của dân Y-sơ-ra-ên. Điều đó có nghĩa bà có một giao ước với Đức Chúa Trời. Hay có thể nói bà có tính hợp pháp trước thiên đàng với tư cách một công dân của dân Y-sơ-ra-ên để nhận lãnh nơi Chúa. Sự thật này không thể là lý do duy nhất mà bà nhận được sự chữa lành, vì những người ngày hôm đó chèn ép Chúa Giê-su cũng có tính hợp pháp tương tự. Phải có một điều khác khiến quyền năng tuôn chảy. Sau đó Chúa Giê-su nói thêm một lý do bà nhận được sự chữa lành. Thật ra Chúa Giê-su nói đây chính là lý do bà đã nhận lãnh cách cá nhân. Ngài nói đức tin bà đã chữa lành cho bà.

Bây giờ chúng ta biết lý do bà có thể nhận được. Trước hết, bà có quyền hợp pháp để nhận lãnh vì bà là con gái của Áp-ra-ham; thứ hai, đức tin của bà là cái công tắc cho phép quyền năng đó tuôn chảy cách cá nhân vào trong thân thể bà chính ngay lúc đó. Là con gái Áp-ra-ham có nghĩa bà đứng trước thiên đàng trong giao ước mà Đức Chúa Trời đã thiết lập với Áp-ra-ham, điều đó có thể được so sánh với công ty năng lượng cho dòng điện đi vào nhà bạn. Nhưng điều đó không có nghĩa các bóng đèn của bạn sẽ tự động sáng. Bạn phải bật công tắc để có sự sáng. Nên bây giờ tất cả chúng ta phải tìm công tắc đó ở đâu và công tắc đó là gì. Chúa Giê-su gọi nó là đức tin của bà, nhưng đức tin là gì và làm cách nào để bật nó lên? Đây là một câu hỏi quan trọng cần được trả lời.

Đức Tin Là Gì?

Đức tin là thuật ngữ mà các cơ đốc nhân sử dụng rất cầu thả và tôi cho rằng nhiều người, nếu không nói đa số,

DÂY LÀ LỰA CHỌN CỦA AI?

không biết đức tin là gì, tại sao lại cần đức tin, cách nào để biết họ có đức tin và cách nào để tìm thấy đức tin. Nếu đức tin là công tắc đã chữa lành người phụ nữ này, thì chúng ta phải xem xét kỹ về đức tin! Chúng ta tìm thấy định nghĩa đức tin trong Rô-ma 4:18-21. Tôi biết bạn đang suy nghĩ gì rồi, “Không đâu anh Gary, Hê-bơ-rơ 11:1 mới là định nghĩa đức tin.”

Đức tin là bảo đảm chắc chắn cho những gì chúng ta hy vọng và bằng chứng cho những gì không thấy được.

Hê-bơ-rơ 11:1

Vâng, đó là câu trả lời truyền thống, nhưng nếu bạn xem câu này thì Hê-bơ-rơ đang nói cho chúng ta biết về các lợi ích của đức tin, chứ không phải đức tin. Tôi tin câu Kinh Thánh trong Rô-ma sẽ cho chúng ta một hình ảnh rất rõ ràng về đức tin.

Mặc dù Áp-ra-ham không còn gì để hy vọng, ông vẫn hy vọng và vẫn tin rằng ông sẽ trở thành “Cha của nhiều dân tộc,” theo như lời đã phán với ông rằng, “Đóng dõi ngươi sẽ đông như thế.” Đức tin của ông không hề suy giảm, mặc dù thân thể ông đã tàn tạ, vì lúc ấy ông đã gần một trăm tuổi, và dạ bà Sa-ra không còn thể sinh con. Nhưng đối với lời hứa của Đức Chúa Trời, ông không hề nao núng đức tin mà nghi ngờ thắc mắc, nhưng càng tin tưởng mãnh liệt hơn, và như thế đã đem vinh hiển về cho Đức Chúa Trời. Ông tin quả quyết rằng Đức Chúa Trời có khả năng làm thành những gì Ngài đã hứa.

Rô-ma 4:18-21

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

Chúng ta phải hiểu bối cảnh của câu chuyện này. Áp-ra-ham và Sa-ra không thể có con. Tôi không có ý nói họ gặp khó khăn trong việc thụ thai và nên tiếp tục cố gắng. Ý tôi là

ĐỨC TIN LÀ BẢO ĐẢM CHẮC CHẮN CHO NHỮNG GÌ CHÚNG TA HY VỌNG VÀ BẰNG CHỨNG CHO NHỮNG GÌ KHÔNG THẤY ĐƯỢC.

-HÊ-BƠ-RƠ 11:1

khác đi. Nên đây là định nghĩa đức tin của chúng ta: “*Ông tin quả quyết rằng Đức Chúa Trời có khả năng làm thành những gì Ngài đã hứa.*”

Tôi nói theo cách này: **Hãy ở trong trạng thái** đồng ý với thiên đàng, không phải chỉ ở tâm trí nhưng hoàn toàn được thuyết phục, lòng chúng ta được vững lập và hoàn toàn thuyết phục về những điều Chúa đã phán, dù thế giới tự nhiên nói những điều khác.

Định Nghĩa Về Đức Tin Là:

Đức tin là hoàn toàn được thuyết phục bởi những gì Chúa nói! Tâm lòng và tâm trí chúng ta đồng ý với thiên đàng, lòng chúng ta được thuyết phục, tin quyết và yên nghỉ hoàn toàn.

Tại Sao Ta Cần Đức Tin?

Tại sao Chúa không chỉ việc chữa lành cho mọi người trong bệnh viện khi Ngài muốn? Tại sao Ngài không thể dừng các cuộc chiến tranh? Tại sao Ngài không thể sai các thiên sứ rao giảng Phúc Âm cho chúng ta? Tôi chắc bạn đã

họ gần 100 tuổi, quá tuổi sinh đẻ rồi. Thân thể của họ không thể có con cái; đó là điều không thể! Nhưng Chúa hứa cho Áp-ra-ham một đứa trẻ dù về tự nhiên đó là điều không thể. Kinh Thánh nói Áp-ra-ham hoàn toàn được thuyết phục rằng Chúa có quyền năng thực hiện những gì Ngài nói, dù các sự thật tự nhiên nói

DÂY LÀ LỰA CHỌN CỦA AI?

nghe những câu hỏi này trước đây. Câu trả lời là Ngài không thể. Không phải là Đức Chúa Trời không có khả năng làm thế, nhưng Ngài không có quyền hạn hay thẩm quyền hợp pháp để làm vậy trên đất. “Gary, anh đang nói là Đức Chúa Trời không thể làm bất cứ điều gì Ngài muốn ư?” Tôi biết ngay bây giờ điều này nghe thật sự lạ lẫm đối với bạn, bây giờ chúng ta hãy xem Kinh Thánh để tìm câu trả lời.

Nhưng có người đã làm chứng ở đâu đó rằng,

“Con người là gì mà Ngài nhở đến nó? Con của loài người là chi mà Ngài quan tâm đến nó? Ngài đã làm cho nó thấp hơn các thiên sứ một ít; Ngài đội cho nó vinh hiển và tôn trọng. Ngài khiến muôn vật phục dưới chân nó.”

Khi bắt muôn vật phục dưới nó, Ngài không chừa một vật nào không phục dưới nó, mặc dù hiện nay, chúng ta chưa thấy mọi vật đều phục dưới nó.

Hê-bơ-ro 2:6-8

Từ câu Kinh Thánh này chúng ta có thể thấy Đức Chúa Trời đã ban cho con người quyền hạn hợp pháp đầy đủ trên toàn bộ quả đất khi Ngài đặt họ ở đó. Không có điều nào mà không thuộc quyền hạn của họ. Họ cai trị trên vương quốc này với quyền hạn và thẩm quyền tuyệt đối. Khả năng họ có thể lãnh đạo bằng thẩm quyền được hỗ trợ bởi quyền tối thượng đã đặt họ vào vị trí đó. Về căn bản thì họ cai trị qua thẩm quyền mà Vương Quốc của Đức Chúa Trời tín thác cho họ. Họ đại diện cho chính thể thiêng, đại diện cho vinh hiển của Đức Chúa Trời, cho sự xức dầu và địa vị tôn trọng mà họ gánh vác.

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

Để có một hình ảnh rõ ràng về điều này, hãy suy nghĩ về một vị vua. Dù ông ta là một người phàm và không có quyền lực thật sự nào trong bản chất phàm tục của ông ta, nhưng ông đội mào triều tuyên bố địa vị làm vua của mình, không chỉ đại diện cho bản thân nhưng cho cả vương quốc và chính thể của ông. Lời nói của ông có thẩm quyền vì nó được hỗ trợ bởi tất cả quyền lực và nguồn lực của chính phủ và vương quốc mà ông đại diện.

Nếu bạn nghĩ về cảnh sát giao thông, anh ta sẽ dừng một xe tải lớn bằng một mệnh lệnh, “Nhân danh luật pháp hãy dừng lại.” Vâng, chiếc xe tải lớn hơn nhiều so với anh ta, và tự thân anh ta cũng chẳng vừa tầm xe tải, nhưng nó vẫn dừng lại. Nó dừng lại không phải vì anh ta nhưng bởi cớ cái huy hiệu đại diện cho một chính phủ mà anh ta đeo. Trong trường hợp này, chính phủ lớn hơn nhiều so với người đeo phù hiệu. Đối với tài xế xe tải anh ta không sợ người cảnh sát nhưng sợ chính phủ mà anh ta đại diện, khiến cho xe tải dừng lại. Ở đây điều tương tự cũng đúng trong trường hợp của A-đam, ông cai trị trên mọi tạo vật trên quả đất. Quyền năng và quyền cai trị của Đức Chúa Trời, được đại diện bởi mao triều vinh hiển và tôn trọng, đã ban cho con người sự đảm bảo rằng lời nói của anh ta sẽ cai trị thay cho Vương Quốc của Đức Chúa Trời.

ĐÂY LÀ LÝ DO ĐỨC CHÚA TRỜI PHẢI SỬ DỤNG NHỮNG NGƯỜI ĐẦY DÃY THÁNH LINH ĐỂ THỰC HIỆN Ý MUỐN CỦA NGÀI TRONG CUỘC SỐNG CON NGƯỜI.

Đây là điều quan trọng cần lưu ý, khi A-đam mất khả năng cai trị trên đất do phạm tội phản bội với sự cai trị của Đức Chúa Trời, ông đã mất đi mao triều của mình. Vương quốc thế gian trở nên ô nhiễm và thay đổi. Sự chết bước vào thế gian, bấy giờ satan hợp pháp tuyên bố về thẩm quyền và

ánh hưởng của nó trên các vấn đề của con người. Điều quan trọng là bạn phải hiểu con người vẫn là những người cai trị hợp pháp trên thế gian do sự sắp đặt của Đức Chúa Trời, nhưng bây giờ con người không có thẩm quyền để cai trị về mặt thuộc linh như trước đây. Tuy nhiên, ngay cả trong tình trạng sa ngã của mình thì con người vẫn cai quản quả đất này. Vâng, họ không còn có mando triều của Nước Đức Chúa Trời để hỗ trợ mình nữa. Họ không có thẩm quyền để cai trị bằng quyền năng và vinh hiển của Đức Chúa Trời; họ đã mất địa vị tôn trọng. Nhưng con người vẫn là cánh cửa hợp pháp duy nhất để bước vào lĩnh vực thế gian. Đây là lý do Đức Chúa Trời phải sử dụng những người đầy dãy Thánh Linh để thực hiện ý muốn của Ngài trong cuộc sống con người. Tương tự, satan cũng sử dụng những người bị ma quỷ xui khiến để ảnh hưởng thế gian đi theo kế hoạch của nó dành cho con người. Nguyên tắc này về quyền hạn của con người trên quả đất rất quan trọng khi bạn hiểu về luật lệ của Vương Quốc, và khi bạn đã hiểu được nó thì điều này sẽ trả lời nhiều câu hỏi mà bạn có thể gặp trong tương lai: tại sao điều này, điều kia xảy ra, hay tại sao xét về mặt thuộc linh điều này lại xảy ra hay không xảy ra.

Bạn nói, “Nhưng tôi nghĩ Đức Chúa Trời sở hữu quả đất và mọi sự trong đó chứ?” Đúng, Ngài sở hữu. Hy vọng là ví dụ này sẽ giúp bạn hiểu điều tôi nói. Nếu tôi cho bạn thuê một căn nhà tôi sở hữu, dù về pháp lý tôi là người sở hữu, nhưng theo luật pháp tôi đã bỏ quyền có thể ghé qua căn nhà đó bất cứ lúc nào tôi muốn. Có một điều khoản trong hầu hết các hợp đồng thuê nhà nói cụ thể thời điểm hợp pháp chủ nhà có thể đi vào căn nhà đã được thuê – ví dụ, để xử lý một trường hợp khẩn cấp hay sửa chữa –nhưng phải có sự báo trước. Nếu tôi cố vào nhà với điều khoản nằm ngoài thỏa thuận này, thì hành vi đó được coi là đột nhập dù tôi là người sở hữu. Nếu tôi vi phạm luật được nói cụ thể trong hợp đồng, thì tôi sẽ bị buộc rời khỏi căn nhà dù tôi là người sở

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

hữu. Điều này minh họa tại sao satan phải thông qua A-dam nhằm có được cánh cửa vào thế gian. Chỉ A-dam mới có chìa khóa! Satan phải đi qua cánh cửa, và A-dam chính là cánh cửa. Nếu satan cố không thông qua A-dam thì nó sẽ bị đuổi ra một cách hợp pháp.

Sau đó Ác Quỷ đưa Ngài lên một nơi cao và chỉ cho Ngài tất cả các vương quốc trên thế gian trong giây lát, rồi nó nói với Ngài, “Ta sẽ ban tất cả quyền lực và vinh hiển của các vương quốc này cho ngươi, vì quyền ấy đã trao cho ta, và ta muốn ban cho ai tùy ý. Vậy bây giờ, nếu ngươi quỳ xuống thờ lạy ta, tất cả sẽ thuộc về ngươi.”

Luca 4:5-7

Trong câu này bạn có thể thấy satan tuyên bố thầm quyền và vinh hiển (sự giàu có) của các vương quốc của con người đã được giao cho nó. Ai cho nó thầm quyền này? Người có thầm quyền đó là A-dam! Vì thế Đức Chúa Trời không thể xông xộc can thiệp vào các vấn đề của con người mà không đi qua cánh cửa hợp pháp. Nếu Ngài làm thế thì satan sẽ tuyên bố Ngài gian lận. Không, Đức Chúa Trời phải đi qua cánh cửa mà satan đã lợi dụng để đem sự cai trị và thầm quyền của Ngài đến để mang lại kết quả trên đất và cánh cửa đó là con người nhưng có một người nào như thế không?

Bấy giờ CHÚA phán với Áp-ram, “Hãy rời khỏi xứ sở ngươi, bà con ngươi, và nhà cha ngươi, để đi đến xứ Ta sẽ chỉ cho. Ta sẽ làm ngươi trở nên một dân lớn. Ta sẽ ban phước cho ngươi và làm nổi danh ngươi. Người sẽ thành một nguồn phước. Ta sẽ ban phước cho người nào chúc phước ngươi, và sẽ nguyên rủa kẻ nào nguyên

rửa người. Mọi dân trên thế gian sẽ nhờ người mà được phước.”

Sáng Thế 12:1-3

Áp-ra-ham được gọi là tổ phụ đức tin của chúng ta vì ông là người mở cánh cửa thế gian cho Đức Chúa Trời, để qua đó mọi nước thế gian sẽ được phước. Tất nhiên, câu này nói về việc các nước được phước là nói về Chúa Cứu Thế Giê-su, Đáng sau đó sẽ mở ra một con đường để quyền cai trị của Đức Chúa Trời một lần nữa có cánh cửa hợp pháp để đến thế gian qua đức tin của Áp-ra-ham. Đức tin của Áp-ra-ham đã mở một cách cửa hợp pháp cho thiên đàng, Đức Chúa Trời đã mở luôn bằng cách lập một thỏa thuận hợp pháp (giao ước) với Áp-ra-ham và dòng dõi của ông.

Để tôi diễn ý điều tôi nói. Sự cai quản của thiên đàng chỉ có thể có cánh cửa vào thế gian qua những người nam, người nữ trên đất bởi vì tại đó họ có quyền hạn hợp pháp. Tính hợp pháp đó chỉ có thể được thực hiện nếu một con người hoàn toàn được thuyết phục trong lòng về những gì Đức Chúa Trời nói (đức tin).

Nói cách khác, thiên đàng chỉ có thể tác động một cách hợp pháp lên một người nam, người nữ nào trên đất mà ước muốn và chọn phục dưới quyền cai trị và thẩm quyền của Chúa Giê-su. Đây là nguyên tắc tương tự satan đã sử dụng để có thể bước vào thế gian, sử dụng A-dam để làm điều đó. Nó thuyết phục A-dam rằng không thể tin tưởng Đức Chúa Trời

**NHƯ VẬY ĐỨC TIN
ĐẾN BỞI NHỮNG GI
NGƯỜI TA NGHE, VÀ
NHỮNG GI NGƯỜI TA
CẦN NGHE LÀ LỜI(I)
CỦA ĐẤNG CHRIST(J)
ĐƯỢC RAO GIẢNG.**

RÔ-MA 10:17

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

và khiến cho lòng A-đam không còn đồng ý với Đức Chúa Trời. Hậu quả là A-đam chọn tin satan và khước từ thẩm quyền của Đức Chúa Trời.

Đây chính là nguyên tắc mà Đức Chúa Trời sử dụng để đem sự quản trị và thẩm quyền của Ngài trở lại thế gian qua Áp-ra-ham. Áp-ra-ham tin Đức Chúa Trời và sự đồng ý của ông được Đức Chúa Trời kể là sự công bình, nghĩa là đòi hỏi phải có một thỏa thuận hợp pháp. Thỏa thuận này từ cả hai bên, Đức Chúa Trời và Áp-ra-ham, cho phép Đức Chúa Trời lập một hợp đồng hợp pháp (giao ước) qua đó đảm bảo cánh cửa cho thiên đàng bước vào thế gian, NHƯNG điều quan trọng cần lưu ý là thỏa thuận này chỉ ảnh hưởng đến Áp-ra-ham và người kế tự của ông. Một dấu của giao ước này đã được ban cho hết thảy người kế tự của Áp-ra-ham, đó là sự cắt bì. Cắt bì là cắt lớp dương bì của dương vật người nam. Khi một người nam gieo «hạt giống» vào một người nữ, thì hạt giống của anh ta phải đi qua dương vật đã chịu cắt bì, điều này tuyên bố với satan và bậc cha mẹ rằng đứa bé này đứng trước thiên đàng với tư cách người kế tự trong thỏa thuận hợp pháp mà Đức Chúa Trời và Áp-ra-ham đã thiết lập.

Tuy nhiên, như chúng ta đã đọc mỗi người nam, người nữ dù thỏa thuận hợp pháp đó đã dành sẵn cho họ, họ vẫn phải thỏa mãn những đòi hỏi hợp pháp, tức lòng họ phải hoàn toàn được thuyết phục về những gì Chúa phán để họ thật sự vui hưởng các lợi ích cá nhân của thỏa thuận mà Đức Chúa Trời và Áp-ra-ham đã lập. Xét về tính chất, giao ước kéo dường dây điện vào nhà họ, nhưng họ vẫn phải bật công tắc bằng cách tin và hành động theo Lời Chúa.

Giờ chúng ta biết đức tin là gì và về mặt hợp pháp tại sao đòi hỏi phải có đức tin. Bây giờ điều quan trọng là chúng ta phải biết cách để có đức tin và biết mình có đức tin hay không.

Làm Sao Để Có Đức Tin?

Đây là manh mối: bạn không thể cầu nguyện xin đức tin. Ngạc nhiên không? Tôi cũng nghĩ vậy.

Như vậy đức tin đến bởi những gì người ta nghe, và những gì người ta cần nghe là lời của Đáng Christ được rao giảng.

Rô-ma 10:17

Làm cách nào mà đức tin đến bởi việc nghe Lời Chúa? Phải chăng tất cả những gì cần làm để có đức tin chỉ có thể thôi sao? Tiến trình là gì? Có phải việc nghe Lời Chúa là điều duy nhất chúng ta cần để kiện toàn đức tin trong tâm linh một con người? Để hiểu cách đức tin đến và những gì mà Rô-ma 10:17 nói, chúng ta có thể xem Mác 4. Nếu bạn tung cuốn Kinh Thánh của mình lên không trung, khi rơi xuống nó phải mở ra trong Mác 4; đoạn này quan trọng như vậy đây! Chúa Giê-su nói trong Mác 4:13 nếu bạn không hiểu những gì Ngài dạy dỗ trong chương này thì sẽ không thể hiểu bất cứ dụ ngôn nào khác trong Kinh Thánh. Nó rất quan trọng!

Tại sao chương này lại rất quan trọng? Vì nó cho chúng ta biết cách thiên đàng liên kết với thế gian, cách nào để thiên đàng có được tính hợp pháp và diễn ra tại chỗ nào. Không có điều gì quan trọng hơn đối với cuộc sống của bạn hơn là hiểu biết toàn bộ những gì mà chương Kinh Thánh này nói. Có thể bạn hỏi, “Vương Quốc của Đức Chúa Trời hoạt động như thế nào?” Hãy đọc Mác 4. Trong chương này, Chúa Giê-su kể cho chúng ta ba dụ ngôn về cách đức tin được sản sinh trong tâm linh con người, và bạn đã biết đức tin là sự đòi hỏi để thiên đàng chế ngự quả đất.

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

Ba câu chuyện trong chương này là dụ ngôn về người gieo giống, dụ ngôn về một người đi ra rải giống và câu chuyện về hạt cải. Chúng ta hãy bắt đầu bằng cách xem câu chuyện thứ hai mà Chúa Giê-su kể trong Mác 4, câu chuyện một người đi ra rải giống.

Ngài cũng phán, “Vương quốc Đức Chúa Trời giống như một người kia gieo giống trên đất. Đêm ngày lặng lẽ trôi qua, bất kể người ấy ngủ hay thức hạt giống vẫn cứ nẩy mầm và mọc lên, người ấy chẳng biết nó phát triển thế nào. Đất cứ sinh sản hoa màu, thoát đầu cây lúa mọc lên, rồi từ ngọn lúa sinh ra gié lúa, trong gié lúa các hạt gạo thành hình. Khi lúa chín, người ấy liền đem lưỡi liềm ra gặt, vì mùa gặt đã đến.”

Mác 4:26-29

Trước khi nghiên cứu phân đoạn này, ta hãy định nghĩa các thuật ngữ. Hạt giống Chúa Giê-su đang nói đến là gì và đất ở đây là gì? Thật ra Chúa Giê-su định nghĩa những thuật ngữ đó trong dụ ngôn trước đó nói về người gieo giống cũng ở trong đoạn 4. Hạt giống là Lời Đức Chúa Trời, đất là tấm lòng con người hay tâm linh con người. Nên trong dụ ngôn này, qua việc dùng định nghĩa của Chúa Giê-su về hai chữ “hạt giống,” ta có thể nói Chúa Giê-su đang nói đến một người gieo Lời Chúa vào chính tấm lòng của mình. Sau đó đất hay tấm lòng con người bắt đầu tự sản sinh ra đức tin (đồng ý với thiên đàng) trên đất này.

Trước khi tôi nói thêm, thì điều quan trọng bạn cần nhớ định nghĩa đức tin: tấm lòng của một người được thuyết phục chắc chắn về những điều thiên đàng nói. Phân đoạn này nói dù con người không biết cách tiến trình đó làm việc như thế nào, nhưng Lời Chúa được gieo vào trong lòng anh ta sẽ bắt

đầu lớn lên và tự thân nó sẽ sản sinh ra sự hiệp một. Điều này xảy ra dù anh ta ngủ hay thức không thành vấn đề, tiến trình này cứ liên tục. Khi họ giữ Lời trong lòng, thì lòng người đó từ từ đồng ý với những điều thiên đàng nói và đức tin được sản sinh.

Câu Kinh Thánh tham chiếu trong Mác 4 cho ta biết tấm lòng sản sinh ra sự hiệp một qua một tiến trình. Câu chuyện cho ta biết, lúc đầu khi lòng chúng ta nhận Lời Chúa thì đức tin bắt đầu hình thành. Chúa Giê-su so sánh giai đoạn đó với một cái chồi. Chồi tiếp tục phát triển trở thành một thân cây. Cuối cùng thì phần đầu hình thành trên thân cây, nhưng trong giai đoạn cuối này cây không có trái, không có sự hiệp một, và không có sự thay đổi trong thế giới tự nhiên. Sau đó Chúa Giê-su nói tiến trình này tiếp tục khi chồi chín mùi, nó kết hạt và chín mùi. Khi tiến trình này đạt tới thời điểm đó, khi hạt chín ở trong phần đầu, có sự đồng ý, có đức tin, nó cho phép người đó thu hoạch ngay trên đất này những gì thiên đàng đã gieo trong tấm lòng con người.

Bây giờ hãy để ý kỹ, chúng ta hãy ôn lại những gì thật sự xảy ra. Thiên đàng gieo Lời Chúa vào thế gian, vào lòng của người nam hay người nữ, tại đó cần có sự đồng ý của họ. Lúc đó, lòng của họ chưa có sự đồng ý với thiên đàng, nhưng một tiến trình bắt đầu diễn ra trong lòng, nó đem tấm lòng đến chỗ đồng ý với những gì đã được gieo vào đó. Chúa Giê-su sử dụng một minh họa rất hay để cho chúng ta thấy tiến trình này. Qua việc so sánh tiến trình này với một người nông dân gieo hạt giống và cách cây cối lớn lên, Chúa Giê-su cho chúng ta một hình ảnh về đức tin – đức tin như thế nào. Trong tự nhiên, khi hạt trong cái chồi chín mùi, nó sẽ trông y hệt hạt giống đã được gieo xuống đất. Hãy để tôi nói lại điều đó.

**Khi hạt giống chín mùi nó sẽ trông y hệt hạt giống
đã được gieo xuống đất.**

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

Trồng một cây ngô và hạt ngô trưởng thành trên trái ngô sẽ hoàn toàn giống hạt ngô bạn đã trồng. Chúng trông giống nhau, nhìn giống nhau và mùi vị giống nhau. Bạn không thể phân biệt sự khác nhau giữa hai hạt giống; chúng rất giống nhau.

Để tôi diễn ý lại những điều Chúa Giê-su nói. Khi chúng ta nghe Lời (Rô-ma 10:17), thì thật ra chúng ta đang gieo Lời Chúa vào tâm linh hay tấm lòng chúng ta. Nếu chúng ta giữ Lời đó trong lòng, thì nó sẽ lớn lên, khi nó trưởng thành thì các hình ảnh trong lòng chúng ta (thế giới) sẽ giống với điều thiên đàng nói. Nếu ta diễn tả nó bằng những thuật ngữ khác thì ta có thể nói khi bạn gieo một lời hứa từ thiên đàng vào lòng thì từ từ nó tự sẽ sản sinh ra sự tin quyết về điều Đức Chúa Trời phán. Rồi lòng bạn sẽ hoàn toàn được thuyết phục về điều thiên đàng nói và bạn sẽ đồng ý với thiên đàng. Ví dụ, nếu bạn đang đối diện ốm đau, hoàn cảnh trong thân thể của bạn đang nói với bạn rằng bạn bị ốm. Khi bạn gieo Lời Chúa – rằng Đức Chúa Trời đã trả giá cho sự chữa lành của bạn qua những gì Chúa Giê-su làm, thì từ từ lòng bạn sẽ bắt đầu được thuyết phục về những điều Chúa nói.

Khi lời đó trưởng thành trong lòng bạn, thì sự tin quyết rằng bạn được chữa lành trở thành những gì bạn tin và nói. Bạn không chỉ trích lại những gì thiên đàng nói, bây giờ lòng bạn được thuyết phục chắc chắn. Khi bạn nói, “tôi được lành,” thì việc bạn trích dẫn không phải là một công thức; mà đây là những gì bạn tin và bạn biết là sự thật. Bây giờ những gì thiên đàng nói trở thành nhận thức về thực tại của chính bạn.

Đây là lý do Hê-bơ-rơ 11:1 nói:

Đức tin là bảo đảm chắc chắn cho những gì chúng ta hy vọng và bằng chứng cho những gì không thấy được.

DÂY LÀ LỰA CHỌN CỦA AI?

Khi có đức tin ta sẽ có một sự đắm bảo siêu nhiên về những điều thiên đàng nói, nhưng trong tiến trình này vẫn còn một bước nữa.

Người gieo giống bây giờ phải đem liềm ra gặt, đem những gì anh ta tin chắc ở trong lòng vào trong thế giới thực tại.

Khi lúa chín, người ấy liền đem lưỡi liềm ra gặt, vì mùa gặt đã đến.

Mác 4:29

Dù tấm lòng đồng ý với thiên đàng, và thực tại của thiên đàng đã trở thành thực tại của người đó, nhưng vẫn chưa có sự thay đổi thật nào trong thế giới vật lý. Bởi vì theo lẽ tự nhiên con người mới có quyền hạn trên đất này, và họ cũng phải là người khai phóng thẩm quyền của thiên đàng vào thế giới này. Đức Chúa Trời không thể làm điều đó mà không có người nam, người nữ. Tôi có thể cho bạn thấy điều này trong một câu Kinh Thánh rất quen thuộc mà chúng ta đã thảo luận.

Vì ai tin trong lòng sẽ được xưng công chính, và ai xưng nhận bằng môi miệng sẽ được cứu.

Rô-ma 10:10

Con người tin Lời Chúa bằng tấm lòng, nó sản sinh ra đức tin và họ được xưng công chính. Xưng công chính là một thuật ngữ thuộc luật pháp, có nghĩa là sự hành pháp. Khi tấm lòng của một người đồng ý với thiên đàng, và lòng họ hoàn toàn được thuyết phục về những điều thiên đàng nói, thì họ được xưng công chính. Bây giờ việc thiên đàng tuôn đổ vào đời sống họ và trên đất này là điều hợp pháp nhưng

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

nếu chỉ được xưng công chính thôi thì không có khai phóng quyền năng của Chúa. Giống một căn nhà có nguồn điện từ nhà máy điện, nhưng vẫn còn một bước nữa – mở công tắc để khai phóng nguồn điện và đèn sáng. Tại sao? Vì Rô-ma 10:10 chỉ cho ta thấy sau khi được xưng công chính vẫn còn một bước nữa.

Một người nam, người nữ được xưng công chính, họ phải đứng trước sự hiện diện của thiên đàng công bố hay hành động theo sự đồng ý của họ với thiên đàng để họ thật sự khai phóng quyền năng và sự xúc dầu của Chúa vào thế gian. Xin hãy đọc đi đọc lại câu Kinh Thánh đó cho đến khi bạn hiểu hết điều tôi đang nói. Đây là cách nó hoạt động! Đây là cách thiên đàng có được tính hợp pháp trong thế gian, và tấm lòng là sự liên lạc của thiên đàng ở thế gian, còn lời nói và hành động của chúng ta là những công tắc khai phóng quyền năng của thiên đàng. Xin hãy để ý kỹ đến phần thứ hai của câu đó: chúng ta phải là người khai phóng thẩm quyền của thiên đàng trên đất này.

Khái niệm nói về việc thiên đàng chờ đợi để một người nam, người nữ thứ nhất là tạo ra tính hợp pháp, và thứ hai là tạo ra quyền hạn trên đất này, có thể được tìm thấy qua những gì Chúa Giê-su dạy dỗ trong Ma-thi-ơ 16 và Ma-thi-ơ 18.

Quả thật, Ta nói với các ngươi, bất cứ điều gì các ngươi buộc dưới đất sẽ được buộc trên trời, và bất cứ điều gì các ngươi buông dưới đất sẽ được buông trên trời.

Ma-thi-ơ 18:18

Ở đây Chúa Giê-su nói Ngài sẽ ban cho hội thánh các chìa khóa (thẩm quyền) của Vương Quốc thiên đàng ngay trên đất này. Ngài nói bất cứ điều gì bạn trói dưới đất thiên

ĐÂY LÀ LỰA CHỌN CỦA AI?

đang sẽ hỗ trợ, và bất cứ điều gì bạn mở dưới đất thiên đàng sẽ hỗ trợ. Một lần nữa chúng ta hãy nghĩ về một nhân viên cảnh sát; anh ta có thẩm quyền, nhưng chính phủ có quyền lực. Viên cảnh sát có chìa khóa hay thẩm quyền của chính phủ, khi anh ta tuyên thệ trở thành một nhân viên của chính phủ đó. Chính phủ hỗ trợ những gì anh ta nói ra. Hãy nhớ, trên đất này chỉ có con người có quyền hạn mà thôi, vì thế chỉ có con người mới có thể cho thiên đàng quyền hạn hợp pháp ở dưới đất này.

Có một điểm rất quan trọng nữa mà bạn cần biết về đức tin. Để tôi nhắc lại địa chỉ câu Kinh Thánh trong Mác chương 4.

Cứ sinh sản hoa màu, thoát đầu cây lúa mọc lên, rồi từ ngọn lúa sinh ra gié lúa, trong gié lúa các hạt gạo thành hình.

Mác 4:28

Hãy nhớ, Chúa Giê-su đã định nghĩa đất, được nói đến trong dụ ngôn này, đại diện cho tấm lòng hay tâm linh con người như tôi đã nói. Hãy để ý vị trí đức tin được sản sinh; điều này có làm bạn ngạc nhiên không? Đó không phải là một sản phẩm của thiên đàng, như đa số tin, nhưng nó được tạo ra trên đất này và là một sản phẩm của tấm lòng bạn. Bạn không thể cầu nguyện xin đức tin hay xin Chúa ban đức

**ĐÂY LÀ CÁCH THIÊN
ĐÀNG CÓ ĐƯỢC
TÍNH HỢP PHÁP
TRONG THẾ GIAN,
TẤM LÒNG LÀ SỰ
LIÊN LẠC CỦA THIÊN
ĐÀNG TRONG THẾ
GIAN, CÒN LỜI NÓI
VÀ HÀNH ĐỘNG CỦA
CHÚNG TA LÀ NHỮNG
CÔNG TẮC KHAI
PHÓNG QUYỀN NĂNG
CỦA THIÊN ĐÀNG.**

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

tin. Trên thiêng đàng không cần có đức tin. Trên thiêng đàng chúng ta sẽ không cần sự đồng ý. Không, đức tin chỉ đòi hỏi trên đất này mà thôi, và nó chỉ có thể xuất hiện trong lòng của người nam, người nữ trên đất. Như dụ ngôn trong Mác 4 dạy, chỉ có một cách để có đức tin, bằng cách đặt Lời Chúa vào trong lòng bạn và để tiến trình đồng ý diễn ra. Nên nếu tôi cần đức tin, thì tôi phải làm gì? Tôi sẽ gieo Lời Chúa vào trong lòng mình và để nó lớn lên cho đến khi có đức tin trong lòng. Đó là cách duy nhất đức tin đến với chúng ta.

Trước khi rời Mác 4, tôi muốn nói lại về cái liêm được nói đến trong đoạn này.

Khi lúa chín, người ấy liền đem lưỡi liềm ra gặt, vì mùa gặt đã đến.

Mác 4:29

Tôi tin hầu hết hội thánh trên thế giới không được dạy cách sử dụng cái liêm, có nghĩa họ không được dạy cách thu hoạch những gì họ cần. Nói chung, hội thánh đã được dạy cách dâng hiến nhưng không được dạy cách trồng trọt và thu hoạch từ hạt giống họ đã gieo. Trong câu này Chúa Giê-su nói rất cụ thể, rằng khi mùa gặt đức tin của chúng ta đã sẵn sàng thì CHÚNG TA phải đem liêm ra gặt. Dù có thể chúng ta đã khai phóng hạt giống đức tin rất tốt, nhưng nếu chúng ta không lấy liêm ra gặt thì chẳng có mùa gặt nào cả. Thành thật mà nói, tôi cũng không biết về điều này cho đến khi Chúa bắt đầu dạy tôi cách Vương Quốc hoạt động. Tôi nêu cho bạn vài ví dụ về điều này.

Tôi được mời giảng tại một hội thánh ở Atlanta. Đó là một buổi nhóm tối thứ Tư, hội thánh nhỏ thôi, nhưng đối với tôi điều đó không quan trọng. Tôi thích dạy dỗ dân sự về Vương Quốc Chúa. Khi tôi đến hội thánh, tôi thấy lạ vì

những cánh cửa bị khóa và không có ai ở đó. Chừng mười phút trước khi buổi nhóm bắt đầu, tôi nghe tiếng ồn ào của một chiếc xe tải phía sau; nghe như không có ống bô xe. Khi nhìn, tôi thấy một chiếc xe bán tải đã cũ mòn đỗ phía sau con đường hẻm của hội thánh. Tôi chẳng suy nghĩ gì về nó, tôi đang ở trung tâm thành phố Atlanta. Trong lúc chờ có một người đàn ông đi bộ từ phía sau nhà thờ và giới thiệu mình là mục sư. Ông ta nói xin lỗi vì đã đến trễ, do xe bán tải cũ của ông không nổ máy. Ông nói phải cho nổ máy bằng cách chạy số dốc, khi có được tốc độ thì đập côn vì bộ khởi động vô hiệu. Ông nói nhiều lần nó không chịu khởi động và ông phải đi bộ năm dặm tới hội thánh.

Ông tiếp tục nói cho tôi về hội thánh, dù là mục sư của hội thánh nhưng chức năng chính của hội thánh là chăm sóc những tín hữu trong thành phố. Tại nhà thờ đó họ cấp hơn 10.000 bữa ăn miễn phí trong một tháng. Khi mục sư đó giảng tôi lại cảm thấy buồn. Đây là một người của Đức Chúa Trời, nuôi 10.000 người một tháng, mà thậm chí ông ta còn không có nổi một chiếc xe ra hồn? Ông ta là hình ảnh duy nhất của Đức Chúa Trời mà nhiều trong số những người ông ta chăm sóc nhìn thấy. Nếu họ nhìn thấy ông chỉ sống đủ ăn cho qua ngày, phải đi bộ năm dặm tới hội thánh vào ngày hè 30 độ C, thì làm sao họ tin chắc là Đức Chúa Trời có thể giúp họ? Tôi có thể giải quyết điều đó. Tôi có một chiếc xe khá mới ở nhà, chạy được 20.000 dặm, tôi có thể dâng nó cho ông. Tôi nói cho ông về kế hoạch đó, và tôi sẽ cử một nhân sự lái nó xuống Atlanta. Tất nhiên là ông ta phấn khởi. Đêm đó tôi dạy dỗ ông, cùng hội thánh nhỏ của ông về Vương Quốc của Đức Chúa Trời và cách nó hoạt động liên quan đến tài chánh.

Khi về nhà tôi sắp xếp để có người lái xe tới Atlanta. Khi nhân sự của tôi tới nhà để lấy xe, tôi biết mình đang thực hiện một giao dịch thuộc linh trên thiêng đàng. Tôi biết khi

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

mình khai phóng chiếc xe đó vào Vương Quốc của Đức Chúa Trời thì tôi có thể tin Chúa ban một phuơng tiện mà tôi cần. Tôi không mê xe cộ lắm, nghĩa là tôi không thật sự hưng thú với nó. Một số người mê xe, nhưng tôi thì không, với tôi xe chỉ là công cụ mà thôi. Tất nhiên tôi thích một chiếc xe hơi đẹp, nhưng tôi chạy cho đến khi nó cần được thay thế.

Khi nhân sự của tôi ghé qua, tôi đi vào nhà để xe, đặt tay lên chiếc xe đó và nói, “Lạy Cha, con khai phóng chiếc xe này vào công tác chức vụ của Ngài, và khi con khai phóng chiếc xe này thì con nhận lại một chiếc xe hơi...” Tôi lưỡng lự. Tôi biết Vương Quốc của Đức Chúa Trời hoạt động rất chi tiết, và tôi biết nếu chỉ nói chữ “xe hơi” thì không có tác dụng gì. Tôi biết là mình cần phải cụ thể, Drenda và tôi cần phải đồng ý về những điều cụ thể thì chúng tôi sẽ nhận được. Khi đứng đó và chỉ mới nói được nửa câu, tôi nhận ra không biết mình muốn loại xe nào. Nên tôi bắt đầu nói lại, “Chúa ơi, hôm nay con khai phóng xe hơi này vào chức vụ của Ngài, và con tin khi con gieo con sẽ nhận được một chiếc xe thật đẹp, nhưng tới lúc con biết mẫu và kiểu dáng xe con sẽ trình bày lại với Ngài.” Thế là chiếc xe đi. Lúc đó thật sự trong đầu tôi không nghĩ đến chiếc xe nào để nói, “Vâng, con muốn chiếc đó.”

Vài tháng trôi qua. Tất nhiên là Drenda đồng ý với tôi trong việc dâng chiếc xe, nhưng giống như tôi, cô cũng không biết mình muốn loại xe gì. Hơn hai tháng tiếp theo chúng tôi nói chuyện về những chiếc xe hơi, cuối cùng một ngày kia cô nói, “Anh biết không, em nghĩ mình thích một chiếc mui trần.” Tôi nói với cô là tôi đồng ý, tôi nghĩ điều đó nghe thật tức cười, nhưng là loại gì? Thật chí chúng tôi không biết ngoài thị trường có những loại xe mui trần nào. Nhưng một ngày nọ chúng tôi lái xe đi ăn trưa ở ngoài, vợ tôi bất ngờ nói, “Nó kìa!” Tôi nói, “Cái gì cơ?” “Nó kìa” cô nói và chỉ tay về phía chỗ đậu xe của nhà hàng mà chúng tôi đã đỗ. Tôi nói,

“Cái gì?” “Chiếc xe đó, đó là xe em muốn!” Sau đó tôi nhìn thấy một chiếc mui trần thật sắc nét phía bìa đỗ xe. Tôi nói, “Chúng ta đi xem thử nó loại gì.” Chúng tôi lái đến chỗ chiếc xe và đậu phía sau nó.

Hèn gì chúng tôi thích nó. Đó là một chiếc BMW 645Ci, chắc chắn là một chiếc mui trần đẹp rồi, để được như thế thì nó phải là một chiếc rất đắt tiền. Thành thật với bạn thì, khi tôi thấy hình dáng chiếc xe tôi đã nghĩ, “Chúa ơi, xin chỉ cho chúng con phải làm gì.” Tôi biết là mình sẽ không trả 115.000 đô la cho một chiếc BMW mới, nhưng tôi cũng biết Chúa có thể làm những điều kỳ diệu. Drenda và tôi không nói cho ai biết về chiếc xe hay đề cập với bất cứ ai rằng chúng tôi đang tìm một chiếc xe.

Khoảng hai tuần sau, anh trai của Drenda gọi điện cho chúng tôi và nói, “Anh đã tìm thấy xe của Drenda rồi!” Tôi nói, “Xe của Drenda? Ý anh là gì?” Anh nói, “Anh thấy xe này giảm giá, và thình lình anh cảm nhận đây là xe của Drenda, và anh phải nói cho hai em về nó.” Tôi hỏi, “Loại xe gì vậy anh?” “Đó là một chiếc BMW 645Ci. Nó thật hoàn hảo. Xe cũ đã chạy mấy năm, nhưng mới chạy được quãng đường ngắn, nó chẳng có vết trầy gì cả. Nó hoàn hảo. Các em biết người bán đó.” Tôi nói, “Em biết ư?” Anh nói, “Đúng, em nên gọi điện cho anh ta để nói chuyện về chiếc xe đó đi.” Khi anh mô tả cho tôi về hình dáng và mẫu xe, biết rằng nó chính là chiếc xe Drenda và tôi đã nói cả hai đều thích cách đó vài tuần, tôi biết Đức Chúa Trời chuẩn bị làm điều gì đó.

Tôi gọi cho chủ sở hữu xe. Vâng, tôi biết anh ta và chúng tôi nói chuyện một chút về chiếc xe, anh ta nói tôi biết là chiếc xe ở trong tình trạng rất tốt. Sau đó anh nói những lời này với tôi. “Anh biết không, từ lúc chúng ta nói chuyện với nhau trên điện thoại về chiếc xe này, tôi thật sự cảm nhận rằng đây phải là xe của Drenda.” Trước đó tôi không đề cập với anh ta là chúng tôi đang tìm một chiếc xe cho Drenda.

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

Anh ta nói tiếp, “Tôi nói cho anh điều tôi sẽ làm, tôi sẽ bán nó cho anh với giá 28.000 đô la.” Lỗi tai tôi không tin nổi điều mình đang nghe. Chiếc xe đáng giá nhiều hơn thế. Khi tôi kể cho Drenda về điều đó, cô ấy bật lên sung sướng. Chúng tôi trả tiền mặt cho chiếc xe đó và hiện vẫn còn sử dụng nó. Nó vẫn chạy tốt và trông rất tuyệt. Vẫn không có vết trầy nát trên xe, nhiều lần chúng tôi chạy nó, mui hạ xuống, dàn âm thanh nổi mạnh mẽ, và ánh nắng mặt trời thổi sức sống vào một ngày mệt mỏi.

Chuyến đi ưa thích của chúng tôi là lái chiếc mui trần tuyệt vời đó qua những ngọn núi tại Colorado cùng với các thiết bị cắm trại trong xe tải. Con gái chúng tôi, Kirsten, tham gia trong chuyến đi đó, tôi nhớ đã lái xe qua bang Kansas trên xa lộ liên bang 70 suốt đêm, mui xe thì hạ xuống. Khi tôi lái xe Kirsten nằm ngủ phía sau. Các ngôi sao chiếu sáng rực rỡ trên đầu chúng tôi, đường thì vắng, thỉnh thoảng có một hai chiếc xe tải. Đó là một trong những đêm tuyệt vời nhất, thời tiết tốt đẹp và mọi thứ đều tuyệt vời. Hai tuần tiếp theo chúng tôi để thời gian lái xe qua những dãy núi đá, và tôi phát hiện ra chiếc xe này không gặp trở ngại gì. Có một từ có thể miêu tả nó – tuyệt vời!

Nhưng đây là câu hỏi đáng giá một triệu đô la. Chiếc xe đó đã đến với chúng tôi thế nào? Tại sao nó lại chính là chiếc xe mà Drenda nói, “Nó kia?” Tôi biết Vương Quốc của Đức Chúa Trời đem chiếc xe đó đến đời sống chúng tôi. Tôi biết khi gieo chiếc xe kia cho ông mục sư thì tôi đang thiết lập luật lệ thuộc linh. Tôi nhớ mình đã nói là sẽ nhận lại một chiếc xe hơi, không phải chiếc SUV, không phải chiếc jeep mà là xe hơi; tôi nhớ mình đã nói một chiếc xe hơi đẹp. Nhưng Drenda và tôi phải lấy “liêm” ra gặt. Chiếc xe đó không xuất hiện cho đến khi chúng tôi nói, “Nó kia!” Dù lúc khai phong chiếc xe kia tôi có đức tin, nhưng chúng tôi đã không tra liêm cho đến khi Drenda nói, “Đây rồi!”

Một trường hợp khác nữa đã xảy ra, và điều đó làm cho nguyên tắc này rõ ràng hơn. Như bạn đã biết, tôi là người thích đi săn. Tôi sống tại một vùng quê rất hợp cho việc đi săn và được phước vì được sở hữu vùng đất riêng để đi săn. Trong diện tích 60 mẫu Anh, tôi có khoảng 19 mẫu rừng cây phong và khoảng 10 mẫu đầm lầy. Mỗi năm tôi đều săn nai và sóc rất thành công. Những con ngỗng và vịt trời luôn bay đến, nhưng vì một số lý do gì đó tôi không nghĩ đến việc săn chúng. Qua những năm tháng, có một hay hai lần gì đó tôi và các con đi bộ xuống đầm lầy và bắt vài con ngỗng để ăn tối nhưng chúng tôi thật sự chưa bao giờ đi săn vịt.

Vài năm trước đây, khi tôi quan sát hàng trăm con vịt bay vào đầm lầy tôi nghĩ mình sẽ thử đi săn vịt. Săn vịt thật thú vị! Thế là tôi đam mê luôn. Trong suốt mùa thu săn vịt đó, tôi thấy mình cần nghiêm túc luyện tập bắn vịt. Tôi quyết định đi săn một vài con, tôi phát hiện là ăn thịt của chúng cũng rất ngon. Nhiều lần tôi thấy những con vịt ở ngoài tầm hay ở rìa tầm bắn của súng săn, tôi nghĩ điều đó sẽ làm cho tôi bắn trượt. Tôi sử dụng một khẩu Remington mẫu 11-87 loại thường trong số các khẩu súng săn tôi dùng để săn thỏ cho đến săn nai. Bạn đừng hiểu nhầm, tôi thích khẩu súng đó, nó là một khẩu súng tuyệt vời. Nhưng tôi nghe có các mẫu súng mới được chế tạo dành riêng cho việc săn vịt. Chúng được ngụy trang và có băng đạn, tôi biết nó sẽ hữu ích cho những phát bắn tầm xa. Tôi có kế hoạch đi xem một loại súng mới trước khi mùa săn vịt tiếp theo bắt đầu.

Mùa săn vịt đã kết thúc và giờ là tháng Một, tôi đang đi qua tiệm Cabela và nghĩ mình sẽ đi bộ qua khu trưng bày súng săn, tôi thấy họ có cả một khu riêng trưng bày súng săn vịt. Tôi nhìn vài khẩu súng và nghĩ mình sẽ mua một khẩu mình thích, nhưng nó có giá 2000 đô la và còn mấy tháng nữa mới đến mùa săn. Tôi nghĩ, “Mình sẽ chờ” nhưng lúc sắp sửa rời đi tôi đã làm một điều rất bất thường. Tôi thật sự

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

không nhận ra mình đang làm gì khi làm điều đó. Tôi làm mà không suy nghĩ. Tôi chỉ khẩu súng mà tôi thích và nói lớn tiếng. “Tôi sẽ có khẩu súng đó, trong Danh Chúa Giê-su.” Tôi đã không suy nghĩ nhiều về điều đó, tôi chỉ tuyên bố mình sẽ khẩu súng đó. Lòng tôi có một hình ảnh rõ ràng về súng săn vịt mà tôi muốn.

CHÚA MUỐN CHO TÔI THẤY NGÀI YÊU TÔI. NGÀI CHO TÔI THẤY NGÀI YÊU THƯƠNG TÔI KHI NGÀI SAI CHÚA GIÊ-SU ĐẾN VÌ TÔI VÀ BAN CHO TÔI VƯƠNG QUỐC!

Tôi được mời giảng tại một hội nghị kinh doanh sau đó vài tuần, có một điều xảy ra thu hút sự chú ý của tôi. Sau khi giảng, chủ của công ty đó đi lên và nói họ muốn tặng cho tôi một món quà để bày tỏ sự trân trọng khi tôi đến chia sẻ. Ông nói, “Chúng tôi biết anh thích đi săn, nên đã mua cho anh súng săn này.” Tôi ngỡ ngàng khi họ đem ra một khẩu Benelli săn vịt, bán tự

động, mới toanh, chính xác cái tôi đã nhìn thấy trong cửa hàng, cái mà tôi đã chỉ! Bạn có nhìn thấy điều này không? Làm cách nào mà khẩu súng đó lại xuất hiện? Qua nhiều năm tôi đã dâng hàng chục khẩu súng nhưng chưa bao giờ lấy liêm gặt. Nói cách khác, tôi đã gieo những khẩu súng đó trong đức tin và trong sự hào phóng nhưng tôi đã không bao giờ tra liêm để gặt. Trước đó tôi không bao giờ nói, “Chúa ơi, chính là cái này! Đó là cái con muốn!” Nhưng lúc tôi nói thì mùa gặt đã xuất hiện!

Tôi đang liên hệ câu chuyện súng săn với một người bạn mục sư của tôi. Anh nói, “Vâng, tôi nghĩ đó là khi Đức Chúa Trời làm điều đó. Ngài sẽ ban phước cho bạn qua một món quà nhỏ để nói cho anh biết là Ngài yêu thương anh.” Khi tôi suy nghĩ về điều anh nói, tôi thấy, “Không, điều đó không đúng. Vâng Chúa yêu thương tôi, nhưng Ngài không chỉ muốn làm tôi ngạc nhiên

qua một món quà nhỏ.” Con chó, con cá, con nai, xuất hiện chính xác theo thứ tự, những chiếc xe, tất cả đều đến với chúng tôi không phải vì Chúa muốn cho tôi thấy Ngài yêu tôi. Ngài cho tôi thấy Ngài yêu thương tôi khi Ngài sai Chúa Giê-su đến vì tôi và ban cho tôi Vương Quốc!

Tôi muốn kể cho bạn thêm một câu chuyện về mùa gặt. Như tôi đã nói rồi, tôi không phải là người đam mê xe. Chúng tôi chạy xe cho đến khi nó cần được thay thế. Một chiếc Honda Pilot có niên hạn tám năm của chúng tôi là một ví dụ. Chúng tôi thích xe đó, nó rất hữu ích, chạy tốt, nhìn mới nên đã giữ lại nhưng chúng tôi thường nghĩ về việc mua một chiếc SUV lớn hơn để chở khách hàng và khách mời. Một thời gian trước, chúng tôi đã thuê một chiếc Cadillac Escalade cho một sự kiện chúng tôi tổ chức tại the Now Center, Drenda và tôi đã lái nó. Chúng tôi rất thích nó.

Chúng tôi thích màu ngọc trai của nó, chúng tôi thích phiên bản ngắn mình đang lái, nó khác với phiên bản dài khi mẫu Escalade xuất hiện. Chúng tôi nói, “Đây là chiếc chúng tôi muốn, một chiếc Cadillac Escalade màu ngọc trai, phiên bản ngắn. Chúng ta cần mua một chiếc.” Cuộc sống thật bận rộn và thật sự thì chúng tôi không có thời gian đi xem nên chưa cân nhắc về việc sẽ mua một chiếc.

Khoảng một tháng sau, tôi vừa bước ra khỏi cửa trước và đi lấy báo buổi sáng thì điện thoại di động của tôi rung lên. Một người đàn ông nói, “Chào mục sư, tôi muốn mua cho ông một chiếc Cadillac Escalade; ông muốn màu gì vậy? Sau khi bình tĩnh lại, tôi trả lời, “Điều đó thật tuyệt vời, Drenda và tôi thích những chiếc màu ngọc trai.” Trong sự phẫn khởi tôi quên nói cho anh ta là chúng tôi thích nhất phiên bản ngắn. Ý định của anh ta là tìm một chiếc cũ có niên hạn một hay hai năm, tình trạng xe tốt và có cây số đã chạy thấp.

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

Chúng tôi không nghe tin tức gì từ anh ta khoảng một tháng, cuối cùng anh ta gọi cho chúng tôi và nói, “Tôi mua được chiếc Escalade cho anh rồi; hãy gặp tôi tại chỗ này và giờ này ông có thể đem nó về nhà.” Chúng tôi đã gặp anh ta, anh đã mua một chiếc Escalade màu ngọc trai, phiên bản ngắn. Nó rất đẹp. Anh ta nói, “Xin lỗi vì mất nhiều thời gian mới gọi lại cho anh chị.” “Thật sự tôi đã cố tìm xe phiên bản dài, nhưng chúng hiện đang đắt hàng nên chẳng có chiếc nào. Tôi chỉ có thể tìm thấy phiên bản ngắn. Tôi hy vọng là được.” Được ấy hả? Đó chính xác là điều chúng tôi muốn và công bố.

Tôi lại đặt câu hỏi này: Tại sao chiếc Escalade chúng tôi muốn lại xuất hiện? Trước hết, ngoài chiếc xe tôi dâng cho mục sư đã nói ở trên, tôi đã dâng tám chiếc xe hơi khác nhưng trước đó tôi không bao giờ nói, “Chính là nó!” về một chiếc xe trước khi Drenda và tôi công bố điều đó về chiếc BMW. Một lần nữa tôi và Drenda phải đồng ý với nhau và nói lớn tiếng, “Chính là nó!” Tôi đã nói thế này; trong nhiều năm hội thánh đã thực hiện khá tốt công việc dạy dỗ về sự dâng hiến, nhưng việc dạy dân sự cách gặt hái thì thật tệ. Vậy bạn có biết cái “liêm” được nói đến trong những câu chuyện trước là gì không? Tôi hy vọng là nó rõ ràng! Bởi đức tin tôi đã dâng hiến nhiều xe hơi để nhận lại một chiếc xe, nhưng Drenda và tôi không đồng ý với nhau để tin cậy Chúa cho một chiếc xe mới. Chúng tôi lái xe của mình trong một thời gian nhưng lúc chúng tôi nói, “Chính là nó!” thì nó đã xuất hiện. Cái liêm chính là lời nói của chúng ta!

Sống hay chết do quyền của lưỡi, ai yêu mến nó sẽ hưởng hoa lợi của nó.

Châm Ngôn 18:21

DÂY LÀ LỰA CHỌN CỦA AI?

Có một thời gian dường như hội thánh dạy dỗ rất nhiều về lời công bố đức tin. Tôi đã gặp gỡ nhiều người, có thể bạn cũng có gặp, họ nói một điều gì đó, rồi sau đó che miệng lại và nói, “Mình phải canh chừng lời công bố của mình.” Nghe có vẻ như là một công việc cao quý, tôi đồng ý điều đó sẽ giúp giữ Lời Chúa trong lòng bạn. Tuy nhiên, việc canh giữ lời công bố chẳng liên quan gì đến với cái liêm. Gì cơ? Tôi nghĩ là anh vừa mới nói cái liêm chính là lời nói của chúng ta mà. Vâng, tôi đã nói như thế, nhưng việc bạn thành thực công thức – nói những gì mình tin – tự thân nó không phải là chìa khóa.

Quả thật, Ta nói với các ngươi, ai nói với núi này rằng, ‘Hãy tự nhắc lên và quăng mình xuống biển,’ mà trong lòng không nghi ngờ chi hết, nhưng tin quyết những gì mình nói sẽ xảy ra, nó sẽ xảy ra cho người ấy.

Mác 11:23

Cái liêm trong Mác 4 là lời nói của bạn. Trước khi Mác chương 4 nói về cái liêm, đoạn này đã nói về sự công bố đức tin và cách để có đức tin. Mác nói khi hạt giống chín mùi thì bạn lấy liêm gặt vì mùa gặt đã đến. Mùa gặt đã đến vì bạn có đức tin, đồng ý với thiên đàng ở trong lòng. Câu trước đó ở trong Mác 11 có nguyên tắc tương tự. Lòng bạn tin Lời Chúa, sau đó bạn công bố và khai phóng thẩm quyền của thiên đàng. Hãy để ý cụm từ, “Nhưng tin quyết những gì mình nói sẽ xảy ra.” Đây chính là sự thử thách đức tin; bạn có tin điều mình đang nói hay không. Chỉ nói ra và công bố Lời Đức Chúa Trời tự thân nó không phải là đức tin. Nếu lòng bạn không đồng ý với thiên đàng, bạn có thể công bố cho đến khi «tím da mềm thịt» nhưng chẳng có chuyện gì xảy ra đâu. Vậy thì phải canh giữ lời công bố hay tẩm lòng là gì?

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

Người tốt do tích lũy điều tốt trong lòng mà lộ ra điều tốt, người xấu do tích lũy điều xấu trong lòng mà lộ ra điều xấu, vì do sự đầy đầy trong lòng mà miệng nói ra.

Luca 6:45

Cẩn thận giữ cái tâm của con là việc quan trọng hơn cả, vì các nguồn sự sống đều từ nó mà ra. Hãy bỏ khỏi miệng con những lời điều ngoa gian dối, hãy quăng khỏi môi con những lời dối trá lọc lừa.

Châm Ngôn 4:23-24

Chúng ta có thể thấy rõ những gì chúng ta nói xuất phát từ tấm lòng và những gì tấm lòng chúng ta tin. Bằng cách làm theo tiến trình trong Mác 4, chúng ta biết cách thay đổi điều lòng chúng ta tin và khiến nó khép kín với thiên đàng và ở trong đức tin. Rồi sau khi chúng ta được thuyết phục hoàn toàn thì chúng ta tra liêm vào, qua lời nói và hành động của chúng ta. Bạn hiểu chưa? Tốt, chúng ta sẽ tiếp tục.

Khi chúng ta tiếp tục bàn về đức tin, tôi muốn đưa ra một câu hỏi và bạn phải trả lời được.

Làm Sao Tôi Biết Là Mình Thật Sự Ở Trong Đức Tin?

Đó là một câu hỏi hay và bạn phải biết vì chúng ta không thể cầu nguyện lời cầu nguyện đức tin nếu trước hết chúng ta không ở trong đức tin. Có nhiều cách để biết liệu bạn có ở trong đức tin hay không, có nhiều sự bày tỏ mà bạn cần biết và tìm kiếm. Khi không ở trong đức tin, bạn có thể đưa ra nhiều quyết định tồi tệ do sợ hãi. Những quyết định đưa ra

DÂY LÀ LỰA CHỌN CỦA AI?

do sợ hãi sẽ luôn trói buộc bạn trong sự rủa sả của thế gian này và sẽ khiến bạn lỡ mất những điều Chúa muốn cho bạn. Vậy thì chúng cớ của việc ở trong đức tin là gì? Dấu hiệu đầu tiên rất dễ; bạn có thể xem lại định nghĩa của chúng ta về đức tin và hiểu rằng bạn được hoàn toàn thuyết phục trong lòng chính là một chìa khóa quan trọng. Nhiều lần ta nghĩ mình được thuyết phục, nhưng thật ra ta chỉ đồng ý với Lời Chúa trong tâm trí chứ không phải trong tấm lòng. Bạn cần phải biết được sự khác biệt. Tất nhiên, khi bạn được thuyết phục hoàn toàn thì tâm trí bạn cũng đồng ý với những gì Lời Chúa nói, nhưng cũng có một sự biêt chắc, một niềm tin quyết định đến bình an và sự mong đợi.

Đức tin là bảo đảm chắc chắn cho những gì chúng ta hy vọng và bằng chứng cho những gì không thấy được.

Hê-bo-rơ 11:1

Nếu bạn có chứng cớ là bạn có điều gì đó thì bạn vẫn cần được tái đảm bảo là bạn đã có nó chưa? Tất nhiên là không. Khi bạn ở trong đức tin bạn biết bạn có đức tin và sự tin quyết rằng bạn có những gì Lời Chúa nói, dù bạn chưa nhìn thấy nó. Nhiều người nói thế này: “Tôi biết rằng tôi biết là tôi biết là tôi biết tôi có nó.” Sự biết này đến từ trong lòng chứ không phải từ những gì hoàn cảnh nói với bạn. Nó ở trong con người tâm linh hay tấm lòng của bạn.

Không còn sợ hãi, không còn những ý tưởng nghi ngờ tấn công tới tấp tâm trí của bạn, bạn biết nó đã được thực hiện.

Một khía cạnh khác của việc ở trong đức tin là sự vui mừng và mong đợi. Câu trả lời của bạn nằm ở đây. Bạn có câu trả lời! Đức tin còn hơn là cảm giác bình an hãy tin quyết, dù bạn sẽ có những yếu tố đó. Bạn cũng phải có khả năng bảo vệ địa vị thuộc linh của mình. Khi tôi nói điều đó,

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

bạn hãy nghĩ về một phòng xử án và bạn là luật sư đang đối chất với nhân chứng. Tại sao bạn tin những gì bạn tin về hoàn cảnh của mình? Bạn sẽ bảo vệ địa vị của mình như thế nào? Chỉ có một câu trả lời, là Lời Đức Chúa Trời.

ĐỨC TIN LÀ BẢO ĐẢM CHẮC CHẮN CHO NHỮNG GÌ CHÚNG TA HY VỌNG VÀ BẰNG CHỨNG CHO NHỮNG GÌ KHÔNG THẤY ĐƯỢC.

Ví dụ, nếu ai đó đến nhà bạn và nói, “Này, hãy đi ra khỏi nhà của tôi,” bạn có nói, “Ồ, xin lỗi nhé; hãy cho chúng tôi một ngày và chúng tôi sẽ dọn ra?” Không, bạn sẽ không nói thế; chắc chắn là bạn sẽ cười. Nếu người đó nói, “Không, đây là nhà tôi, hãy đi ra hoặc tôi sẽ gặp anh ở tòa,” thì bạn sẽ trả lời, “Tôi rất vui mừng gặp anh tại tòa!” Khi nghe xong bạn

bình tĩnh trình bày chứng cứ của mình cho quan tòa. Quan tòa xem xét, bắt người kia vì tội quấy rối và buộc anh ta trả hết lệ phí xử án. Sự tự tin của bạn được thiết lập không phải trên cảm giác và cảm xúc của bạn, nhưng trên luật pháp và sự thật rằng bạn là người sở hữu hợp pháp căn nhà.

Khi nói đến việc ở trong đức tin, tôi thấy nhiều lúc người ta không hiểu đức tin là gì và họ dễ dàng lẩn lộn giữa việc đặt niềm tin vào các hành động của họ thay vì vào nguồn của đức tin duy nhất là Lời Đức Chúa Trời. Rất dễ lẩn lộn hành động hay công thức của việc hành động trên Lời Chúa với quyền năng thật của Vương Quốc, điều đó đến từ tấm lòng hoàn toàn được thuyết phục. Ví dụ, nếu bạn gieo tiền vào Vương Quốc của Đức Chúa Trời, và tôi hỏi bạn tại sao bạn tin mình sẽ nhận lại sau khi dâng hiến, thì bạn không nên trả lời thế này, “Bởi vì ngày đó tháng đó tôi đã dâng một số tiền.” Sự công bố đó chỉ được nhìn thấy qua hành động của bạn, tức là công thức nhưng không có sự đảm bảo. Sự đảm bảo của bạn chỉ có thể đến từ Lời Chúa.

Tôi không thể đếm được bao nhiêu người tôi đã cầu nguyện cho họ khi được hỏi họ có tin là họ sẽ nhận khi tôi cầu nguyện thì họ chỉ nhìn chằm chằm tôi mà không có câu trả lời. Khi tôi hỏi, tôi mong muốn nhìn thấy đức tin của họ, sự đồng ý của họ với thiên đàng. Tôi muốn nghe họ nói, “Tôi biết sẽ nhận được vì Đức Chúa Trời đã hứa với tôi trong sách...câu...rằng nó là của tôi.” Nếu họ không thể cho tôi một câu Kinh Thánh có nghĩa họ không được neo chắc chắn và không biết thuyền của mình đang đi về đâu.

Hãy nhớ, đức tin chỉ có thể tồn tại nếu bạn biết ý muốn của Đức Chúa Trời. Tại sao? Bởi vì đức tin chỉ có thể tồn tại khi lòng bạn đồng ý với ý muốn của Đức Chúa Trời. Tôi tin nhiều người nghĩ họ có đức tin nhưng thực tế thì không. Tâm trí họ đồng ý Lời Đức Chúa Trời là thật hữu và tốt lành, nhưng họ chỉ có đức tin khi lòng họ được thuyết phục. Đối với nhiều người tâm trí của họ đồng ý với Lời Chúa, nhưng lòng họ không được vững lập.

Đây là một minh họa rõ ràng về điều tôi đang nói, tôi tin nó sẽ cho thấy nhiều người không có đức tin dù họ nghĩ là họ có. Nếu tôi nói với bạn gần đây tôi phát hiện ra bầu trời không có màu xanh dương giống như người ta nói, nhưng màu xanh dương theo như họ gọi thực chất là màu vàng, thì chuyện gì xảy ra? Nói cách khác, tôi nói với bạn cả cuộc đời chúng ta đã được dạy dỗ sai về màu sắc và màu xanh dương đó không phải xanh dương mà là màu vàng. Bạn sẽ làm gì? Bạn có giật mình, sốc và vội vàng lấy di động gọi điện cho giáo viên lớp một của mình và la hét họ, cáo buộc họ đã làm hỏng cuộc đời bạn, dạy dỗ sai trật về màu sắc không? Tôi không nghĩ như vậy. Không có phản ứng sợ hãi nào về cảm xúc, cũng không có băn khoăn nào. Bạn chỉ biết tôi là kẻ ngốc nghếch, bạn bỏ qua lời nhận xét đó, coi nó là phi lý và tiếp tục công việc của mình? Tại sao? Bởi vì bạn hoàn toàn được thuyết phục xanh dương là xanh dương.

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

Hãy so sánh ví dụ của tôi với phần thảo luận đức tin. Điều gì xảy ra nếu bạn hoàn toàn được thuyết phục về những gì Chúa nói về sự chữa lành, và bác sĩ nói là bạn sẽ chết vì ung thư? Bạn sẽ nhìn bác sĩ đó và nghĩ ông ta là người không hiểu vấn đề vì bạn biết chuyện đó không đòi hỏi nào xảy ra. Tại sao? Vì bạn hoàn toàn được thuyết phục về sự cung ứng chữa lành mà Chúa Giê-su đã trả giá. Bạn có thấy không? Tất nhiên nhiều người cầu nguyện, nhưng khi xem xét, tôi thấy đó không phải lời cầu nguyện đức tin nhưng là lời cầu nguyện hy vọng, họ không biết chắc kết quả. Thưa độc giả, đây là lý do rất quan trọng tại sao chúng ta cần xây dựng bản thân bằng Lời Chúa. Chúng ta cần biết ý muốn của Chúa là gì để chúng ta tin quyết điều Ngài nói, và chúng ta cũng có thể khước từ những điều không phải là ý muốn Ngài. Tôi nêu cho bạn một ví dụ từ chính cuộc đời của mình, nó minh họa cho việc nuôi dưỡng bằng những lời Chúa Chúa phán đời sống là quan trọng như thế nào.

Lúc đó tôi rất mệt mỏi, vì là chủ doanh nghiệp tôi đã trải qua mấy tuần đầy khó khăn (điều này xảy ra trước khi tôi làm mục sư của hội thánh). Lịch làm việc của tôi dày đặc vì những cuộc gọi bán hàng và áp lực tài chính vì sống nhờ tiền hoa hồng. Tôi tới gặp nha sỹ để được trám răng định kỳ. Mọi thứ đều bình thường cho đến khi nha sỹ tiêm Novocaine. Khi ông đẩy kim tiêm vào, tôi bất ngờ rung lên, sau đó cầm của tôi lập tức tê cứng, khác với việc bị tê cứng từ từ. Tôi ngạc nhiên và nói cho nha sỹ những gì đã xảy ra. Anh ta nói, “Tôi nghĩ là dây trúng dây thần kinh rồi.” Tôi nhanh chóng hỏi, “Điều đó có bình thường không?” Anh ta nói những lời này, “Thường nó sẽ lành.” Gì cơ? Mình có nghe chính xác không? “Bác sỹ, thường nói nó sẽ lành là sao?” Anh ta nói, “Khoảng 80 – 85 phần trăm nó sẽ lành hoàn toàn mà không có tác dụng tiêu cực lâu dài.”

Gì cơ chứ? Sự hãi thình lình nổi lên trong tôi. Giờ thì

sao? Nó sẽ lành ư? Những suy nghĩ sợ hãi bắt đầu đầy ắp tâm trí tôi. Sau khi tới gặp bác sĩ, mặt tôi vẫn bị tê cứng, không giống một cuộc hẹn bình thường với nha sỹ vì sự tê cứng thường từ từ tan đi. Tôi đang đến gặp một khách hàng sau cuộc hẹn với bác sĩ một tiếng, nên tôi có rất nhiều thời gian suy nghĩ về điều vừa xảy ra nhưng từ lúc đó cho tới cuộc hẹn tôi thật sự đau đớn, không phải đau đớn thể xác nhưng đau vì thiếu sự bình an và nỗi sợ hãi đang quay cuồng trong tâm trí tôi.

Trở về nhà sau cuộc hẹn cuối ngày, tôi đã dừng tại nhà của một người bạn. Mặt tôi vẫn còn tê cứng, tôi đang tìm kiếm sự tái đảm bảo từ một ai đó rằng sự tê cứng đó sẽ lành. Hãy để ý lỗi của tôi: Tôi đã không nương nhờ Lời Chúa mà lại nương nhờ một con người, thậm chí họ không phải là một tín hữu mạnh mẽ theo như tôi tự tin. Tôi nói với người đó những gì đã xảy ra và tôi chờ họ trả lời, “Gary, đó chỉ là chuyện nhỏ thôi, nó sẽ lành!” Nhưng đây là điều tôi nghe, “Ô không, điều đó cũng xảy ra với một người bạn của tôi, mặt họ không bao giờ được lành; từ đó mặt họ bị liệt luôn.” Tôi không tin nổi những điều mình nghe. Sự sợ hãi trong tâm trí tôi bây giờ đã quá tải. Tôi hành động như thể là nó sẽ ổn, và tôi cảm ơn anh ta vì thời gian của anh. Trong sự thất vọng, tôi lại nghe qua nhà của một người bạn khác và hỏi tương tự, tôi sốc khi nghe họ trả lời, “Ôi không, chuyện này đã xảy ra với một người bạn của tôi, mặt họ không bao giờ được chữa lành; giờ mặt họ vẫn còn bị liệt đó.”

Sau khi đi mấy người này, tôi đã bị rối trí vô cùng. Tôi biết (trong tâm trí là Đức Chúa Trời chữa lành), nhưng không thể thoát ra khỏi nỗi sợ hãi đó. Lòng tôi hoàn toàn không được thuyết phục. Đêm đó tôi ở trong sự đau đớn. Tâm trí tôi đầy dẫy sợ hãi, mặt tôi thì vẫn tê cứng như lúc ở tại văn phòng của nha sỹ. Khi cố gắng đi ngủ, tôi bắt đầu cảm thấy hơi đau bên dưới tai bên phải. Phải chăng là nó ư? Một

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

hay hai năm trước đó cha tôi đã chiến đấu với bệnh liệt mặt, và ông đã nói cho tôi biết căn bệnh đó bắt đầu lúc ông cảm thấy hơi đau dưới lỗ tai. Bệnh liệt mặt xảy ra khi dây thần kinh kiểm soát các cơ mặt, các dây thần kinh này đi qua một cái lỗ nhỏ trong xương nằm ngay dưới lỗ tai, bị chèn ép do tình trạng viêm sưng gây ra.

Khi tôi nằm đó và cố gắng ngủ, tôi nghe những chữ này cứ đi qua tâm trí của tôi, “Ngươi sẽ bị chứng liệt mặt giống như cha ngươi.” Khi thức dậy buổi sáng, tôi hoàn toàn bị chứng liệt mặt! Bây giờ không chỉ có cái cầm bị tê cứng, nhưng toàn bộ phía mặt phải của tôi cũng bị tê, tôi không thể nhắm mắt hay ngậm miệng lại. Tôi hoàn toàn bị bối rối.

Tôi tới gặp một bác sĩ địa phương để xác định các nghi ngờ của mình. Sau khi kiểm tra, ông nhìn tôi và nói tôi đã hoàn toàn bị chứng liệt mặt. Sau đó tôi nói, “Điều gì xảy ra tiếp theo?” Ông nói, khoảng 80 – 85 trường hợp thế này sẽ được lành mà không để lại chứng tê liệt lâu dài.” “Có thật sự là ông đã nói những gì tôi nghĩ là ông đã nói không?”

Tới lúc đó, tôi biết mình gặp rắc rối. Tôi biết là ma quỷ sẽ không dừng lại ở đó, tôi không muốn nhìn thấy điều gì xảy ra tiếp theo. Tôi biết đủ về trận chiến thuộc linh để nhận thấy mình đang đi sai hướng. Hãy nhớ, điều này xảy ra nhiều năm trước khi tôi biết nhiều về những lẽ thật thuộc linh. Nhưng tôi biết đủ để nhận thấy mình phải giải quyết chuyện này theo thuộc linh nếu muốn đánh bại ma quỷ. Tôi cũng nhận thấy đây là một cái bẫy của ma quỷ nhằm khiến tôi ngạc nhiên khi tôi mệt mỏi và không nghĩ sẽ có rắc rối đến.

Lúc này tôi biết hy vọng duy nhất của mình là Lời Chúa. Tự thân tôi hoàn toàn không có khả năng để chặn đứng nỗi sợ hãi đang làm khổ sở tâm trí tôi. Nên tôi đã viết các câu Kinh Thánh nói về sự chữa lành trên những tờ giấy nhỏ và

DÂY LÀ LỰA CHỌN CỦA AI?

dán nó khắp nhà. Tôi ăn năn trước Chúa và bắt đầu tiến trình phát triển đức tin trong lòng. Tôi biết mình phải gieo Lời Chúa trong lòng để đức tin phát triển, thế là tôi suy gẫm Lời Chúa suốt cả ngày.

Lúc đầu không có chuyện gì xảy ra. Mặt tôi vẫn tê, và tôi liên tục chống lại linh sơ hãi. Sau khoảng một tuần, khuôn mặt tôi vẫn không có sự thay đổi, nhưng có điều gì đó xảy ra! Giống như tiến trình câu Kinh Thánh trong Mác 4:26 dạy, khi tôi gieo Lời Chúa trong lòng thì đức tin bắt đầu được hình thành, trước hết là mầm, tới thân cây, trổ hoa rồi sau đó là kết hạt.

Xuyên suốt toàn bộ quá trình này đã có sự bất đồng vì thế không có đức tin. Tuy nhiên, dù tôi không thấy sự thay đổi hay không biết tiến trình này hoạt động như thế nào, nhưng theo như câu Kinh Thánh trong Mác 4 thì thật sự mọi thứ đang thay đổi. Sự thay đổi mà tôi đang nói chưa được bày tỏ trong thế giới tự nhiên, nhưng sự thay đổi đang xuất hiện trong lòng tôi. Nếu chúng ta nắm chắc Lời Chúa, thì Lời Chúa sẽ từ từ thay đổi hệ thống niềm tin trong lòng chúng ta, từ chõ vô tín đến chõ tự nó đồng ý với thiên đàng. Nên trong trường hợp này, tôi đã nắm chắc Lời Chúa, biết đó là câu trả lời duy nhất của mình.

Thình lình một ngày nọ khi tôi đi khắp nhà thấy các miếng giấy nhỏ ghi những câu Kinh Thánh về sự chữa lành dán đầy nhà, tôi tình cờ chăm chú nhìn một miếng giấy mà tôi đã thấy hàng trăm lần. Nhưng lần này khi tôi nhìn nó thình lình sự xúc động đến trên tôi, sợ hãi lập tức biến mất và tôi biết mình được chữa lành. Vâng, mặt tôi vẫn còn tê, không có sự thay đổi gì, nhưng tôi biết mình được chữa lành. Trong vòng vài tiếng giờ, mặt tôi hoàn toàn bình thường trở lại, tất cả những sự tê cứng đã biến mất. Ngợi khen Chúa, Lời Ngài thật linh nghiệm.

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

Dù đời sống thuộc linh của tôi lúc đó rất yếu đuối do tôi bỏ bê và bận rộn, cuối cùng tôi cũng nhận ra lỗi lầm và ăn năn sự ngu dại của mình. Điều này diễn ra trước khi tôi học biết cách mà đức tin hoạt động nên không có nhiều kinh nghiệm trong lĩnh vực này. Tôi nhìn lại những gì mình đã làm; việc hỏi người khác về tương lai của mình trong lúc gặp rắc rối thay vì đến thẳng với Lời Đức Chúa Trời là điều ngu dại. Khi tôi hiểu được chuyện xảy ra, tôi trở lại với Lời Chúa với sự tin quyết. Trớ trêu thay, nhiều người không tự tin trong tiến trình này bởi vì họ chưa bao giờ được dạy dỗ đức tin và cách đức tin đến. Vì họ không biết tiến trình này nên khi chịu áp lực, họ bỏ qua Lời Chúa, nghĩ rằng nó không hiệu quả.

Hiểu Biết Sự Đáp Trả Của Satan

Christine đến với hội thánh của chúng tôi lúc cô không biết nhiều về Đức Chúa Trời. Cô được tái sinh trong một buổi nhóm sáng thứ Bảy, cuộc đời cô đã thay đổi hoàn toàn. Trong hội thánh chúng tôi có một lớp học về Vương Quốc. Một trong những lĩnh vực chúng tôi nói và dạy dỗ là quyền hợp pháp để nhận sự chữa lành. Nhiều năm Christine gặp khó khăn trong việc nghe. Cô đã đeo thiết bị trợ thính trong 40 năm và đã mất hơn 50% khả năng nghe. Mẹ cô bị điếc, và anh trai cô cũng chịu đựng đều tương tự, mất khả năng nghe. Khi Christen nghe giảng rằng là tín hữu, cô có quyền hợp pháp để được chữa lành, cô đã rất phấn khởi.

Trong lớp học, vợ tôi đặt tay trên cô và cầu nguyện cho cô nghe được, và lập tức cô có thể nghe rõ ràng. Christine bắt đầu la hét, kêu khóc và ngợi khen Chúa. Khi Drenda, vợ tôi và Christine tới nói cho tôi nghe tin mừng, tôi cảm nhận một sự thôi thúc để cảnh báo cô về sự phản công của Satan. Tôi bảo Drenda hướng dẫn Christine nếu các triệu chứng cũ trở lại thì hãy dặn dĩ nói với nan đề và công bố cô đã được

chữa lành và bảo satan hãy lui ra. Sáng hôm sau sự thử thách đến. Thính giác của cô trở lại như tình trạng cũ nên cô đã làm chính xác như chúng tôi nói, “KHÔNG, hỡi satan ta không nhận điều này đâu. Ta được chữa lành và đã được chữa lành trong Danh Chúa Giê-su!” Hai lỗ tai cô lập tức mở ra, và từ đó tai cô luôn mở ra.

Hãy nhớ là satan sẽ phản công và cố gắng chiếm lại lãnh địa. Đừng để nó làm điều đó. Hãy đứng trên Lời Chúa!

Trong chương này, tôi để thời gian nhầm giúp bạn có một hiểu biết nền tảng về đức tin, cách nó hoạt động, làm sao để biết nếu bạn ở trong đức tin và có đức tin từ đâu. Để Vương Quốc của Đức Chúa Trời hiệu quả trong đời sống bạn thì bạn phải biết điều này. Hãy nhớ, Chúa Giê-su nói với người đàn bà, “Đức tin con đã chữa lành con.” Với bạn cũng sẽ như thế: Đức tin của bạn, lòng bạn hoàn toàn được thuyết phục về những gì thiên đàng nói và hành động “tra liềng” vào để gặt hái sẽ là câu trả lời của bạn cho bất cứ nan đề hay nhu cầu nào bạn đối diện trong cuộc sống.

CHƯƠNG 6

PHƯỚC HẠNH CỦA CHÚA

Tôi đang ngồi tại một nhà hàng cùng với vợ và một diễn giả khách mời. Lúc đó khoảng 10:00 tối, chúng tôi vừa kết thúc một buổi nhóm tối đầy quyền năng. Phục vụ bàn tới hỏi chúng tôi chọn món và chúng tôi bắt đầu nói chuyện. Vị khách diễn giả của tôi bắt đầu nói với anh ta là buổi nhóm thật tuyệt vời và nói về hội thánh chúng tôi. Sau đó cô nói, “Anh thích đi săn không?” Anh ta nói thích đi săn. Vị khách diễn giả luôn thấy hồi hộp về những câu chuyện đi săn của tôi, tôi đã đưa cho cô cuốn sách *Faith Hunt* của mình vào tối hôm đó để cô đem về nhà cho một người bạn. Tôi cầm theo cuốn sách mà tôi sẽ đưa cho cô cầm về nhà, tôi để nó bên cạnh tôi dưới sàn nhà.

Sau đó bồi bàn cứ liên tục nói về việc anh ta đi săn nhưng không bao giờ bắt được một con nai. Tôi và vị khách mời bắt đầu giải thích cách Vương Quốc của Đức Chúa Trời hoạt động, và anh ta có thể mong đợi nhận được con nai mỗi lần anh đi săn. Anh ta thật sự không biết phải suy nghĩ thế nào về chúng tôi. Tôi nhớ cuốn sách mình có cầm theo và đề nghị đưa nó cho anh ta. Tôi nói với vị khách là sẽ đưa cho cô một cuốn sách khác và cô đã đồng ý. Bồi bàn cảm ơn tôi và hứa là sẽ xem cuốn sách, nhưng tôi nghĩ chắc chắn đó sẽ là lần cuối tôi gặp anh ta nhưng không phải vậy.

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

Một năm sau, cung vị khách diễn giả đó đã đến hội thánh, cô nói cô thích nhà hàng chúng tôi đã tới năm trước và hỏi chúng tôi đến đó ăn được không. Chúng tôi đi tới đó. Khi ngồi xuống, chúng tôi ngạc nhiên vì người phục vụ chúng tôi cũng là bồi bàn phục vụ chúng tôi năm trước. Khi anh ta đến, anh ta nhìn chúng tôi và nói, “Anh chị đã ở đây một năm trước và chúng ta đã nói về việc săn nai.” Chúng tôi nói, “Vâng, chúng tôi còn nhớ.” Anh ta nói, “Tôi đã đọc cuốn sách anh đưa, và làm theo những gì sách nói. Năm ngoái tôi bắt được hai con nai và năm nay cũng mong bắt được con nai nữa.” Chúng tôi rất vui khi nghe câu chuyện của anh ta, nhưng chúng tôi không ngạc nhiên. Vương Quốc luôn hiệu quả.

Tôi đang tổ chức một buổi nhóm cho khoảng 25 mục sư, giải thích Vương Quốc của Đức Chúa Trời và cách nó hoạt động. Đó là một buổi nhóm tuyệt vời. Khi tôi chuẩn bị rời khỏi phòng nhóm và nhân sự của tôi đang dọn dẹp, thì có một mục sư trở lại trong phòng nhóm. Anh ta cùng với vợ tới gặp vợ tôi và hỏi họ có thể nói chuyện với chúng tôi được không. Mục sư đó bắt đầu nói với chúng tôi căn nhà của anh ta sắp sửa bị tịch thu vào cuối tuần đó nếu anh ta không có 6.900 đô la. Anh ta giải thích là mình không có tiền ngoại trừ 100 đô la anh ta đang cầm trên tay. Anh ta nói, “Đây là tất cả những gì tôi có, nhưng tôi muốn gieo nó giống như anh dạy tôi nay, và muốn vợ chồng anh cùng hiệp một với chúng tôi vì số tiền chúng tôi cần trong tuần này.” Tất cả chúng tôi nắm tay, cầu nguyện và cảm tạ Chúa vì số tiền đó.

Khoảng một tháng sau, tôi thấy vị mục sư này trong một sự kiện khác, anh ta hồi hộp chạy đến chỗ tôi. Anh nói, “Tôi phải nói cho anh những gì đã xảy ra, lúc trước khi chúng ta nói chuyện, tôi đã không nói cho anh biết điều này, vợ tôi và tôi có một công việc kinh doanh áo thun in lụa bán thời gian mà chúng tôi thỉnh thoảng thực hiện trong nhà để xe. Chúng tôi không làm nhiều, nhưng thỉnh thoảng sẽ nhận được đơn

đặt hàng. Sau khi chúng tôi cầu nguyện với anh thì hôm sau chúng tôi đã nhận được vài đơn đặt hàng với tổng số tiền 8.900 đô la. Tuần đó chúng tôi phải làm việc cật lực, vào thứ sáu tuần đó chúng tôi đã có được 6.900 đô la mình cần để giữ lại căn nhà. Cảm ơn anh chị rất nhiều!”

Tôi đang ở trong một hội nghị các mục sư tại North Carolina cùng với khoảng 500 mục sư khác. Tôi không giảng mà chỉ tham dự. Có một người đến với tôi và nói, “Tôi cần nói chuyện với anh.” Anh này là mục sư từ Đức tới, anh ta nói có một câu chuyện thú vị muốn kể cho tôi.

Con trai của anh ta, đang ở tuổi thiếu niên, bằng cách nào đó đã có những đĩa CD bài giảng của tôi. Sau khi nghe cậu quyết định sẽ nhận được một bộ đồ chơi điện tử PlayStation3 bởi đức tin vì cậu không có tiền để mua. Tôi tin là mọi người biết Playstation 3, nếu bạn không biết thì đó là một hệ thống trò chơi trên máy tính. Mục sư đó kể cho tôi biết một ngày nọ cậu đến văn phòng của ông và hỏi liệu ông có thể hiệp một với cậu để nhận được PlayStation 3 hay không. Cậu con trai đã giải thích với cha những gì cậu học được trong các đĩa CD của tôi và thế nào cậu muốn gieo một hạt giống và cầu nguyện với cha cậu liên quan đến chuyện này. Ông mục sư nói với tôi là ông đã không suy nghĩ nhiều về chuyện đó, nhưng với tư cách mục sư của hội thánh ông đã nhận hạt giống (tiền dâng) cho hội thánh, từ cậu con trai này. Ông và con trai mình đã cầu nguyện hiệp một rằng con trai ông đã có bộ đồ chơi PlayStation 3, và họ coi như nhu cầu đã được thực hiện.

Ngày hôm sau một người trong hội thánh của họ đã gọi điện cho mục sư đó và hỏi liệu con trai ông có muốn kiếm thêm tiền vì ông có một dự án ngắn hạn cần được giúp đỡ hay không. Cậu con trai rất vui và cậu kiếm đủ tiền qua dự án kéo dài hai ngày để mua PlayStation 3.

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

Điều này thu hút sự chú ý của cậu, mục sư nói vài tuần sau cậu đã trở lại văn phòng của ông và hỏi liệu ông có thể hiệp một với nó để xin một việc khác hay không. Mục sư kể là ông đã nói, “Chắc chắn rồi,” nhưng ông hơi ngạc nhiên khi cậu con trai hỏi liệu ông có thể hiệp một với nó để Chúa cho nó cơ bắp nảy nở hơn hay không. Ông nói mình không biết phải trả lời con trai thế nào về chuyện đó nhưng cuối cùng ông nói với con mình là nó cần phải thực hiện phần của mình khi cầu xin Chúa ban cho cơ bắp, ông sẽ đồng ý với nó chừng nào cậu hiểu được điều đó. Cậu đã đồng ý. Một lần nữa cậu đã gieo để có cơ bắp nảy nở hơn, và họ đã hiệp một cầu nguyện vì chuyện này.

Ngày hôm sau một chiếc xe hơi đậu tại lối đi xe của gia đình mục sư. Đó là một gia đình trong hội thánh. Khi ông đi ra nói chuyện với họ, họ nói họ đang dọn dẹp nhà để xe và họ có một bộ tạ, họ nghĩ có thể con trai mục sư sẽ muốn có bộ này. Còn không thì chắc ít ra mục sư biết ai đó trong hội thánh thích nó. Mục sư kể cho tôi biết là không một ai biết con trai ông muốn có cơ bắp và họ chỉ mới cầu nguyện cho chuyện này vào đêm hôm trước. Mục sư nói ông rất ngỡ ngàng! Ông đi vào nhà và nói với con trai, “Những cái đĩa CD đó ở đâu vậy con?”

Những mẫu câu chuyện này rất thường thấy. Lúc nào tôi cũng nghe và tôi muốn nó cũng xảy ra thường trong cuộc đời bạn. Cho đến giờ chúng ta đã thiết lập và thảo luận vài khía cạnh chính về cách các luật lệ của Vương Quốc Chúa hoạt động, và thể nào việc cần phải có sự hiệp một hay đức tin để thiêng đàng có tính hợp pháp hay quyền hạn trong lĩnh vực thế gian. Bây giờ chúng ta đi sâu hơn một chút về cách các luật lệ Vương Quốc này có thể giúp chúng ta trong các nhu cầu tài chính.

PHƯỚC HẠNH CỦA CHÚA

Phước hạnh của CHÚA làm ta nên giàu có; Ngài chặng thêm nỗi phiền muộn gì vào.

Châm Ngôn 10:22

Lần đầu khi nhìn thấy câu này tôi nghĩ, “Câu này nói vậy nhưng chắc không phải vậy nhỉ?” Nhưng tôi thấy nó nói vậy và quả thật như vậy! Để hiểu những gì câu này nói thì chúng ta cần nhìn lại lúc ban đầu khi con người mới được tạo dựng.

Nhưng có người đã làm chứng ở đâu đó rằng,

“Con người là gì mà Ngài nhớ đến nó? Con của loài người là chi mà Ngài quan tâm đến nó? Ngài đã làm cho nó thấp hơn các thiên sứ một ít; Ngài đội cho nó vinh hiển và tôn trọng. Ngài khiến muôn vật phục dưới chân nó.”

Hê-bo-ro 2:6-8

Chúng ta đã đọc phân đoạn này, nhưng bây giờ nó rất quan trọng cho phần thảo luận của chúng ta. Chúng ta ôn lại, khi con người được tạo dựng thì mọi sự dưới đất này đều ở dưới sự cai trị của con người. Không có điều gì không đầu phục con người. Con người cai trị vương quốc thế gian từ địa vị thầm quyền được giao cho họ, họ mặc lấy mao triều của quyền cai trị mà họ đại diện. Họ mặc lấy sự xức dầu của thầm quyền đó và nhờ địa vị thầm quyền họ được ban cho nên họ được tôn trọng. Satan, kẻ nổi loạn

**PHƯỚC HẠNH CỦA
CHÚA LÀM TA NÊN
GIÀU CÓ;
NGÀI CHẶNG THÊM
NỖI PHIỀN MUỘN GI
VÀO.**

CHÂM NGÔN 10:22

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

chống lại Đức Chúa Trời, đã bị đuổi xuống thế gian trước khi A-dam xuất hiện. Satan khinh thường con người vì nó thấy mình bị con người, mặc lấy thẩm quyền của Đức Chúa Trời, cai trị. Bây giờ satan phải đầu phục tạo vật này, mà xét về tự nhiên, thể lý và tạo vật thì họ yếu đuối hơn nó rất nhiều. Tuy nhiên, về mặt thuộc linh thì mỗi lời mà A-dam nói ra đều có thẩm quyền giống như chính Đức Chúa Trời phán. A-dam, con trai của Đức Chúa Trời, đã cai trị trên quả đất từ địa vị thẩm quyền tuyệt vời và cao cả.

Nên satan ghét con người và tham muốn thẩm quyền con người có được trên quả đất. Câu trả lời duy nhất của nó là bằng cách nào đó chiếm lấy của con người mao triều thiên và địa vị mà con người nắm giữ. Chỉ có một nan đề nhỏ. Satan không có quyền lực để chiếm mao triều thiên từ A-dam; hy vọng duy nhất của nó là lừa dối A-dam để tự ông cởi bỏ vương miện. Bằng cách thuyết phục É-va rằng Chúa không đáng tin cậy và cuộc sống còn nhiều điều, chứ không chỉ những gì mà Chúa cho biết, A-dam và É-va chọn tin satan thay vì tin Chúa và họ đã phạm tội phản lại Đức Chúa Trời. Cuối cùng A-dam và É-va đã mất địa vị thẩm quyền hợp pháp trong Vương Quốc của Đức Chúa Trời, và satan trở thành thần của thế gian này giống như ta thấy Phao-lô nói về nó trong 2 Cô-rinh-tô.

Vì thần của đời này đã làm mù tâm trí những kẻ không tin để họ không trông thấy ánh sáng của Tin Mừng đang tỏa rạng vinh quang của Đấng Christ, là hình ảnh của Đức Chúa Trời.

2 Cô-rinh-tô 4:4

Trước khi A-dam nổi loạn, ông đã hưởng các lợi ích của việc làm con. Tất cả những gì Đức Chúa Trời có là để ông vui hưởng, ông chưa bao giờ nếm trải một ngày thiến và

PHƯỚC HẠNH CỦA CHÚA

nghĩ đến sợ hãi bất cứ một ngày nào trong cuộc đời. Mọi thứ ông cần để sống trên quả đất đã được đặt để trên đất trước khi ông được tạo dựng.

Nếu chúng ta suy gẫm lại sáu ngày sáng tạo trong sách Sáng Thế, ta thấy con người được tạo dựng vào cuối ngày thứ sáu của sự sáng tạo, phần cuối trong kế hoạch sáng tạo của Chúa được sắp đặt. Định mệnh của con người là sống vào ngày thứ Bảy, ngày mà Chúa tuyên bố là ngày nghỉ ngơi. Không phải vì Chúa mệt mỏi nhưng vì Ngài đã hoàn thành công việc và mọi thứ đã hoàn tất. Hãy suy nghĩ một lát về những gì Chúa đã hoàn thành và kế hoạch tuyệt vời Ngài dành cho con người. Nhưng thật đáng buồn A-dam đã cho hết satan, và khi làm thế ông đã mất đi địa vị hợp pháp trong Vương Quốc Chúa.

Khi Đức Chúa Trời đến với ông sau khi ông quyết định không vâng lời, Chúa đã nói với ông:

Nén đất sẽ vì ngươi bị nguyên rủa; Suốt đời ngươi, ngươi phải làm lụng vất vả mới có ăn. Gai góc và bụi gai sẽ mọc lên cho ngươi; Người sẽ ăn hoa màu của ruộng đồng. Người phải đổ mồ hôi trán mới có corm bánh để ăn, cho đến khi ngươi trở về cùng bụi đất, vì ngươi đã ra từ bụi đất; Người là cát bụi, nên ngươi sẽ trở về cùng cát bụi."

Sáng Thế 3:17b-19

Điều đầu tiên tôi muốn bạn nhìn thấy là Đức Chúa Trời không rửa sả thế gian, mà do A-dam gây ra. Ông có quyền kiểm soát hoàn toàn trên quả đất. Ông là người chăm sóc nó. A-dam, người có quyền cai trị hoàn toàn và tuyệt đối trên thế gian, đã phạm tội phản nghịch lại quyền cai trị của Đức Chúa Trời, xét về bản chất, ông loại bỏ Đức Chúa Trời.

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

Quyết định này gây ra hậu quả nghiêm trọng không chỉ trên A-đam mà trên toàn bộ thế gian và mỗi người nam, người nữ sống trên đất từ ngày đó trở đi. Dù ông vẫn giữ lại quyền hạn của mình trên lĩnh vực thế gian mà Chúa ban cho ông, nhưng giờ ông thấy mình không có quyền năng để cai trị xét từ góc độ vương miện, không còn sự hỗ trợ từ chính thể mà ông từng đại diện để giúp ông cai trị. Ông bị tách khỏi sự sống, mà bây giờ là sự chết nắm quyền – một khái niệm xa lạ đối với A-đam.

Đức Chúa Trời đã đổi chất A-đam về những gì ông đã làm và nói với ông do tội lỗi nêu ông đã mất địa vị hợp pháp trong chính thể của Đức Chúa Trời. Và bởi cớ ông là đại diện của chính thể đó ở trên đất nên thiên đàng đã mất đi đại diện hợp pháp, vì qua đại diện đó mà thiên đàng mới có quyền hạn trên lĩnh vực thế gian, đó là điều thứ nhất. Thứ hai, trái đất bây giờ đã bị ảnh hưởng và không còn sản sinh ra sự cung ứng như trong vườn Ê-đen trước đây. Giờ A-đam phải làm việc cực nhọc, đổ mồ hôi thì quả đất mới sinh ra những điều ông cần để tồn tại. Chông gai và tật lê chiếm lấy những cánh đồng và cuộc sống trở nên khó khăn; suy nghĩ sống sót trở thành một lối sống.

Tôi gọi đây là lối sống cực nhọc và suy nghĩ sống cho qua ngày, bị vây bẩn bởi mùi sợ hãi và sự chết. Nó đè nặng trên mỗi con người đến sau A-đam, tức là hệ thống bị rửa sả của quả đất. Đó là nơi tôi và bạn lớn lên, một hệ thống tồn tại tất cả chúng ta đều biết rõ. Đa-vít gọi đó là trũng bóng chết trong Thi Thiên 23.

Tật vậy, dù khi con đi qua thung lũng rợp bóng tử thiền, con sẽ chẳng sợ tai họa nào, vì Ngài ở với con.

Thi Thiên 23:4

Đó là một vương quốc nơi nỗi sợ chết thầm vào không khí. Ngoài ra còn có một hậu quả tiêu cực khác. Con người mất mối quan hệ với Đức Chúa Trời vì thế họ không biết bản thân mình – không còn nhìn thấy mục đích mình được tạo dựng và lai lịch của mình. Khi con người được tạo dựng, họ được ban cho một mục đích và một công việc. Họ phải cai trị trên quả đất này thay thế Đức Chúa Trời. Nói cách khác, cuộc sống của họ có một nhiệm vụ và mục đích mà Chúa ban cho nhưng bây giờ toàn bộ tâm trí con người chuyển sang việc nghĩ cách để tồn tại. Sự tồn tại trở thành mục đích và nhiệm vụ bắt buộc của họ.

Mỗi quyết định con người đưa ra sẽ được sàng lọc qua sự rửa sả của sự tồn tại này, một là tìm thấy hoặc tích trữ sự cung ứng. Không có sự bình an, mỗi ngày đều đầy sự lao nhọc và mồ hôi. Lối thoát duy nhất khỏi lối sống tồn tại này, cuộc đua của những con chuột như cách gọi của chúng ta ngày nay, là cất trữ đủ sự cung ứng để ta ngừng chạy. Đây là giấc mơ của người nam, người nữ kể từ sự sa ngã của con người. Đây là mục tiêu số một của họ : ngừng chạy.

**TRONG HỆ THỐNG
TỒN TẠI BỊ RỬA SẢ
CỦA TRÁI ĐẤT NÀY,
MỌI NGƯỜI MỆT MỎI
VÌ CỨ PHẢI CHẠY.**

Bất cứ người nào may mắn có thêm sự cung ứng sẽ cất trữ nó rất cẩn mật. Họ nắm chặt lấy nó và rất sợ mất, vì nếu mất họ bị ép buộc phải chạy đua trong sự lao lực và mồ hôi một lần nữa.

Giấc mơ của con người, mục tiêu tồn tại của họ, như tôi đã nói, là tìm đủ sự cung ứng để họ ngừng chạy, như một tên nô lệ của sự hiện sinh nhằm tìm sự yên nghỉ. Tôi muốn đảm bảo bạn hiểu rõ sự thật này: trong hệ thống tồn tại bị rửa sả trên đất này mọi người đều mệt mỏi vì cứ phải chạy.

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

Tôi nhớ một sáng nọ có ngồi với một mục sư. Ông nói ông rất yêu thích chức vụ mỗi buổi sáng lúc thức dậy cho đến khi ông nhớ tình trạng tài chính, nợ nần và thiếu tiền của mình. Ông nói vấn đề tài chính của ông giống như một tấm màn che khuất đời sống của ông và cướp đi tất cả sự vui mừng của những việc ông làm. Tình trạng bất thường này không chỉ có mục sư mới đối diện. Đó là lối sống của đại đa số các gia đình khi họ sống trong nợ nần, có đồng nào xào đồng đó.

Mọi người đều đang tìm một lối thoát mà lối thoát duy nhất là sự giàu có và dư dật. Khi ở dưới hệ thống rủa sả của đất này thì danh tánh của bạn được định nghĩa qua những gì bạn có và số tiền bạn có thể làm ra. Trước tiên, con người cố che đậy sự lõa lồ - mất đi mục đích được tạo dựng, danh tánh của mình và bắt lấy một điều giả mạo. Bây giờ con người cố thay thế sự xức dầu của Chúa, là điều đã từng bao phủ họ bằng vinh hiển chói lòa và bằng của cải. Thứ hai, con người cũng cố gắng thay thế địa vị tôn trọng mà họ được đăng quang để cai trị trong Vương Quốc của Đức Chúa Trời, bằng sự kiêu ngạo của đời và bằng sự cai trị trên người khác. Bây giờ con người chỉ “ăn nuốt” một thứ - tìm và cất trữ của cải. Bây giờ họ có được danh tánh nhờ của cải và quyền lực mà họ thực thi trên người khác đến bao nhiêu. Cấp bậc và địa vị trong xã hội rất quan trọng đối với lòng tự trọng của con người sa ngã.

Hãy suy nghĩ điều đó. Thông thường câu hỏi đầu tiên một người hỏi nơi người khác là gì? “Anh làm gì để kiếm sống?” Tại sao hỏi vậy? Có phải ta thật sự quan tâm không? Không hẳn, nhưng câu hỏi này thiết lập mức độ tôn trọng của chúng ta dành cho người đó. Nói cách khác, chúng ta đang tự hỏi mình, “Người này là ai? Họ nắm địa vị hay cấp bậc gì trong nước thế gian này? Mình phải tôn trọng họ bao nhiêu?” Hỡi các chị em phụ nữ, ở đây tôi chỉ nói theo quan điểm của một người nam. Tôi biết phụ nữ có một quan điểm

về danh tánh hoàn toàn khác biệt.

Ngày nay hệ thống bị rửa sả của thế gian này vẫn còn hiệu lực! Con người sàng lọc tất cả những quyết định của họ qua bộ lọc tìm kiếm và cất trữ tiền của. Người ta sẽ dời di khỏi một tiểu bang để nhận một công việc được trả lương cao hơn mà không cần suy nghĩ lại mục đích của họ là gì. Mọi người muốn trở thành ngôi sao nhạc rock. Tại sao? Vì danh tánh (địa vị) và sự giàu có.

Một cuộc khảo sát được thực hiện giữa vòng hàng ngàn học sinh trung học liên quan đến nghề nghiệp họ muốn bước vào khi lớn lên. Sáu mươi lăm phần trăm nói mục tiêu nghề nghiệp của họ là trở nên nổi tiếng. Nổi tiếng ư? Lần mới nhất tôi kiểm tra tự thân sự nổi tiếng không phải là một nghề nghiệp.

Một nghiên cứu khác cho thấy 30% công nhân ghét công việc của họ, và một cuộc khảo cứu khác nữa cho thấy 40% người không thích công việc của họ. Vậy là ở Mỹ chúng ta có 70% công nhân không thích những gì họ đang làm! Vậy thì tại sao chúng ta ở đó? Vì họ là nô lệ cho sự sống còn, chạy đua với lao lực và mồ hôi chỉ để tồn tại. Đối với hầu hết các công nhân này thì mục đích và đam mê là không bằng nhau; mà việc thanh toán các hóa đơn mới là nhân tố thúc đẩy. Làm nô lệ cho việc cần kiếm tiền khiến cho các chọn lựa không còn nhiều khoáng trống. Ai trả nhiều tiền hơn luôn giành chiến thắng. Nó được gọi là cuộc đua của những con chuột! Đó là nơi bạn và tôi sống. Hãy tưởng tượng trong đầu bạn có một con chuột đồng chạy nhanh nhất có thể trong một bánh xe, nhưng chẳng đi được tới đâu. Chúng ta cười và nghĩ thật dễ thương. Những trong thế giới thực, nó không dễ thương, không dễ thương chút nào đâu. Người ta chết trên bánh xe đó và không bao giờ đến được nơi họ hy vọng.

Các người đừng tìm kiếm về việc ăn gì, uống gì, và đừng quá lo lắng về những việc ấy. Vì các dân trên thế giới đều tìm kiếm những điều ấy, và Cha các người đã biết các người cần những điều ấy rồi. Thay vào đó, hãy tìm kiếm vương quốc của Ngài thì các người sẽ được ban thêm những điều ấy nữa.

Luca 12:29-31

Chạy đua với lao lực và mồ hôi chính là hệ thống duy nhất mà chúng ta biết. Nếu tôi nói với bạn là bạn phải thoát ra khỏi nợ nần, thì ý tôi là bạn PHẢI thoát ra khỏi nợ nần, trong vòng mười hai tháng, còn không thì toàn bộ gia đình sẽ bị đưa tới Bắc Cực mãi mãi (tôi đang sử dụng một ví dụ đặc biệt để trình bày vấn đề này), thì bạn sẽ làm gì? Tôi sẽ nói cho bạn những gì bạn sẽ làm. Bạn sẽ ngay lập tức xây dựng một kế hoạch làm việc cật lực và chạy nhanh hơn. Bạn sẽ nói, “Tôi có thể làm nhiều công việc bán thời gian hơn. Vợ tôi có thể làm nhiều công việc bán thời gian hơn. Máy đứa con cũng có thể giúp đỡ.” Bạn thấy đó là hệ thống cung ứng duy nhất mà bạn học được, hệ thống lao lực và đầy mồ hôi. Để tôi nêu cho bạn một hình ảnh khác về hệ thống này.

Giả sử tôi đang chạy trên con phố và tôi thấy một túi giấy màu nâu đối diện bên đường, trong đó có mươi triệu đô la. Tôi rất phấn khởi, nhưng tôi biết mình phải báo cáo cho cảnh sát. Vì tôi biết bạn, nên tôi đã chạy tới nhà bạn và xin gọi nhờ điện thoại. Tôi gọi cho văn phòng cảnh sát, bạn đứng bên cạnh và lắng nghe. Tôi nói cho họ chuyện đã xảy ra và thứ tôi đã tìm thấy. Sau một hồi im lặng lúc họ kiểm tra hồ sơ, họ nói cho tôi biết là không có báo cáo nào về việc mất số tiền đó và tôi có thể giữ nó. (Tôi không nghĩ đó là điều họ sẽ nói, nhưng trong minh họa của tôi thì cứ cho là họ nói thế.) Khi họ nói cho tôi điều đó, tôi nhảy lên và la hét trong

sự vui mừng. Sau đó tôi nói cho bạn những gì họ nói, và tôi cực kỳ vui mừng.

Bạn mỉm cười cách lịch sự khi tôi hân hoan và giải thích tất cả điều này cho bạn nhưng bạn nghĩ mình sẽ làm gì tại bàn ăn tối vào đêm đó khi kể lại câu chuyện cho người phổi ngẫu? Nở nụ cười ư? Tôi không nghĩ vậy. Bạn sẽ nói, “CHUYỆN ĐÓ THẬT _____!” Bạn điền vào chỗ trống rồi phải không? Làm sao bạn biết chữ “BẤT CÔNG” là câu trả lời đúng? Tôi sẽ nói cho bạn làm sao mà tôi biết, bởi vì đó là cách bạn được nuôi dưỡng lớn lên. Bạn đã lớn lên cùng với hệ thống đó. Nó được thực hiện qua lao lực và mồ hôi.

Trong ví dụ của tôi, tôi đã tìm thấy tiền mà không có lao động kèm theo, hành động đó đánh lừa hệ thống trên. Điều đó không công bằng. Nó không công bằng bởi vì tôi đã không lao động để được số tiền đó; mà tôi tìm thấy nó. Biết là mình chắc chắn sẽ không bao giờ có may mắn như thế nên bạn đầy sự ghen tị và cay đắng, bạn biết ngày tháng của mình vẫn còn đầy dãy tâm trạng bị ép buộc phải làm việc để sống còn.

Để so sánh với câu chuyện này; nếu có một ngày tôi đến hội thánh với bộ quần áo rách nát, bẩn thỉu, tôi đứng lên và nói với dân sự, “Chúng tôi đã vượt qua được, Drenda và tôi đã làm việc 22 giờ một ngày trong hơn mười năm qua, cuối cùng cũng trả xong tiền nhà,” tiếng hoan hô và vỗ tay chắc chắn sẽ bùng nổ trong nhà thờ. Tại sao? Vì có người đã làm việc, và bạn thấy việc đó thật khích lệ. Có người đã làm được việc đó; có một lối thoát rồi! Có thể chúng ta sẽ cắn răng chịu đựng, đè nén nỗi đau cảm xúc, trả hết nợ và được tự do nhưng tại sao mọi người không la hét và vỗ tay khi tôi thấy tiền dọc đường? Tại sao bạn rất dễ điền vào chỗ trống? Bởi vì đây là cách bạn suy nghĩ; đó cũng là điều bạn mơ ước. Hệ thống lao lực và đổ mồ hôi làm việc về bản chất là đòi hỏi sự công bằng, đó là điều tất cả chúng ta hấp thu được. Tiền bạc mà không do công sức làm ra thì không công bằng.

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

Nhưng thoát khỏi hệ thống lao lực và đỗ mồ hôi làm việc chính là mơ ước của mọi người. Trở nên giàu có, trở thành triệu phú chính là suy nghĩ làm cho nhiều người khốn khổ. Một triệu đô la không còn giá trị như trước đây, nhưng dẫu chỉ là một con số thì nó vẫn nói lên về sự giàu có. Sự giàu có đem đến khả năng được tự do, điều này trái ngược với cuộc sống với các công việc cực nhọc hàng ngày của nhiều người. Mọi người mệt mỏi vì cứ phải chạy, có một triệu đô la có nghĩa họ có thể ngừng chạy và cuối cùng có thể làm những gì họ muốn làm. Hãy suy nghĩ điều đó: sức lôi cuốn của vé số là gì? TỰ DO! Tự do để có một chọn lựa, để đưa ra các quyết định không xoay quanh việc thanh toán các hóa đơn hay kiểm sống.

Chương trình, *Ai là Triệu Phú?*, rất là phổ biến. Nó lôi cuốn vì mọi người đều mơ ước về sự tự do đó. Khi theo dõi chương trình, họ cũng để cảm xúc của mình vào đó và cổ vũ ứng viên, hy vọng là họ sẽ thành công.

Chúng ta thay đổi chủ đề một lát, việc ăn trộm – theo như định nghĩa đơn giản nhất của từ này – cũng là sự cung ứng mà không kèm theo lao động. Xét theo nghĩa méo mó thì việc ăn trộm cũng đem đến sự tự do khỏi hệ thống rủa sả của thế gian này. Chúng ta đồng ý với nhau là mọi người muốn ngừng chạy! Nhưng có lối thoát không? Các mưu mẹo liên quan đến tiền bạc rất phổ biến. Một ngày tôi nhận được ít nhất mười thư điện tử từ nước ngoài, họ kể cho tôi câu chuyện buồn của mình, rằng họ thừa kế 20 triệu đô la và cần một người giúp họ cất số tiền đó tại một nơi an toàn. Họ đề nghị đưa cho tôi nửa số tiền đó nếu tôi tình nguyện lấy số tiền của họ và bảo vệ nó. Tất nhiên, sau đó họ muốn địa chỉ thư điện tử của tôi, và muốn tôi trả một khoản phí xử lý, phí vận chuyển, bảo hiểm, bất cứ thứ gì mà họ gọi là phí mà họ đang xin bạn để tài sản thừa kế đó được giải ngân. Thật vậy hả? Nhìn tôi có giống thằng ngu không?

Có một khách hàng điện thoại cho tôi, anh ta muốn nghe một lời khuyên về đầu tư. Tôi đã đặt những câu hỏi theo thông lệ và phát hiện anh ta có khoảng 5 triệu đô la để đầu tư. Anh ta nói lúc đó anh không có tiền, nhưng số tiền đó là từ tài sản thừa kế. Tôi hỏi anh nghĩ số tài sản kế thừa đó sẽ được giải quyết sớm tới mức nào thì anh ta nói khoảng hai tuần. Khoảng hai tuần tôi gọi cho anh ta, và anh nói sẽ lâu hơn một chút. Anh ta gấp rắc rối trong việc giải ngân tài sản thừa kế đó từ một ngân hàng Châu Âu, vốn đang giữ nó. Điều đó thu hút sự chú ý của tôi, thế là tôi bắt đầu đặt các câu hỏi. Chuyện là anh ta có một người ngộ nhận là cậu đã qua đời tại Pháp. Người cậu này để lại cho anh ta 5 triệu đô la. Tuy nhiên, số tài sản kế thừa đó còn nợ nghĩa vụ thuế 50.000 nghìn đô la cần thanh toán trước khi số tài sản được chuyển về cho anh ta. Anh nói vẫn đang cố kiếm tiền và đã nộp hồ sơ đi mượn số tiền bằng cách thế chấp nhà của anh.

Tôi hỏi anh ta có luật sư không thì anh nói, “Vâng, luật sư đã gọi cho tôi từ Pháp đang xử lý vụ việc.” Vậy là anh không có luật sư người Mỹ để làm việc này?” Anh nói, “Không, chỉ có người đã gọi điện thoại cho tôi từ bên Pháp.” Anh ta tiếp tục giải thích vì khó kiếm đủ 50.000 đô la nên luật sư tại Pháp nói sẽ trả một nửa số tiền đó, và anh có thể trả lại cho ông ta khi tiền thừa kế được giải ngân. Tôi nói, “Không, đây là sự lừa đảo!” Dù trước đó chưa bao giờ nghe về ông cậu ngộ nhận này, nhưng anh ta vẫn tin đây là chuyện có thật. Hai tuần sau tôi điện thoại lại cho anh ta, anh nói là đã gom góp gần đủ số tiền đó để chuyển cho ngân hàng. Một lần nữa, tôi nói với anh ta, “Ngân hàng đã có năm triệu đô la, nếu thật sự họ muốn tiền thuế, đơn giản họ chỉ cần gửi thư điện tử hay nhanh chóng gửi cho anh một tờ đơn để anh ký vào và gửi lại cho họ, cho phép họ lấy 50000 đô la từ số tiền họ đã có.” Nhưng anh ta không tin tôi, anh ta được thuyết phục là họ đang nói sự thật.

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

Mới Chủ nhật vừa rồi trong hội thánh, tôi gặp một trường hợp tương tự. Có một thanh niên hỏi tôi về lời khuyên đầu tư liên quan đến số tiền mà anh sẽ nhận được từ tài sản thừa kế ở nước ngoài. Tôi không để anh ta nói hết câu. Tôi nói, “Tôi biết, tôi biết, họ muốn anh gửi cho họ một khoản phí nào đó rồi họ sẽ giải ngân số tiền, đúng không?” “Vâng, làm sao ông biết vậy?” Tôi nói điều tương tự với cậu ta, rằng đó là sự lừa đảo. Dù không biết về người được cho là đã chết và không có luật sư tại Mỹ, anh ta vẫn tranh cãi với tôi và cho rằng số tiền đó là có thật. Tại sao những người này tin điều đó mà không chút do dự?

Bởi vì họ muốn được tự do! Họ không thể bỏ qua cơ hội này vì trong đầu họ nghĩ, nếu chuyện này có cơ may trúng trong 0.1 phần trăm trong số một triệu lần thì họ vẫn muốn tin.

Để tôi cho bạn một ví dụ khác. Công việc kinh doanh dịch vụ tài chính mà Drenda và tôi sở hữu có mặt khắp nước Mỹ. Đó là công việc kinh doanh tuyệt vời! Cơ hội trong công ty của chúng tôi là có thật; có người kiểm ra hàng trăm ngàn đô la trong một năm. Nhưng trong công việc kinh doanh của tôi có rất nhiều điều phải học. Bạn đang sử dụng tiền của người khác. Có những luật lệ bạn cần biết và các chiến lược lên kế hoạch về tài sản cần học hỏi.

Tôi đã cho chạy quảng cáo trên radio tại Columbus, bang Ohio, một vùng tại trạm phát thanh cơ đốc địa phương, và tôi đòi hỏi sơ yếu lí lịch vì tôi đang tìm một số ứng viên tốt, có khả năng. Có khoảng 50 người đến. Thay vì sắp xếp phỏng vấn liền tôi quyết định tổ chức một khóa hướng nghiệp tại một khách sạn gần đó để sàng lọc các ứng viên. Buổi họp sẽ nói đến tiềm năng lớn lao của công ty chúng tôi trong thị trường, quan điểm của chúng tôi không chỉ là chia sẻ cách tài chính hoạt động mà trình bày luôn lời khuyên này theo quan điểm thế giới quan cơ đốc. Chúng tôi cũng nói đến cách công ty hoạt động liên quan đến thủ tục tố tụng, khoản bồi

thường, huấn luyện và những yêu cầu về giấy phép. Qua kinh nghiệm tôi biết nhiều ứng viên sẽ rút lui khi họ thấy kiếm được 200.000 đô la thì phải làm việc nhiều thư thế nào.

Sau cuộc họp tôi đi bộ xuống sảnh khách sạn và nhìn thấy hơn 1000 người đứng chật ních trong phòng khiêu vũ chính, rộng lớn. Tất cả đều đến vì cùng một lý do. Một công ty đa cấp nổi tiếng đang trình bày về việc tham gia công ty của họ nhưng tại sao ở đó có rất nhiều người nếu so sánh với con số 50 trong phòng của tôi? Câu trả lời đơn giản – tiền! Thật trớ trêu, đây không phải là điều công ty đa cấp đó đang nói, nhưng người ta nhận thức thế này “nếu tôi tham gia vào, tôi có thể giới thiệu ba người và thế là tôi thành triệu phú.” Tôi sống đủ lâu nên biết những ai làm ra nhiều tiền trong kinh doanh đa cấp đều làm việc chăm chỉ! Vâng, ở đó có tiềm năng nhưng một lần nữa người ta có nhận thức “tiền dẽ kiếm” và “nếu mình để cơ hội này trôi qua, hãy nhìn tất cả những người này, mình sẽ bỏ lỡ cơ hội của một đời.” Bạn đừng hiểu nhầm, tôi có nhiều người bạn tốt, họ kiếm được hàng triệu đô la từ các loại hình công ty này, ngoài đó có rất nhiều công ty đa cấp nghiêm túc làm ăn nhưng tôi đang chỉ cho bạn thấy suy nghĩ trong chiêu thức tuyển mộ của công ty đa cấp tầm trung. Trong hệ thống tồn tại bị rữa sả của thế gian này thì việc “làm cò” cho hoạt động kiếm “đồng tiền dẽ” đã kiếm được rất nhiều tiền.

Nếu bạn dừng lại một lát và tự hỏi; mình suy nghĩ về tiền bạc nhiều như thế nào, dù đó là việc kiếm tiền hay bảo vệ cái bạn có, thì bạn sẽ ngạc nhiên. Tôi sẽ nói lại điều này để bạn nắm được ý: mọi người muốn ngừng đeo đuổi, và họ mệt mỏi với việc sống chỉ để sống còn! Thời gian cuối tuần cám dỗ bạn dừng lại. Kỳ nghỉ cám dỗ chúng ta rằng ta có thể dừng lại. Việc nghỉ hưu cám dỗ chúng ta rằng cuối cùng ta có thể dừng lại và làm những gì ta muốn làm. Bạn đừng hiểu nhầm. Quan điểm của nhiều người về cuộc sống không

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

phải là ngồi lê và không làm gì cả. Tôi cũng không nói ngồi lê và không làm gì hết là ý muốn Chúa dành cho bạn. Không, chúng ta được tạo dựng để tham gia làm công việc của mình, là mục đích độc nhất vô nhị mà chúng ta được tạo dựng nhưng trớ trêu thay nhiều người quá bận rộn chạy đôn chạy đáo chỉ để sống còn, họ từ bỏ những giấc mơ của mình nhiều năm về trước.

Tôi chắc chắn bạn đã nghe ai đó nói điều này, hay có thể chính bạn đã nói: “Hôm nay tôi buộc phải đi làm.” Và chắc bạn đã biết cảm xúc của họ không tốt khi họ “phải” đi làm việc. Tuy nhiên, họ thành đạt khi họ muốn, phải đi làm vì lòng đam mê và lòng hăng hái với những việc họ đang làm. Thông thường, trong phần lớn cuộc sống của người ta, họ lại không như vậy. Mà ngược lại họ vẫn nói, “Hôm nay tôi phải đi làm việc.” Chỉ để kiếm tiền lương, lại một ngày trong văn phòng, lại thêm một ngày sống còn và chỉ đủ sống qua ngày. Phần lớn nhiều người lúc bắt đầu thì đầy phấn khởi. Công việc họ làm để có tiền thanh toán các hóa đơn với họ là một điều tạm thời, cho đến khi họ phát hiện ra nhiều vấn đề. Đây là điều họ phát hiện ra; cuộc sống trở nên mờ hồ, đâu đó trong những năm họ 40 tuổi họ nhận ra mình không có lối thoát. Nó được gọi là cơn khủng hoảng ở tuổi trung niên, lần đầu tiên họ thấy mình bị mắc kẹt.

Thưa độc giả, đây không phải là cuộc sống mà Chúa định cho chúng ta sống. Bạn đã biết điều này. Đây chính là lý do Drenda và tôi đã nói trong nhiều năm rằng để thoát khỏi tương lai bần tiện này thì bạn phải chấn chỉnh lại vấn đề tiền bạc còn không thì sẽ không bao giờ tìm thấy mục đích của mình, mục đích duy nhất cho cuộc sống của bạn. Nếu không chấn chỉnh vấn đề tiền bạc, thì bạn sẽ được định sống trong tư duy sống còn của hệ thống rửa sả của thế gian này trong cả phần đời còn lại.

Nếu bạn không chấn chỉnh vấn đề tiền bạc bạn sẽ không bao giờ khám phá ra mục đích bạn được tạo dựng!

Để so sánh, nào ta hãy giả sử cuộc sống bạn sẽ trông ra sao. Chúng ta xem xét sở thích của bạn. Giả sử sở thích của bạn là chơi gôn. Bạn từng nghe ai đó nói, “Chà, hôm nay mình phải đi chơi gôn” chưa? Hay bạn nghe ai đó nói, “Lại tối thứ Sáu, mình ghét tối thứ Sáu, ước gì hôm nay là sáng thứ Hai để mình có thể trở lại làm việc.” Hay giả sử sở thích của bạn là câu cá. Liệu tôi có nghe bạn nói, “Ôi, hôm nay mình phải đi câu cá?” Không, tôi nghi ngờ điều đó bởi vì bạn đam mê câu cá mà. Chuyện gì xảy ra nếu bạn sống cuộc đời với cùng niềm đam mê và nhiệt huyết đổi với những gì bạn làm, nếu bạn tập trung vào đam mê và tìm thấy vị trí mình được hiệu quả nhất chứ không phải chỗ bạn phải đổ mồ hôi nhiều nhất ở trong cuộc sống? Điều gì xảy ra nếu bạn có số tiền mình cần để chăm lo cho gia đình và sống cuộc đời tự do khỏi căng thẳng về tài chính? Thật ra, có một cách để làm điều đó ư? Drenda và tôi thấy là có cách!

*Phước hạnh của CHÚA làm ta nên giàu có; Ngài
chẳng thêm nỗi phiền muộn gì vào.*

Châm Ngôn 10:22

Hãy xem câu này thật lâu và thật chậm rãi. Theo tiếng Hê-bo-rơ thật sự có nghĩa là sự giàu có mà không thêm sự lao động nặng nhọc. Bạn có nhìn thấy không? Vương Quốc của Đức Chúa Trời cung cấp một cách để thoát ra khỏi hệ thống lao lực và đổ mồ hôi làm việc mà A-dam đã để lại cho chúng ta. Phải chăng câu này thật sự có nghĩa như điều nó nói không? Nếu câu này thật sự nói thế thì bạn sẽ đồng ý là mình vừa mới đọc tin mừng tốt nhất mà mình đã nghe trong

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

một thời gian dài. Chính xác! Đây là lý do Ê-sai 61 nói tiên tri về Chúa Giê-su và những gì Ngài thực hiện trong chức vụ của mình, rằng:

*Thần của CHÚA Hằng Hữu ngự trên tôi, vì
CHÚA đã xúc dầu lựa chọn tôi, để tôi báo tin mừng cho
những người nghèo kinh.*

Ê-sai 61:1

Thật là một tin mừng dành cho người bị mắc kẹt trong lối sống tồn tại của hệ thống rửa sả của thế gian này? Tất nhiên là tự do về tài chính! Chúa Giê-su nói Vương Quốc của Đức Chúa Trời cung ứng vượt ra khỏi những giới hạn của hệ thống rửa sả của thế gian – vốn hoạt động nhờ sự lao lực và đổ mồ hôi làm việc. Chúng ta hãy đối diện với vấn đề này. Bạn chỉ có thể chạy thật nhanh, đối với nhiều người họ đang chạy rất nhanh nhưng phát hiện ra là không đủ nhanh để được tự do. Tôi đã chạy nhanh nhất có thể trong chín năm ròng rã mà tôi và Drenda nợ ngập đầu. Hàng trăm ngàn khách hàng mà công ty chúng tôi chứng kiến hơn 27 năm cũng đang chạy nhanh nhất có thể nhưng dù siêng năng nhưng họ vẫn mắc kẹt trong cuộc sống làm nô lệ cho tài chính. Họ đều đã gọi điện thoại cho chúng tôi bởi vì họ sợ hãi khi phát hiện mình vô vọng về mặt tài chính, những giấc mơ tự do về tài chính dường như càng ngày càng khó đạt được, và khải tượng đã bị thay thế bằng sự sống còn. Hãy cùng tôi tra xem chữ sự cung ứng trong chốc lát.

Sự cung ứng (provision) là nhìn thấy trước (pro-vision)

Nếu không có sự cung ứng thì không thể có tầm nhìn trước vì không có sự cung ứng thì việc đi tìm kiếm sự cung ứng sẽ trở thành tầm nhìn của bạn hay nó là tầm nhìn của bạn. Một lần nữa, đây là cách nhiều người sống – sống không có tầm nhìn trước. Đây là một hình thức nô lệ tinh vi nhất!

CHƯƠNG 7

CÁNH CỬA

Chúng ta ôn lại một lát những gì đã học về Vương Quốc của Đức Chúa Trời. Trước tiên, chúng ta biết con người được đặt để trên đất này trong địa vị cai quản trên quả đất. Trong Hê-bơ-rơ 2:7-8 chúng ta thấy không có điều nào trên đất không phục dưới con người. Bởi cớ điều này nên ta thấy con người chính là chìa khóa hay cánh cửa để bước vào lĩnh vực thuộc thế gian. Satan biết điều này, đó là lý do trong kế hoạch giành lấy thẩm quyền trên đất nó đã nhăm A-dam và Ê-va. Khi A-dam và Ê-va phục dưới kế hoạch lừa dối của nó thì họ đã phạm tội và cắt đứt sự quản trị về thẩm quyền hợp pháp của Đức Chúa Trời trên đời sống họ. Thánh Linh của Đức Chúa Trời, vốn che phủ họ trong sự sáng tạo, bây giờ phải lìa khỏi. Họ trở nên lõa lồ không chỉ thuộc thể mà lẫn thuộc linh. Tôi có thể tưởng tượng cú sốc mà họ gặp phải khi Thánh Linh bị cắt khỏi họ. Kinh Thánh nói họ lập tức kết lá vả để che đậy bản thân vì họ cảm thấy lõa lồ.

Mặc dù con người vẫn ở trong địa vị cai trị quả đất vì quyền đó được ban cho con người lúc sáng tạo, nhưng bây giờ con người mất đi thẩm quyền và quyền năng để cai trị quả đất về lĩnh vực thuộc linh. Bởi vì con người đã chọn nổi loạn với Đức Chúa Trời, chọn tin và khế hiệp bắn thân với satan thay vì Đức Chúa Trời nên họ phục dưới thẩm quyền của satan và hậu quả chính là sự đoán phạt mà Satan (Lucifer) gánh lấy khi nó bị ném ra khỏi thiêng đàng. Sự đoán phạt đó là một nơi được gọi là hỏa ngục, một nơi thống khổ và bị tách biệt đời đời khỏi sự hiện diện của Đức Chúa Trời. Cần để ý

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

là địa ngục không được tạo dựng dành cho con người hay vì Chúa suy nghĩ đến con người. Đức Chúa Trời không bao giờ có ý định cho một người đi đến đó.

Sau đó Vua phán với những người ở bên trái, 'Hỡi những kẻ bị nguyên rủa, hãy lui ra khỏi Ta, và vào lửa đời đời đã dành sẵn cho Ác Quỷ và các quỷ sứ của nó.'

Ma-thi-ơ 25:41

Để cứu con người khỏi số phận này, Đức Chúa Trời cần tái thiết lập thẩm quyền cai trị của Ngài trên đất. Ngài phải tìm cách để lấy lại thẩm quyền hiện do satan đang nắm giữ. Chỉ có một cách để điều đó có thể xảy ra. Một người không phạm tội phải tình nguyện bước vào chỗ của A-đam nhằm gánh lấy sự hình phạt của sự chết nhưng có một nan đề nhỏ ngăn trở khả năng kế hoạch đó diễn ra. Mỗi con người hiện tại trên đất, hậu duệ của A-đam, đã bị vấy bẩn bởi tội lỗi và vì thế không thể nhận lấy Thánh Linh và thẩm quyền của Ngài nhưng Đức Chúa Trời đã có một kế hoạch để vượt qua nan đề này. Kế hoạch yêu cầu những đòi hỏi công chính của Ngài, luật pháp của Ngài, phải được thiết lập và viết trong tâm lòng của những người sống trên thế gian này, qua đó những con người sống trên đất có thể được xét xử là vô tội cũng chính bởi luật pháp đó, nếu chuyện này có thể được. Chỉ khi đó người này mới có thể tình nguyện đứng vào chỗ của A-đam một cách hợp pháp, gánh lấy hình phạt bắt buộc của A-đam và mang lấy sự hình phạt trên chính mình.

Nhưng khái niệm này có một nan đề thật sự, người có thể thực hiện kế hoạch hy sinh này không thể là hậu duệ của A-đam, vì dòng dõi đó đã bị vấy bẩn và cắt đứt khỏi sự hiện diện của Đức Chúa Trời. Vậy thì làm sao có thể thực hiện kế hoạch giải cứu? Để có thể thực hiện điều này đòi hỏi Đức Chúa Trời thật sự đặt một con người trên đất, người đó không phải

là dòng dõi của A-đam và săn lùng hy sinh bản thân vì có con người. Vương quốc thế gian đã được ban cho A-đam và dòng dõi của ông, nên dưới tình trạng hợp pháp đó thì cách giải quyết ở trên cũng sẽ nghịch lại luật pháp. Chỉ có một cách để thực hiện điều này, chỉ một mà thôi. Người đó phải được sinh ra trên đất, nhưng không phải từ dòng dõi của A-đam.

Thoạt nhìn có thể bạn sẽ đồng ý chuyện này là không thể được nhưng thực tế là có một cách. Một cách hợp pháp, Đức Chúa Trời có thể đặt hạt giống của một người nam trong một người nữ trên đất nếu Ngài có thể tìm thấy một người nam tin Ngài làm điều đó và cho Ngài quyền hạn hợp pháp để làm thế. Hãy nhớ, con người giữ chìa khóa bước vào lãnh địa của thế gian. Satan đã sử dụng chính chìa khóa này để bước vào lãnh địa của thế gian và cướp đi địa vị thẩm quyền thuộc linh của A-đam trên lãnh địa đó. Để kế hoạch của Đức Chúa Trời hoạt động và chứng minh tính hợp pháp của kế hoạch đó trong lãnh địa thế gian đối với satan, là kẻ sẽ nói chuyện này là “bẩn thỉu,” thì Đức Chúa Trời cần tìm một người nam và một người nữ tin cậy Ngài ban cho một đứa con khi họ hoàn toàn và vĩnh viễn không thể có con. Họ sẽ phải tin Đức Chúa Trời làm điều bất năng này.

Sự hạ sinh của người con đó cũng phải kèm theo lời hứa về định mệnh của người đó, rằng qua dòng dõi của người đó mọi nước sẽ được phước, và qua dòng dõi người đó, Đức Chúa Trời có tính hợp pháp về quyền hạn để đưa Chúa Giê-su đến thế gian. Nếu có cặp đôi nào tin Chúa làm điều đó, hoài thai một đứa bé trong một tử cung đã chết, tin rằng qua đứa trẻ này mọi nước sẽ được phước và sự hạ sinh của đứa trẻ sẽ ban cho họ nhiều dòng dõi hơn là cát bãi biển, thì Đức Chúa Trời sẽ có tính hợp pháp, Ngài cần để đặt hạt giống của Ngài trong Ma-ri, mẹ Chúa Giê-su nhưng Đức Chúa Trời có tìm thấy một người như thế không? Tên của ông là Áp-ra-ham, ông tổ đức tin của chúng ta.

Mặc dù Áp-ra-ham không còn gì để hy vọng, ông vẫn hy vọng và vẫn tin rằng ông sẽ trở thành “Cha của nhiều dân tộc,” theo như lời đã phán với ông rằng, “Dòng dõi ngươi sẽ đông như thế.” Đức tin của ông không hề suy giảm, mặc dù thân thể ông đã tàn tật, vì lúc ấy ông đã gần một trăm tuổi, và dạ bà Sa-ra không còn thể sinh con. Nhưng đối với lời hứa của Đức Chúa Trời, ông không hề nao núng đức tin mà nghi ngờ thắc mắc, nhưng càng tin tưởng mãnh liệt hơn, và như thế đã đem vinh hiển về cho Đức Chúa Trời. Ông tin quả quyết rằng Đức Chúa Trời có khả năng làm thành những gì Ngài đã hứa.

Rô-ma 4:18-21

Áp-ra-ham và Sa-ra tin cậy Đức Chúa Trời và hạ sinh Y-sác lúc họ đã già và không có khả năng sinh con. Vì Áp-ra-ham tin cậy Đức Chúa Trời nên lời hứa chỉ có thể đến qua cánh cửa mà Áp-ra-ham đã mở ra. Chúa Giê-su sẽ phải đến qua dòng dõi của Áp-ra-ham. Để tôi nói rõ điều này. Để Đức Chúa Trời đưa Chúa Giê-su đến thế gian, thì Ngài phải đến qua dòng dõi của Áp-ra-ham. Ngài phải làm thế! Đến qua Áp-ra-ham là cách hợp pháp duy nhất. Đây là lý do nếu bạn xem chương đầu tiên của sách Ma-thi-ơ bạn thấy một danh sách chán ngắt nói người này sinh người nọ. Chương này

làm chương đầu vì có lý do. Đó là sự thiết lập sự thật rằng ở trên đất này Chúa Giê-su là một dòng dõi của Áp-ra-ham. Điều này phải được ghi lại trên đất này, chỗ satan tuyên bố quyền cai trị và thẩm quyền của nó. Nếu danh sách này không chính xác hay Chúa Giê-su

BÂY GIỜ HỌ SỐNG VƯỢT TRÊN SỰ RỬA SẢ LÀ SỰ LAO LỰC VÀ ĐỔ MỒ HÔI LÀM VIỆC ĐỂ TỒN TẠI

đã không đến qua dòng dõi Áp-ra-ham thì satan có thể tuyên bố sự hạ sinh cùng cuộc đời Chúa Giê-su là một sự gian lận và Ngài không đủ tiêu chuẩn để trả giá cho tội lỗi chúng ta.

Nếu bạn nhớ thì dân Y-sơ-ra-ên có rất nhiều luật lệ ngăn cấm hôn nhân bên ngoài dân tộc của họ. Cưới một người bên ngoài chính chủng tộc của họ có thể bị hình phạt bằng cái chết. Vậy giờ bạn biết tại sao dòng dõi đó phải gìn giữ sự trong sạch và được canh chừng rất sát sao. Vâng, bạn sẽ tìm thấy những ngoại lệ; người nữ bên ngoài dân tộc Y-sơ-ra-ên cưới một người Y-sơ-ra-ên như Ra-háp, cô sống trong thành Giê-ri-cô và đã giấu các thám tử được sai đi do thám xứ. Cô được liệt kê trong chương đầu tiên của sách Ma-thi-ơ vì cô đã cưới một người Y-sơ-ra-ên nhưng bạn cần hiểu là trong văn hóa Do Thái thì người mang dòng dõi là người nam.

Để tôi nói một chút về cái gọi là đường đi của con thỏ. Có nhiều sự thảo luận về việc con người đã có mặt trên quả đất này bao lâu. Có cách nào để thật sự biết câu trả lời? Vâng! Tôi có thể đảm bảo với bạn về sự thật này. Danh sách trong chương đầu tiên của sách Ma-thi-ơ phải chính xác. Không thể thiếu một người nào, còn không thì bạn và tôi sẽ không thể vui hưởng sự cứu rỗi hiện ta đang vui hưởng. Satan sẽ tuyên bố điều đó là bất công. Danh sách đó phải trọn vẹn! Nên dựa vào đó bạn có thể tính ước lượng phỏng chừng về tổng thời gian của con người trên quả đất. Tôi nghĩ mình sẽ nói thêm.

Ta sẽ làm người trở nên một dân lớn. Ta sẽ ban phước cho người và làm nổi danh người. Người sẽ thành một nguồn phước. Ta sẽ ban phước cho người nào chúc phước người, và sẽ nguyên rửa kẻ nào nguyên rửa người. Mọi dân trên thế gian sẽ nhớ người mà được phước."

Sáng Thế 12:2-3

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

Bạn có thể nhìn thấy trong câu này cánh cửa bước vào lãnh địa thế gian mà Áp-ra-ham đã thiết lập là cánh cửa hợp pháp để sau đó Chúa Giê-su bước vào và ban phước cho mọi dân trên đất. Dù Áp-ra-ham và dòng dõi của ông cho Đức Chúa Trời tính hợp pháp và quyền hạn cần thiết để đem quyền năng, ảnh hưởng của sự cai trị của Ngài nhằm triển khai trên quả đất một lần nữa, nhưng con người vẫn bị mắc kẹt dưới sức nặng của tội lỗi và sự chết thuộc linh cho đến khi Đức Chúa Trời đưa Chúa Giê-su vào thế gian, tại đó Ngài sẽ trả giá cho tội lỗi của A-dam. Liên quan đến sự cung ứng, giờ ta thấy Áp-ra-ham và người thừa kế của ông, những người mang dấu của sự cắt bì, đã được thịnh vượng. Bây giờ họ sống vượt trên sự rủa sả của sự lao lực và đổ mồ hôi chỉ để tồn tại.

*Bấy giờ Áp-ram đã trở thành một người rất giàu.
Ông có nhiều súc vật, bạc, và vàng.*

Sáng Thế 13:2

Trong câu Kinh Thánh này chúng ta nhìn thấy một sự thay đổi lớn mà giao ước này đem đến liên quan đến sự cung ứng. Bạn có thấy điều khác biệt về những gì Chúa nói với Áp-ra-ham và những gì Ngài nói với A-dam trong Sáng Thế 3:17 không? Hãy nhớ sau khi A-dam phạm tội Chúa phán với ông là phải lao lực và đổ mồ hôi làm việc để tồn tại nhưng liên quan đến Áp-ra-ham ta thấy một sự khác biệt. Đức Chúa Trời phán, “Ta sẽ khiến ngươi!” Kinh Thánh không nói Chúa bỏ Áp-ra-ham để ông tự xoay sở, lao lực và đổ mồ hôi làm việc bởi khả năng riêng của ông. Kinh Thánh nói Đức Chúa Trời có can thiệp vào. Đức Chúa Trời phán, “Ta sẽ khiến ngươi!” Sau biến cố này ta có thấy Áp-ra-ham chỉ đủ sống qua ngày không? Hầu như là không!

Áp-ra-ham rất giàu có! Con cái ông giàu có. Áp-ra-ham

sống cuộc đời vượt ra khỏi hệ thống rủa sả của quả đất. Ông có dư dật! Người ta không mất nhiều thời gian để nhìn thấy sự khác biệt. Sự khác biệt này tiếp diễn xuyên suốt dòng dõi của ông. Thật ra vài thế hệ sau Áp-ra-ham thì cháu trai ông là Gia-cốp đã làm việc cho Laban, cha vợ của Gia-cốp. Laban nhìn thấy phước hạnh trên Gia-cốp và ông đã cố ngăn không cho Gia-cốp được thịnh vượng nhưng Đức Chúa Trời khiến các kế hoạch của Laban – ăn

trộm phước hạnh – thành “gây ông đập lưng ông” và Ngài ban phước cho Gia-cốp với nhiều của cải. Tôi nói dù người ta cố ngăn phước hạnh này nhưng họ không thể làm. Chừng nào người thừa kế tôn trọng giao ước của họ và thờ phượng Chúa thì chừng đó Ngài vẫn khiến họ thịnh vượng.

Hãy suy nghĩ về những hàm ý của điều tôi đang nói! Tôi nhận rất nhiều thư từ và thư điện tử từ người khác, họ nói tôi nói quá nhiều về tiền bạc. Họ nói với tôi sự thịnh vượng không phải là ý muốn của Đức Chúa Trời. Họ nhấn mạnh tất cả chúng ta đều phải chịu khổ trong cuộc sống này bằng sự trả giá để phục vụ Chúa. Tôi có thể đồng ý một phần câu họ nói. Trong Mác 10:30, Chúa Giê-su có nói sự thịnh vượng sẽ khiến chúng ta chịu bớt nhưng thật trớ trêu, nhiều cơ đốc nhân lại tin Đức Chúa Trời là Đáng nghiêm khắc, và chúng ta phải chịu đựng một cuộc sống với mục đích sống còn, thề sống trong sự nghèo thiêng, khổ hạnh qua ốm đau, bệnh tật. Không, đó là sự rửa sả của đất chứ không phải phước hạnh đâu! Đức Chúa Trời muốn làm cho tài chính của bạn ổn định.

**CHÚA SẼ BAN PHƯỚC
CHO CÁC VỰA LÃM
CỦA ANH CHỊ EM;
NGÀI SẼ BAN PHƯỚC
CHO MỌI CÔNG VIỆC
TAY ANH CHỊ EM
LÀM. PHỤC TRUYỀN**

28:8A

Đức Chúa Trời Muốn Làm Bạn Ổn Định!

Nếu tài chính của bạn không được đảm bảo và ổn định, thì cả đời bạn buộc phải bôn ba trong trạng thái sống còn, không thể hoàn thành công việc Chúa, xét về bản chất thì đó là sống cuộc đời của tên nô lệ. Hãy xem những gì Chúa phán với dòng dõi của Áp-ra-ham trong Phục Truyền 28:8-13.

*CHÚA sẽ ban phước cho các vựa lâm của anh chị em;
Ngài sẽ ban phước cho mọi công việc tay anh chị em làm.
Ngài sẽ ban phước cho anh chị em trong xứ mà CHÚA,
Đức Chúa Trời của anh chị em, ban cho anh chị em.*

CHÚA sẽ lập anh chị em làm dân thánh của Ngài, như Ngài đã thề với anh chị em, nếu anh chị em vâng giữ các điều răn của CHÚA, Đức Chúa Trời của anh chị em, và bước đi trong các đường lối Ngài. Mọi dân trên đất sẽ thấy rằng anh chị em được gọi bằng danh CHÚA, và họ sẽ sợ anh chị em.

CHÚA sẽ làm cho anh chị em được thịnh vượng: con cái do anh chị em sinh ra, các bầy con do các đàn súc vật của anh chị em sinh sản, hoa màu nơi ruộng đất của anh chị em, tức ruộng đất ở trong xứ mà CHÚA đã thề với tổ tiên của anh chị em để ban cho anh chị em, sẽ càng lúc càng gia tăng.

CHÚA sẽ mở kho báu của Ngài trên trời để phước xuống trên anh chị em, để ban mưa đúng mùa xuống trên đất đai của anh chị em và ban phước cho mọi công việc tay anh chị em làm. Anh chị em sẽ cho nhiều dân vay

*mượn, nhưng anh chị em sẽ không phải vay mượn của ai.
CHÚA sẽ lập anh chị em làm đầu chư không làm đuôi.*

Lưu ý là trong xứ hứa này họ chưa được ổn định dù họ có lời hứa nhưng Môi-se bảo Đức Chúa Trời sẽ làm họ ổn định! Để hiểu việc này sẽ ra thế nào và những gì Chúa đang muốn nói với họ, bạn hãy nghĩ về một cây sồi. Khi là một cây non, nó không có vũng vàng. Ai cũng đều có thể nhổ nó bất cứ lúc nào và trồng bất cứ chỗ nào tùy ý nhưng khi cây sồi đó lớn lên và cứng cáp, thì không có ai nhổ nó nổi cả. Nó đã được cứng cáp rồi.

CHÚA sẽ ban phước cho các vựa lâm của anh chị em; Ngài sẽ ban phước cho mọi công việc tay anh chị em làm. Ngài sẽ ban phước cho anh chị em trong xứ mà CHÚA, Đức Chúa Trời của anh chị em, ban cho anh chị em. CHÚA sẽ lập...

Phục Truyền 28:8-9

Vậy thì được vũng vàng về tài chính sẽ như thế nào? Chúa nói cho chúng ta ngay trong câu 12b:

Anh chị em sẽ cho nhiều dân vay mượn, nhưng anh chị em sẽ không phải vay mượn của ai.

Chúa nói là sẽ ban phước cho họ nhiều đến nỗi họ sẽ trở thành người cho vay và không bao giờ làm người đi mượn nữa. Họ sẽ làm đầu chư không làm đuôi. Cái đuôi không có quyền nói nơi nó đi; nó chỉ đi đến nơi nào mà cái đầu dẫn đi.

Người giàu cai trị người nghèo, người đi mượn làm tôi người cho mượn.

Châm Ngôn 22:7

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

Người đi mượn thì không ổn định. Họ ở dưới sự kiểm soát của người cho vay; họ làm việc như một tên nô lệ, không có tự do nhưng Chúa phán, “Không, Ta sẽ vững lập con! Không ai có thể bảo con rời căn nhà của mình vì tiền nhà sẽ được thanh toán. Không ai có thể thu hồi xe của con vì nó sẽ được thanh toán. Nhà bếp của con sẽ đầy thực phẩm, con sẽ bước đi trên chính mảnh đất đã được thanh toán của mình và hoàn thành nhiệm vụ Chúa ban cho trong sự bình an tuyệt đối về tài chính. Con sẽ được vững lập!”

Đức Chúa Trời muôn bạn thịnh vượng!

CHƯƠNG 8

SỨC MẠNH CỦA SỰ TRUNG THÀNH

Những gì bạn sắp đọc là một nguyên tắc quyền năng của Vương Quốc Chúa, đến nỗi tôi cảm thấy nó xứng đáng trở thành phụ đề của cuốn sách này. Chúng ta tìm thấy nguyên tắc đó trong câu chuyện cuộc đời của Giô-sép, cháu trai giỏi giang của ông Áp-ra-ham. Đây là bối cảnh, Giô-sép bị các anh trai ghét và họ muốn thủ tiêu cậu. Họ đã muốn giết chết cậu, nhưng một người anh trai không muốn đi xa đến thế nên họ đã bán cậu cho một người thương gia du mục, họ đã đem cậu xuống Ai Cập, tại đó cậu bị bán cho Phô-ti-pha, đội trưởng đội vệ binh của vua Pha-ra-ôn.

Bấy giờ Giô-sép đã bị đem xuống Ai-cập. Phô-ti-pha, triều thần của Pha-ra-ôn, chỉ huy quân thị vệ, một người Ai-cập, đã mua chàng từ tay những người Ích-ma-ên, những người đã đem chàng xuống đó. CHÚA ở với Giô-sép, và chàng trở thành một người thành công. Chàng ở trong nhà của người Ai-cập chủ chàng. Chủ chàng thấy CHÚA ở với chàng, và CHÚA đã phù hộ cho tất cả những gì tay chàng làm đều thành công tốt đẹp.

Vậy Giô-sép được ơn trước mặt chủ chàng và chàng phục vụ người ấy. Ông lập chàng làm quản gia của nhà

ông và đặt mọi sự ông có dưới tay chàng. Kể từ khi ông lập chàng làm quản gia của nhà ông và cai quản tất cả những gì ông có, thì vì Giô-sép, CHÚA ban phước cho nhà người Ai-cập ấy. Phước hạnh của CHÚA đổ trên mọi sự ông có, từ trong nhà cho đến ngoài đồng. Vậy ông trao mọi sự ông có vào tay Giô-sép, rồi chẳng bận tâm lo nghĩ gì đến nữa, ngoại trừ việc thích ăn món gì mà thôi. Vả, Giô-sép là người có thân hình đẹp đẽ và gương mặt đẹp trai. Sau các việc ấy, vợ của chủ Giô-sép nhìn chàng với cặp mắt thèm muốn. Bà nói với chàng, “Hãy nằm với tôi.”

Sáng Thế 39:1-7

Hãy để ý đến câu 2a, “Chúa ở với Giô-sép và chàng trở thành một người thành công (thịnh vượng).” Điều đó có nghĩa gì? Chẳng lẽ Chúa không ở với mọi người? Theo ngữ cảnh của những điều ta đã bàn đến ở các chương trước liên quan đến dòng dõi thì câu trả lời là không. Hãy nhớ, đức tin của Áp-ra-ham và giao ước sau đó đã cho Đức Chúa Trời cánh cửa hợp pháp để đến với Áp-ra-ham và người kế tự của ông – chỉ đến với họ mà thôi. Nên khi nói Đức Chúa Trời ở với một người ta đừng lẩn lộn với việc Đức Chúa Trời yêu thương mọi người, Ngài yêu thương mọi người nhưng người nào không có địa vị hợp pháp trước mặt Đức Chúa Trời thì Ngài cũng bó tay.

Thuở ấy anh chị em còn ở ngoài Đấng Christ, bị xem là dân ngoại đối với cộng đồng dân I-sơ-ra-ên và là những kẻ xa lạ đối với những giao ước của lời hứa; lúc ấy anh chị em sống vô vọng, và trong thế giới của anh chị em Đức Chúa Trời như không hề hiện hữu. Nhưng bây

SỨC MẠNH CỦA SỰ TRUNG THÀNH

giờ, trong Đáng Christ và nhờ huyết của Đáng Christ, anh chị em vốn một thời xa cách nay đã được đem lại gần.

Ê-phê-sô 2:12-13

Câu Kinh Thánh này nói về việc không có giao ước, có nghĩa Đức Chúa Trời và quyền năng của Ngài bị cắt đứt một cách hợp pháp khỏi một người nào đó. Tại sao? Bởi vì Đức Chúa Trời không có tính hợp pháp hay quyền hạn trong lãnh địa thế gian nếu không có thỏa thuận hợp pháp, một giao ước được thiết lập với một người nam hay người nữ trên đất. Câu trên nêu vấn đề này rất rõ ràng; nếu không có giao ước thì con người không có hy vọng và không có Đức Chúa Trời trong thế gian. Hãy nhớ Chúa Giê-su đã chuẩn bị một giao ước mới cho chúng ta nên giờ chúng ta là thành viên trong nhà Chúa và là công dân trong Vương Quốc vĩ đại của Ngài. (Ê-phê-sô 2:19). Nên khi xem lại câu Kinh Thánh trong Sáng Thế 39, ta hiểu được cụm từ “Chúa ở với Giô-sép” có ý muốn nói về tính hợp pháp, Đức Chúa Trời có ánh hưởng hợp pháp trong cuộc đời Giô-sép qua giao ước mà ông nội Áp-ra-ham của cậu đã chuẩn bị. Giao ước hợp pháp này cho phép phước hạnh và ánh hưởng của Chúa thắng hơn hệ thống lao lực và đổ mồ hôi làm việc của thế gian này. Nên Chúa ban phuộc cho Giô-sép là điều hợp pháp.

Hãy nhớ điều Chúa đã nói với Áp-ra-ham trước đó, “Ta sẽ khiến con.” Vì Chúa ở với Giô-sép, giúp đỡ ông trong cuộc sống, nên ông thành công trong mọi việc ông làm đến nỗi người chủ không tin, Phô-ti-pha, cũng nhìn thấy sự khác biệt lớn trong khả năng của Giô-sép so với nhiều người khác mà

**NÓ ĐƯỢC GỌI LÀ
NGÀY SA-BÁT, MỘT
BỨC TRANH VỀ NGÀY
CON NGƯỜI KHÔNG
CÒN PHẢI NỖ LỰC
BỞI SỰ LAO LỰC VÀ
ĐỔ MỒ HÔI VỚI MỤC
ĐÍCH TỒN TẠI NỮA.**

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

ông đã nhìn thấy. Tôi nên nói điều này ở đây; khi chúng ta thịnh vượng nhờ sự giúp đỡ của Chúa thì những người đang sống dưới hệ thống rủa sả của thế gian với mục tiêu sống còn sẽ thấy sự khác biệt! Phô-ti-pha được ấn tượng đến nỗi ông giao cho Giô-sép quản lý toàn bộ tài sản của mình.

Có nhiều nguyên tắc Vương Quốc được bày tỏ trong phân đoạn Kinh Thánh này, nhưng chìa khóa chính trong các chìa khóa khác được bày tỏ ở đây. Tôi gọi nó là “sức mạnh của sự trung thành,” hay bạn có thể gọi là “Nguyên tắc Phô-ti-pha.” Nó được tìm thấy trong Sáng Thế 39:5.

Kể từ khi ông lập chàng làm quản gia của nhà ông và cai quản tất cả những gì ông có, thì vì Giô-sép, CHÚA ban phước cho nhà người Ai-cập ấy. Phước hạnh của CHÚA đổ trên mọi sự ông có, từ trong nhà cho đến ngoài đồng.

Tôi muốn bạn hiểu rõ một bức tranh rõ ràng về những gì diễn ra ở đây. Mới hôm trước Giô-sép không chịu trách nhiệm gì cả nhưng hôm sau thì có mọi thứ. Kinh Thánh ghi lại thời điểm đáng nhớ khi mà sự thay đổi đó xuất hiện. Phước hạnh của Chúa đến trên mọi thứ, toàn bộ tài sản của Phô-ti-pha nhưng ông ta không biết Đức Chúa Trời của Giô-sép và không phải là một phần của dân tộc Y-sơ-ra-ên. Vậy thì làm sao chuyện này có thể xảy ra và nó có ý nghĩa gì? Đây là câu trả lời. Khi Phô-ti-pha vô tình đặt toàn bộ tài sản của mình dưới thẩm quyền của Giô-sép thì tài sản của ông ở dưới giao ước của Giô-sép với Đức Chúa Trời.

Của cải, tài sản và vật dụng của Phô-ti-pha đều đã đổi “chủ” (đổi nước).

Tài sản của Phô-ti-pha vẫn còn bị trói buộc vào hệ thống rủa sả của thế gian một cách hợp pháp cho đến khi nó ở dưới sự chăm sóc của Giô-sép. Khi Phô-ti-pha đặt tài sản

SỨC MẠNH CỦA SỰ TRUNG THÀNH

của mình dưới quyền hạn, thẩm quyền của Giô-sép, ông đã không nhận ra mình đang đặt nó ở dưới ánh hưởng của phước hạnh của Đức Chúa Trời. Kinh Thánh nói tiếp, khi Giô-sép quản lý, Phô-ti-pha không cần phải bận tâm hay lo lắng bất cứ điều gì ngoại trừ thực phẩm ông ăn. Ông không có lo lắng gì cả! Vì không có lo lắng nên Phô-ti-pha chỉ việc tập trung vào nhiệm vụ và mục đích của mình với tư cách đội trưởng trong vệ binh của Ai Cập. Có nhiều điều ta cần nhìn thấy ở đây, những gì Phô-ti-pha vô tình trải nghiệm chính là điều Hê-bơ-rơ 4 gọi là ngày Sa-bát yên nghỉ, nó dành sẵn cho các tín hữu thời Tân Ước.

Nếu nghiên cứu ngày Sa-bát, bạn sẽ thấy Đức Chúa Trời không cho phép dân Y-sơ-ra-ên làm bất cứ công việc gì vào ngày đó; không có sự đổ mồ hôi hay lao lực. Tất nhiên, ngày Sa-bát là ngày thứ bảy trong tuần, nó tương ứng với ngày thứ bảy của sự sáng tạo. Có lẽ bạn còn nhớ ngày thứ bảy trong sự sáng tạo là ngày Chúa tuyên bố làm ngày nghỉ. Không phải vì Đức Chúa Trời mệt, nhưng bởi cớ Ngài đã xong việc. Mọi thứ đã hoàn tất. Ngày thứ bảy ban đầu là ngày được định cho con người sống, một ngày không có sự lo lắng, trong ngày đó mọi thứ con người cần đã có trước khi họ cần. Tất nhiên chúng ta biết A-dam đã mất sự yên nghỉ đó khi ông nổi loạn nghịch lại Đức Chúa Trời. Qua sự nổi loạn nghịch lại Chúa A-dam đã cắt đứt khả năng cung ứng của Đức Chúa Trời dành cho ông. Vì thế ông đánh mất sự tiếp trợ mà Chúa đã cung ứng trước đó. Bây giờ A-dam buộc phải tự cung, tự cấp, dành hết thời gian của mình làm việc lao lực và đổ mồ hôi với mục đích duy nhất là để sống còn.

Nhưng Đức Chúa Trời không để con người mất hy vọng. Ngài nêu cho con người một hình ảnh về sự yên nghỉ mà Ngài sẽ phục hồi vào một ngày nào đó. Nó được gọi là ngày Sa-bát, một bức tranh về ngày con người không còn phải nỗ lực bởi sự lao lực và đổ mồ hôi với mục đích sống còn nữa.

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

Khi Phô-ti-pha tháp vào phước hạnh của Chúa mà Giô-sép đem đến qua giao ước, ông đã tháp vào khả năng cung ứng của Đức Chúa Trời qua Giô-sép và ông tìm thấy sự yên nghỉ. Mọi thứ đều được chăm sóc; và ông không có sự lo lắng.

Vậy ông trao mọi sự ông có vào tay Giô-sép, rồi chẳng bận tâm lo nghĩ gì đến nữa, ngoại trừ việc thích ăn món gì mà thôi. Vả, Giô-sép là người có thân hình đẹp đẽ và gương mặt đẹp trai.

Sáng Thế 39:6

Để hiểu tầm quan trọng của ngày Sa-bát và những gì Chúa bày tỏ cho con người thì bạn cần đặt ra một câu hỏi đơn giản. Làm sao ngày Sa-bát có thể diễn ra? Ý tôi là dưới hệ thống rửa sá của thế gian, mỗi ngày con người đều bôn ba để sống còn. Nếu điều đó đúng thì làm cách nào để con người không cần bôn ba vào ngày Sa-bát? Nếu con người không được làm việc thì vào ngày Sa-bát họ được cung ứng như thế nào? Đó là một câu hỏi hay và cần được trả lời, qua câu trả lời này ta thấy toàn bộ sự bày tỏ của “phước hạnh của Chúa” mà Giô-sép đã kinh nghiệm.

Tôi nghĩ một minh họa hay về nguyên tắc này được tìm thấy trong Lê-vi Ký đoạn 25 khi Đức Chúa Trời giải thích Năm Hân Hỉ với dân Y-sơ-ra-ên. Để giúp bạn hiểu một chút về bối cảnh thì cứ 50 năm là tới Năm Hân Hỉ, năm đó có rất nhiều điều quan trọng và tôi sẽ không nói đến ở đây. Tuy nhiên, phần tôi muốn bạn hiểu là dân Y-sơ-ra-ên không thể gieo mùa màng cho năm đó. Thật ra họ không thể gieo mùa màng vào năm thứ 49 vì đó là năm Sa-bát. Nên tôi muốn bạn nắm được một bức tranh rõ ràng về điều này: dân Y-sơ-ra-ên được bảo không được gieo mùa màng từ năm thứ 49 đến 51. Sau đó họ sẽ phải chờ cho đến cuối năm thứ 51, sau khi đã gieo mùa màng, để mùa màng chín rồi họ mới thu hoạch. Nên

SỨC MẠNH CỦA SỰ TRUNG THÀNH

về cơ bản Chúa nói với họ sẽ có khoảng thời gian ba năm không có thu hoạch. Nếu tôi nói với bạn là sẽ không thể nhận lương trong ba năm, chắc có lẽ bạn sẽ rất lo. Dân Y-sơ-ra-ên cũng đã rất lo lắng. Về lẽ tự nhiên thì đây là điều không thể. Nhưng Đức Chúa Trời đang bày tỏ cho họ một điều.

Có lẽ các người sẽ thắc mắc, ‘Chúng tôi sẽ lấy gì mà ăn trong năm thứ bảy, nếu không gieo và không gặt hoa màu?’ Ta sẽ truyền cho phước hạnh của Ta đến với các người trong năm thứ sáu, để các người được trung mùa, và hoa màu sẽ đủ sống cho ba năm. Khi các người gieo trong năm thứ tám, các người sẽ tiếp tục ăn hoa màu cũ; đến năm thứ chín, khi các người thu hoạch hoa màu mới, các người vẫn còn hoa màu cũ để ăn.

Lê-vi Ký 25:20-22

Ngày Sa-bát chỉ có thể thực hiện khi Đức Chúa Trời ban phước gấp đôi hay dư dật cho ngày thứ sáu. Hãy để cụm từ đó “khắc sâu” trong đầu bạn. Dư dật chẳng phải là điều mỗi người nam, người nữ khao khát hay sao? Khi Đức Chúa Trời ban phước gấp đôi cho con người vào ngày thứ sáu, Ngài đang nhắc nhở con người Ngài là Đáng tiếp trợ của họ, và Ngài luôn luôn tiếp trợ dư dật. Chúng ta hãy thành thật, sự dư dật đem đến tự do ra khỏi sự chen chúc của lũ chuột. Nó đem chúng ta từ chỗ nô lệ đến chỗ có các quyền chọn lựa. Quan trọng nhất là nó giải phóng chúng ta để chúng ta tìm thấy và thành công trong việc đeo đuổi mục đích và đam mê của mình. Như Drenda và tôi đã nói, “Bạn sẽ không bao giờ có thể tìm thấy mục đích của mình cho đến khi bạn chấn chỉnh vấn đề tiền bạc.” Có tin mừng tuyệt vời cho chúng ta. Sự yên nghỉ ngày Sa-bát vẫn còn trong thời nay, nó cung cấp cho chúng ta một nơi mà các nhu cầu chúng ta được đáp ứng và chúng ta có thể thịnh vượng thay vì chỉ sống còn.

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

Vì người nào đã vào nơi an nghỉ của Ngài thì nghỉ làm công việc của mình, cũng như Đức Chúa Trời đã nghỉ làm công việc của Ngài.

Vương Quốc của Đức Chúa Trời thay thế luật lao lực và đồ mổ hối của lãnh địa thế gian mà Phô-ti-pha hưởng, nó cũng sẽ làm điều tương tự cho bạn. Khi chúng ta học cách tháp vào Vương Quốc của Đức Chúa Trời chúng ta có thể thịnh vượng và tìm thấy mục đích của mình. Cuộc sống sẽ vui vẻ, đầy lòng đam mê và vui mừng, đúng như vậy!

Phước hạnh của CHÚA làm ta nên giàu có; Ngài chẳng thêm nỗi phiền muộn gì vào.

Châm Ngôn 10:22

Phước hạnh của Chúa đem lại giàu có và Đức Chúa Trời không thêm lao lực vào đó! Chúng ta có thể sống vượt trên hệ thống lao lực và đồ mổ hối làm việc của Sáng Thế 3:17. Tôi từng sống dưới hệ thống cũ này với mục đích sống còn trong nhiều năm cho đến khi tôi học cách Vương Quốc của Đức Chúa

**HÃY NGỪNG KHẾ
HIỆP BẢN THÂN VỚI
NGHI NGỜ VÀ VÔ TÍN
XUNG QUANH BẠN.
HÃY THAY ĐỔI LÒNG
TRUNG THÀNH CỦA
BẠN VÀ TẬN HƯỞNG
VƯƠNG QUỐC ĐỨC
CHÚA TRỜI.**

Trời hoạt động. Bạn cũng có thể học điều đó. Đức Chúa Trời ở với bạn! Ngài có thể giúp bạn! Bạn có thể thịnh vượng. Không, để tôi nói lại điều: Bạn cần phải thịnh vượng. Những Phô-ti-pha của thế gian, người không biết Đức Chúa Trời phải chịu phục dưới sự rủa sả của vô vọng, lao lực và sống cὸn, đang theo dõi chúng ta. Họ không ấn tượng với tôn giáo, nhà thờ hay Kinh Thánh của bạn bởi vì họ không thể nhìn xa hơn những

SỨC MẠNH CỦA SỰ TRUNG THÀNH

gì bạn đang đối diện. Bạn không thể mong người ta lắng nghe khi bạn nói Đức Chúa Trời vĩ đại trong khi đó bạn lại đang sống trong áp lực tài chính, trong thiếu thốn và trong tình trạng sống còn y như họ sống. Không được, bạn phải bày tỏ như thế nào là Vương Quốc Chúa như Giô-sép đã làm. Tôi không có ý nói nặng lời, nhưng người đời không có ngu đâu. Họ đang tìm câu trả lời.

Trong nhiều năm tôi không có tiếng nói ảnh hưởng. Không ai mời tôi lên truyền hình; trước đây tôi không lãnh đạo hội thánh hàng ngàn người. Tại sao? Bởi vì tôi đâu có gì để nói, không có giải pháp, không có câu trả lời, không có chứng cứ rằng Chúa sống và Ngài ở với tôi. Tôi vay mượn từ gia đình để sống qua ngày. Xe cộ hư hỏng suốt, nhà cửa dột nát và cuộc đời thì “bảy nổi ba chìm.” Tại sao người khác phải nghe Đức Chúa Trời của tôi vĩ đại như thế nào cơ chứ? Vâng, tôi đang trên đường về thiêng dang và thiêng dang là điều tuyệt vời nhất, nhưng người ta sẽ không nghe thiêng dang tuyệt vời như thế nào nếu bạn không bày tỏ thiêng dang ở ngay trên đất này. Hãy nghe, tất cả những gì tôi nói là nếu Chúa là Đức Chúa Trời và Lời Ngài là thật thì nó phải có hiệu quả. Cuộc đời chúng ta phải trông khác đời và khác biệt! Chúng ta phải chinh phục thế hệ này bằng lẽ thật của Vương Quốc Chúa. Các “Phô-ti-pha” thời nay đang dõi theo chúng ta.

Vậy tại sao tôi đặt phụ đề cho cuốn sách là *Sức Mạnh Của Sự Trung Thành*? Vì Phô-ti-pha tháp vào Vương Quốc của Đức Chúa Trời và vui hưởng ngày nghỉ Sa-bát, tại đó việc đổ mồ hôi làm việc và lao lực không phải là lối sống, tại đó không có sợ hãi mà chỉ có sự bình an cai trị. Đó là chỗ sự sống còn được thay thế bằng mục đích, đam mê, và sự nghèo đói bị sự cung ứng nuốt chửng. Ông đã làm điều đó thế nào? Ông đem nan đề và lo lắng phục dưới quyền hạn của Vương Quốc của Đức Chúa Trời. Dù về thực chất, ông không nhận

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

ra điều ông đang làm nhưng ông đã khép hiếp với Đức Chúa Trời. Ông đồng ý và phục dưới quyền hạn của Vương Quốc của Đức Chúa Trời. Phô-ti-pha đủ thông minh để đặt các công việc của mình dưới sự chăm sóc của Giô-sép bởi vì ông nhìn thấy câu trả lời. Bạn cũng có thể làm điều đó, đó là điều tôi và Drenda đã làm. Đó là cách con nai xuất hiện, tiền xuất hiện, xe hơi và căn nhà chúng tôi cần xuất hiện. Nên tôi đề nghị bạn thế này, nếu bạn muốn vui hưởng mọi điều Chúa dành cho bạn hãy thay đổi sự trung thành của mình. Hãy chấm dứt khép hiếp bản thân với sự nghi ngờ và vô tín của thế gian. Hãy thay đổi lòng trung thành của bạn và tận hưởng Vương Quốc của Đức Chúa Trời.

CHƯƠNG 9

CÁC CON HÃY NUÔI ĂN!

Don đã đến văn phòng của tôi trong sự nán lòng và nợ nần, đó là lần đầu tôi gặp anh ta. Dường như lúc đó trong đời anh chẳng có điều nào êm đẹp. Khi tôi ngồi xuống và nói chuyện với anh, tôi phát hiện anh ta nợ tiền thuê nhà ba bốn tháng và hầu như hóa đơn nào cũng nợ. Anh cũng đối diện vấn đề trong hôn nhân – vợ anh ta chán ngáy với tình trạng tài chính của họ và cô ta bắt đầu mất sự tôn trọng Don vì anh không thể cung cấp cho cô và năm người con. Sự thật là Don không còn tôn trọng bản thân nữa. Anh ta có rất nhiều câu hỏi.

Công việc của anh ta là bán bảo hiểm sức khỏe khắp tiểu bang Ohio, anh ta không thành công lắm nên chuyện này đã nhanh chóng dẫn anh ta tới tình cảnh thảm họa về tài chính.

Dù mọi thứ đều chống lại Don nhưng tôi nhìn thấy tiềm năng trong anh ta. Anh ta sẵn sàng học hỏi và sẵn sàng làm việc. Sự kết hợp mạnh mẽ đó đã kích thích tôi đủ để thuê anh ta và đầu tư bản thân vào tiềm năng trong tương lai của anh ta. Cuối cùng nó thành ra một khoản đầu tư đem lại lợi nhuận khổng lồ cho cả hai chúng tôi.

Khi công ty còn non trẻ của chúng tôi giành được một chuyến đi đến Hawaii từ một công ty của mình, tôi cảm nhận đây sẽ là một cơ hội tuyệt vời để chia sẻ với Don về Vương Quốc của Đức Chúa Trời. Dù là một tín đồ nhưng anh ta

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

không có sự hiểu biết giống như tôi. Trong vài dịp tôi đã cố chia sẻ các nguyên tắc của Đức Chúa Trời với anh ta trong lĩnh vực này, nhưng dường như anh ta không tin điều tôi đang nói.

Tôi vẫn tìm cách để hút được sự chú ý của Don, qua đó giúp anh ta nhận ra anh cũng có thể thành công nhờ học cách Vương Quốc của Đức Chúa Trời làm việc. Tuy nhiên, Don nản lòng đến nỗi anh ta thấy khó tin vào bản thân chứ chưa nói đến việc tin có sự thay đổi xảy ra. Tôi tin chuyến đi đến Hawaii là cơ hội của tôi.

Những tuần trước khi Don và tôi đi, chúng tôi đã nói chuyện với nhau về những gì mình sẽ tham quan và làm tại đó. Có một mối quan tâm đặc biệt thu hút sự chú ý của Don không giống như thứ khác. Anh ta muốn bắt cá marlin xanh dương trên các dòng nước của Thái Bình Dương. "Hawaii là thủ đô cá marlin của thế giới," Don phấn khích nói với tôi. "Tôi luôn muốn bắt một con cá marlin, đó là giấc mơ của đời tôi." Lần đầu tiên trong nhiều tuần tôi nhìn thấy tia sáng trong mắt của Don. Có điều gì đó khiến anh ta rất phấn khích, và tôi biết sự phấn khích của anh ta sẽ mở cánh cửa cho một bài học quan trọng.

Tôi nói, "Don, anh có biết mình có thể biết, không phải hy vọng, mà là *biết* anh sẽ bắt một con cá marlin tại Hawaii bằng cách tháp vào Vương Quốc của Đức Chúa Trời không? Vừa bối rối vừa phấn kích, anh ta muốn biết thêm và tôi tiếp tục giải thích về Vương Quốc. Tôi trích Mác 11:24, nói rằng, "Vì thế Ta nói với các ngươi, mọi điều các ngươi xin trong khi cầu nguyện, hãy tin rằng các ngươi đã nhận được, thì các ngươi sẽ nhận được." Đối với Don, điều này không thể tin nổi. Tôi để thời gian giúp anh ta hiểu Vương Quốc Chúa và cách khai phóng đức tin. Vì thế, trước khi đi anh ta và vợ đã gieo y như tôi đã làm với con nai, họ hiệp một cầu nguyện và tin là đã nhận được một con cá marlin xanh dương.

CÁC CON HÃY NUÔI ĂN!

Cùng lúc đó, Don đã làm mọi thứ anh biết để cầm giữ phần của anh ta trong mùa gặt. Anh thăm dò những con thuyền trống, hỏi giá cả và cuối cùng đặt thuyền với một thuyền trưởng mà anh ta có thiện cảm. Mọi thứ đã được thu xếp, hai chúng tôi đều phấn khởi đi đến biển nước xanh tại Hawaii.

Ngày ra khơi cũng đã đến, khi lên thuyền chúng tôi phấn khởi nói với thuyền trưởng hôm nay chúng tôi sẽ bắt một con cá marlin xanh dương. Dù mong đợi chúng tôi có một ngày câu thành công loại cá khác với mục đích thể thao, anh ta khẳng định hôm đó chúng tôi không có lợi thế bắt một con marlin xanh dương. Trong bốn tháng qua ngày nào cũng có hai chuyến tàu thuê ra khơi nhưng thủy thủ đoàn của ông chỉ mới đem về một con cá marlin xanh dương. Lý do ư? Lúc đó không phải mùa cá marlin xanh dương vì nó là loại cá di cư. Chúng tôi không nhụt chí và nói với ông ta một cách tôn trọng là chúng tôi sẽ nhận được một con và tiếp tục sẵn sàng.

Sau sáu giờ câu, chẳng có con nào giật cần câu, tôi hơi lo nếu không có động tĩnh gì thì đức tin của Don sẽ yếu đi. Trong sự lo lắng tôi hét lên và hỏi Don. Tôi la lên từ cây câu phía trên anh, “Don ơi, để tôi hỏi anh một câu, anh nhận được con cá marlin xanh dương khi nào, khi nó xuất hiện hay lúc ta câu nguyễn?” Don tự tin trả lời cách mạnh mẽ, “Anh Gary, câu đó dễ mà. Tôi đã nhận được khi câu nguyễn.” Tôi phấn khởi và tự tin khi nghe câu trả lời của anh ta. Tới lúc đó tôi mới biết Don đã nghiêm túc học hỏi những lời giảng dạy của tôi và anh ta cương quyết có được con marlin.

**VÌ THẾ TA NÓI VỚI
CÁC NGƯỜI, MỌI
ĐIỀU CÁC NGƯỜI
XIN TRONG KHI CẦU
NGUYỆN, HÃY TIN
RẰNG CÁC NGƯỜI
ĐÃ NHẬN ĐƯỢC, THÌ
CÁC NGƯỜI SẼ NHẬN
ĐƯỢC.**

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

Vài phút sau, dây câu của Don bắt đầu tạo ra âm thanh khi nó chui xuống biển, mấy người bạn la lên, “Cá cắn câu rồi!”

Thuyền trưởng cảnh báo, “Đừng quá phấn khởi thế. Đó
TA KHÔNG THỂ THẤY
GIÓ NHƯNG NÓ CÓ
TÁC ĐỘNG HỮU HÌNH
LÊN THẾ GIỚI TỰ
NHIÊN THẾ NÀO THÌ
VƯƠNG QUỐC ĐỨC
CHÚA TRỜI LÀ THẬT
VÀ CÓ ẢNH HƯỞNG
TRONG THẾ GIỚI TỰ
NHIÊN THẾ ẤY.

Đó là một con cá lớn nhưng không phải cá marlin xanh dương đâu. Cá marlin sẽ nổi lên mặt nước và phóng mạnh lên không trung, còn con này thì ở dưới sâu.” Vài phút trôi qua trong lúc Don tiếp tục vật lộn với con cá, nó vẫn chưa lên đủ gần mặt nước để nhìn thấy. Don đã mệt, con cá còn mệt hơn nên đã sớm ngừng vật lộn. Don và tôi không ngạc nhiên khi anh ấy kéo lên một con cá marlin xanh dương rất đẹp, nhưng mọi người trên thuyền thì kinh ngạc.

Hình ảnh của Don và con cá vẫn còn trong văn phòng của tôi cho đến ngày nay như là một lời chứng cho người khác và một sự nhắc nhở liên tục cho tôi về thực tại của Vương Quốc của Đức Chúa Trời. Bên ngoài nó chỉ là một con cá Nhưng với Don, con cá marlin có ý nghĩa hơn nhiều. Nếu Vương Quốc hiệu quả đối với cá marlin thì nó chắc chắn hiệu quả với mọi thứ anh cần trong cuộc sống. Với Don, đó mới là sự khởi đầu tiến trình nhận ra ảnh hưởng của Vương Quốc của Đức Chúa Trời trên cuộc đời anh.

Trở lại quá khứ vài ngàn năm bạn sẽ học biết về một người tên Ni-cô-đem, ông đã hỏi Chúa Giê-su rất cụ thể về Vương Quốc của Đức Chúa Trời. Sách Giăng 3 ghi chép lại câu trả lời của Chúa, “*Gió muốn thổi đi đâu thì thổi; người nghe tiếng gió nhưng không biết gió từ đâu đến và sẽ đi đâu. Ai được sinh ra bởi Đức Thánh Linh thì cũng như vậy*” (c. 8).

CÁC CON HÃY NUÔI ĂN!

Ngày đẹp trời đó khi lên thuyền với Don là một ví dụ hay về nguyên tắc này, nó sẽ luôn như vậy.

Dù cả Don và tôi không thể thấy Vương Quốc của Đức Chúa Trời bằng mắt trần, nhưng chúng tôi đã nhìn thấy và cảm nhận tác động của nó khi con cá marlin xuất hiện vào ngày hôm đó. Ta không thể thấy gió nhưng nó có tác động hữu hình lên thế giới tự nhiên thế nào thì Vương Quốc của Đức Chúa Trời là thật và có ảnh hưởng trong thế giới tự nhiên thế ấy. Qua việc học biết những luật lệ chi phối Vương Quốc của Đức Chúa Trời chúng ta cảm nhận tác động của nó trong cuộc đời của mình như Don đã làm vào hôm đó.

Đây là câu hỏi. Con cá marlin đó đã xuất hiện thế nào? Có câu trả lời cho câu hỏi đó. Bạn không thể chỉ nói Đức Chúa Trời đã làm điều đó. Không, chúng ta cần biết con cá sẽ xuất hiện như thế nào. Bạn thật sự cần biết điều này bởi vì có thể sẽ có một ngày bạn cần một con cá marlin xanh dương, một chiếc xe màu xanh dương, hay đơn giản là thức ăn màu xanh dương... Thật ra ý của câu chuyện không hoàn toàn nói về việc câu cá, câu chuyện đi săn của tôi cũng không nói về con nai. Câu chuyện đó cho chúng ta hiểu biết về Vương Quốc Chúa và cách nó hoạt động. Con cá marlin xuất hiện vì có lý do. Chúa Giê-su để rất nhiều thì giờ dạy dỗ các môn đồ của Ngài về cách Vương Quốc hoạt động, nhưng ngoài việc nói về Vương Quốc, Ngài còn bày tỏ điều đó.

Xin hãy để ý. Vương Quốc không làm việc giống như lãnh địa thế gian mà bạn đã từng sống. Thật sự bạn sẽ không thể hiểu hết cách làm việc của thiên đàng bằng lý trí. Nó hoạt động trên cơ sở luật lệ, luật này khác với luật ta quen thuộc trong lãnh địa thế gian. Nhưng ta có thể học hỏi những luật lệ đó. Chúa Giê-su để nhiều thì giờ bày tỏ và dạy dỗ luật của Vương Quốc của Đức Chúa Trời ở mọi nơi Ngài đến. Mắc 6 là một trong những câu chuyện ưa thích của tôi nói về việc Chúa Giê-su bày tỏ Vương Quốc. Câu chuyện Chúa Giê-su

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

cho năm ngàn người nam ăn với năm ổ bánh và hai con cá. Dù tôi đã nghe về câu chuyện này hàng triệu lần khi sinh hoạt trong nhà thờ truyền thống, nhưng không ai nói cho tôi cách Chúa Giê-su cho họ ăn.

Khi ấy trời đã khá xέ chiều, các môn đồ đến thưa với Ngài, “Nơi đây thật hoang vắng, và trời cũng đã quá xέ chiều, xin Thầy cho họ giải tán để họ có thể vào các thôn xóm và làng mạc quanh đây mua thức ăn cho họ.”

Ngài trả lời họ, “Chính các người phải cho họ ăn.”

Họ đáp, “Chúng con phải đi và mua hai trăm đơ-nari tiền bánh cho họ ăn sao?”

Ngài hỏi họ, “Các người có bao nhiêu bánh? Hãy đi và xem thử coi.”

Khi biết được rồi họ nói, “Thưa có năm cái bánh và hai con cá.”

Ngài truyền cho họ bảo dân ngồi xuống thành từng nhóm trên cỏ xanh. Vậy họ ngồi xuống thành những nhóm một trăm người hoặc năm mươi người. Đoạn Ngài cầm năm cái bánh và hai con cá, ngược mắt lên trời, tạ ơn, bẻ bánh ra, và trao cho các môn đồ để họ phát cho dân. Ngài cũng phát hai con cá cho mọi người. Ai nấy đều ăn và được no nê. Họ lượm lại được mười hai giỏ đầy bánh vụn và cá dư. Số người ăn bánh là năm ngàn dân ông.

Mác 6:35-44

CÁC CON HÃY NUÔI ĂN!

“Chúa Giê-su ơi chúng ta gặp rắc rối. Người ta đói và nếu bây giờ họ không đi về thì họ sẽ không thể về tới nhà cho đến lúc khuya; chúng con thấy lo.” Chúa Giê-su nói gì với họ? “Hỡi ôi, đúng rồi. Ta quên mất giờ giấc, chúng ta sẽ kết thúc buổi nhóm ngay.” Không, Ngài chỉ nói, “Các ngươi hãy cho họ ăn.” Gì cơ? Kinh Thánh ghi lại có 5.000 đàn ông ở đó, nếu tính luôn cả đàn bà và trẻ em thì có lẽ ở đó có 20.000 người. Cho nhóm người đó ăn, dù bạn đã có sẵn thức ăn ở đó, là một nhiệm vụ quá lớn, nhiệm vụ bất khả thi. Tôi chắc các sứ đồ không thể tin những gì Chúa Giê-su nói. Câu trả lời của họ đối với giải pháp của Ngài giúp ta hiểu rõ lối suy nghĩ điển hình trong lãnh địa thế gian. “Nhưng Chúa Giê-su ơi, việc đó sẽ tiêu tốn tám tháng lương! Chúng ta phải chi nhiều tiền mua bánh như vậy sao?” Trước hết, hãy để ý cách họ nhanh chóng chuyển đổi nan đề của họ - thiếu sự cung ứng – sang hệ thống rửa sả của thế gian, tức là kinh tế, lao lực, mồ hôi, tám tháng làm việc là một con số chính xác.

Một ngày nọ tôi đang cầu nguyện và Đức Chúa Trời nói tôi có tâm trí xác thịt. Tôi bối rối; điều đó có nghĩa gì? Mình có nan đề dâm dục ư? Không, Ngài nói đến suy nghĩ của tôi và tôi bị giới hạn như thế nào, vì hệ thống suy nghĩ bị rửa sả của thế gian đang sàng lọc tương lai của tôi qua tốc độ xử lý trong tâm trí tôi. Tất cả chúng ta đều làm điều này. Nếu cần một căn nhà mới ta sẽ tìm hiểu giá cả bao nhiêu, rồi lập tức tính toán xem mình có khả năng mua hay không. Chúng ta tính toán như thế nào? Qua sự hiểu biết bị rửa sả của thế gian, có nghĩa ta bôn ba tới mức độ nào. Ví dụ, tôi kiếm được 15 đô la mỗi giờ nhân lên cho 40 giờ bằng... “Mình không đời nào mua được căn nhà đó.” Thế là bạn gác nó qua một bên và coi đó là điều không thể. Nếu ta sàng lọc mỗi ý tưởng qua bộ lọc “tôi có thể bôn ba tới mức nào” ta sẽ KHÔNG BAO GIỜ tháp vào lối sống của Vương Quốc vì Đức Chúa Trời không bị ràng buộc vào hệ thống bộ lọc của bạn. Chúa nói với tôi

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

nếu muốn Vương Quốc Chúa tham gia vào thì tôi phải bắt đầu nghĩ theo suy nghĩ của Vương Quốc – mọi sự điều có thể!

Đây là tình trạng của các môn đồ khi họ nói, “Việc đó sẽ tiêu tốn tám tháng lương!” Về bản chất họ đang nói cho nhiều người ăn là điều không thể.

Để tôi minh họa các môn đồ cảm thấy thế nào về câu nói của Chúa Giê-su “Các ngươi hãy cho họ ăn.” Hãy tưởng tượng tôi là mục sư của bạn, bạn đã trải qua một số thời điểm khó khăn nên không thể trả tiền vay. Bạn thiếu nợ ba tháng và sắp sửa mất căn nhà của mình. Thế là bạn đến với tôi và hỏi hội thánh có thể giúp bạn có số tiền để kịp thanh toán hay không. Sau đó tôi bình tĩnh nói, “Tôi có ý hay hơn, tại sao anh không thanh toán hết, để không còn phải thanh toán bất cứ khoản nào nữa?” Bạn nhìn tôi với vẻ mặt, “Chắc ông mục sư thật sự không hiểu điều mình đang nói.” “Không phải đâu mục sư, tôi nghĩ ông hiểu sai ý rồi. Chúng tôi không có tiền; đó là lý do chúng tôi đến với ông. Chúng tôi cần hội thánh giúp đỡ để kịp thanh toán các khoản.” Tôi bình tĩnh nhìn bạn và nói một lần nữa, “Không, tôi hiểu những gì bạn đang nói, và tôi cho bạn một giải pháp tuyệt vời. Bạn chỉ cần trả hết tiền nhà là không cần phải trả gì nữa hết.” Giống như máy pinball (trò chơi dùng điều khiển đánh một quả bóng vào mục tiêu để ghi điểm) kêu rít lên, có lẽ bạn nghĩ tôi bị điên.

Chắc chắn các môn đồ đã cảm thấy như thế. “Chúa Giê-su ơi, cho tất cả 20000 ngàn người này ăn ư, Ngài nói vậy nhưng chắc không phải vậy nhỉ? Điều đó là không thể. Chúng ta không có nguồn lực để làm điều đó. Nếu ta triển khai kế hoạch làm việc chăm chỉ đủ để có được số tiền đó, ta phải sắp xếp cho xe ngựa và các ban ngành để đi mua bánh, trước khi ta trở lại và đem bánh theo thì mọi người đã chết rồi. Dù có tiền đi nữa nhưng ta không đủ thời gian cần thiết để hoàn thành công việc này.” Đây là cách chúng ta phản

CÁC CON HÃY NUÔI ĂN!

ứng lại với những điều bất năng trong tự nhiên khi chúng ta không nhìn thấy cách để điều đó trở thành hiện thực. Khi ta không có sự cung ứng thì tâm nhìn của chúng ta cũng chết lịm luôn.

Chúa Giê-su không để các môn đồ trong hoàn cảnh đó mà không có câu trả lời, Ngài sẽ không bảo môn đồ cho dân chúng ăn nếu không có cách làm việc đó. Thật ra Ngài chuẩn bị cho họ thấy một hệ thống khác – Vương Quốc Chúa hoạt động. Các môn đồ đã bỏ tay và Chúa Giê-su sẽ ra tay.

Chúa Giê-su phán, “Các ngươi hãy xem chúng ta có gì?” Các môn đồ trở lại và nói, “Chúng con tìm thấy năm cái bánh và hai con cá.” Khi xác định được năm cái bánh và hai con cá, Chúa Giê-su bảo các môn đồ đem đến cho Ngài. Ngài lấy bánh và cá mà chúc phước và đưa cho các môn đồ. Đối với con mắt tự nhiên không có điều gì thay đổi, nhưng trong lĩnh vực tâm linh điều rất quan trọng đã xảy ra, nó là chìa khóa cho sự hiểu biết của chúng ta về Vương Quốc. Chúa Giê-su bảo các môn đồ phân phát bánh và cá, họ chứng kiến trong sự kinh ngạc khi thức ăn nhân cấp lên ngay trước mặt họ và cung cấp đủ 20.000 người ăn no nê, đến mức không thể cắn thêm miếng nào được nữa. Chuyện gì đã xảy ra? Nó đã diễn ra thế nào?

Để biết thì ta cần truy lại và quan sát kỹ các chi tiết của biến cố này. Chữ “chúc phước” có nghĩa là biệt riêng hay tận hiến. Nên có thể nói khi Chúa Giê-su công bố trên thức ăn và ban phước cho thì bánh và con cá được biệt ra khỏi vương quốc này và đem vào một vương quốc khác. Trong vương quốc thế gian việc cho 20000 người ăn với năm cái bánh và hai con cá là không thể. Nhưng với Vương Quốc của Đức Chúa Trời mọi sự đều có thể. Thật ra câu chuyện không dừng lại ở đó. Trước khi câu chuyện kết thúc các môn đồ đã gom lại 12 giỏ thức ăn dư. Năm cái bánh và hai con cá từ chỗ không đủ đến việc làm cho 20.000 người no nê, rồi số dư lúc ăn xong

còn nhiều hơn cả số ban đầu sao? Đó là cách của Vương Quốc Chúa, thật quá dư dật!

**CHÚA ĐÃ DẠY ĐỒ
TÔI TRƯỚC HẾT HÃY
GIEO VÀO VƯƠNG
QUỐC ĐỨC CHÚA
TRỜI MỘT PHẦN CỦA
NUH CẦU TÔI CẦN.**

bánh và cá của mình. Cậu đặt phần thức ăn dưới thảm quyền của Vương Quốc Đức Chúa Trời, và nó đã được nhân cấp, cho 20000 người ăn với 12 giờ đầy dư. Hãy để ý bánh nhân cấp thành bánh và cá nhân cấp thành cá. Đây là cách Vương Quốc làm việc. Tôi có thể gieo một con cá vào Vương Quốc và nó có thể nhân cấp thành con cá nhưng nếu tôi cần một con cá mà không có cá để gieo thì sao? Câu trả lời – tiền. Hãy nhớ, tiền là hệ thống trao đổi. Bạn và tôi “kể tên” tiền bạc mỗi ngày. Chúng ta gọi nó là sữa, nhà, quần áo, bánh và bất cứ thứ gì chúng ta cần mỗi ngày. Tiền trở thành bất cứ thứ gì ta cần. Nên khi gieo ta có thể kể tên tiền. Thay vì đi xuống chợ mua cá để gieo ta chỉ cần đặt tên tiền. Bạn có thể áp dụng điều này cho sự dâng hiến chứ không phải phần mồi, vì Chúa đã đặt tên cho nó rồi. Chúng ta thấy luật nhân cấp này làm việc trong Luca 5.

Là nhà khoa học thuộc linh, khi xem xét kỹ câu chuyện này, tôi thấy công thức tương tự mà Đức Chúa Trời đã ban cho tôi về con nai. Qua việc săn nai, Chúa đã dạy tôi trước hết hãy gieo vào Vương Quốc của Đức Chúa Trời một phần của nhu cầu tôi cần. Đây là điều cậu bé đã làm với

Một ngày kia, khi Đức Chúa Jesus đang đứng bên bờ Hồ Ghê-nê-sa-rết, đoàn dân đông chen lấn nhau quanh Ngài để nghe lời Đức Chúa Trời. Ngài thấy hai chiếc thuyền đang đậu bên bờ hồ; các ngư phủ đã rời khỏi thuyền và đang giặt lưới. Ngài bước vào một trong hai thuyền ấy, đó là chiếc thuyền của Si-môn, rồi Ngài xin

CÁC CON HÃY NUÔI ĂN!

ông cho thuyền đang xa bờ một chút. Ngài ngồi xuống và giảng dạy cho dân từ trên thuyền.

Khi giảng dạy xong, Ngài nói với Si-môn, “Hãy chèo thuyền ra chỗ nước sâu và thả lưới xuống đánh cá.”

Si-môn đáp, “Thưa Thầy, chúng con đã đánh cá vất vả suốt đêm và không bắt được con nào. Nhưng bây giờ Thầy bảo vậy, con sẽ thả các lưới xuống.”

Khi thả lưới xuống, họ bắt được rất nhiều cá đến nỗi các lưới gần đứt. Vì thế họ phải ra dấu cho các bạn chài ở chiếc thuyền kia đến giúp họ. Những người ấy đến, phụ kéo lưới lên, và đổ cá đầy hai thuyền, đến nỗi cả hai đều gần chìm.

Luca 5:1-7

Là một nhà khoa học thuộc linh, chúng ta hãy xem xét kỹ câu chuyện này. Những con cá đã xuất hiện thế nào? Bạn có thể thấy nó không? Chúa Giê-su đang đi dọc bờ biển, Ngài thấy một con thuyền mà Ngài muốn sử dụng để giảng dạy đám đông. Ngài hỏi Phi-e-rơ, chủ thuyền, Ngài sử dụng thuyền được không và Phi-e-rơ nói, “Đã được.” Vì Phi-e-rơ và người của ông đã sử dụng xong thuyền để đánh cá suốt đêm nhưng chẳng bắt được gì. Sau khi Chúa Giê-su sử dụng thuyền, Ngài bảo Phi-e-rơ ra khơi lại và đánh cá chỗ nước sâu để được một mẻ lớn. Tôi chắc lời yêu cầu này khiến Phi-e-rơ ngạc nhiên, vì ông trả lời, “Giê-su ơi, chúng tôi đã đánh cá suốt đêm mà chẳng được gì.” Phi-e-rơ là người đánh cá chuyên nghiệp và ông biết cách đánh cá. Dựa trên kinh nghiệm của ông thì ở đó không có cá. Về phương diện tự

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

nhiên trở lại đánh cá là điều vô lý. Họ đã sắp xếp đồ đạc và mới rửa lưới xong.

Tôi không tin Phi-e-rơ sẽ ra khơi đánh cá ngoại trừ ông đã nghe một bài giảng một tiếng đồng hồ của Chúa Giê-su, và nó đã đụng chạm ông không giống như trước đây. Nên ông nói, “Nhưng bây giờ Thầy bảo vậy, con sẽ thả các lưới xuống.” Phi-e-rơ lại ra khơi và bắt được nhiều cá, đến nỗi các lưới của ông sấp rách và thuyền sấp chìm. Ông gọi các bạn nghề đang ở trên bờ, họ chèo ra, lưới họ cũng sấp rách và thuyền họ cũng sấp chìm. Kinh Thánh ghi lại phản ứng của Phi-e-rơ: Ông kinh ngạc!

Chuyện này đã xảy ra thế nào? Có manh mối nào không? Chúng ta có biết được không? Tóm lại đó chính là quyền năng của nguyên tắc trung thành mà chúng ta đã nói. Khi Phi-e-rơ để Chúa Giê-su sử dụng thuyền đánh cá, thì con thuyền và công việc đánh cá đã đổi “chủ” (đổi nước). Công việc đánh cá đã bước ra khỏi hệ thống quyền hạn bị rủa sả của thế gian này rồi bước vào quyền hạn của Vương Quốc Đức Chúa Trời. Chúa Giê-su ở trong Vương Quốc, tức trong quyền hạn của Đức Chúa Trời, nên Đức Chúa Trời có tính hợp pháp để tải xuống một lời tri thức và cho Chúa Giê-su biết chính xác vị trí của cá: “chỗ nước sâu.”

Chúng ta hãy mở xem cốt này. Chúa Giê-su mượn thuyền đánh cá từ Phi-e-rơ – mới ngừng công việc đánh cá suốt đêm mà không có kết quả. Đổi lại thì con thuyền được ở dưới quyền hạn của Vương Quốc Đức Chúa Trời. Bây giờ qua Đức Thánh Linh, Chúa Giê-su biết chính xác vị trí của cá. Sau đó Ngài chỉ cho thuyền của Phi-e-rơ tới địa điểm chính xác. Thuyền Phi-e-rơ đầy cá. Thuyền bạn ông cũng đầy cá nhờ cú đánh bắt đó. Vậy thì con cá được bắt như thế nào? Nói đơn giản là qua một lời hướng dẫn trực tiếp từ thiên đàng. Phải nói là ai cũng có thể bắt cá nếu biết chính xác chúng ở đâu. Hãy suy nghĩ điều chúng ta mới nói. Đức Chúa

CÁC CON HÃY NUÔI ĂN!

Trời biết mọi sự; Ngài có thể giúp đỡ bạn và bảo bạn phải làm gì.

Khi Drenda và tôi vỡ nợ và bắt đầu học về Vương Quốc, Đức Chúa Trời đã cho tôi một giấc mơ vào ban đêm để bắt đầu một công việc kinh doanh, lúc đó tôi thật sự không biết phải bắt đầu thế nào. Công việc kinh doanh đó vẫn hoạt động 28 năm sau, tạo ra hàng trăm ngàn đô la lợi nhuận ròng trong một năm. Hơn 28 năm đó, thời gian đã cho phép tôi gieo hàng triệu đô la vào các chức vụ của tôi tớ Chúa và giúp đỡ nhiều người khác. Bằng cách nào? Tôi đã nghe từ thiên đàng, và bạn cũng có thể! Tôi cho bạn một ví dụ!

Tôi đang tổ chức một hội nghị về Vương Quốc của Đức Chúa Trời trong năm đêm cách đây vài năm. Sau đêm thứ hai, một người có tên Chris đến với tôi và nhờ tôi cầu nguyện cho anh ta. Tôi hỏi anh cần cầu nguyện cho điều gì. Anh kể tôi nghe câu chuyện của mình. Anh đang làm ăn với một người, người này đã biến thủ tiền của công ty và khiến công ty thiếu nợ. Cô vợ hiện tại là vợ thứ tư, cơm không lành canh cũng chả ngọt, còn anh ta thì chỉ mới 40 tuổi. Anh cho biết anh chán nản đến nỗi anh lấy một khẩu súng lục đã nạp đạn và lái xe lòng vòng một hồi rồi dừng lại tại một trạm xăng đã đóng cửa với ý định tự tử.

Lúc đó vào khoảng 3 giờ sáng, khi anh ta ngồi đó cùng với súng lục đã lên đạn thì di động của anh ta đổ chuông. Anh ta nhận ra số điện thoại ngay lập tức. Đó là đối tác cũ của anh. Anh không muốn nói chuyện với người đó nên đã không trả lời. Chuông điện thoại reo nhiều lần. Thật ra nó đã đổ chuông 11 lần trước khi Chris quyết định trả lời. Những lời đầu tiên từ miệng của đối tác cũ là, “Anh đang ở đâu, và anh đang làm gì vậy?” Khi Chris nói, đối tác cũ nói với Chris, “Anh đừng làm gì hết, tôi sẽ đến ngay!” Dường như đối tác cũ của Chris vừa mới dâng cuộc đời cho Chúa và anh ta muốn chia sẻ điều đó với Chris. Thật lạ lùng anh ta

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

cảm nhận phải điện khẩn cấp cho Chris lúc 3:00 giờ sáng, khi Chris không trả lời anh ta cứ gọi cho bằng được.

Khi đối tác của Chris xuất hiện, anh ta đã dẫn Chris về với Chúa và cuộc đời Chris đã thay đổi hoàn toàn. Mọi thứ bắt đầu trở nên tốt hơn. Anh tìm thấy một hội thánh tốt, hôn nhân của anh bắt đầu cải thiện. Mọi thứ đang trở nên tốt hơn ngoại trừ thu nhập của anh. Lúc đó Chris không có việc làm và đó là điều anh ta nhờ tôi cầu nguyện. Xuyên suốt hội nghị tôi đã dạy chính xác những gì tôi đang nói cho bạn trong cuốn sách này, thể nào Vương Quốc có thể làm những điều kỳ diệu vượt quá khả năng riêng của chúng ta.

Khi Chris suy nghĩ về cách Đức Thánh Linh có thể dẫn dắt, giúp chúng ta có hướng đi và ý tưởng, anh ta bất chợt có một ý tưởng. Về tài chính thật sự anh ta không có nhiều lựa chọn. Anh đã làm một cái bánh pho mát rất ngon. Sở trường của anh là bánh pho mát dinh dưỡng, anh ta biết đó là bánh ngon nhất của mình. Thật ra, tất cả bạn bè đều biết anh là người làm bánh pho mát ngon nhất mà họ từng ăn. Anh đã tới cửa hàng thực phẩm dinh dưỡng nhiều lần và thử ăn một số sản phẩm nướng của họ nhưng anh phát hiện tất cả điều thiếu thành phần làm cho bánh ngon. Chris không có nhiều lựa chọn, nhưng anh ta cảm nhận đây là lựa chọn; bán bánh pho mát. Anh ta chắc chắn nếu đem một cái bánh pho mát tới cửa hàng thực phẩm dinh dưỡng địa phương đó và họ nếm thử thì họ sẽ muốn bán nó. Anh chắc bánh của anh sẽ bán chạy hơn của họ. Nên anh ta đã làm chính xác như vậy. Anh nấu một bánh pho mát và đem nó xuống cửa hàng thực phẩm dinh dưỡng mà không báo trước. Thời điểm thật đặc biệt, tình cờ lúc giám đốc điều hành của toàn bộ chuỗi của hàng thực phẩm dinh dưỡng đó tới thăm địa điểm cửa hàng này thì Chris xuất hiện. Giám đốc điều hành đồng ý nếm thử cái bánh và trả lời lại Chris.

CÁC CON HÃY NUÔI ĂN!

Đêm đó sau buổi nhóm Chris trở lại để nói chuyện với tôi. Anh ta kể cho tôi những gì anh đã làm và nhờ tôi cầu nguyện với anh ta một lần nữa về hợp đồng với cửa hàng thực phẩm vì sức khỏe. Ngày tiếp theo Chris lại đến buổi nhóm, anh ta rất hào hứng! Anh cho biết là giám đốc điều hành muốn anh không chỉ nướng bánh pho mát cho cửa hàng chỗ ông ta đã nếm mà cho tất cả các cửa hàng trong toàn bộ chuỗi cửa hàng. Ông ta còn hỏi anh có thể nướng gì khác nữa không. Chris ngỡ ngàng! Thật kỳ diệu vì giám đốc điều hành đó đã đến vào đêm kết thúc hội nghị, ông đã tiến lên, dâng lòng mình cho Chúa và được báp-tem trong Thánh Linh. Hai tuần sau tôi nhận một lá thư từ Chirs, anh ta nói muốn gieo trở lại vào Vương Quốc của Đức Chúa Trời. Anh dâng hiến mười phần trăm cổ phần của mình trong công ty cho chức vụ Faith Life Now của chúng tôi. Thật không thể tin nổi! Đức Chúa Trời có thể lấy một ý tưởng và làm điều lớn lao từ chỗ không có gì.

CHƯƠNG 10

THÂU GOM MÀ KHÔNG CÓ CONG KHOM

Bạn đã bao giờ nhìn thấy một con ngựa vào mùa hè sau khi nó chạy đường dài chưa? Người chúng đầy mồ hôi; một loại mồ hôi giống như bọt ở trên khắp người chúng. Bạn biết chúng đã làm việc nặng nhọc. Lúc nào người ta cũng hỏi tôi, “Gary, anh đang nói tôi không cần phải làm việc sao?” Không, tôi không nói thế và Lời Chúa cũng không nói thế nhưng có một sự khác biệt lớn trong cách bạn làm việc. Ví dụ câu chuyện chúng ta đọc về ông Phi-e-rơ và bạn bè; bắt cá đầy hai thuyền đến nỗi sắp chìm. Trước đó họ đã làm việc nặng nhọc cả đêm để bắt cá nhưng không thành công. Tất nhiên, sau đó Chúa Giê-su đến và cho họ thấy chỗ có cá qua một lời tri thức. Lúc đó họ cũng làm việc nhưng là một kiểu lao động hoàn toàn khác biệt. Họ lao động khi kéo những con cá lên khi họ biết chắc có cá nhưng họ có đang đánh cá không?

Tôi biết tôi đang chơi chữ. Chúng ta dùng chữ câu cá để nói đến nhiều vấn đề. Một người phụ nữ đang câu một lời khen. Một người đàn ông thò tay vào túi để “câu” chìa khóa. Chúng ta sử dụng thuật ngữ “câu” khi ta tìm một thứ gì đó theo kiểu suy luận. Vậy có phải Phi-e-rơ đang đánh cá không? Khi đi săn, tôi đã nói với bạn khoảng 40 phút là tôi

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

bắt được con nai. Tôi có đang đi săn không? Nói cách khác, nếu bạn biết chỗ có cá, thì bạn có đang đánh cá không? Nếu tôi biết tôi sẽ bắt một con nai, đó có phải là đi săn không? Tôi nói điều này để bạn hiểu rõ sự khác biệt. Vâng, tôi đang lao động, nhưng tôi không lao động cả đêm mà không bắt được gì. Chủ yếu thế này, khi tôi có những gì tôi cần trong sự sống thì lúc đó tôi có thể lao động trong Vương Quốc Chúa, lo cho công việc của Chúa và cho mục đích Chúa gọi tôi.

Tôi Gọi Đó Là Thu Nhặt!

Trong Ma-thi-ơ 17:27b, khi Phi-e-rơ đến hỏi Chúa Giê-su phải nộp thuế thế nào thì Ngài đã nói như sau:

“Ngươi hãy ra biển câu cá; con nào dính câu và được kéo lên trước hết, hãy vạch miệng nó ra, ngươi sẽ thấy một đồng tiền ta-tê-ra trong đó. Hãy lấy đồng tiền ấy đóng thuế cho ngươi và Ta.”

Để ý Chúa Giê-su không nói, “Được rồi Phi-e-rơ chúng ta phải nộp thuế. Ta sẽ nói cho ngươi hay, hãy đi vào thành khoảng ba tháng, tìm một công việc, kiếm tiền và sau đó rượt theo nhóm của Ta sau khi kiếm đủ tiền nộp thuế cho chúng ta.” Không, Chúa Giê-su không nói điều đó. Tại sao? Bởi vì Phi-e-rơ sẽ phải bỏ nhiệm vụ của mình và bắt đầu chạy theo tiền bạc nếu ông trở lại lối suy nghĩ của hệ thống rủa sả của thế gian nhưng Chúa Giê-su cho ta thấy cách Vương Quốc làm việc và cách ta phải hoạt động trong lãnh địa thế gian này. Câu trả lời của Phi-e-rơ cũng là của bạn. Chúa Giê-su đơn giản nói cho Phi-e-rơ biết chỗ có sự tiếp trợ, điều ông cần làm là thu hoạch nó và chính xác những gì ông phải tìm. Tất cả những gì Phi-e-rơ phải làm là thu nhặt nó.

Khi chúng ta quan sát Chúa Giê-su với các môn đồ, họ

THÂU GOM MÀ KHÔNG CÓ CONG KHOM

thường kinh ngạc và ngỡ ngàng khi thấy Vương Quốc hoạt động. Khi Chúa Giê-su làm chết cây vả bằng lời nói của Ngài trong Mác chương 11, Kinh Thánh nói Phi-e-rơ ngạc nhiên. Khi La-xa-rơ đi ra khỏi mộ sau khi chết bốn ngày, họ đã ngạc nhiên. Khi Phi-e-rơ, Gia-cơ, và Giăng bắt những con cá đó, họ đã ngạc nhiên. Drenda và tôi đã ngạc nhiên, miệng chúng tôi hả hoắc và liên tục nói, “Anh/em có nhìn thấy không?” suốt nhiều năm khi chúng tôi liên tục học cách Vương Quốc hoạt động. Khi ta nói về sự thâu gom với sự giúp đỡ của Thánh Linh, tôi phải đem bạn tới Ma-thi-ơ 6. Cuốn Kinh Thánh của tôi có ghi chú phụ đề trên đoạn này là “đừng lo lắng!” Tôi thích điều đó.

“Không ai có thể làm tôi hai chủ, vì sẽ ghét chủ này mà thương chủ kia, hoặc sẽ trọng chủ này mà khinh chủ kia. Các ngươi không thể vừa làm tôi Đức Chúa Trời mà vừa làm tôi tiền của. Vì vậy Ta nói với các ngươi, đừng vì mạng sống mình mà lo ăn gì hoặc uống gì; cũng đừng vì thân thể mình mà lo mặc gì. Mạng sống há chẳng quý trọng hơn thực phẩm sao? Thân thể há chẳng quý trọng hơn quần áo sao? Hãy xem các chim trời. Chúng chẳng gieo, chẳng gặt, cũng chẳng thâu trữ vào vựa lầm, thế mà Cha các ngươi trên trời vẫn nuôi chúng. Các ngươi chẳng quý trọng hơn loài chim sao? Ai trong các ngươi nhờ lo lắng có thể kéo dài đời mình thêm một khắc không?”

Còn về quần áo, tại sao các ngươi lại lo lắng? Hãy ngắm những hoa huệ ngoài đồng, xem chúng đã mọc lên thế nào. Chúng chẳng làm việc khó nhọc, cũng không kéo chỉ, thế nhưng, Ta nói với các ngươi, dẫu Vua Sa-lô-môn sang trọng đến đâu, vua ấy cũng không được mặc đẹp như một hoa nào trong các hoa ấy. Vậy nếu hoa cỏ ngoài đồng là giống nay còn sống mai bị tống vào lò mà Đức Chúa Trời còn cho chúng

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

mặc đẹp thế ấy thay, lẽ nào Ngài chẳng lo cho các ngươi sao, hỡi những kẻ yếu đức tin?

Vậy các ngươi đừng lo lắng mà nói rằng, ‘Chúng ta sẽ ăn gì?’ hoặc ‘Chúng ta sẽ uống gì?’ hoặc ‘Chúng ta sẽ mặc gì?’ Vì các dân ngoại luôn tìm kiếm những điều ấy, còn Cha các ngươi trên trời đã biết các ngươi cần những điều ấy rồi. Nhưng trước hết hãy tìm kiếm vương quốc Đức Chúa Trời và sự công chính của Ngài, để các ngươi sẽ được ban thêm mọi điều ấy. Vậy các ngươi đừng quá lo lắng về ngày mai, vì ngày mai sẽ có những việc để lo trong ngày mai. Ngày nào có khó nhọc đủ cho ngày ấy.”

Ma-thi-s 6:24-34

Chúa Giê-su nói bạn không thể phục vụ hai chủ. Có thể bạn nghĩ là được nhưng không thể đâu. Bạn sẽ thích một người và chỉ một mà thôi. Tôi sẽ nói cho bạn đó là chủ nào. Đó là người bạn tin có thể đáp ứng các nhu cầu của bạn. Lúc còn ở nhà trong nông trại cũ, Chúa đã phán với tôi rằng tôi đã không bao giờ để thời gian học cách Vương Quốc của Ngài hoạt động, Ngài nói Ngài không thật sự là chủ của tôi. Ngài không phải Đáng tôi hoàn toàn tin quyết, Đáng tôi phục vụ và tin cậy. Tôi đi nhóm, hào phóng, yêu mến Chúa và tôi biết mình sẽ về thiên đàng nhưng tôi đã không bao giờ để thời gian học hệ thống tài chính của Đức Chúa Trời và cách Vương Quốc của Ngài hoạt động.

Vì của cải các ngươi ở đâu, lòng các ngươi cũng ở đó.

Luca 12:34

Hãy đọc câu đó thật chậm rãi, “Vì của cải các ngươi ở đâu, lòng các ngươi cũng ở đó.” Nhiều người thích đảo ngược

THÂU GOM MÀ KHÔNG CÓ CONG KHOM

câu đó và nói, “Lòng các ngươi ở đâu thì của cải các ngươi ở đó.” Nhưng đó không phải điều câu này nói, và đó không phải cách nó hoạt động. Người ta nghĩ câu này có nghĩa là họ có thể yêu mến Chúa vào sáng Chủ nhật và đó sẽ là chỗ có của báu. SAI RỒI! Nơi có của báu chính là hệ thống bạn tin tưởng để đáp ứng các nhu cầu của mình.

Chúa Giê-su nói chúng ta đã đảo lộn mọi thứ!

Đức Chúa Trời muốn đứng đầu trong cuộc đời của chúng ta. Ngài không muốn tiền bạc đứng đầu. Nếu tiền bạc là của báu của chúng ta thì nó sẽ đứng đầu và đòi hỏi thời gian, các ưu tiên và tình yêu của chúng ta. Đây là lý do Phi-e-ρơ không được bổ nhiệm vụ để đi kiểm tiền khi đến hạn nộp thuế. Đây là lý do Đức Chúa Trời phải huấn luyện để chúng ta thâu gom mà không phải cong khom (đổ mồ hôi). Chúa Giê-su phải dạy chúng ta cách của Vương Quốc, phải tin cậy Đức Chúa Trời như thế nào để nhận sự cung ứng, qua đó khiến cho tấm lòng chúng ta được tự do để yêu mến Chúa với cả tấm lòng! Ngài phán, “Vì linh hồn quan trọng hơn thức ăn, và thân thể quan trọng hơn quần áo.” Ngài nói mục đích cuộc sống không phải là có của cải. Những thứ đó phục vụ bạn và nhiệm vụ của bạn trên đất mới là mục đích của đời sống. Bạn đừng hỏi vặn lại và nói với tôi, “Thầy không, chính Chúa Giê-su nói có của cải là xấu.” Không, Ngài không nói thế. Ngài nói trong câu 33 nếu bạn tìm kiếm Vương Quốc của Đức Chúa Trời và sự công chính của Ngài trước hết thì tất cả những điều này sẽ được thêm vào cuộc đời bạn. Nan đề không phải ở của cải mà là tấm lòng. Nếu Đức Chúa Trời không muốn chúng ta có của cải, thì Chúa Giê-su đã nói rồi.

**NẾU TIỀN BẠC LÀ
CỦA BÁU CỦA CHÚNG
TA, THÌ NÓ SẼ LÀM
ĐẦU, ĐÒI HỎI THỜI
GIAN, CÁC ƯU TIÊN
VÀ TÌNH YÊU CỦA
CHÚNG TA.**

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

Ngược lại, Ngài nói tất cả những gì thế gian đeo đuổi sẽ được thêm vào cuộc sống chúng ta nếu ta sống theo đường lối của Đức Chúa Trời.

Nói cách khác, mục đích của cuộc sống không phải phục vụ của cải, nhưng trớ trêu thay nhiều người lại làm điều đó. Họ không có chọn lựa nào, họ là những nô lệ. Không thể phục vụ hai chủ, phục vụ của cải không phải là ý nghĩa cuộc sống. Chúa Giê-su tiếp tục giải thích là có một hệ thống khác, đó là nơi có sự bình an về mặt tài chính và sự cung ứng, nó sẽ giải thoát bạn để bạn tự do sống cuộc đời của mình. Nơi đó được gọi là Vương Quốc.

Trong sự dạy dỗ của Ngài trong Ma-thi-ơ 6, Chúa Giê-su cho chúng ta hai ví dụ miêu tả về Vương Quốc. Ngài nói, “*Hãy xem các chim trời. Chúng chẳng gieo, chẳng gặt, cũng chẳng thâu trũ vào vựa lăm, thế mà Cha các ngươi trên trời vẫn nuôi chúng. Các ngươi chẳng quý trọng hơn loài chim sao?*”(Câu 26).

Chim không có nuôi sâu!

Nhưng con chim không tự gánh trách nhiệm cung cấp các nhu cầu hằng ngày của mình. Không, Cha trên trời nuôi chúng. Đơn giản chúng chỉ cần thâu gom những gì chúng cần mỗi ngày. Bạn có thấy không? Chúng không đổ mồ hôi lao lực cho chính sự sống của chúng. Chúng chỉ thâu gom!

Hoa không lao lực hay kéo chỉ!

Còn về quần áo, tại sao các ngươi lại lo lắng? Hãy ngắm những hoa huệ ngoài đồng, xem chúng đã mọc lên thế nào. Chúng chẳng làm việc khó nhọc, cũng không kéo chỉ. (c. 28).

Những bông hoa không khoác lên mình sự lao lực và đổ

THÂU GOM MÀ KHÔNG CÓ CÔNG KHOM

mồ hôi để được mặc đẹp. Không, Cha mặc cho chúng! Chúa Giê-su tiếp tục nói cho bạn và tôi biết câu trả lời của chúng ta. Còn một cách khác nữa để sống, cách của Vương Quốc! Chúa Giê-su nói, “Nhưng trước hết hãy tìm kiếm vương quốc Đức Chúa Trời và sự công chính của Ngài, để các ngươi sẽ được ban thêm mọi điều ấy.” “Tìm kiếm Vương Quốc Đức Chúa Trời” có nghĩa là gì? Có nghĩa là tìm ra cách nó hoạt động! Nghiên cứu luật lệ chi phối Vương Quốc đó. Học cách Vương Quốc của Đức Chúa Trời làm việc!

Nếu tôi thả bạn từ máy bay xuống một đất nước mà bạn chưa bao giờ đến trước đây, nhiệm vụ đầu tiên của bạn là học cách vương quốc đó hoạt động: họ ăn uống thế nào, họ buôn bán thế nào, các luật lệ cai quản xứ sở của họ. Trong Vương Quốc của Đức Chúa Trời cũng tương tự như vậy. Bạn phải học cách Vương Quốc của Đức Chúa Trời làm việc để có thể vui hưởng các lợi ích của mình như là một phần của Vương Quốc. Từ kinh nghiệm trực tiếp, tôi biết rõ mình đã bỏ lỡ rất nhiều thứ trong lúc tôi không biết cách Vương Quốc Chúa hoạt động. Câu trả lời của bạn rất đơn giản. Bạn cần một cuộc cách mạng về tài chính. Cách mạng chính là bỏ cái cũ và thay đổi cái mới. Bạn phải làm điều tương tự. Bạn cần từ bỏ hệ thống bị rủa sả của thế gian này – sự cai trị cũ – gồm những sự thiếu thốn và thất vọng của nó để tận hưởng một lối sống mới – sống trong Vương Quốc của Đức Chúa Trời, gồm có những luật lệ mới, trong đó không có thiếu thốn mà chỉ có vui mừng hân hoan!

CHƯƠNG 11

BAY THÌ DỄ HƠN ĐI BỘ!

Nếu quay lại thời xưa và muốn đi từ thành phố New York tới San Francisco, bạn sẽ phải đi bằng tàu. Trước khi kênh đào Panama thông tuyến thì chuyến đi đó sẽ mất một năm vì phải đi vòng qua Nam Mỹ. Sau này, khi có đường mòn Oregon thì bạn có thể hoàn tất hành trình trong bốn tháng. Ngày nay bạn có thể tới đó trong bốn tiếng. Bằng cách nào? Bằng cách tháp vào một luật mới, luật về trọng lực. Luật trọng lực luôn tồn tại – những con chim sử dụng lực đó mỗi ngày – nhưng trước đây con người không hiểu luật đó. Giống như luật bay trong thế giới tự nhiên, nhiều cơ đốc nhân không biết luật Vương Quốc, dù phần lớn cuộc đời họ đã đọc về chúng. Vương Quốc của Đức Chúa Trời ở tại đây, nó ở trong bạn, và bạn có quyền hợp pháp để tận hưởng lợi ích của nó. Trong thế giới tự nhiên, luật bay không hủy bỏ luật trọng lực, mà chúng thay thế trọng lực. Nói cách khác, chúng nào bạn hoạt động phù hợp với luật vật lý kiểm soát bay thì bạn vẫn còn bay, mặc dù trọng lực vẫn còn có hiệu lực. Bạn sẽ đồng ý bay bốn giờ sẽ dễ dàng hơn nhiều so với việc đi tàu trong một năm! Vậy thì hãy bắt đầu làm việc theo cách nhanh gọn và bỏ các phương pháp chậm chạp, cũ kỹ lại phía sau.

Bạn có bao giờ thấy một con bướm chúa chưa? Tại Ohio, trong suốt mùa thu, bạn sẽ nhìn thấy hàng trăm con bướm chúa bay xuống phía Nam để tránh mùa đông. Chúng sẽ bay

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

đến Mê-xi-cô trong hành trình khoảng 2000 dặm nhưng có một rắc rối! Trước đó chúng chưa bao giờ đến đó! Làm sao chúng biết cách đến đó và thời điểm để đi? Nếu Đức Chúa Trời mở lối để cho bướm chúa tồn tại, thì Ngài cũng có một lối dành cho bạn. Bướm chúa thực hiện hành trình đó thế nào?

Thuật ngữ đó được gọi là sự biến hình (metamorphosis). Gốc từ là chữ “morph” có nghĩa là sự thay đổi. Hầu hết chúng ta biết một con bướm chúa ban đầu không phải là một con bướm. Ban đầu nó là một con sâu bướm. Trong giai đoạn sâu bướm, chúng sẽ sống trên một loại cây và kích cỡ chúng lớn lên cho đến khi chúng đã sẵn sàng cho một sự thay đổi lớn. Sau khi lớn lên tới một kích cỡ nào đó, chúng sẽ kết thành một cái nhộng, một loại vỏ bọc mà con sâu bướm tự bọc xung quanh nó trong thời gian 7 – 15 ngày. Sau đó con sâu bướm sẽ chui ra khỏi nhộng, hành động và hình dáng không còn giống như trong giai đoạn sâu bướm. Nó sống và tồn tại ở một cấp độ hiện hữu hoàn toàn mới mẻ. Nó bay! Thay vì bị giới hạn trên một cái cây, giờ nó có thể bay bất cứ đâu nó muốn. Nó xinh đẹp, nó có vẻ duyên dáng và đẹp đẽ vô đối.

Nhưng chiến công kỳ diệu nhất mà nó đạt được là khả năng bay tẩu thoát khỏi rắc rối. Bướm chúa không thể sống trong những tháng mùa đông băng giá – kiểu khí hậu bình thường của miền Bắc. Nó sẽ chết nhưng Đức Chúa Trời mở lối cho tạo vật này bay tẩu thoát khỏi rắc rối này bằng cách bay 2000 dặm tới một nơi chưa bao giờ đến trước đó. Làm sao chúng biết đường bay tới đó? Nó làm điều đó thế nào? Sự hiến hình. Kinh Thánh nói bạn cũng có thể bay vượt trên các nan đề của mình qua một tiến trình tương tự, ngay cả trong những tình huống bạn không có manh mối để giải quyết giống như con bướm chúa.

Một đêm nọ Steve, một người bạn của tôi, đang lái xe về nhà và anh đâm phải một con nai. Vụ đâm đã làm

hỏng xe của anh ta. Thật trớ trêu vì xe của gia đình, phương tiện duy nhất còn lại, đã bị hỏng động cơ một tuần sau đó. Công ty bảo hiểm của Steve cung cấp cho anh một giải pháp; cho thuê xe miễn phí trong hai tuần vì sự cố hỏng xe, nhưng xe bị hư của anh không nằm trong bất cứ hạng mục bảo hiểm nào để được thay thế bằng một chiếc khác. Công việc của Steve đòi hỏi anh phải có xe vì phải bán hàng, mỗi đêm khi có cuộc gọi mua hàng là anh phải chạy xe.

Họ nghe về sự dạy dỗ về Vương Quốc đủ lâu để biết Đức Chúa Trời là câu trả lời. Lúc đó, họ không có dư tiền để thay xe. Nên họ biết Đức Chúa Trời và Vương Quốc là hy vọng duy nhất. Hạn hai tuần thuê xe miễn phí đến rất nhanh mà vẫn không có câu trả lời. Thật lạ lùng là vào đêm trước khi Steve phải đem xe thuê đi trả, anh đã nhận được một cuộc điện thoại từ một người đàn ông, nói rằng ông có một chiếc xe hơi muốn dâng, ông biết Steve đi nhóm hội thánh của tôi nên đã điện cho Steve để hỏi anh có biết gia đình nào trong hội thánh chúng tôi cần một chiếc xe không. Steve nhanh chóng giải thích hoàn cảnh của mình, anh nói sẽ rất biết ơn nếu nhận được chiếc xe cho anh và gia đình. Điều đó thật tuyệt, nhưng Steve có tận sáu đứa con, và một chiếc xe hơi bé tí sẽ không thể nào đủ chỗ. Tuy nhiên, chiếc xe này đã xuất hiện để khích lệ họ.

Chủ nhật tuần sau, cả hai vợ chồng đều tiến lên phía trước hội thánh và nhờ tôi cầu nguyện với họ về chiếc xe tiếp theo. Karen nói, “Mục ơi, chúng tôi tin mình nhận được một chiếc Honda Odyssey bởi đức tin và chúng tôi muốn ông đồng ý với chúng tôi khi chúng tôi gieo hạt giống cho chiếc xe.” Tôi nói, “Chắc chắn là tôi sẽ đồng ý rồi.” Chúng tôi đã cầu nguyện. Thật sự tôi không thể nhớ sau khi cầu nguyện tới lúc chúng tôi ghé qua nhà họ bao nhiêu tuần đã trôi qua, không nhiều lắm chừng ba bốn tuần gì đó. Khi ghé qua,

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

chúng tôi đi vào bếp, trên cửa tủ lạnh của họ có hình của một chiếc Honda Odyssey. Karen nói mỗi ngày khi cô mở cửa tủ lạnh cô đều đặt tay lên tấm hình đó và cảm tạ Chúa vì chiếc xe.

Khoảng một tuần sau, thư ký của tôi gọi điện và nói, “Mục sư ơi, hôm nay chúng ta có một cuộc điện thoại thú vị.” Có một người đàn ông muốn mua một chiếc xe cho hội thánh. Lúc đó không một ai biết Steve và Karen đã khai phóng đức tin cho một chiếc xe mới và loại xe mà họ muốn. Thế là tôi nói với thư ký, “Đó là loại xe gì?” Cô nói, “Đó là một chiếc Honda Odyssey.” “Tình trạng chiếc xe thế nào?” Cô nói tình trạng xe hoàn hảo, không có vết trầy xước và chỉ mới chạy 70000 dặm, theo lời người dân. Tôi nói với cô về mục đích của xe. Tôi kể với Drenda về chuyện đó và nhờ cô gọi cho Karen. Khi Drenda gọi, cô hỏi Karen là mọi chuyện thế nào và họ đã thấy bất cứ cử động nào liên quan đến nhu cầu cần xe của họ không. Đây là những lời đầu tiên của Karen, “Một ngày trôi qua là một ngày tôi gần nó hơn.” Drenda nói, “Cô gần hơn là mình nghĩ đó. Đến lấy xe đi.”

Tôi thích những câu chuyện như thế, bạn có thích không? Câu chuyện tiếp diễn khi Steve và Karen có thêm tự tin trong sự cung ứng của Vương Quốc.

Đó cũng là khoảng thời gian Steve và Karen cần một căn nhà. Họ đã thuê nhà trong vài năm, và họ cảm nhận đã đến thời điểm có nhà riêng, nhưng tiền dư của họ không đủ để đặt cọc. Họ đã phải đến rất nhiều ngân hàng hỏi mua đất, tất cả ngân hàng đều đòi hỏi giống nhau, đặt cọc 50%. Tại thời điểm đó, đời sống gia đình còn mới mẻ, họ không có đủ số tiền đó trong tay để đáp ứng đủ điều kiện. Karen nản lòng, cô đã hỏi tôi về vấn đề đó. Chúng tôi đồng ý là Chúa sẽ mở lối. Thế là họ bắt đầu đi coi các bất động sản và căn hộ khác nhau.

Một trong những phần bất động sản họ đi coi đã đập vào mắt của họ. Nó nằm tại khu vực họ muốn xây nhà, và giá chỉ 55.000 đô la cho một mẫu Anh nhưng họ lại không có tiền cọc. Tuy nhiên, tôi có nghe về một ngân hàng nhỏ tại vùng quê, nó không ở tại khu vực của chúng tôi mà cách hai giờ lái xe, ngân hàng đó chấp nhận quyền sở hữu, coi đó là một khoản đặt cọc cho miếng đất. Đối với một miếng đất thô thì đây là một điều bất thường. Tôi nói cho họ, và họ đã sắp xếp thời gian để nói chuyện với ngân hàng. Miếng đất được định giá hơn 100.000 đô la, và ngân hàng nói họ không cần bất cứ khoản đặt cọc nào. Thế là họ mua miếng đất đó mà không cần tiền cọc, họ đã xây một căn nhà xinh đẹp tại vùng quê xinh đẹp rộng rãi mẫu Anh, tất cả đều không có tiền cọc. Steve và Karen tiếp tục thịnh vượng cho đến ngày nay khi họ, giống như Drenda và tôi, làm việc theo cách của Vương Quốc.

Trong hội thánh của tôi có rất nhiều câu chuyện như thế, tôi rất mong đợi những câu chuyện tương tự trong cuộc đời của bạn. Đức Chúa Trời có thể làm điều kỳ diệu và đôi khi lạ lẫm để đáp ứng các nhu cầu của chúng ta. Nhiều lúc chúng ta tự giới hạn khi cân nhắc tương lai của mình qua những gì chúng ta nghĩ là có thể nhưng với Chúa Trời, mọi sự đều có thể nếu chúng ta để Lời Chúa thay đổi suy nghĩ của chúng ta.

Đừng rập khuôn theo đời này, nhưng hãy được biến đổi theo sự đổi mới trong tâm trí mình, để anh chị em có thể phân biệt được ý muốn tốt đẹp, vui lòng, và toàn hảo của Đức Chúa Trời là gì.

Rô-ma 12:2

Là tín hữu, chúng ta không được đồng hóa theo khuôn mẫu thế gian. Phao-lô đang nói đến hệ thống bị rửa sả của thế gian và lối sống của nó, cụ thể là cách chúng ta suy nghĩ. Bạn đã từng may đồ hay xây một thứ gì đó từ một bản thiết kế chưa? Nếu bạn đã làm nhưng lại không thích kết quả làm

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

ra, thì điều gì sẽ xảy ra nếu bạn thử làm lại một lần nữa từ khuôn mẫu (thiết kế) như cũ? Bạn sẽ có kết quả tương tự nên Phao-lô nói chúng ta cần được biến hóa bằng cách đổi mới tâm trí; ta cần thay đổi khuôn mẫu mình đang sống. Ta cần suy nghĩ khác suy nghĩ của thế gian.

Chữ “được biến đổi” là cùng một chữ với chữ “morph” mà chúng ta mới nói đến, nó có nghĩa là sự biến đổi. Chúng ta cần một sự biến đổi. Ta cần suy nghĩ như Chúa nghĩ. Ta cần nghĩ theo suy nghĩ của Vương Quốc. Thay vì suy nghĩ từ cái nhìn của một con sâu bướm xấu xí, bị mắc kẹt và cam chịu sự chết lúc Đông về, ta cần tin cậy Chúa với một lối sống hoàn toàn mới. Chỉ khi đó ta mới có thể bay trên các nan đê và được trang bị để biết thế nào là ý muốn trọn vẹn và đẹp lòng của Đức Chúa Trời trong mọi hoàn cảnh. Nếu ta không nắm lấy sự thay đổi suy nghĩ thì tâm trí cũ của chúng ta sẽ liên tục nói, “Không, không, mình không làm được điều đó. KHÔNG, mình không thích cách chuyện đó xảy ra.”

Có ai dám nghĩ con sâu bướm xấu xí đó lại có thể bay với sự duyên dáng và trọn vẹn tuyệt vời như thế? Khi nhìn con sâu bướm và nghĩ về hành trình 20000 dặm mà nó phải đi, bạn sẽ lắc đầu và nói, “KHÔNG THỂ!” Nhưng trong Vương Quốc của Đức Chúa Trời mọi sự đều có thể xảy ra! Hãy nhìn tôi. Khi chương trình truyền hình của tôi lên sóng, người ta nói về tôi như là một chuyên gia tài chính. Đôi khi tôi nhớ lại những ngày tháng sống như con sâu bướm và tự nhủ, “Thật là kỳ diệu!”

Nói đến sự bay lượn, sau khi Drenda và tôi bắt đầu học cách Vương Quốc hoạt động, tôi quyết định muôn có một chiếc máy bay. Tôi đã trở thành phi công từ năm 19 tuổi, nhưng chỉ luôn đi thuê máy bay chứ chưa bao giờ sở hữu chiếc nào. Tất nhiên bạn biết tại sao; tôi không có đủ tiền mua. Nên một ngày nọ tôi quyết định một điều thật điên khùng; nhưng đối với Vương Quốc của Đức Chúa Trời có một

chiếc máy bay là không khó. Tại sao lại giới hạn Vương Quốc theo những gì tôi nghĩ mình có thể thực hiện? Thế là tôi viết dâng một ngân phiếu, và viết trong mục ghi nhớ “vì chiếc máy bay của tôi” (và tôi ghi các chi tiết). Tôi đặt tay lên và gửi đi, tin rằng mình đã nhận được chiếc máy bay đó lúc cầu nguyện theo như Mác 11:24.

Vì thế Ta nói với các người, mọi điều các người xin trong khi cầu nguyện, hãy tin rằng các người đã nhận được, thì các người sẽ nhận được.

Mác 11:24

Chưa đầy một tháng sau tôi tới gặp bác sĩ để kiểm tra sức khỏe định kỳ. Tôi ngạc nhiên khi bác sĩ bất ngờ nói “Anh có biết ai muốn mua máy bay không?” Tôi nghĩ điều đó thật lạ. Tôi hỏi, “Đó là loại máy bay gì?” Tôi kinh ngạc và hào hứng vì nó chính là máy bay tôi tin nhận khi cầu nguyện. Tôi hỏi ông có thể xem nó ở đâu, ông nói nó đang đậu tại sân bay miền quê cạnh nhà tôi. Hãy để tôi giải thích. Nhà tôi tọa lạc ở một đầu sân bay. Mỗi máy bay hạ cánh đều phải bay thẳng trên nhà tôi. Xem máy bay đến rồi đi cả ngày, còn đường băng chỉ cách cửa trước nhà tôi một dặm có nghĩa tôi phải có một máy bay.

Tôi gọi điện thoại cho một người bạn, anh ta đã bay cả đời của mình, cũng là giáo viên dạy bay để cùng tôi đi coi máy bay này. Khi coi xong, tôi biết đây là máy bay của mình; nó thật toàn hảo! Đó chính xác là cái tôi muốn! Tuy nhiên tôi chỉ gặp một rắc rối, liên quan đến việc sở hữu một chiếc máy bay tôi đã đổi diện nan đề tương tự như đã đổi diện trong nhiều năm – không có tiền mua. Bạn đã bao giờ gặp nan đề đó chưa? Nhưng lần này tôi sẽ không thối lui trong sợ hãi. Tôi biết đây là máy bay của mình; tôi chỉ không biết Đức Chúa Trời sẽ đem tiền đến như thế nào mà thôi.

**CUỘC ĐỜI TÔI, TỪNG
BỊ GIAM HÃM TRONG
MỤC ĐÍCH TỒN
VÀ SỢ HÃI, GIỜ ĐÃ
ĐƯỢC BIẾN ĐỔI BỞI
VƯƠNG QUỐC ĐỨC
CHÚA TRỜI. BẰNG
CÁCH THÁP VÀO LU-
ẬT VƯƠNG QUỐC TÔI
CÓ THỂ TÌM THẤY
MỘT CUỘC SỐNG VỚI
NHỮNG KHẢ NĂNG
KHÔNG GIỚI HẠN.**

là việc Chúa làm, cha mẹ đã nói chuyện với nhau và muốn cho con tòa nhà cha mẹ sở hữu để hai con làm văn phòng.” Tòa nhà họ sở hữu tọa lạc ngay tại chỗ tôi hy vọng tìm được không gian cho sự bố trí lại. Tôi ngỡ ngàng!

Để hiểu những gì mới xảy ra bạn cần phải biết lúc đó cha tôi chưa tin Chúa. Mỗi lần nói đến Đức Chúa Trời là ông đều nhạo báng. Chuyện tệ đến nỗi tôi không thể nói chuyện với ông về Đức Chúa Trời. Thậm chí tôi đã cầu nguyện xin Chúa đưa một người khác đến gặp để giảng về Chúa Giê-su cho ông. Tôi biết mình không thể chinh phục ông; ông sẽ không lắng nghe tôi nhưng vài năm sau, lúc ông 80 tuổi ông đã được cứu. Thật lạ lùng ông được cứu nhờ xem chương trình phát sóng truyền hình của chúng tôi và chúng kiến tất cả những điều kỳ diệu mà Đức Chúa Trời đang làm. Ông sống ba năm

Vài tháng trước đó, Drenda và tôi tìm chỗ làm văn phòng công ty. Chúng tôi biết nơi mình muốn công việc kinh doanh tọa lạc, nhưng trong khu vực đó không ai bán, thế là chúng tôi bắt đầu đi coi một số khu vực khác. Chúng tôi đã tìm được vài tòa nhà và chuẩn bị mua ngay, nhưng trong tâm linh chúng tôi cảm nhận phải kiểm tra chúng kỹ hơn. Chúng tôi liên tục trở lại khu vực đó và biết rằng văn phòng phải ở trong đó, chúng tôi hy vọng tìm được một không gian trống. Khi chúng tôi cầu nguyện về quyết định này, một ngày nọ cha tôi gọi điện cho tôi và nói những lời này, “Cha biết thế nào hai con cũng nói đây

rưỡi cuối đời như là một người đã được thay đổi, mỗi cuối tuần ông đều nhóm hội thánh.

Một ngày nọ khi hội thánh mới nhóm xong, tôi đi bộ ra hành lang. Tôi thấy bố nói chuyện với một người đàn ông mà ông đã quen biết nhiều năm, thành viên hội thánh chúng tôi. Khi đi về phía họ, tôi nghe ông ta hỏi bố tôi tại sao lại bắt đầu đi nhóm. Bố tôi trả lời ông đã nhìn thấy quá nhiều điều mà ông không thể giải thích. Ngợi khen Chúa! Sống theo Chúa là phải như thế!

Nhưng chúng ta cần trở lại cú điện thoại liên quan đến tòa nhà trước khi cha tôi được cứu. Drenda và tôi ngỡ ngàng vì ông cho chúng tôi tòa nhà đó. Tất nhiên, chúng tôi biết đó là Chúa, và chúng tôi có thể nói với ông khi ông gọi, “Vâng, bố nói đúng, đây là việc Chúa làm!” Tòa nhà cần thực hiện một số công việc cải tạo quy mô để phù hợp với điều luật thương mại và để phù hợp với các nhu cầu làm văn phòng của chúng tôi. Lúc bố cho chúng tôi tòa nhà là vào tháng Mười Hai, tôi phải đợi đến mùa xuân để bắt đầu thay đổi cấu trúc của nó. Tòa nhà đóng cửa nghỉ đông và không có ai sử dụng, bố tôi nói ông đã tắt nước. Chúng tôi cứ định tĩnh như thế trong suốt những tháng mùa đông cho đến thời điểm tôi tới xem máy bay được một tuần. Anh trai tôi gọi điện nói phải tới tòa nhà ngay, nước từ trong nhà đang chảy ra đường. Khí hậu đã ấm lên và rõ ràng là cha tôi đã lầm; nước đã không được khóa lại trong suốt những tháng mùa đông. Tôi lái xe tới tòa nhà, nước trong phòng tắm trên lầu đã chảy nhiều ngày, thậm chí là nhiều tuần. Tất cả các vách thạch cao ở tầng dưới đã rót ra khỏi tường.

Mới nghe thôi thì có vẻ đó là một câu chuyện rất tệ, nhưng đây là cái bạn và anh trai tôi không biết; trước đó tôi đã ký một hợp đồng tháo rời tất cả vách thạch cao trong toàn bộ tòa nhà, tất cả các vật liệu ốp mặt ngoại đã được tháo rời và một bản tái thiết kế hoàn chỉnh tòa nhà sẽ được

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

khởi động trong vài tuần. Cho nên việc nước làm hỏng không phải là vấn đề với tôi vì mọi thứ bị hư hại đằng nào cũng phải được dời đi. Những hãy xem điều này – công ty bảo hiểm đã viết cho tôi một ngân phiếu vì sự hư hại đó, số tiền đủ để tôi mua máy bay!

Có phải tôi vừa mới nhận ra đó sao? Tôi nhận được máy bay và tòa nhà văn phòng, tất cả đều không mắc nợ, chứ bình thường thì chắc phải lao lực mới có được những thứ đó – thật quá kịch tính phải không? Vâng, đúng vậy. Giờ khi lái máy bay đó bay cao trên trang trại, tôi được nhắc nhớ việc lái máy bay giống như sống trong Vương Quốc của Đức Chúa Trời. Hoạt động và luật lệ của Vương Quốc cho phép chúng ta sống một cuộc đời với chiêu kích khác biệt. Giống như con sâu và con bướm, con sâu sẽ không bao giờ có thể khiến chân của chúng chạy đủ nhanh để đến được Mê-xi-cô. Cuộc đời tôi, từng bị giam hãm trong mục đích sống còn và sơ hãi, giờ đã được biến đổi bởi Vương Quốc của Đức Chúa Trời. Bằng cách tháp vào luật của Vương Quốc, tôi có thể tìm thấy một cuộc sống với những khả năng không giới hạn.

Để kết thúc cuốn sách này, tôi muốn để lại cho bạn một câu Kinh Thánh. Chắc chắn đó là câu bạn đã nghe trong suốt cuộc đời của mình nhưng tôi tin đối với bạn thì bây giờ câu này mang một ý nghĩa hoàn toàn tươi mới.

Hỡi những ai mệt mỏi và gánh nặng, hãy đến với Ta, Ta sẽ cho các ngươi được an nghỉ. Hãy mang ách của Ta và học noi Ta, vì lòng Ta hiền lành và nhu mì. Các ngươi sẽ tìm được an nghỉ cho linh hồn mình, vì ách Ta để chịu và gánh Ta nhẹ nhàng."

Ma-thi-ơ 11:28-30

Chúa Giê-su đến cất khởi chúng ta ách nặng nề, gánh lao lực và giọt mồ hôi từ hệ thống bị rửa sả của thế gian này.

BAY THÌ ĐẾ HƠN ĐI BỘ!

Giờ chúng ta phải mang ách của Ngài (mọi sự đã được trọn) và tìm sự an nghỉ (ngày thứ bảy, ngày Sa-bát thật) cho linh hồn.

Bạn có thể kinh nghiệm những điều kỳ diệu trong chính cuộc đời của mình khi bạn làm tương tự như Phô-ti-pha, hoạt động từ lối sống của Vương Quốc. Hôm nay bạn hãy quyết định khế hiệp với luật lệ của Vương Quốc Chúa và bắt đầu tận hưởng sức mạnh của sự trung thành. Hãy bắt đầu một cuộc đột phá tài chính của bạn ngay hôm nay, hãy quăng xa lối sống cũ, lối cai trị cũ và hệ thống bị rửa sá của nghèo thiểu, bệnh tật, vô vọng của thế gian này. Hãy bỏ đi những lề thói “con sâu” trước đây của bạn, hãy bắt đầu bay như “con bướm” và sử dụng luật của Vương Quốc mà Chúa Giê-su đã mang đến để bạn tiếp cận. Bạn là công dân của Vương Quốc đó.

Bạn có những quyền hợp pháp đó!

DỘT PHÁ TÀI CHÍNH: Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành

Nếu bạn thấy cuốn sách này thú vị, và bạn quyết định trở thành một người học hỏi về Vương Quốc thì bạn hãy truy cập GaryKeesee.com. Tại đó bạn sẽ tìm thấy một thư viện thông tin giúp ích và hướng dẫn bạn trong Vương Quốc. Tôi cũng khích lệ bạn tham gia Team Revolution Partner, tại đó bạn sẽ có quyền tiếp cận các sự kiện đặc biệt và các khóa huấn luyện.

Giành chiến thắng trong tài chính đòi hỏi tri thức thuộc linh lẫn tri thức đời thường. Để có thông tin miễn phí về việc thoát khỏi nợ nần và có được một kế hoạch tự do khỏi nợ nần do công ty Forward Financial Group của tôi thực hiện, hãy gọi theo số 1-800-815-0818.

Bảo vệ tiền nghỉ hưu mà bạn nhọc nhằn kiếm được cũng quan trọng như việc biết cách kiểm số tiền đó, đặc biệt là trong thời khắc xáo trộn tài chính này. Công ty tôi tập trung giúp đỡ người ta đầu tư an toàn. Với hơn một trăm triệu đô la tiền đầu tư cho khách hàng, không ai mất đồng xu nào trong hơn 15 năm xáo trộn tài chính trong đất nước chúng tôi. Gọi điện thoại và tư vấn đều được miễn phí. Hãy gọi 1-800-815-0818 để biết thông tin.

Drenda và tôi cam kết giúp đỡ các cá nhân và gia đình chiến thắng trong cuộc sống. Đây là lý do Drenda tự sản xuất chương trình phát sóng truyền hình với tên gọi *Drenda*. Đó là một chương trình nhắm đến đời sống gia đình và khích lệ phụ nữ thuộc mọi lứa tuổi. Hãy truy cập Drenda.com để có thêm thông tin.

Cuối cùng Drenda và tôi muốn bạn hãy cân nhắc đến việc hỗ trợ các hội thánh và mục sư trên toàn thế giới. Dự án Outreach H-3 là sự mở rộng tấm lòng của chúng tôi nhằm giúp đỡ người khác một cách thực tế. Mỗi năm dự án H-3 cung cấp hàng chục ngàn tài liệu dạy dỗ cho các lãnh đạo khắp thế giới. Chúng tôi cũng giúp cho người nghèo ăn, hô

BAY THÌ ĐẾ HƠN ĐI BỘ!

trợ các chức vụ nhắm đến việc chấm dứt nạn buôn bán tình dục trong nhiều quốc gia, hỗ trợ các cô nhi viện, hỗ trợ tài chính cho các mục sư trong nhiều quốc gia và bảo trì nhà cho phụ nữ tại Ohio. Mục tiêu của chúng tôi là giúp đỡ con người trên khắp thế giới học về Vương Quốc của Đức Chúa Trời và học biết về sự tự do, thỏa lòng mà Chúa muốn tất cả chúng ta hướng.

Cảm ơn bạn rất nhiều vì cho phép tôi chia sẻ câu chuyện kỳ diệu của chúng tôi. Nay giờ, hãy bước ra và viết một câu chuyện của riêng bạn về Vương Quốc của Đức Chúa Trời.

ĐỘT PHÁ TÀI CHÁNH

Sức Mạnh của Lòng Trung Thành

Hãy đọc sách này nếu bạn . . .

NGÁN NGẦM VỚI TÌNH HÌNH TÀI CHÁNH CỦA BẠN

MUỐN THOÁT KHỎI NỢ NẦN

KHÔNG BIẾT NÊN BẮT ĐẦU TỪ ĐÂU

RƠI VÀO HOÀN CẢNH VÔ VỌNG

Gary Keesee đã từng trải qua những điều này. Khoảng thời gian chín năm, đời sống ông rơi vào tình trạng vô cùng khó khăn khi ông gặp khủng hoảng nghiêm trọng về tài chính. Chủ nợ gọi, công ty nợ đòi, tòa kêu lên... hầu như là mỗi ngày. Nhưng tất cả chuyện này thay đổi trong một ngày khi Chúa phán với Gary về tình trạng tài chính của ông và ban cho ông những bí quyết đã thay đổi ngoạn mục cuộc đời ông! Ông được thoát nợ, mở các công ty trị giá nhiều triệu đô-la và hiện nay đang chia sẻ những bí quyết này trên chương trình truyền hình, *Fixing the Money Thing*, phát sóng mỗi ngày trên khắp thế giới. Gary đã dạy các khái niệm này cho hàng trăm ngàn người khắp nơi trên thế giới tại các hội nghị và tại các cuộc tiếp xúc cá nhân. Ông đồng ý rằng có nhiều nguyên tắc góp phần mang lại một đời sống thành công. Nhưng nếu ông phải chia sẻ một nguyên tắc thì đó là nguyên tắc này. Gary mời bạn hãy tham gia vào sự đột phá tài chính và thay đổi tình trạng tài chính của bạn qua *Sức Mạnh Của Lòng Trung Thành*.

Gary Keesee là một tác giả, diễn giả, doanh nhân, chuyên gia tài chính và là mục sư có khát vọng giúp đỡ nhiều người thành công trong cuộc sống, đặc biệt trong lĩnh vực niềm tin, gia đình và tài chính. Gary và vợ là Drenda thành lập nhiều doanh nghiệp thành công và là những nhà sáng lập chương trình Faith Life Now, sản xuất hai chương trình truyền hình - *Fixing the Money Thing* và *Drenda*, tổ chức các hội nghị và viết rất nhiều sách vở. Vợ chồng Keesee cũng là mục sư Faith Life Church ở gần Columbus, Ohio.